

Tirsdag den 13. april 2010 (D)

1

73. møde

Tirsdag den 13. april 2010 kl. 13.00

Dagsorden

1) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 29 [afstemning]:

Forespørgsel til transportministeren om postservice.

Af Per Clausen (EL) m.fl.

(Anmeldelse 05.02.2010. Første del af forespørgslen (forhandlingen) 09.04.2010. Forslag til vedtagelse nr. V 53 af Per Clausen (EL) og Jesper Petersen (SF). Forslag til vedtagelse nr. V 54 af Kristian Pihl Lorentzen (V), Benny Engelbrecht (S), Kim Christiansen (DF), Henriette Kjær (KF) og Erika Lorentsen (RV)).

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 42:

Forespørgsel til miljøministeren og transportministeren om trafikplanlægningen i det nordøstlige Sjælland.

Af Pia Christmas-Møller (UFG).

(Anmeldelse 09.04.2010).

3) 2. behandling af lovforslag nr. L 91:

Forslag til lov om ændring af lov om kreditaftaler og lov om markedsføring. (Ændringer som følge af forbrugerkreditdirektivet).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 16.12.2009. 1. behandling 26.01.2010. Betænkning 08.04.2010).

4) 2. behandling af lovforslag nr. L 111:

Forslag til lov om indgåelse af protokol om ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Polen.

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 27.01.2010. 1. behandling 25.02.2010. Betænkning 24.03.2010).

5) 2. behandling af lovforslag nr. L 113:

Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Magtanvendelse over for voksne).

Af indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann).

(Fremsættelse 27.01.2010. 1. behandling 09.02.2010. Betænkning 23.03.2010).

6) 2. behandling af lovforslag nr. L 114:

Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Frit valg af hjælpemidler og boligindretning).

Af indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann).

(Fremsættelse 27.01.2010. 1. behandling 09.02.2010. Betænkning 23.03.2010).

7) 2. behandling af lovforslag nr. L 100:

Forslag til lov om ændring af lov om sikkerhed til søs, sømandsloven og forskellige andre love og om ophævelse af lov om forhyring af skibsmandskab. (Gennemførelse af konventionen om søfarendes arbejdsforhold, modernisering af bestemmelser om tilsyn, forbud mod spiritussejlads i grønlandsk farvand m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 13.01.2010. 1. behandling 04.02.2010. Betænkning 08.04.2010).

8) 2. behandling af lovforslag nr. L 106:

Forslag til lov om ændring af lov om anvendelsen af visse af Det Europæiske Fællesskabs retsakter om økonomiske forbindelser til tredjelande m.v. og udleveringsloven. (Forbud mod transport af visse produkter og teknologi med dobbelt anvendelse m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 20.01.2010. 1. behandling 04.02.2010. Betænkning 08.04.2010).

9) 2. behandling af lovforslag nr. L 109:

Forslag til lov om ændring af konkurrenceloven og lov om benzinforhandlerkontrakter. (Nedsættelse af tærskelværdier for fusionskontrol, godkendelse af fusioner efter forenklet sagsbehandling, ændrede tidsfrister for behandling af fusioner, entydigt forbud mod markedsdelingsaftaler m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 27.01.2010. 1. behandling 11.02.2010. Betænkning 08.04.2010).

10) 2. behandling af lovforslag nr. L 110:

Forslag til lov om håndhævelse af udbudsreglerne m.v.

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 27.01.2010. 1. behandling 11.02.2010. Betænkning 08.04.2010).

11) 1. behandling af lovforslag nr. L 174:

Forslag til lov om pantebrevsselskaber.

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 26.03.2010).

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 175:

Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., lov om Danmarks Nationalbank og forskellige andre love. (Styrkelse af Finanstilsynets tilsynsvirksomhed, præcisering af krav til styring og indretning af finansielle virksomheder m.v. og ændring af regler om egnethed og hæderlighed m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 26.03.2010).

13) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 145:

Forslag til folketingsbeslutning om opstilling af vindmøller på statsligt ejede arealer.

Af Per Clausen m.fl.
(Fremsættelse 04.03.2010).

14) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 160:

Forslag til folketingsbeslutning om fuld dækning af udgifter i kommunerne til oprydning efter olieforurening fra olietanke.

Af Ida Auken (SF) m.fl.
(Fremsættelse 23.03.2010).

15) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 152:

Forslag om folketingsbeslutning om etablering af en energisparefond.

Af Per Clausen (EL) m.fl.
(Fremsættelse 15.03.2010).

16) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 161:

Forslag til folketingsbeslutning om flere kvinder på topposter.

Af Pernille Vigsø Bagge (SF), Julie Rademacher (S), Lone Dybkjær (RV) og Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

(Fremsættelse 23.03.2010).

17) 1. behandling af lovforslag nr. L 170:

Forslag til lov om ændring af lov om jernbane og lov om offentlige veje og om ophævelse af lov om veteranbaner (Oprettelse af Jernbanenævnet, ophævelse af lov om veteranbaner m.v.).

Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsættelse 17.03.2010).

18) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 142:

Forslag til folketingsbeslutning om veterankøretøjer.

Af René Christensen (DF) m.fl.

(Fremsættelse 02.03.2010).

19) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 146:

Forslag til folketingsbeslutning om anlæg af to nye jernbanespor fra Snoghøj til Århus som alternativ til udbygning af Østjyske Motorvej fra Skærup til Vejle Nord.

Af Per Clausen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 15.03.2010).

20) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 147:

Forslag til folketingsbeslutning om udbygning af den kollektive trafik i området langs Helsingørmotorvejen.

Af Per Clausen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 15.03.2010).

21) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 148:

Forslag til folketingsbeslutning om anlæg af to nye jernbanespor fra Odense til Middelfart.

Af Per Clausen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 15.03.2010).

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Pia Adelsteen (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 221 (Forslag til folketingsbeslutning om beskyttelse af ytringsfriheden).

Anders Samuelsen (LA) m.fl.:

Forespørgsel nr. F 43 (Vil ministeren redegøre for det danske skatte-tryks indvirkning på borgernes velstand?) og

Forespørgsel nr. F 44 (Vil regeringen redegøre for, hvordan den ser på den eksisterende ferielovgivnings fremtid?).

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

**1) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 29 [afstemning]:
Forespørgsel til transportministeren om postservice.**

Af Per Clausen (EL) m.fl.

(Anmeldelse 05.02.2010. Første del af forespørgslen (forhandlingen) 09.04.2010. Forslag til vedtagelse nr. V 53 af Per Clausen (EL) og Jesper Petersen (SF). Forslag til vedtagelse nr. V 54 af Kristian Pihl Lorentzen (V), Benny Engelbrecht (S), Kim Christiansen (DF), Henriette Kjær (KF) og Erika Lorentsen (RV)).

Kl. 13:01

Afstemning

Formanden:

Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse. Der foreligger to forslag.

Der stemmes først om forslag til vedtagelse nr. V 54 af Kristian Pihl Lorentzen (V), Benny Engelbrecht (S), Kim Christiansen (DF), Henriette Kjær (KF) og Erika Lorentsen (RV), og der kan stemmes. Afstemningen slutter.

For stemte: 99 (V, S, DF, KF, RV, LA og Christian H. Hansen (UFG)), imod stemte: 3 (EL og RV (ved en fejl)), hverken for eller imod stemte: 12 (SF).

Forslag til vedtagelse nr. V 54 er vedtaget.

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 53 af Per Clausen (EL) og Jesper Petersen (SF) bortfaldet.

Hermed er forespørgslen afsluttet.

Kl. 13:00

Det næste punkt på dagsordenen er:

**2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 42:
Forespørgsel til miljøministeren og transportministeren om trafikplanlægningen i det nordøstlige Sjælland.**

Af Pia Christmas-Møller (UFG).

(Anmeldelse 09.04.2010).

Kl. 13:02

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er sket.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 2. behandling af lovforslag nr. L 91:

Forslag til lov om ændring af lov om kreditaftaler og lov om markedsføring. (Ændringer som følge af forbrugerkreditdirektivet).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 16.12.2009. 1. behandling 26.01.2010. Betænkning 08.04.2010).

Forhandling

Formanden:

Fru Lone Dybkjær har bedt om ordet som ordfører.

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Jeg er ikke klar over, om det er nu eller efterfølgende, det skal siges, men i hvert fald vil vi gerne have lovforslaget tilbage til udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling.

Formanden:

Der er ønske om, at lovforslaget kommer tilbage til fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling, og det forslag vil blive imødekommet.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 2, tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 3 af et mindretal (SF), tiltrådt af et mindretal (S, RV og EL), og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For ændringsforslaget stemte: 50 (S, SF, RV og EL), imod stemte: 61 (V, DF, KF, LA og Christian H. Hansen (UFG)), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 4 af et mindretal (SF), tiltrådt af et mindretal (S, RV og EL), og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For ændringsforslaget stemte: 47 (S, SF, RV og EL), imod stemte: 60 (V, DF, KF, LA og Christian H. Hansen (UFG)), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 5 af et mindretal (SF), tiltrådt af et mindretal (S, RV og EL), og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For ændringsforslaget stemte: 49 (S, SF, RV og EL), imod stemte: 61 (V, DF, KF, LA og Christian H. Hansen (UFG)), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 6 af et mindretal (SF), tiltrådt af et mindretal (S, RV og EL), og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For ændringsforslaget stemte: 49 (S, SF, RV og EL), imod stemte: 60 (V, DF, KF, LA og Christian H. Hansen (UFG)), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 7 af et mindretal (SF), tiltrådt af et mindretal (S, RV og EL), og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For ændringsforslaget stemte: 48 (S, SF, RV og EL), imod stemte: 61 (V, DF, KF, LA og Christian H. Hansen (UFG)), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Herefter er ændringsforslag nr. 1, stillet og tiltrådt af de samme mindretal, bortfaldet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 8-11, tiltrådt af udvalget? De er vedtaget.

Der er stillet forslag om, at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 2. behandling af lovforslag nr. L 111:

Forslag til lov om indgåelse af protokol om ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Polen.

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 27.01.2010. 1. behandling 25.02.2010. Betænkning 24.03.2010).

Kl. 13:05

Forhandling

Formanden:

Hr. Frank Aaen beder om ordet som ordfører.

Kl. 13:06

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Den her dobbeltbeskatningssaftale indeholder en meget usædvanlig bestemmelse, som adskiller sig fra tilsvarende aftaler med andre vestlige lande. Den vil jeg gerne have lov til at bore lidt mere i i ud-

valgsarbejdet, og derfor vil jeg bede om, at lovforslaget kommer tilbage i udvalget.

Kl. 13:06

Det er vedtaget.

Formanden:

Tak. Er der flere, der ønsker at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så går vi til afstemning.

Kl. 13:06

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 2. behandling af lovforslag nr. L 114:

Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Frit valg af hjælpemidler og boligindretning).

Af indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann).

(Fremsættelse 27.01.2010. 1. behandling 09.02.2010. Betænkning 23.03.2010).

Kl. 13:07

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af Enhedslisten)?

Det er vedtaget.

Der er stillet forslag om, at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Forhandling

Formanden:

Der er ingen, der har bedt om ordet. Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:08

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling, hvis ingen gør indsigelse.

Det er vedtaget.

Kl. 13:06

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 2. behandling af lovforslag nr. L 113:

Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Magtanvendelse over for voksne).

Af indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann).

(Fremsættelse 27.01.2010. 1. behandling 09.02.2010. Betænkning 23.03.2010).

Forhandling

Formanden:

Der er ingen, der beder om ordet. Så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:07

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 2 af et mindretal (S og SF), tiltrådt af et andet mindretal (RV og EL), og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For ændringsforslaget stemte: 50 (S, SF, RV, EL og Christian H. Hansen (UFG)), imod stemte: 60 (V, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 2. behandling af lovforslag nr. L 100:

Forslag til lov om ændring af lov om sikkerhed til søs, sømandsloven og forskellige andre love og om ophævelse af lov om forhyring af skibsmandskab. (Gennemførelse af konventionen om søfarendes arbejdsforhold, modernisering af bestemmelser om tilsyn, forbud mod spiritussejls i grønlandsk farvand m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 13.01.2010. 1. behandling 04.02.2010. Betænkning 08.04.2010).

Kl. 13:09

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Jeg går ud fra, at de, der ønsker at udtale sig, ønsker at tale fra talerstolen, så det, man kan høre fra salen, er nogle, der ikke ønsker at udtale sig. Derfor beder jeg om, at der så er ro i salen.

Men da der ikke er nogen, der ønsker at udtale sig, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Afstemning**Formanden:**

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 og 2, tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af Enhedslisten)?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling, hvis ingen gør indsigelse.

Det er godkendt.

Kl. 13:09

handling, ændrede tidsfrister for behandling af fusioner, entydigt forbud mod markedsdelingsaftaler m.v.)

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 27.01.2010. 1. behandling 11.02.2010. Betænkning 08.04.2010).

Sammen med dette punkt foretages:

10) 2. behandling af lovforslag nr. L 110:**Forslag til lov om håndhævelse af udbudsreglerne m.v.**

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 27.01.2010. 1. behandling 11.02.2010. Betænkning 08.04.2010).

Kl. 13:11

Forhandling**Formanden:**

Ønsker nogen at udtale sig? Ja, det gør fru Colette Brix som ordfører.

Kl. 13:11

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 2. behandling af lovforslag nr. L 106:**Forslag til lov om ændring af lov om anvendelsen af visse af Det Europæiske Fællesskabs retsakter om økonomiske forbindelser til tredjelande m.v. og udleveringsloven. (Forbud mod transport af visse produkter og teknologi med dobbelt anvendelse m.v.).**

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 20.01.2010. 1. behandling 04.02.2010. Betænkning 08.04.2010).

Kl. 13:10

Forhandling**Formanden:**

Der er ikke stillet ændringsforslag, og der er ingen, der beder om ordet. Så er forhandlingen sluttet.

Men der er stillet forslag om, at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 2. behandling af lovforslag nr. L 109:**Forslag til lov om ændring af konkurrenceloven og lov om benzinforhandlerkontrakter. (Nedsættelse af tærskelværdier for fusionskontrol, godkendelse af fusioner efter forenklet sagsbe-**

(Ordfører)

Colette L. Brix (DF):

Vi har stillet forslag om, at den såkaldte standstill-periode, som er perioden, efter et udbud er afgjort og før kontrakten underskrives, forlænges med 5 dage, så den kommer op på 15 dage, når korrespondancen sker med e-mail, og 20 dage, når den sker med almindelig post.

Formålet med standstill-perioden er at få afklaret klager, inden kontrakten underskrives. Det er bedre at tage klager i opløbet og afgøre, om de skal have indflydelse, inden der indgås kontrakt, frem for at klager først kommer senere i forløbet, hvor samarbejdet er indgået. Det er nu engang bedre at forebygge frem for at kurere, når sygdommen er indtruffet.

Det har ministeren afvist, til trods for at alle erhvervsorganisationer – og det er dem alle sammen: Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv – Teknik, Håndværksrådet, Landbrug & Fødevarer samt Foreningen af Rådgivende Ingeniører – foreslår, at standstill-perioden netop forlænges med 5 dage. Selv Advokatsamfundet skriver, at der er problemer med de nuværende frister. Samstemmende skriver erhvervsorganisationerne, at en forlængelse vil give flere seriøse klager, da den nuværende tidsfrist ikke er lang nok. Både weekender og helligdage tælles med, så ofte er der ganske få dage, hvor der kan gøres indsigelse.

Da sagsbehandlingen i forbindelse med anmodning om aktindsigt kan tage op til 10 dage, er det vanskeligt at skaffe sig et fuldt oplyst grundlag, inden man eventuelt indgiver en klage. Samtidig skal der også være tid til f.eks. at kontakte en advokat. Leverandørerne vil således kunne føle sig presset til at klage inden for standstill-perioden på et uoplyst grundlag. Det er især et problem for mindre leverandører.

Vi har derfor en enestående chance for at lytte til erhvervslivet, så virksomhederne får tid til at få den nødvendige information og beslutte, om der skal klages. Med den korte tidsfrist, der er i dag, risikerer vi, at der indsendes klager for en sikkerheds skyld. Og ud fra, hvad jeg kan læse i det første nummer af det nye ErhvervsBladet, opfører vores økonomi- og erhvervsminister sig som den græske halvgud Atlas, som bar himmellegemet på sine skuldre. Forskellen er blot, at ministeren er virksomhedernes beskytter, mens Atlas holder himlen. Nu kan ministeren vise, at han kan leve op til sit eget motto. Vil han virkelig overhøre samtlige erhvervsorganisationer, der blot ønsker en lidt længere frist?

Jeg vil gerne bede om, at sagen kommer tilbage til udvalget. Tak.

Formanden:

Tak. Så er det hr. Morten Østergaard som ordfører.

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Jeg er sådan set meget tilfreds med, at vi får lejlighed til at drøfte sagen yderligere i udvalget på foranledning af fru Colette Brix, men vil her blot understrege, at for Det Radikale Venstre er det altså helt afgørende, at vi kommer videre end det, ministeren har tilkendegivet i svarene på de spørgsmål, vi har stillet, som handler om at sikre en bedre benyttelse af de gældende udbudsregler og en større grad af overholdelse af de gældende udbudsregler, når det gælder de kommunale it-udbud.

Vi noterer os naturligvis, at Konkurrencestyrelsen er i gang med en undersøgelse af de sager, der har været fremme, og som fyldte en del under førstebehandlingen af de her lovforslag og regler. Men vi synes også, at det er åbenbart, at der er behov for, at regeringen tager nogle initiativer for at sikre en bedre brug af udbudsreglerne og en mere korrekt anvendelse af udbudsreglerne særlig inden for it-området.

Her noterer vi os altså, at de såkaldte funktionsudbud, som Udbudsrådet kigger på netop nu, agter regeringen at lade indgå i en kommende strategi for offentligt-privat samarbejde. Vi har optrykt det svar i betænkningerne og er selvfølgelig meget tilfredse med det, men jeg må sige, at det overrasker mig, at det, når der er så mange problemer med kommunale it-udbud, ikke er lykkedes at få regeringen til at give et løfte om at ville styrke vejledningen over for kommunerne. Det kan vi så måske nå at drøfte nærmere i udvalget, nu hvor forslaget vender tilbage på fru Colette Brix' foranledning.

Kl. 13:15

Formanden:

Tak til hr. Morten Østergaard. Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og så er forhandlingen sluttet. Vi går til afstemning.

Kl. 13:15

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes først om ændringsforslaget til L 109.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af udvalget?
Det er vedtaget.

Derefter stemmes om ændringsforslaget til L 110.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1, som også er tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Der er stillet forslag om, at lovforslagene henvises til fornyet udvalgsbehandling, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget. Jeg vil sige, at jeg forstår det på den måde, at det er begge forslag – i og med at de følges ad – der kommer tilbage til fornyet udvalgsbehandling.

Der nikkes. Det er vedtaget.

Kl. 13:13

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 1. behandling af lovforslag nr. L 174:**Forslag til lov om pantebrevsselskaber.**

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).
(Fremsættelse 26.03.2010).

Sammen med dette punkt foretages:

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 175:**Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., lov om Danmarks Nationalbank og forskellige andre love. (Styrkelse af Finanstilsynets tilsynsvirksomhed, præcisering af krav til styring og indretning af finansielle virksomheder m.v. og ændring af regler om egnethed og hæderlighed m.v.).**

Af økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen).
(Fremsættelse 26.03.2010).

Kl. 13:16

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er hr. Torsten Schack Pedersen som ordfører.

Kl. 13:16

(Ordfører)

Torsten Schack Pedersen (V):

Lad mig tage L 174 først. Pantebreve er for mange mennesker et ikke ubetydeligt element i forbindelse med køb af fast ejendom, og derfor er det vigtigt, at vi kan fastholde et dansk pantebrevssystem, hvor der er tillid og opbakning til konstruktionen. Derfor ser vi i Venstre meget positivt på dette lovforslag fra økonomi- og erhvervsministeren.

At man kan få finansiering ud over realkreditlån i forbindelse med køb af fast ejendom, er for mange boligejere en vigtig adgangsbillet til boligmarkedet. Økonomien skal naturligvis hænge sammen, men kreditor får større sikkerhed for sit lån, og det gavner låntageren i form af en lavere rente, end hvis der ikke var mulighed for at tage pant i ejendommen. Derfor er pantebrevsordningen faktisk en ganske fornuftig ordning.

Desværre har vi i det sidste par år været vidne til, at den her ordning har været misbrugt i de såkaldte pantebrevskaruseller. Ved at sælge pantebreve og udstede nye pantebreve i ejendomme, som ofte ikke repræsenterede en værdi, der kunne bære pantebrevets pålydende, blev der etableret karuseller, hvor der blev udstedt pantebreve, der langt oversteg det bagvedliggende aktivs reelle værdi. Så længe renter og afdrag blev betalt, kørte møllen, men da økonomien blev noget strammere, væltede korthuset.

Derfor er der behov for en ny regulering af pantebrevsmarkedet, og dette lovforslag lægger op til, at erhvervsmæssig handel med pantebreve fremover kun skal ske mellem virksomheder, der har tilladelse hertil, og som er under Finanstilsynets tilsyn. Samtidig stilles der en række krav til information om aktiver og ejendomme bag pantet, således at de enkelte pantebreve skal indeholde relevante oplysninger, så der er større sikkerhed for, hvad det er, der ligger bag. Forslaget indeholder også en styrkelse med hensyn til sikkerhedsstillelse i forhold til personer, der får udstedt et pantebrev.

Lovforslaget indeholder endvidere krav om, at det alene er aktie- og anpartsselskaber, der erhvervsmæssigt må handle med pantebreve. Det gælder dog ikke for finansielle virksomheder, fordi de allerede under den nuværende lovgivning er underlagt tilsyn. Virksomhedernes bestyrelser og direktioner skal fremover også opfylde kravene til egnethed og hæderlighed.

I Venstre støtter vi som sagt, at vi har et velfungerende pantebrevsmarked i Danmark. En tidligere undersøgelse tilbage i 2008

gav ikke anledning til at lave særskilt regulering, men desværre har finanskrisen vist, at der på pantebrevsmarkedet har været en række uhensigtsmæssigheder, som har ført til de eksempler, vi har set på pantebrevskarruseller. Det ønsker vi selvfølgelig i Venstre at få sat en stopper for, også for at der fortsat kan være tillid til pantebrevssystemet i Danmark, og vi støtter derfor gladelig L 174.

Lad mig så sige om L 175, at tillid til den finansielle sektor er vigtig i et moderne samfund, fordi den finansielle sektor har fangarmet langt ind i andre sektorer. Derfor gælder der særlige regler for regulering af den finansielle sektor. Hvis en håndværker, en fabrik eller en detailbutik går konkurs, rammer det naturligvis investorerne, kreditorerne og medarbejderne, men hvis et pengeinstitut går ned, er det ikke kun et problem for aktionærer, kreditorer og medarbejdere, men for alle kunder, som, hvis de har indskud ud over det, som indskydergarantien dækker, vil kunne opleve store gener, ligesom i øvrigt alle kunder vil kunne få problemer med at få afviklet deres daglige bankforretning.

Såfremt der opstår usikkerhed i den finansielle sektor, kan den hurtigt sprede sig, således at det ikke kun er det pågældende pengeinstitut, der er i problemer, der rammes, men mistillid kan sprede sig som ringe i vandet og dermed skabe en generel tillidskrise til den finansielle sektor. Selv et sundt pengeinstitut kan jo få problemer, hvis der opstår et såkaldt run på bankens indestående.

Den internationale finanskrise har med al tydelighed vist, at problemer for den finansielle sektor hurtigt spreder sig til reelle økonomiske problemer. Derfor er det vigtigt, at Finanstilsynet har de rette værktøjer og det rette fokus i sin tilsynsrolle. Det betyder, at Finanstilsynet i højere grad skal vurdere holdbarheden af den enkelte finansielle virksomheds forretningsmodel. Med forslaget får Finanstilsynet mulighed for at skride ind tidligere end i dag, hvis der er en ikke uvæsentlig risiko for, at en virksomhed senere vil miste sin tilladelse. I særlige tilfælde vil Finanstilsynet få mulighed for at pålægge en finansiell virksomhed at afholde udgifter til at foretage en uvildig undersøgelse af helt konkrete forhold.

Det er naturligvis vigtigt, at direktion og bestyrelsesmedlemmer, ikke kun i almindelige selskaber, men måske i særdeleshed i finansielle selskaber, udfører deres hverv ansvarsfuldt, og for at styrke fokus på bestyrelsesmedlemmernes forpligtelser stilles der krav om, at disse – det kommer selvfølgelig også til at gælde for direktionsmedlemmer – skal opfylde særlige krav til egnethed og hæderlighed, internationalt kendt under begrebet fit and proper.

Kl. 13:21

For at gøre forskellige finansielle instrumenters risikoprofil klarere for forbrugere og investorer lægges der også op til en risikomærkning af forskellige produkter. Sikre investeringer får farven grøn, instrumenter med nogen risiko gul, og ved rød er der høj risiko. Det gør det lettere for forbrugere og investorer på en simpel måde at vurdere risikoprofilen på forskellige finansielle produkter, for vi har desværre set tilfælde, hvor ganske almindelige bankkunder er blevet overtalt til investeringer under dække af, at der måske nok var en lav risiko, men hvor der reelt har været tale om risikofyldte papirer. Med en risikomærkning gøres det mere klart, hvilken risiko der følger med et konkret instrument eller en konkret investering.

L 175 indeholder derudover en lang række bestemmelser, bl.a. om SDO-lovgivning, mindre ændringer i reglerne for hybrid kernekapital, ændringer i reglerne for store engagementer og ændringer af en række andre love af mere eller mindre teknisk eller/og præciserende karakter, herunder en bedre indsats imod piratkopiering.

I Venstre er vi optaget af, at vi har en velfungerende finansiell sektor i Danmark, ikke fordi vi mener, at pengeinstitutter som sådan skal have en særlig beskyttelse, men fordi den finansielle sektor har så stor betydning for resten af økonomien. Derfor støtter vi forslag, som er med til at sikre større stabilitet i den finansielle sektor, for det er også med til at sikre en større stabilitet i dansk økonomi. En vel-

fungerende finansiell sektor er afgørende for vækst og velstand. Derfor er det positivt, at tilsynet styrkes, og derfor kan Venstre støtte også L 175.

Kl. 13:23

Formanden:

Der er ønske om en kort bemærkning. Hr. Jens Christian Lund.

Kl. 13:23

Jens Christian Lund (S):

Jeg vil ikke kritisere noget af det, ordføreren har sagt, men jeg vil godt spørge ordføreren. Nu blev der sagt, at det er vigtigt med tillid til det finansielle marked, og det er jeg helt enig i. Synes ordføreren ikke også, at det er vigtigt med tillid til den lovgivende magt?

Når jeg nu spørger om det, er det, fordi jeg er sikker på, at ordføreren ligesom jeg har tilbragt hele weekenden med at læse 251 sider lovforslag, mere end 100 sider høringssvar og kommentarer til høringen. Synes ordføreren egentlig, at det er en rimelig måde, vi behandler et lovforslag, der er så vigtigt, som dette lovforslag er, på? Er det rimeligt over for vores befolkning?

Kl. 13:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:23

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg er helt på linje med hr. Jens Christian Lund, hvad angår, at tillid ikke kun skal gælde den finansielle sektor, men naturligvis og skal gælde i forhold til det arbejde, vi foretager os her i Folketinget. Det er rigtigt, at det pågældende lovforslag er en stor samling. Det er et langt lovforslag, og der er kommet en lang række høringssvar, men det er også et lovforslag, som i bidder har været sendt i høring igennem flere måneder, og jeg mener, der har været god lejlighed til at få belyst de aspekter, der er relevante. Det generelle indtryk fra høringssvarene er, at det er positivt, at man får styrket Finanstilsynets rolle, således at vi er med til at sikre, at der er større tillid og stabilitet i den finansielle sektor.

Kl. 13:24

Formanden:

Hr. Jens Christian Lund.

Kl. 13:24

Jens Christian Lund (S):

Jeg er enig i, at det ikke er det, vi er uenige om. Det, jeg synes, at jeg beder Venstres ordfører om at kommentere, er, at vi som lovgivere fik et lovforslag for ganske få dage siden; vi har ikke haft disse høringssvar i lang tid. Vi skal altså behandle et lovforslag, som jeg vil sige jeg har prøvet at gøre det bedste, jeg har kunnet, for at sætte mig ind i. Men jeg mener ikke, at det er rimeligt. Og bare ordføreren ville sige, at det her ikke er rimeligt, og han ville kigge ned på ministeren og sige: Det her er vi nødt til at gøre noget ved, inden vi går videre til anden og tredje behandling, for det kan vi ikke være bekendt. Vi kommer jo fra nogenlunde samme del af verden, så prøv at være ærlig over for befolkningen.

Kl. 13:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:25

Torsten Schack Pedersen (V):

Ønsket om, at der er grundighed i vores arbejde, deler jeg til fulde med den socialdemokratiske ordfører. Som jeg siger, er det et lovforslag, der i dele har været i høring af flere omgange. Jeg tror, at noget

af det første var helt tilbage i november måned. Men jeg deler da det ønske, at vi skal have så mange oplysninger i så god tid og så fyldestgørende som overhovedet muligt. Det er selvfølgelig en hjælp i vores arbejde.

Kl. 13:26

Formanden:

Tak til hr. Torsten Schack Pedersen. Der er ikke ønske om flere korte bemærkninger. Og så er det hr. Jens Christian Lund som ordfører for Socialdemokratiet.

Kl. 13:26

(Ordfører)

Jens Christian Lund (S):

Nu er det blevet besluttet, at disse to lovforslag skulle samles i et. Jeg synes, det alligevel er to vidt forskellige lovforslag, så jeg tillader mig stadig væk at behandle dem, som om de er to lovforslag, og jeg vil kommentere det ene først og så det andet bagefter.

Først L 174. Formålet med forslaget er at skabe et velordnet marked for pantebreve og en større gennemsigtighed af de pantebreve, der handles på markedet. Jeg vil sige til ministeren, at det er et ædelt formål, og det er også vigtigt, men jeg tilbragte netop som forberedelse til behandlingen af dette lovforslag stort set hele min fredag i retten i Herning for at overvære tvangsauktioner, og det var deprimerende. Uden at være ekspert konstaterede jeg, at en række selskaber havde gennemført handler med personer og selskaber, der havde karakter af stråmænd. Disse handler har alene haft til formål at skruer prisen på boligen, landejendomme eller sommerhuse, op. Hermed blev der plads til et eller flere pantebreve, der kan skaffe udstederne af pantebrevene en urimelig gevinst, og som i sidste ende bliver en økonomisk bet for køberen af pantebrevet.

Jeg konstaterede selskaber, der havde oprettet en sand myriade af datterselskaber, der handlede indbyrdes og helt uoverskueligt. Jeg konstaterede særlig et selskab hjemmehørende i Haderslev, som i den grad havde formålet at køre moderselskaber og en række øvrige selskaber i sæk. Jeg konstaterede endog, at dette selskab, som af et af datterselskaberne havde fået tilført navnet Pantebreve A/S, købte sommerhuse på tvangsauktion på trods af det faktum, at hele koncerne reelt var brudt sammen.

Vi ser gerne – og det tror jeg vi er enige med ministeren om – en væsentlig bedre kontrol med pantebrevsselskaber. Vi synes, det er en god idé at indføre en tilladelsesordning, samt at disse selskaber kommer under tilsyn af Finanstilsynet. Vi er nærmest begejstrede over, at det kommer til at betyde, at tilladelse kun kan gives, hvis selskabets ledelse lever op til krav om egnethed og hæderlighed. Vi er enige i, at der bør være et krav om, at der i selskabet skal findes en person, der har erfaring med handel med pantebreve. Det er vigtigt.

Det er fremragende med fit & proper-regler, der stiller klare krav til information og sikkerhed i forbindelse med de økonomiske krav, som forbrugerne måtte have mod selskabet. Jeg så gerne, at disse fit & proper-regler blev mindst ligeså skrappe som dem, den engelske regering jævnfør forslaget til næste års finanslov agter at gennemføre. Kunne vi ikke prøve at kigge på dem og se, om ikke vi kunne gøre det lidt bedre med fit & proper-regelsættet?

Vi er tilfredse med § 8, hvor køberen af et pantebrev sikres oplysninger om pantebrevet og de omstændigheder, hvorunder det er udstedt. Vi er også tilfredse med, at Finanstilsynet kan påbyde et selskab at afsætte en direktør, samt at det kan påbyde et medlem af bestyrelsen at nedlægge sit hverv, hvis medlemmet efter § 4 ikke kan bestride hvervet.

Vi er også enige i, at disse afgørelser skal offentliggøres med selskabets navn som det normale. Umiddelbart er vi enige med Dansk Aktionærforening i, at kravene skal gælde alle, der handler med pantebreve. Det synes vi måske er vigtigt, ellers vil vi i hvert fald gerne have en forklaring på, hvorfor det ikke er sådan.

Vi ser også gerne, at ministeren klart angiver, på hvilken måde og med hvilket indhold pantebrevsselskaberne skal stille behørig sikkerhed. Ministeren skal jo på et eller andet tidspunkt alligevel lave disse regler, så lad os dog få dem på bordet, tak.

Vi kan ikke forstå, at ministeren vil stille mindre krav om sikkerhed, hvis der udelukkende handles med professionelle. Det frygter vi vil medføre de forfærdelige situationer, vi ser i dag, med konkurser og betalingsstandsninger og etablering af særlige datterselskaber til følge. Vi har noteret os bemærkningerne om, at vi nu kommer i konflikt med grundloven, når vi taler om fit & proper, og så betyder det jo normalt, at vi straks tier, men lad mig dog diskret nævne, at mange problemer i den finansielle sektor ville have været løst, hvis vi virkelig stillede krav om, at ledelsesmedlemmer skal være fit & proper. Vi skal dog nok stemme for dette lovforslag, for der er trods alt for mange gode ting i det.

Jeg synes stadig væk, og jeg siger det, hver eneste gang jeg er heroppe, og jeg kigger hver eneste gang ned på ministeren: Det er altså en god idé, at vi taler sammen, inden sådan et lovforslag kommer frem, for der er nogle tekniske ting deri, der er svære for en gammel oberst. Det er altså bedre at tale sammen, så vi ved det. Og til sidst: Vi så gerne nogle skrappe krav, men det kan vi jo drøfte.

Kl. 13:31

Så er der L 175 – jeg har forhåbentlig stadig væk god tid? (*Formanden*: Det er rigtigt). Forslaget har til formål at sikre, at finansielle virksomheder ledes og drives på en forsvarlig måde til gavn for hele den finansielle sektor og dermed for landet. Finanstilsynet får bl.a. mulighed for at påbyde en virksomhed at afholde udgifter til en uvildig undersøgelse af et forhold. Desuden udvides Finanstilsynets pligt til at udarbejde en redegørelse ved et pengeinstituts sammenbrud – det er fine ting. Opmærksomheden på kravene til styring og indretning af en finansiell virksomhed øges, og kravene til egnethed og hæderlighed for medlemmer i direktionen og bestyrelsen præciseres – det er også fint. Lovforslaget gennemfører direktiver, som vedrører nye regler for likviditet, store engagementer og hybrid kernekapital, og ikke mindst sikres der hjemmel for Danmarks Nationalbank til at indsamle og anvende oplysninger til at opretholde et sikkert pengevæsen og lettere regulere pengeomsætning og kreditgivning – fint.

Umiddelbart er vi tilfredse med Finanstilsynets øgede muligheder, ligesom Venstres ordfører var. Vi er meget enige i, at der er behov for præcise krav til styringen og indretningen af finansielle virksomheder samt klare regler om egnethed og hæderlighed for ledelse, både i direktion og bestyrelse, og vi er enige i, at der hurtigt og effektivt skal kunne gribes ind, når der er en berettiget mistanke. Bare vi havde husket det tidligere.

Finanssektoren skal til alle tider fremstå som stabiliteten i vores samfund. Som nævnt under L 174 så vi gerne, at kravene til fit & proper-reglerne blev mindst lige så skrappe som de engelske regler. Vi finder nemlig, at erfaringerne fra uroen på de finansielle markeder må få den konsekvens, at der skal stilles øgede krav til god selskabsledelse. Vi bør, vil jeg sige til ministeren, ved det møde, som jeg beder om, drøfte dette.

Vi er også enige i behovet for Danmarks Nationalbanks ret til at indsamle de nødvendige oplysninger.

Lovforslaget blev – som beklageligvis mange andre af regeringens lovforslag – imidlertid et kludetæppe af love, der lige skal medtages. Lovforslaget indeholder regler om risikokategorisering af investeringsprodukter. Det indeholder åbenhed om et forløb op til et sammenbrud af en finansiell virksomhed, når staten har ydet garanti eller stillet midler til rådighed. Det indeholder beføjelser for administrator i et administrationsbo, som er nedsat for at administrere et pengeinstituts register for særligt dækkende obligationer. Det indeholder ændringer i SDO-lovgivningen. Lovforslaget sikrer, at dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiver, som indeholder visse

komponenter i egenkapitalen, store engagementer, tilsynsordninger og krisestyring, gennemføres. Som om dette ikke var nok, indeholder forslaget ud over ændringer på det finansielle område også ændringer i varemærkeloven, designloven og patentloven, herunder de krav, der skal opfyldes, for at et europæisk patent kan få virkning i Danmark.

Jeg har her, efter at vi fik lejlighed til at kunne se lovforslaget, og efter at vi har fået lejlighed til at se kommentarerne og kommentarerne til høringerne, brugt megen tid på det her. Det er simpelt hen ikke et stof, vi kan diskutere på en ordentlig måde ved en førstebehandling i Folketinget. Det er alt for indviklet et stof. Og hvis vi bare accepterer, at vi laver det på den måde her, så synes jeg, at vi laver lovsjusk; så laver vi noget, vi ikke kan være bekendt over for vores befolkning. Jeg vil da godt sige til ministeren, at der er mange gode, positive og rigtige tiltag, men der er for meget, der svæver i luften, og derfor vil jeg sige, at det her er alt for alvorligt, til at vi bare kan køre det her lovforslag igennem. Jeg tror da gerne, at vi ville have stemt for det, men jeg må i hvert fald sige på mit partis vegne, at vi ikke kan stemme for et sådant lovforslag og med overbevisning i stemmen sige, at det her ikke er lovsjusk. Vi vil ikke være med til at lave lovsjusk. Vi kan ikke være det bekendt. Men jeg håber, at ministeren tager det her virkelig alvorligt og siger, at vi ikke kan være bekendt at gøre det her en anden gang – jeg bliver jo ked af det på Danmarks befolknings vegne.

Kl. 13:36

Formanden:

Jeg blev ked af, at ordføreren brugte ordene en gammel oberst. Det må hedde en ældre, erfaren oberst – så meget mere som at formanden er 8 dage ældre end obersten.

Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger. Tak til hr. Jens Christian Lund. Så er det fru Colette L. Brix som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:36

(Ordfører)

Colette L. Brix (DF):

Disse to lovforslag er også historien om hovmod, hybris og bristede forventninger. Man kommer også til at tænke på historien om Babelstårnet, hvor menneskeheden forsøgte at bygge sig op i himlen. Byggeriet af Babelstårnet gik som bekendt i stå og blev forladt. For ejendomsmarkedet gik det meget værre. Prisen for nemesis bliver rigtig høj. Markedet kollapsede, antallet af konkurser er tordnet i vejret, og prisfaldet er det største og hurtigste, der er set i nyere tid.

Når vi ser tilbage, kan vi konstatere, at vi har haft for stor tillid til bankerne, og at der har manglet regulering. Bankerne har lånt ud til pantebrevskarruseller uden at sikre sig en vurdering af de ejendomme, der lå til sikkerhed for pantebrevene. I en blanding af naivitet og hybris har selv de ellers så kontrollerede banker udlånt uhæmmet og uansvarligt. Det har givet næring til alt for risikable investeringer i ejendomsmarkedet, som har blæst en prisboble op – og så sprang den med et brag: Sikkerhederne bag pantebrevene forsvandt som dug for solen.

Med disse to lovforslag forsøger vi nu at afbalancere pantebrevsmarkedet og den finansielle sektor med regulering, tilsyn, kontrol samt bedre og tidligere indgrebsmuligheder fra Finanstilsynets side, så vi får færre plattenslagere og fidusmagerne. Det skulle gerne bevirke opbygningen af en mere troværdig og seriøs finansiell sektor og et mere hæderligt pantebrevsmarked.

Samtidig får offentligheden, kunder og forbrugere langt flere informationer og større indsigt. Forbrugere får bl.a. lettere ved at gennemskue risikoen ved forskellige finansielle produkter. Finanstilsynets indgrebsmuligheder over for bankerne styrkes ligeledes. Det gælder også over for bestyrelse og den daglige ledelse, ligesom kravene skærpes til sammensætningen af bestyrelsen og direktionen.

Jeg vil ikke gå i detaljer med lovforslagene, som for en stor dels vedkommende er blevet vendt i forbindelse med møderne om finansiell stabilitet med forligspartierne, herunder bl.a. kravene til egnethed og hæderlighed.

Jeg vil til sidst gerne takke og kvittere ministeren for, at der følges op på afgivelsen af betænkningen til L 120 fra sidste år, der bl.a. vedrørte videregivelse af kundeoplysninger i koncerner. Med den ændring ligestilles medarbejdere med medarbejderpensionsordninger i pengeinstitutter med medarbejdere, der har en lignende ordning i pensions- og forsikringsselskaber. Det bliver derved lettere at give en mere målrettet rådgivning, som nu også kommer medarbejdere til gode, som har deres pensionsordninger i et pengeinstitut.

Med disse bemærkninger skal jeg meddele, at Dansk Folkeparti støtter de to lovforslag.

Kl. 13:39

Formanden:

Tak til fru Colette L. Brix. Så er det hr. Steen Gade som ordfører. Han repræsenterer SF i denne enkle sag.

Kl. 13:39

(Ordfører)

Steen Gade (SF):

Det er rigtigt, for da mit partis ordfører, hr. Ole Sohn, ikke kan være til stede i dag, skal jeg kort her meddele, at SF er positive over for de to lovforslag.

Jeg har hørt på de betragtninger, der er kommet fra Socialdemokratiets ordfører, om, at det kan være svært at overskue, og at det kræver en grundig behandling. Det er også den holdning, hvormed vi vil gå til forhandlingerne i udvalget.

Men en positiv melding fra SF, og detaljerne kommer, når hr. Ole Sohn dukker op i debatten.

Kl. 13:40

Formanden:

Tak til hr. Steen Gade. Så er det fru Carina Christensen som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 13:40

(Ordfører)

Carina Christensen (KF):

Finansielle virksomheder spiller en meget vigtig rolle for stabiliteten i et moderne samfund, og den finansielle krise har vist os, at tilliden til det finansielle system har afgørende betydning for samfundsøkonomien. Derfor er vi i Det Konservative Folkeparti også stærkt optaget af, at der arbejdes konsekvent og målrettet på at fremme den finansielle stabilitet og tilliden til de finansielle virksomheder.

Med L 175 får Finanstilsynet nu klare mål for dets fremtidige arbejde og ikke mindst langt stærkere redskaber. Fremover skal Finanstilsynet ikke kun føre tilsyn med de enkelte finansielle virksomheder. Man skal derudover også tilrettelægge tilsynet med henblik på at fremme den finansielle stabilitet og tilliden til de finansielle virksomheder generelt. Finanstilsynet vil i langt højere grad kunne foretage en vurdering af de finansielle virksomheders forretningsmodeller. Man vil tidligt kunne gribe ind over for en finansiell virksomhed. Man vil også kunne påbyde en finansiell virksomhed at afholde udgifter til at få foretaget en uvildig undersøgelse, hvis der er brug for at få klarlagt nogle forhold, som er væsentlige for at kunne føre tilsyn med virksomheden.

I Det Konservative Folkeparti er vi yderst tilfredse med de her ændringer, og vi forventer naturligvis, at Finanstilsynet vil bruge de her nye redskaber i overensstemmelse med hensigten om hurtigere og skærpet indgriben og ud fra væsentlige proportionalitetsprincipper. Vi forventer også, at de finansielle virksomheder nu forstår, at de i høj grad har pligt til at drive deres virksomhed ud fra en holdbar

forretningsmodel. Det vil der nu blive holdt øje med, og der vil blive skredet ind over for det.

Finansielle virksomheder har, som vi har hørt det, særlig stor betydning i samfundet, og derfor må og skal bestyrelserne i finansielle virksomheder vide præcis, hvilke pligter der påhviler dem. De konkrete krav til styringen af finansielle virksomheder kommer fremover til at fremgå af en bekendtgørelse og ikke som i dag af en vejledning. Kravene om egnethed og hæderlighed bliver nu præciseret, og Finanstilsynet får bedre mulighed for at gribe ind over for ledelsespersoner, som måtte udvise en uforvarlig adfærd.

Målet med ændringerne er at opnå en langt bedre styring af de finansielle virksomheder, og også de ændringer er vi i Det Konservative Folkeparti særdeles glade for.

Vi hilser også velkommen, at der kommer en mærkningsordning for de mange forskellige investeringsprodukter. Vi er sådan set helt enig i, at forbrugerne skal have klar besked om, hvorvidt de kan tabe hele deres investering eller kun dele af den, når de investerer, og vi skal også sikre, at forbrugerne får den samme information om mulige tab ved investeringer, uanset hvor de henvender sig. Så vi ser frem til, at der bliver en god dialog med både branchen og forbrugerorganisationerne omkring udformningen af den her nye mærkningsordning.

Endelig lægges der med L 175 op til at øge åbenheden om et forløb op til sammenbruddet af en finansiell virksomhed, når staten har været inde at yde en garanti eller stillet midler til rådighed. Også det hilser vi fra konservativ side velkommen.

Alt i alt vil Finanstilsynet altså i fremtiden kunne anlægge en langt mere proaktivt og offensiv tilsynsaktivitet, og det støtter vi varmt i Det Konservative Folkeparti.

Også i forhold til L 174 mener vi fra konservativ side, at det er nogle fornuftige og hensigtsmæssige ændringer, der lægges op til. Der skabes nu klarere og fastere rammer for erhvervsmæssig handel med pantebrev, ligesom der skabes en større gennemsigtighed med de pantebrev, der sælges. Fremover må den her form for handel kun drives i form af et a/s eller et ApS, og ledelsen skal også opfylde kravene om egnethed og hæderlighed.

Der kommer nye oplysningskrav, så køberen kan få bedre mulighed for at få vurdere pantebrevets reelle værdi, og endelig skal pantebrevsselskaber kunne stille sikkerhed for eventuelle fremtidige pengekrav fra forbrugernes side. Herved får vi forhåbentlig sat en stopper for den uansvarlige handel med pantebrev, som vi jo ved har været en medvirkende årsag til mange pengeinstitutters økonomiske vanskeligheder, og derfor kan Det Konservative Folkeparti også varmt støtte dette lovforslag.

Kl. 13:44

Formanden:

Tak til fru Carina Christensen. Så er det hr. Morten Østergaard som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 13:44

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Med de to lovforslag, vi behandler her, er vi jo i gang med det, der følger naturligt af at have været igennem en finansiell krise, som vi har, nemlig det at tilrette vores lovgivning, således at vi forebygger nye kriser. Det er klart, at den turbulente tid, vi har været igennem, jo har vist, hvor sårbare vi er over for finansielle kriser, og hvor stor samfundsmæssig betydning det globalt får, når de finansielle institutioner rundtomkring kollapse, går konkurs eller bare bliver tvunget i knæ.

Med de to lovforslag, vi har her, skal vi dels gøre det, som er helt fornuftigt, nemlig regulere bank- og finanssektorens aktiviteter, dels styrke tilsynet med de aktiviteter. Det er gode forslag, som vi også kan støtte. Men vi må også sige med det samme, at det ikke er gjort

med det, der bliver behov for yderligere reguleringstiltag, ikke mindst på den internationale scene.

Jeg starter med L 174. Det handler jo om realkreditområdet og ejendomshandelen, og der er det måske værd lige at gå et skridt tilbage og se, hvad det er, vi har været igennem. Boligmarkederne i Danmark har været igennem en turbulent tid. Vi har haft en egentlig boligboble, som har været medvirkende til, at Danmark er blevet hårdere ramt af den finansielle krise end så mange andre lande. Skat-testoppet har hjulpet godt på vej. Der er enighed blandt alle uafhængige iagttagere fra Nationalbanken og uafhængige økonomiske instanser om, at skat-testoppet på ejendomsværdiskat har bidraget til at puste den boligboble op, som, da den bristede, var med til at skabe enorm utryghed i Danmark.

Når jeg siger det her, er det bare vigtigt, at man, når man diskuterer årsagerne til den finansielle krise, gør sig klart, at nogle af de beslutninger, som er truffet her i Folketinget, også har bidraget til den krise, og det gælder altså bl.a. det skat-testop, som nu har eksisteret siden 2001, og som stadig væk, som jeg forstår det, skal eksistere i tiden fremover. Dermed er nogle af de risikomomenter, som har skabt en boligboble, fortsat til stede, og det skal vi selvfølgelig være opmærksomme på.

Til gengæld kan man sige, at den danske realkreditsektor sådan set er sluppet relativt nådigt igennem den finansielle krise. Da det gik allerværst for sig, var det stadig muligt at sælge realkreditobligationer, også de særligt dækkede obligationer, som har været genstand for en del diskussion. Det har været muligt at afsætte dem også på det tidspunkt, hvor krisen var allerværst, og det vidner om, at der er tillid til det ganske unikke danske realkreditsystem. Men pantebrevssektoren må siges i den sammenhæng at være en undtagelse, og derfor er det klogt, at der med forslaget i dag lægges op til at skabe en fornyet og forstærket regulering af pantebrevsområdet, og det støtter vi.

Pantebrevskarusellerne, som jo er årsagen til, at man nu vælger at regulere området med en ny lov, er en grov, grov form for spekulation og et eksempel på det værste, der kan ske, når det, man i udlandet kalder financial engineering, altså det, at man lader finanssektoren få frit spil og selv hitte på nye produkter osv. osv., ikke er tilstrækkeligt reguleret. Så får man den type spekulation, hvor det hele er kunstigt skabte værdier, og hvor man belåner de andres lån, og til sidst er det eneste, der er tilbage, en masse gæld, og der er ikke rigtig nogen sikkerhed, nogen værdi bagved den. Derfor er det godt, at vi med lovforslaget her får styrket registreringen, ved at det kommer til at kræve tilladelse at handle med dem, og at vi får styrket tilsynet.

Styrken i det danske realkreditsystem, som jeg talte om før, er jo den tætte forbindelse mellem lån og sikkerhed, og det sikres altså her bedre for pantebrevene ved at kræve oplysninger om de ejendomme, som pantebrevene omhandler. Man kræver nu oplysninger, så man ved, hvad det er for nogle ejendomme, der ligger bag ved de pantebrev, og det gør altså, at man kan se, om der er et rimeligt forhold mellem pantebrevet og den ejendom, det omhandler.

Endelig styrker det jo forbrugerbeskyttelsen, at der skal stilles sikkerhed. Når det er forbrugerne, man handler med, skal de virksomheder, der handler med pantebrevene, stille en klar sikkerhed. Det betyder altså, at når vi både får registreret dem, der skal handle med dem, og får ført et skærpet tilsyn, som Finanstilsynet står for, skulle vi sammen med de andre elementer her altså have en pantebrevssektor, hvor vi i hvert fald kan håbe, at vi undgår at se den type aktivitet, som pantebrevskarusellerne var udtryk for.

Kl. 13:49

Så til det andet lovforslag, L 175, som jo i et og alt handler om at styrke Finanstilsynet. Det er godt, og man kan jo sige, at det er en debat, der foregår også på den internationale scene. Man diskuterer, om man kan blive bedre til i fællesskab at have et finanstilsyn i EU-regi og sådan set også bredere end det, fordi de globale finansmarke-

der hænger sammen. Derfor skal det også bare være sagt, at det for vores vedkommende er helt afgørende, at Danmark også deltager aktivt i det, og at vi får nogle instrumenter, der gør, at vi internationalt kan holde øje med de grænseoverskridende aktiviteter, der er inden for finanssektoren. Det er altså ikke nok at styrke de nationale finanstilsyn, man må også styrke de internationale løsninger på området.

Så kan man se af den internationale debat, som også andre har været inde på, at der er en diskussion af, hvordan man indretter det mest effektive finanstilsyn. Nu lægges der her op til at styrke det eksisterende finanstilsyn i Danmark, men jeg synes, det er relevant på et tidspunkt at skele til bl.a. England, hvor debatten jo handler om, hvorvidt man skal lægge finanstilsynet over i regi af den engelske nationalbank. I hvert fald må vi sige, at i den debat, der har kørt om regulering af finanssektoren, synes vi, at tilsynets rolle og det at håndhæve de regler og den regulering, vi lægger op til, har fyldt for lidt, og at der er grund til yderligere at diskutere og kvalificere den debat, som ofte overskygges af diskussioner om aktieoptioner og direktørlønninger og andre ting, som vi vurderer er langt mindre væsentlige for at sikre finansiell stabilitet i Danmark.

Derfor vil jeg bare sige, at når vi nu tager positivt imod lovforslaget, er det altså ikke for at sætte punktum i debatten om et styrket finanstilsyn i Danmark, men derimod blot for at sige, at det her er et godt skridt på vejen.

Men ideen her er altså at styrke og præcisere grundlaget for Finanstilsynet, så de i Finanstilsynet bedre kan vurdere holdbarheden af de forretningsmodeller, som er i den finansielle sektor. Det synes vi er rigtig klogt, for det, der jo har været problemet nogle steder, er, at forretningsmodellerne ligesom er løbet løbsk, og at man ikke har mulighed for at gennemskue det. Den tid, hvor banken bare var et sted, hvor nogle satte penge ind og nogle hævde penge, er helt forbi. Man kan blot tænke på Korsbæk Bank og andre i den sammenhæng, men de tider er for længst forbi, i dag er det ekstremt kompliceret. Ved at lægge op til, at Finanstilsynet altså skal vurdere holdbarheden i forretningsmodellen, tager man også ligesom højde for, at det er en udvikling, der vil fortsætte, og at vi ikke kan vide, hvad det så er for nogle forretningsinitiativer, man vil tage i den finansielle sektor om en måned, om et halvt år, om et helt år. Men her gives altså mandat til, at uanset hvad udviklingen måtte være, skal Finanstilsynet være der og afprøve holdbarheden af forretningsmodellen, og det synes vi er en god måde at gøre det på. Der bliver også mulighed for en tidligere indsats, og man må sige, at det jo da er en klar lektie fra den finansielle krise, at der bestemt er behov for at sætte ind, før det går galt.

Så er der også de nye krav til direktioner og bestyrelser om ændrede regler for egnetheds- og hæderlighedsvurdering af medlemmerne af henholdsvis direktioner og bestyrelser. Det synes vi er fornuftigt. I hvert fald må vi sige, at hvis vi kigger ud i den store verden og måske også i den nære, vil vi se, at der har været eksempler på, at en sådan vurdering nok ville have ført til, at man havde gjort noget proaktivt og ikke ladet banker eller andre finansielle institutioner drive for langt ud og dermed også bringe både den finansielle stabilitet og også kundernes forhold i fare. Derfor er det et fornuftigt element.

Der er mange andre elementer i lovforslaget også, men jeg vil bare på vegne af Det Radikale Venstre sige, at det er to gode lovforslag, som vi forventer at kunne støtte, når vi er færdige med udvalgsbehandlingen. Det er altså ikke et punktum i debatten om styrket regulering og tilsyn med den finansielle sektor i Danmark, men det er et godt skridt på vejen mod at forebygge, at vi kommer igennem et forløb, som vi har været i de forgangne år.

Kl. 13:53

Formanden:

Tak på. Der er ønske om en kort bemærkning. Det er hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 13:53

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg vil da gerne kvittere for, at Det Radikale Venstre bakker op om forslaget. Men jeg synes, at hr. Morten Østergaard kom med et par betragtninger, som er væsentlige at få reageret på.

For det første mener Det Radikale Venstre, at boligejerne skal betale noget mere i skat. Jamen det er jo heldigvis noget, som partiet står ved og ønsker at ytre sig om og holde fast i. Det synes jeg er værd at skrive sig bag øret.

Den anden del er påstanden om, at finanskrisen har ramt Danmark hårdere end andre lande. Jeg ved ikke, om hr. Morten Østergaard synes, at vi skal være misundelige på, hvordan det går i Grækenland eller i Spanien eller Portugal. Er virkeligheden ikke den, at vi faktisk på grund af en sund økonomisk politik gennem mange, mange år – vi har lagt til side i dårlige tider – har været i stand til at håndtere krisen bedre end mange af vores europæiske kolleger?

Kl. 13:54

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:54

Morten Østergaard (RV):

Hvis jeg må starte med det første, vil jeg sige, at da Skattekommissionen offentliggjorde sin betænkning, var det netop der, man tog hul på det, som Venstre havde svoret at de ikke ville, da de gik valg, nemlig på at diskutere rentefradraget, som jo altså er en del af den måde, vi beskatter boligejere og lån på. Der sagde den nuværende statsminister, der dengang var finansminister, nogle vise ord, nemlig at det ikke kan nytte noget, at man betragter sig som lønmodtager om dagen og som boligejer om aftenen, for så adskiller man det kolde og det varme vand.

Virkeligheden er jo, at det hænger sammen. Og jeg synes, at det er al ære og respekt værd, at hr. Torsten Schack Pedersen melder sig på banen i dag. Men vi må bare sige, at for de vælgere, der troede, at skattestoppet betød tryghed, kan man bare konstatere, at udviklingen på det danske boligmarked viser, at det ikke har været tilfældet. Og til de vælgere, der troede, at når Venstre sendte et brev ud dagen før folketingsvalget i 2007 om, at de, der ville lave en skattekommission, ville tage deres penge, må man sige, at det løfte rendte Venstre fra lige så hurtigt, som stemmerne var talt op. Der er jo bl.a. blevet ændret på de vilkår.

Så jeg må sige til hr. Torsten Schack Pedersen, at for vores vedkommende er synspunkterne helt klare. Vi skelner ikke mellem skatteydere ud fra, om man er ejer af en ejendom, eller om man er lønmodtager – mange, de fleste, er begge dele.

Kl. 13:55

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 13:55

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg tager gerne en diskussion om beskætning af boligejere og skattereformen. Jeg kan blot konstatere, at den udlægning om, at boligejerne bliver ekstra beskattet, har jeg meget svært ved at genkende. Jeg kvitterer for, at hr. Morten Østergaard siger, at det står højt på dagsordenen for De Radikale, måtte de engang langt ud i fremtiden blive

en del af et andet flertal end det nuværende, at boligejerne skal betale noget mere i skat. Det synes jeg er fair nok.

Jeg glæder mig så over, at hr. Morten Østergaard så også må strække våben i forhold til den påstand om, at vi er hårdt ramt af finanskrisen, og at vi har bragt os i en mere ufordelagtig situation end andre lande på grund af den økonomiske politik, vi har ført i Danmark. Det er jeg glad for at hr. Morten Østergaard overhovedet ikke nævnte med et ord, for det kan jeg kun tage ud som udtryk for, at hr. Morten Østergaard anerkender, at ved at føre en ansvarlig økonomisk politik, få afdraget på gælden i de gode tider, ja, så har vi været i stand til at håndtere krisen langt mere aktivt end mange af vores europæiske kolleger.

Kl. 13:56

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:56

Morten Østergaard (RV):

Det er klart, at hvis vi havde haft en stor gæld, havde vi haft sværere ved at håndtere krisen. Men derfor kan krisen jo godt have ramt os hårdere end andre lande. Det er ikke nogen hemmelighed for mange, at en ordfører for Venstre vil synes, at regeringen har gjort det godt, og at en ordfører fra et oppositionsparti nok vil synes, at regeringen har gjort det mindre godt.

Derfor kan vi så ty til andre kilder for at se, om vi kan få en neutral opmand. Og vi kan jo tage Nationalbankens direktør, som klart har sagt, at regeringens finanspolitik og skattestoppet har bidraget til forstærke den finansielle krise i Danmark. Jeg synes, at det er så afgørende, når vi diskuterer stabilitet og ikke mindst tryghed for boligejerne, at man i det mindste stopper op og ser i bakspejlet og spørger: Har der været tryghed for boligejerne i Danmark, som de var blevet lovet, i de sidste 2-3 år, hvor priserne er faldet dramatisk, og hvor folk oplever at være teknisk insolvente, fordi værdien til sidst er faldet så meget, at den ikke står mål med det lån, de har taget i deres bolig? Er det tryghed?

Jeg tror ikke, at der er ret mange boligejere, der synes, at dramatiske prisfald giver tryghed. Og jeg kan konstatere, at jeg uden for det her hus kan finde mange, der er enige i, at skattestoppet har bidraget til boligboblen og dermed til utryghed.

Kl. 13:57

Formanden:

Tak. Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til hr. Morten Østergaard. Hr. Villum Christensen som ordfører, og det er som ordfører for Liberal Alliance, værsgo.

Kl. 13:58

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Jeg tager L 174 først. Vi finder, at lovforslaget udgør et naturligt og nødvendigt skridt i bestræbelserne på at gøre det grå pengemarked lidt mere gennemsigtigt, således at kravet til information om pantet og de forhold, hvorunder pantet udstedes, skærpes.

Naturligvis skal Finanstilsynet have de samme beføjelser, de samme redskaber for at kunne udøve tilsyn, som tilfældet er med øvrige finansielle institutioner. De mange kedelige eksempler, fra før boligboblen sprang, fordrer nok også, at man holder et vågent øje med de reelle ejerforhold, således at vi ikke får et nyt marked for stråmænd. Vi tror da også, at der på trods af overgangsordningen vil være behov for ekstra opmærksomhed i den mellemliggende periode.

Nogle vil nok hævde, at loven kommer for sent. Alene markedsændringen vil i dag nok gøre det noget sværere at holde liv i pantebrevskarrusellerne, fordi den meget rigelige pengetilførsel fra penge-

institutterne ikke længere er muligt. Det ved vi jo alle sammen. Men vi synes trods alt, at det er bedre, at lovforslaget her kommer nu end senere, og hilser det velkommen.

Med hensyn til L 175 om finansiell stabilitet kunne jeg have lyst til at citere en af mine lærere på handelshøjskolen. Han havde haft en time med sine studerende i erhvervsøkonomi og kom ned på lærerværelset og fortalte, at han havde sagt til de studerende: Husk, din bankmand er aldrig din ven. Jeg syntes nok, det var en noget provokerende måde at minde de studerende om, at de skulle være kritiske og skeptiske over for de ydelser, som bankens sælgere, også kaldet bankrådgivere, kunne diske op med. I dag er jeg sikker på, at rigtig mange bankkunder, både i Roskilde Bank og i Fjerritslevområdet, kunne have brugt et sådant, vi kan kalde det uindpakket råd.

Finanskrisen har vist os, hvor stor en samfundsmæssig betydning pengeinstitutternes gøren og laden har. På samme måde, som der findes en masse procedureregler for det offentlige, som er begrundet i, at man forvalter andre menneskers penge og kan indskrænke borgernes rettigheder, synes vi også, at det er på sin plads, at Finanstilsynet får udvidet sine beføjelser for at sikre, at bankerne ledes og drives på en forsvarlig måde.

Da alle centrale problemstillinger i denne sammenhæng ender med at være ledelsesmæssige problemer, synes vi også, at det undtagelsesvis er i orden eller på sin plads, at der etableres en modifikation – som det udtrykkes – af det generelle princip om privat ledelsesret. Reglerne om egnethed og hæderlighed er vigtige, men er og skal til stadighed være subsidiære i forhold til den private ledelsesret efter vores opfattelse. Det er alene den store samfundsmæssige interesse i at opbygge og bevare en stabil veldrevet finansiell sektor, der begrundet denne modifikation, og der skal – og jeg skrev »skal« med stort i mit manuskript som noget meget vigtigt – altid udvises proportionalitet i forhold til risikomomentet. Dette kommer Finanstilsynet så til at stå på mål for, så vi ikke får en statslig heksejagt ind ad bagdøren.

Det tror jeg nu heller ikke at der vil være ressourcer til, og jeg konstaterer da også, at det i høringssvarene er præciseret, at de pågældende ledelsespersoner skal have udvist en sådan adfærd, at der er en klar risiko for at antage, at han eller hun ikke kan varetage sit hverv på forsvarlig vis. I bemærkningerne til lovforslaget er det formuleret på den måde, at man skal kunne fjerne en person, som på grund af sine økonomiske forhold eller dadelværdige opførsel ikke længere opfylder kravene til egnethed og hæderlighed. Med dette bibelske udtryk, dadelværdig, vælger vi at forudsætte, at der skal mere til end en fartbøde, før der gribes ind i ledelsesretten. Det er jeg faktisk ret sikker på.

Vi synes, der er tale om et særdeles omfattende lovgivningsarbejde. Det har også været nævnt her tidligere, men det er nødvendigt for Danmark på samme måde, som det har været nødvendigt for resten den globale verden. Vi støtter forslaget.

Kl. 14:03

Formanden:

Tak til hr. Villum Christensen. Så er det økonomi- og erhvervsministeren. Værsgo.

Kl. 14:03

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Tak, formand. Begge de forslag, som vi har behandlet her i dag, har til formål at skabe trygge rammer for forbrugerne, skærpe kravene til ledelsesmedlemmernes egnethed og hæderlighed, og vi får sikret et offentligt tilsyn, hvor der effektivt vil blive grebet ind over for brodne kar.

Hvis vi starter med L 174, som blev modtaget positivt af alle ordførerne, lige så vel for øvrigt som L 175, er hele formålet jo at skabe et velordnet marked for handel med pantebreve og samtidig sikre større gennemsigtighed med de pantebreve, der handles. Uansvarlig

handel med pantebrev og store pantebrevskreditter uden reel sikkerhed har været medvirkende årsag til flere pengeinstitutters store økonomiske vanskeligheder. Derfor mener jeg, at der er behov for at sætte nogle faste og klare rammer for pantebrevsmarkedet. Det lovforslag, som er blevet positivt modtaget her i dag, indfører krav om, at pantebrevsselskaber, som erhvervsmæssigt handler med pantebrev i fast ejendom, skal have en tilladelse og underlægges tilsyn af Finanstilsynet.

Lovforslaget indfører endvidere et krav om, at erhvervsmæssig pantebrevshandel kun må drives i aktieselskabs- eller anpartsselskabsform og med en ledelse, der skal opfylde kravene til egnethed og hæderlighed.

Lovforslaget indfører desuden en række oplysningskrav om den ejendom, som pantebrevet giver pant i. Disse oplysningskrav skal sikre køberen af et pantebrev bedre information om pantebrevet og de omstændigheder, hvorunder det er blevet udstedt. Oplysningerne skal på den måde give køberen en bedre mulighed for at vurdere pantebrevets reelle værdi.

Endelig bliver det et krav, at pantebrevsselskaber, der handler pantebrev med forbrugerne, skal stille sikkerhed for pengekrav, som forbrugerne måtte få mod selskabet.

Finanstilsynet får mulighed for at fratage et pantebrevsselskab dens tilladelse, hvis det ikke opfylder lovens betingelser.

Lovforslaget giver ligeledes Finanstilsynet mulighed for at gribe ind over for ledelsesmedlemmer, som ikke opfylder kravene til egnethed og hæderlighed.

Samlet set får vi med L 174 skabt klare og faste rammer for pantebrevsmarkedet, hvor forbrugerne er sikrede ordentlige forhold, og hvor Finanstilsynet kan gribe effektivt ind over for de brodne kar.

Det andet forslag, vi har behandlet her i dag, L 175, indeholder en række ændringer i den finansielle lovgivning, hvoraf en del rigtigt nok har baggrund i den finansielle krise. Lovforslaget medfører bl.a. et offensivt tilsyn og bedre indgrebsmuligheder for Finanstilsynet, en præcisering af kravene til ledelsesmedlemmernes egnethed og hæderlighed, øget forbrugerinformation og gennemsigtighed samt øgede krav til en finansiell virksomheds styring og indretning m.v.

Hvis vi tager det offensive tilsyn, de bedre indgrebsmuligheder, vil det jo præcisere de rammer, Finanstilsynet arbejder under, og også give tilsynet de nødvendige beføjelser. De seneste år har således vist, at det er vigtigt, at Finanstilsynet ikke blot fører tilsyn med de enkelte finansielle virksomheder, men også tilrettelægger tilsyns- virksomheden med henblik på at fremme den finansielle stabilitet og tilliden til de finansielle virksomheder.

Den finansielle krise har jo helt tydeligt vist os alle sammen, at et enkelt instituts problemer kan have indflydelse på hele sektoren. Derfor finder jeg det vigtigt at øge Finanstilsynets fokus på de finansielle virksomheders forretningsmodeller. Med forslaget får Finanstilsynet hjemmel til i højere grad at foretage en vurdering af holdbarheden af den enkelte finansielle virksomheds forretningsmodel. Hermed skal Finanstilsynet vurdere forretningsmodellerne og gøre opmærksom på eventuelle risici ved disse.

Erfaringerne fra krisen har vist vigtigheden af, at de finansielle virksomheder drives på en forsvarlig måde. Det skal ses i sammenhæng med, at Finanstilsynet med lovforslaget får mulighed for på et tidligere tidspunkt end i dag at kunne skride ind over for en finansiell virksomhed og påbyde den at foretage de nødvendige foranstaltninger. Det vil Finanstilsynet kunne, når der er en ikke uvæsentlig risiko for, at virksomhedens økonomiske stilling vil blive forringet, så virksomheden på et senere tidspunkt vil have stor risiko for at miste sin tilladelse til at drive finansiell virksomhed.

Med lovforslaget sender vi altså et vigtigt signal til ledelsen i de forskellige finansielle virksomheder. Virksomheden skal ikke blot overholde de specifikke regler i bl.a. lov om finansiell virksomhed, men også drives ud fra en holdbar forretningsmodel. Finanstilsynet

skal fremover holde øje med dette og så skride ind, hvis det ikke er tilfældet.

Kl. 14:08

I forlængelse heraf præciserer vi med lovforslaget kravene til ledelsesmedlemmernes egnethed og hæderlighed. Allerede i dag indeholder den finansielle lovgivning regler, der stiller krav til ledelsesmedlemmernes egnethed og hæderlighed, men det har desværre vist sig, at det ikke har været muligt at anvende reglerne i forhold til de pengeinstitutter, der er gået ned under den finansielle krise. De nuværende regler kan således først anvendes, når der er så klare tegn på, at virksomheden er blevet drevet på en uansvarlig måde, at virksomheden stort set er brudt sammen.

Det skal i denne sammenhæng understreges, at finansielle virksomheder jo spiller en vigtig rolle for stabiliteten i vores samfund. Det er derfor af stor samfundsmæssig betydning, at disse virksomheder ledes og drives på en forsvarlig måde.

Et moderne samfund kan kun fungere tilfredsstillende, hvis det har en stabil finansiell sektor. Det forudsætter, at virksomhederne i sektoren bliver ledet på en kompetent og hensigtsmæssig måde. Lovforslaget indeholder derfor en præcisering af krav om egnethed og hæderlighed, og den præcisering giver Finanstilsynet større mulighed for at gribe ind på et tidligere tidspunkt. Finanstilsynet får bedre mulighed for at gribe ind over for ledelsespersoner, som udviser en uansvarlig, uforsvarlig adfærd, en adfærd, som endnu ikke har bragt virksomheden i uføre, men hvor man erfaringsmæssigt ved, at der er en nærliggende risiko for, at det vil ske. Desuden skal Finanstilsynet ikke blot se på, hvordan den uansvarlige ledelse påvirker selve virksomheden, men kan også lægge vægt på at bevare tilliden til hele den finansielle sektor.

Ud over det skal dette lovforslag sikre bedre information til forbrugerne. Den finansielle krise har vist, at mange forbrugere ikke har været tilstrækkelig opmærksomme på risikoen ved at investere i forskellige finansielle produkter. Derfor vil jeg nu indføre en mærkningsordning, så almindelige mennesker på en enkel og letforståelig måde bliver oplyst om risikoen for at tabe de penge, de investerer.

Formålet med en risikomærkning er at sikre, at forbrugerne får klar besked om, hvorvidt de kan tabe hele investeringen eller dele af den, når de investerer. Mærkningen skal desuden sikre, at forbrugerne får den samme information om muligheden for tab ved en bestemt kategori af investering, uanset hvor de henvender sig. Kategoriseringen vil ske med udgangspunkt i investors risiko for at tabe sin investering, og produktets kompleksitet vil også indgå som parameter. Mærkningen vil bestå af tre kategorier: grøn, gul og rød, hvor rød er høj risiko, og grøn er lav risiko. I den røde kategori ligger forskellige former for strukturelle værdipapirer m.v.

Jeg lægger stor vægt på, at både branchen og forbrugerorganisationerne følger ejerskab til den nye mærkningsordning. Derfor er det vigtigt, at de bliver inddraget i udformningen af den kommende bekendtgørelse. Finanstilsynet er allerede gået i dialog med organisationerne.

Med lovforslaget sikrer vi endvidere vid åbenhed om forløbet op til et pengeinstituts sammenbrud. Finanstilsynet pålægges fremover at offentliggøre en redegørelse i de tilfælde, hvor størstedelen af den finansielle virksomheds drift er ophørt eller overdraget, selv om den tilbagevendende og -værende gamle bank ikke er erklæret konkurs.

Endelig indføres der med lovforslaget klare krav til en finansiell virksomheds styring og indretning. Formålet med ændringen er at opnå en bedre ledelse og styring af de finansielle virksomheder. Den finansielle krise har vist, at nogle ledelser ikke har haft tilstrækkeligt kendskab til den pågældende virksomheds risici eller ikke har sikret sig, at virksomheden er blevet styret efter de af ledelsen fastlagte regler. Der er derfor behov for at gøre det klart, hvilken rolle vi forventer lederne skal spille.

De væsentligste ændringer er, at kravene til ledelsesmedlemmer vil blive specificeret og fremover fremgår direkte af lovgivningen. Ledelsens pligter og ansvar bliver klarere, og det medvirker til en bedre risikostyring i den enkelte virksomhed. Det er vigtigt, at ledelsen er kritisk og vurderer de risici, som den finansielle virksomhed påtager sig. Det kan f.eks. være kreditrisici og forsikringsrisici. Desuden skal ledelsen beslutte, hvor store disse risici må være. Det skal ske efter en nøje vurdering. Hermed sikrer vi, at virksomheden ikke tager risici, som ledelsen ikke forstår og accepterer. Samtidig skal ledelsen sikre, at den finansielle virksomhed er indrettet, så den også kan håndtere risici.

Kl. 14:13

Med lovforslaget sikrer vi også, at der indføres tilsvarende regler for en række andre virksomheder, f.eks. pensionskasser og investeringsforeninger.

Lovforslaget indeholder derudover en række mindre ændringer, bl.a. vedrørende administrators beføjelser i et administrationsbo for SDO-lån og ændringer af teknisk karakter.

Nu var der nogle bemærkninger fra den, synes jeg, unge socialdemokratiske ordfører, jævnfør den lille diskussion, der også var med den meget gamle formand, med hensyn til L 175-kompleksiteten. I lyset af de bemærkninger vil jeg godt invitere til en teknisk gennemgang af L 175 for ligesom at få udredt de problemstillinger, som forslaget indeholder, og de udfordringer, der selvfølgelig også ligger inden for sektoren, når vi har vedtaget forslaget.

Jeg hører mig til, at så godt som alle Folketingets partier støtter både L 174 og 175, men der skal selvfølgelig være en klar bund for, hvorfor man går ind og vedtager begge forslag. Vi svarer selvfølgelig på de spørgsmål, der måtte være under udvalgsbehandlingen, og sørger for, at der kommer en relativt hurtig teknisk gennemgang af L 175.

Kl. 14:14

Formanden:

Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Erhvervsudvalget, hvis ingen gør indsigelse.

Det er ikke tilfældet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 145:

Forslag til folketingsbeslutning om opstilling af vindmøller på statsligt ejede arealer.

Af Per Clausen m.fl.

(Fremsættelse 04.03.2010).

Kl. 14:15

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, er miljøministeren.

Kl. 14:15

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Med det beslutningsforslag, som vi skal behandle her i dag, foreslår Enhedslisten at pålægge regeringen at undersøge, hvor de bedste vindmølleplaceringer er på statsligt ejede arealer, og lave en plan

for, i hvilken rækkefølge arealerne ønskes anvendt til vindmølleopstilling.

I forslaget nævnes det, at der i en række kommuner er undersøgelser og planlægning i gang for at udvide vindkraften. Det kan jeg fuldt ud bekræfte, for mange kommuner har i de seneste år udført en stor planlægningsindsats for at finde egnede vindmølleområder til produktionsmøller. Det er især for at kunne leve op til den såkaldte skrotningsordning, hvor nye og større, men færre møller skal erstatte ældre, mindre og ineffektive møller. Kommunerne er også i gang med den videre planlægning for yderligere vindmølleområder. Denne kommunale planlægning har regeringens fulde støtte, for vi ønsker, at strømmen fra vindmøller, også fra møller på land, skal udgøre en stadig stigende del af den samlede energi- og elproduktion.

I forslaget nævnes også, at staten ejer både naturområder, landbrugsarealer, skovområder og militære områder, og at staten bør være aktiv for at fremme vindmølleudbygningen på de statsligt ejede arealer.

Jeg kan på regeringens vegne bekræfte, at statsligt ejede arealer naturligvis ikke bør friholdes som mulige vindmølleområder i den videre almindelige kommunale vindmølleplanlægning. Hvis gode vindforhold tilsiger det, og hvis der ikke er andre modhensyn, som f.eks. naturbeskyttelseshensyn eller fredskovspligt, bør sådanne arealer undersøges, med henblik på at de eventuelt kan indgå som input i den videre almindelige kommunale vindmølleplanlægning. Denne planlægning skelner heller ikke normalt mellem forskellige former for ejerskab til jordene, herunder heller ikke til, om de er offentligt eller privat ejede.

Regeringen er allerede i gang med at undersøge og screene sådanne statslige områder som mulige vindmølleområder til den almindelige produktionsmølle, som har en maks. højde på op til 150 m. I det her arbejde indgår en række ministerier, og jeg forventer, at Miljøministeriet ved By- og Landskabsstyrelsen i efteråret er klar til at fremlægge et udkast til en strategi for de statslige områder, der siden skal spilles ind i den videre kommunale planlægning. Forslaget til strategien vil blive miljøvurderet og offentliggjort efter reglerne i lov om miljøvurdering af planer og programmer, og den endelige strategi vil herefter gå til kommunerne til deres videre planlægning. Som det fremgår, er regeringen altså allerede rigtig godt i gang med arbejdet med at finde passende statslige arealer til den almindelige vindmølleudbygning på land.

Jeg håber, at Enhedslisten er enig med mig i, at den her øvelse, som jeg nu har beskrevet, sådan set overflødiggør det beslutningsforslag, som vi behandler i dag. For som jeg ser det, vil der ske det, hvis vi vedtog Enhedslistens beslutningsforslag, at der er en overhængende risiko for, at vi faktisk kommer til at indføre en eller anden form for dobbeltarbejde og i virkeligheden også får en tidsforlængelse af den allerede igangværende proces. Og der er altså risiko for, når man gør sådan noget, at konsekvensen vil være forsinkelser af vindmølleudbygningen på land.

På den baggrund – om end jeg har stor respekt for ønsket i forslaget – kan regeringen altså ikke støtte, at dette forslag bliver vedtaget.

Kl. 14:19

Formanden:

Tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 14:19

Per Clausen (EL):

Nej, der er jo ikke nogen grund til at vedtage Enhedslistens beslutningsforslag, hvis regeringen i forvejen gør det, som står i beslutningsforslaget. Jeg skal bare være sikker på, at det er rigtigt forstået: Dels laver man altså en undersøgelse af, hvor de bedste vindmølleplaceringer er på statsligt ejede arealer, dels laver man efterfølgende en plan for, hvordan man hurtigst muligt og bedst muligt kan udnytte dem.

Hvis det er det, ministeren står og siger, er jeg enig med miljøministeren i, at så er det lykkedes regeringen at nå frem til samme konklusion som Enhedslisten, og det synes jeg da kun vi skal være glade for.

Kl. 14:19

Formanden:
Ministeren.

Kl. 14:20

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Som sagt i min foregående tale kan jeg præcis bekræfte, at det er det arbejde, der allerede er rigtig godt i gang, og der er en forventning om, at planerne bliver fremlagt til efteråret.

Kl. 14:20

Formanden:

Så er der ikke flere korte bemærkninger, tak til ministeren. Og så er det hr. Eyvind Vesselbo som den første ordfører i ordførerrækken.

Kl. 14:20

(Ordfører)

Eyvind Vesselbo (V):

På baggrund af den lille korte debat, der var her mellem ministeren og hr. Per Clausen, blev jeg lidt i tvivl om, hvad der egentlig er at diskutere fremover med det her forslag. Men jeg skal alligevel gøre det, for nu står jeg her jo og kan tage stilling til forslaget.

Jeg vil sige, at der sådan set er nogle meget gode elementer i, at vi skal have nogle vindmøller op, det er godt for CO₂-udslippet osv. – altså at vi får det nedbragt – så det er vi sådan set enige i.

Jeg kunne så forstå, at ministeren og hr. Per Clausen var enige om, at det, der står i det her beslutningsforslag, faktisk kører, og det var sådan set også det, jeg ville have sagt. Der er jo ingen grund til at vedtage et beslutningsforslag om igangsættelse af de ting, der står her, når de er i gang. Og vi har jo lavet en plan. Vi har i regeringsgrundlaget »Mulighedernes samfund« skrevet, at regeringen vil udpege statsarealer, der er egnede til vindmølleplacering osv. Der er udpeget foreløbig fire områder, og der vil blive udpeget nogle flere.

Men det, der er vigtigt, er det, som regeringen har gjort indtil nu, og det er, at man har forhandlinger med kommunerne om at få kommunerne til at lave nogle planer for at få placeret vindmøller ud over på de statslige arealer. Så man må sige, at både staten og kommunerne, altså det offentlige, er i gang med at finde pladser til vindmøller.

Igen kan jeg sige på baggrund af det, som skete mellem ministeren og hr. Per Clausen, hvor man blev enige om, at tingene kører, som de skal, at der ingen grund er til at vedtage det her beslutningsforslag, og derfor kan Venstre heller ikke støtte det.

Kl. 14:22

Formanden:

Tak til hr. Eyvind Vesselbo, der er ingen korte bemærkninger. Så er det hr. Orla Hav som ordfører for Socialdemokratiet.

Kl. 14:22

(Ordfører)

Orla Hav (S):

Jeg har det jo lidt ligesom den foregående ordfører, at jeg glæder mig over, at regeringen er nået frem til samme konklusion som den tanke, der ligger bag Enhedslistens forslag i dag.

Vi har jo haft den overvejelse, at vi synes, Enhedslistens forslag er et fornuftigt forslag. Det er fornuftigt ud fra, at staten råder over mange arealer rundt omkring, som ville kunne opfylde de skrappe krav, som er til etablering af vindmøller.

Det er også vores vurdering, at en af de største udfordringer, vi står over for, er mangel på energi, og der bliver vi nødt til at se på,

hvordan vi skaffer energi, som ikke er afhængig af de fossile brændstoffer. Svaret er jo, at det er ved vedvarende energikilder, og der er vindmøllestrøm jo et godt alternativ.

I lyset af de positive bemærkninger fra ministeren om at ville gøre det, som Enhedslisten har som plan her, vil vi følge godt og grundigt med i, at ministeren nu også følger det til dørs, og udtrykke, at vi støtter Enhedslistens beslutningsforslag. Men skulle det blive overflødiggjort af regeringens eget initiativ, noterer vi os det.

Kl. 14:23

Formanden:

Tak til hr. Orla Hav. Så er det hr. Jørn Dohrmann som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 14:24

(Ordfører)

Jørn Dohrmann (DF):

Tak for det. Det er jo altid spændende, når vi skal diskutere bl.a. vindmøller her i Folketingssalen. Det, der også er godt at se, er jo, at faktisk alle partier er enige om, at man selvfølgelig skal finde nogle placeringer af de her vindmøller. Der skal bare ikke herske nogen tvivl om, at Dansk Folkeparti synes, at de her store vindmøller hører til ude på havet. Det er jo også helt klart, at hvis man kan finde nogle områder på statens jord, hvor man kan placere dem, så skal man selvfølgelig gøre det. Der ved vi jo, at mange kommuner allerede har været i gang med at pege på forskellige områder, og der vil også blive fundet flere arealer rundt omkring. Bl.a. Billund, Herning og Tønder Kommune har netop peget på nogle arealer.

Det, der er vigtigt for Dansk Folkeparti, er selvfølgelig, at befolkningen ikke bliver klemmt. Når vi peger på nogle områder, er det jo altså sådan, at der også bliver nogle naboer til de her vindmøller, og vi ved, at der kan være nogle gener forbundet med at være nabo til en stor vindmølle såsom skyggepåvirkning, støj og den slags ting. Derfor er det, sådan som vi ser på det i Dansk Folkeparti, vigtigt, at vi netop har fået gennemført en erstatningsordning. Det mener vi er klart også skal indtænkes. Når man placerer vindmøllerne, eventuelt på statslige arealer, kan det også medføre, at der skal være en erstatning til de nærmeste naboer, hvis de kan påvise, at de har haft et værditab.

Der er Dansk Folkeparti selvfølgelig stolte over, at vi har fået det gennemført i forbindelse med det sidste energiforlig, og derfor vil vi selvfølgelig også gerne kigge fremad, med hensyn til om der er nogle steder, man kan se at de her vindmøller kunne placeres. Men det må ikke gå ud over, man kan kalde det naturen. Hvis naturen lider overlast, er vi ikke tilhængere af det. Derfor må vi sige, at man, som vi ser det, allerede er godt i gang med at få kommunerne til at arbejde på at finde de rigtige placeringer. Uanset om vi taler om områder, der tilhører de private, kommunen eller staten, skal man selvfølgelig pege på de placeringer, som giver mest, man kan kalde det vind for pengene.

Så vi må sige, at med forslaget her, har Enhedslisten fundet ud af, at det, der er gjort indtil nu, egentlig har været ret godt, og den linje ønsker man at fortsætte. Det ønsker vi jo selvfølgelig også, men vi ser frem til, hvad det er, kommunerne og staten indsender til os, og så tager vi bare det, som Enhedslisten har fremsat her, som et godt input. Mere er der vist ikke at sige til den sag. Tak.

Kl. 14:27

Formanden:

Tak til hr. Jørn Dohrmann. Så er det hr. Steen Gade som ordfører for Socialistisk Folkeparti.

Kl. 14:27

(Ordfører)

Steen Gade (SF):

Fra SF's side synes vi, at det her er et ganske fornuftigt forslag. Jeg vil godt sige til Dansk Folkepartis ordfører, at det jo netop er sådan, at det ikke er det, vi har gjort hidtil, men det, vi nu skal til at gøre, det handler om. Hvis et enigt Folketing bakker det op, at vi får en sådan rækkefølge og kortlægning af, hvordan man kan placere vindmøller på statslige arealer, så er det vigtigt, at det indgår sammen med den planlægning, som hr. Dohrmann var inde på er i gang i kommunerne. Vi skal have det her til at hænge sammen.

Noget andet er så, at det havde været bedre, hvis vi havde gjort det fra starten, men nu gør vi det så, og det skal jo ikke forsinke processen med at få fundet de rigtige placeringer af vindmøller. Den proces, det her i høj grad handler om, går jo i virkeligheden ud på, at vi får færre vindmøller og forhåbentlig bedre placerede vindmøller, både med hensyn til effektivitet i strømproduktionen, og med hensyn til at de naturmæssigt og visuelt bliver placeret på nogle bedre steder end nogle af dem, de står på i dag.

Kl. 14:28

Formanden:

Tak til hr. Steen Gade. Den næste ordfører er hr. Steen Konradsen fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 14:28

(Ordfører)

Steen Konradsen (KF):

Tak for det. Jamen det er jo herligt at være vidne til sådan en skøn enighed hele vejen rundt, så jeg skal også gøre det ganske kort.

I den udstrækning at beslutningsforslaget skal medvirke til at fremme vindenergi i Danmark, er vi i De Konservative grundlæggende fuldstændig enige. Det er jo ikke mindst i det lys, det forslag, der senere skal behandles, om et testcenter i Østerild skal ses, så jeg håber da personligt, det også får en positiv modtagelse, når det når så langt.

Udviklingen går imod, at der bliver færre, men større og mere effektive vindmøller, og i de kommende år – måske i de kommende 10 år – skal der vel i Danmark udfases op mod 100 vindmøller, der er landbaserede, og de skal erstattes af nogle færre. Og de vil selvfølgelig i stor udstrækning blive stillet op på statslige arealer, som kommunerne er i gang med at finde, for mange kommuner ønsker vindmøller placeret f.eks. langs med kommende motorveje og den slags ting, så det arbejde er i gang.

Så vi er positive over for, at der bliver stillet flere vindmøller op, gerne på statslige arealer, og kan bare konstatere, at arbejdet er i gang, og derfor kan vi ikke umiddelbart se noget formål i at gå ind og støtte lige netop det her beslutningsforslag, selv om vi principielt er enige i tanken bag det.

Kl. 14:30

Formanden:

Tak til hr. Steen Konradsen. Så er det fru Erika Lorentsen som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 14:30

(Ordfører)

Erika Lorentsen (RV):

Fra Det Radikale Venstres side er vi også glade for, at regeringen er begyndt at gennemføre Enhedslistens forslag. Det er også godt, at der er kommet mere skred i at finde steder til vindmøller, også efter at kommunerne er kommet mere med ind over.

Vi ønsker faktisk i modsætning til nogle andre, at der opstilles møller på land, og det gør vi, fordi det koster det halve at stille dem

op på land i forhold til på vandet. Vi går også ind for, at kommunerne skal have kompetence til at planlægge og håndtere vindmøllerne i deres kommunale planer. Vi må regne med, at mange tusinde møller i løbet af de næste 10 år skal ned – vi regner med omkring 4.000 ud af de i alt 5.000 – så der skal være færre og mere energieffektive møller i stedet for.

Der skal, som beslutningsforslaget lægger op til, findes gode placeringer. F.eks. går vi ind for placeringer ved motorveje, som man f.eks. gør det i Tyskland og i Frankrig. Og så vil vi gerne have, at der arbejdes med at intensivere det at integrere vind i systemet. Det er simpelt hen uheldigt, at der er myter om, at vindenergien bare sendes gratis ud af landet. Det er simpelt hen skadeligt for vindenergien. Men ellers er vi enige med de andre ordførere.

Kl. 14:32

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Villum Christensen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 14:32

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Tak. Med de enorme offentlige tilskud til opsætning af vindmøller, vi har oplevet i de senere år, stiller vi os i modsætning til De Radikale ikke op i køen af politikere, der fuldstændig enøjet argumenterer for at klistre hele vores landskab til med vindmøller, heller ikke de statslige arealer. Vi synes, vedtagelsen af dette beslutningsforslag vil være spild af gode ressourcer. Hvad skal vi dog med en sådan undersøgelse? Kommunerne er jo i fuld gang.

Jeg synes nu også, at naturmassakren oppe i Thy for at skabe plads til et testcenter jo næppe bør tjene som et eksempel til efterfølgelse. Vi var oppe og kigge på det i går og var mildest talt lamslåede over at se, hvad der skulle ryddes af træer på det sted.

Hvis man virkelig skulle bruge sin tid på arealundersøgelser, som kunne have perspektiv, ville vi hellere bruge vores kræfter på at finde egnede placeringsmuligheder for kernekraft, akkurat som man forberedte det i regionplanerne i 1980'erne. Det vil der være perspektiv i, fordi kernekraft kan løse de problemer, at vi i Danmark har alt for dyr energi, og at vi næsten er verdensmestre i at svine med CO₂. Vindmøller kræver, at der hele tiden står et kraftværk, der bruger fossile brændsler, klar, når det ikke blæser, og derfor er der mere perspektiv i kernekraft efter vores opfattelse – det har jeg jo sagt nogle gange før – og derfor kan vi ikke gå ind for forslaget.

Kl. 14:33

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Per Clausen som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 14:33

(Ordfører for forslagsstillerne)

Per Clausen (EL):

Jeg kan da love den liberale alliance endnu mere presseomtale, end man fik på at besøge det sted, hvor man har planlagt at lægge testcenteret i Østerild i Thy. At man besøgte det lidt senere end alle vi andre, er selvfølgelig én sag, men jeg er sikker på, at hvis man rejste rundt i landet med planer om, at der skulle være atomkraftværker de pågældende steder, var man sikker på en ganske stor og entusiastisk lokal medleven. Så hvis man mangler opmærksomhed omkring sine politiske synspunkter, er det nok en rigtig vej at betrede.

Ellers vil jeg bare sige, at der med undtagelse af Liberal Alliance, som mente, at regeringens initiativer på det her område var spild af tid og spild af energi og spild af ressourcer og nærmest skadelig, jo blandt Folketings øvrige partier i al almindelighed er enighed om, at det ville være en rigtig god idé at gennemføre en undersøgelse af de

statslige arealer med henblik på at sikre, at der også der kan laves en plan for, hvor der kan opstilles vindmøller. Det er klart, at man i den forbindelse skal tage hensyn til naturinteresser, og man skal også tage hensyn til lokalbefolkningen. Jeg er nu sikker på, at hvad angår det sidste, altså hensyn til lokalbefolkningen, vil man se en ganske stor opbakning, hvis man i forhold til de vindmøller, der opstilles på land, tager afsæt i en strategi, der handler om at involvere og engagere lokalbefolkningen som medejere af vindmøllerne i form af vindmøllelav, anpartsselskaber osv., hvor lokale kan indgå.

Jeg skal bare i den sammenhæng nævne, at jeg i går var til et møde i Aalborg, hvor bl.a. hr. Jens Kirk, der jo er formand for Folketingets Energiudvalg og medlem af Venstre, med stolthed i stemmen talte om den glæde og begejstring, der var derude, hvor han kom fra, i den vestlige del af Jylland, for et vindmølleprojekt, netop fordi man havde mulighed for at være medejer. Så jeg tror, at det er vejen, man skal gå.

Jeg er selvfølgelig meget glad for, at regeringen allerede er i gang med at gennemføre det her. Og af samme grund er det selvfølgelig også inderligt overflødigt at stemme om det og bruge tid på en anden behandling af beslutningsforslaget, når regeringen på det her område helt klart er længere i sin forberedelse af arbejdet, end jeg havde forventet. Så må vi til efteråret selvfølgelig vende tilbage til det og se, hvor hurtigt det er gået, og hvordan arbejdet er, med henblik på at kunne følge op på det.

En af baggrundene for, at vi faktisk fremsatte det her beslutningsforslag, var jo, at vi havde konstateret, at regeringen, når det drejede sig om placeringen af vindmølletestcentret, var meget fokuseret på de statslige ejendomme og de statslige arealer. Måske har det været på en måde, som har været blokerende og har gjort, at man har lukket for at se andre muligheder uden for de statsejede arealer. Det har i det her tilfælde, synes vi, været en unødvendig indskrænkning af den måde, man har undersøgt tingene på. Men det, at det i det ene tilfælde er en indskrænkning og en udelukkelse af noget andet, betyder jo ikke, at det ikke er uhyre fornuftigt at se på de statslige arealer i forhold til opstilling af landplacerede vindmøller.

Når det er vigtigt og rigtigt at gøre det, er det jo, fordi der er klare fordele ved vindmøller på land. Der tales tit om ulemperne, men der er også klare fordele. Der er den klare fordel, at de er billige at opføre. Der er den klare fordel, at de driftsmæssigt er betydeligt billigere at holde i gang. Der er lidt delte meninger om, hvorvidt det er 50 pct. af udgifterne, man kan spare, eller om det er lidt mere eller lidt mindre, men det er i hvert fald helt klart meget billigere. Derfor ville det være urimeligt, hvis man ikke også baserede sig på det i fremtiden. Vi kan jo også se, at det, hvis man ser på de planer, der har været fremlagt om, at man i 2020 skulle være i stand til at producere cirka halvdelen af vores elforbrug ved hjælp af vindenergi, forudsætter både en udbygning af vindmøller til havs og en udbygning af vindmøller til lands. Så det er altså nødvendigt, at vi satser på begge dele.

Jeg vil sige, at jeg jo synes, at det er positivt og glædeligt, at vi er enige om det. At det så ender med, at det i historiebøgerne nok vil indgå som noget, regeringen får æren for – i hvert fald foreløbig – og at vi må nøjes med at sige, at vi i hvert fald fik stillet et beslutningsforslag på et tidspunkt, hvor vi kunne være med til at fastslå, at der eksisterer den her enighed, er så en anden sag. Vi vil følge det videre arbejde i regeringen med den sædvanlige positive opmærksomhed. Det kan jeg godt love.

Kl. 14:38

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 160:

Forslag til folketingsbeslutning om fuld dækning af udgifter i kommunerne til oprydning efter olieforurening fra olietanke.

Af Ida Auken (SF) m.fl.

(Fremsættelse 23.03.2010).

Kl. 14:38

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Forhandlingen er åbnet. Miljøministeren.

Kl. 14:38

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Det beslutningsforslag, som vi nu skal behandle, handler om et initiativ til at sikre, at der ikke vil være noget loft over betalingen i forbindelse med oprydningen efter olietanke. Jeg vil med det samme sige, at jeg er fuldstændig enig i relevansen af at tage den her problemstilling op, og jeg vil også samtidig fortælle, at vi allerede er godt i gang med en dialog, både med KL og med oliebranchen, om netop det her emne, og at det er en dialog, som også vil fortsætte fremadrettet.

Det grundlag, vi har i dag, er en frivillig forsikringsaftale med oliebranchen og Topdanmark fra 2000. Aftalen blev til i forlængelse af en ny jordforureningslov, som lagde ansvaret for forurening fra villatanke ubetinget over på tankens ejer. Tankejeren blev samtidig forpligtet til at tegne forsikring, så han eller hun ville få dækket udgifterne ved en forurening, hvis der skete et uheld og kommunen i den forbindelse påbød ejeren at foretage en oprydning. Oliebranchen tilbød i den forbindelse frivilligt automatisk at dække almindelige husejere med villaolietank. Oliebranchen stod også for selve oprydningen via organisationen Oliebranchens Miljøpulje.

Jordforureningsloven sætter en beløbsgrænse på 2 mio. kr. for den krævede forsikringsdækning. Baggrunden er dels rent forsikringsteknisk, dels, at den på det tidspunkt dyreste kendte oprensning af forureningen fra en villatank havde kostet 1,5 mio. kr. Så dengang ville man altså ikke risikere, at en villaejer selv endte med at sidde tilbage med ekstraregningen, hvis forsikringsdækningen skulle blive overskredet, og derfor blev det besluttet, at kommunen skulle dække en eventuel ekstraudgift.

Som det fremgår af begrundelsen for det her beslutningsforslag, har vi nu set sager, hvor beløbsgrænsen på de 2 mio. kr. er blevet overskredet. Forslaget anfører en udgift på 27 mio. kr. for kommunerne i Region Vestsjælland, og det tal virker højt i forhold til det godt nok grove skøn over den samlede kommunale udgift for hele Danmark på 40-45 mio. kr. eksklusive moms, som oliebranchen har foretaget. Fakta er, at vi kan se, at i 2009 er i alt fire sager blevet dyrere end de 2 mio. kr., og overskridelserne i de her fire konkrete sager er tilsammen på under 0,5 mio. kr. Hvis vi følger det her beslutningsforslag, som handler om at ophæve den øvre beløbsgrænse, vil det formentlig komme til at betyde, at oliebranchen vil vælge at ophæve deres frivillige ordning. Vi har ikke mulighed for at pålægge oliebranchen at skulle forsikre for oprydning efter olieforureninger, da det formentlig vil have ekspropriationsretlige aspekter.

Så status lige nu og her er, at vi kan konstatere, at den nuværende ordning overordnet set har fungeret godt. I de 10 år, den har eksisteret, er der blevet oprenset ca. 1.500 forureninger til en samlet pris af

ca. 800 mio. kr. Det er kun et mindre antal sager, hvor 2-millioner-kroners-grænsen er blevet overskredet. Der har så været problemer med meget lange sagsforløb for et mindre antal indviklede sager. Derudover har der været problemer for de kommuner, som har måttet dække ekstraregningen for oprydninger, som kostede mere end 2 mio. kr.

Hvis vi ser på, hvordan vi fremadrettet kan håndtere disse problemer og finde løsninger på dem, kan vi konstatere, at antallet af forureningssager har været faldende gennem de sidste år, sandsynligvis fordi olietankbekendtgørelsen har medført en sløjfning af de udtidsvarende gamle olietanke. Tidligere så vi omkring 180-190 forureninger om året. I 2009 var tallet mere end halveret, da var der ca. 80 forureninger. I forhold til problemer med de lange sagsforløb forventer vi at se, at de her bliver minimeret, i hvert fald fremover, for årsagen er nemlig, at der i 2009 blev udarbejdet en klar vejledning fra Miljøstyrelsen om, hvordan de her sager skal løses, både teknisk og administrativt. I 2009 var der, som jeg tidligere nævnte, i alt fire sager, som blev dyrere end 2 mio. kr., og tilsammen var overskridelserne altså på under 0,5 mio. kr. Det her tal har vi da en formodning om vil blive reduceret, da den her vejledning altså også gerne skulle få den effekt, at oprensningerne bliver mere omkostningseffektive.

Kl. 14:43

Der er oplagte fordele i, at forsikringen og oprydningen ligger som en automatisk ydelse fra olieleverandøren. Den almindelige tankejer slipper for at skulle bekymre sig om, hvordan et eventuelt påbud opfyldes, og hvordan den praktiske del af oprydningen skal foregå. Olietankejeren slipper for risikoen for selv at ende med hele regningen. En større professionel organisation vil formentlig også kunne oprense både billigere og mere effektivt, og det vil derfor for mig at se i hvert fald være at foretrække, at den her ordning fortsætter.

Jeg mener også, at en forhandlingsløsning er at foretrække, og derfor har jeg taget initiativ til at forhandle med oliebranchen om at få hævet beløbsgrænsen. Vi skal fastholde tankejerens ubetingede ansvar for en jordforurening. Vi må aldrig komme til at stå i en situation, hvor en forurening ikke udbedres, simpelt hen fordi der ikke er et klart placeret ansvar. Ansvar skal også fremover være koblet med en obligatorisk forsikringsdækning.

Så beslutningsforslaget er velment, og jeg forstår ønsket om at arbejde med i hvert fald forhåbentligvis en hævelse af beløbsgrænsen. Vi kan ikke støtte helt at ophæve grænsen, og derfor må jeg også konstatere, at vi ikke kan tilslutte os beslutningsforslaget, men vi ønsker i givet fald at lade resultatet af de igangværende forhandlinger med oliebranchen indgå i de videre drøftelser i udvalget, og så må resultatet af de her forhandlinger, der kører nu med oliebranchen, forventes at kunne foreligge i maj.

Kl. 14:45

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Ida Auken for en kort bemærkning.

Kl. 14:45

Ida Auken (SF):

Jeg siger tak for den positive modtagelse og glæder mig til udvalgsarbejdet. Jeg vil bare spørge ministeren, om vi er enige om, at da loven blev lavet i 1999-2000, var det slet ikke meningen, at kommunerne overhovedet skulle sidde med nogen regninger, altså at det ligesom var lovens intention, at det her slet ikke var kommunernes problem.

Kl. 14:45

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 14:45

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Sådan som jeg har fået det præsenteret her, regnede man ikke med, at der skulle være noget problem, eftersom sagerne på det tidspunkt maksimalt lå på 1,5 mio. kr. Man havde slet ikke set sager, der løb op over den her beløbsgrænse på de 2 mio. kr.

Kl. 14:45

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Ida Auken.

Kl. 14:45

Ida Auken (SF):

Jamen det tager jeg som et ja, for det er jo meget tydeligt, når man læser gennemgangen af loven på det tidspunkt og læser bemærkningerne, at det overhovedet slet ikke var muligt, at det kunne komme derop, så det var slet ikke meningen, at kommunerne skulle have siddet med den her regning.

Det må jo være en meget vigtig faktor i de efterfølgende udvalgsbehandlinger og forhandlinger med KL, altså at kommunerne faktisk slet ikke skulle have siddet med det her. Og det er ikke kommunernes problem, det er ikke hele Danmarks befolkning, der skal betale for en privat ejendom som oliefyrr.

Kl. 14:46

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 14:46

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Altså, jeg konstaterer i hvert fald lige nu og her, at antallet af de her forureningssager heldigvis er faldende, og derfor forventer jeg jo også, som jeg sagde, at problemet vil blive reduceret væsentligt, også i forbindelse med at vi arbejder hen imod at få hævet forsikringsgrænsen. Og det er jeg jo som sagt i gang med at forhandle med oliebranchen om.

Kl. 14:46

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ministeren. Så er det hr. Eyvind Vesselbo som ordfører for Venstre.

Kl. 14:47

(Ordfører)

Eyvind Vesselbo (V):

Det var en glimrende ordning, man fik lavet, da det blev konstateret, at der var en del olietanke, som sprang læk, og hvor olien løb ud i folks haver eller under huset. Man fik en forsikringsordning, som kunne betale den udgift, det var at rydde op, sådan at man både sikrede husejeren og miljøet.

Derfor er det meget, meget godt, at der nu bliver sat fokus på den her sag fra SF's side. Det kunne lige så godt have været Venstre, som havde sat fokus på den her sag. Jeg tror også, at Dansk Folkeparti og måske også De Konservative synes, at det er en sag, man bør have fokus på. For når man har en forsikring, er det jo sådan set meningen, at den skal dække, og som udviklingen nu har været i en årrække, kan man se, at de her oprydningsbeløb er vokset og vokset. Det vil sige, at den grænse, der er blevet sat på de 2 mio. kr. som overgrænsen for, hvad forsikringen skulle betale, simpelt hen ikke holder længere.

Det har noget at gøre med, at det er blevet dyrere. Men så skal man jo også ind og analysere, hvorfor det er blevet dyrere. Ja, det er jo, fordi man i hvert fald i mange af de sager, jeg har fået henvendelser om, bruger en stor del af de her 2 mio. kr. til at undersøge sagen. Og når man så har fået undersøgt sagen for op mod 2 mio. kr., er der

sådan set ikke meget tilbage til at rydde op for, og så står kommunen med en udgift på over 2 mio. kr. med moms, som den skal betale. Det er simpelt hen ikke rimeligt. Derfor må vi have lavet det her om.

Det, der står her i forslaget, er, at vi skulle fjerne overgrænsen helt. Som udgangspunkt er det egentlig meget fornuftigt, men jeg tror, at der – det har jeg i hvert fald fået undersøgt – er nogle juridiske aspekter i totalt at fjerne overgrænsen. Men det, der også er interessant i det her forslag, som ligger implicit, er, at ved at hæve overgrænsen kan man jo nærmest få elimineret den faste grænse, som er i øjeblikket.

Så vi er meget positive over for at gøre noget ved den her sag, og jeg er også sikker på, at vi med de tilkendegivelser, jeg er kommet med, og som ministeren også er kommet med, simpelt hen finder en løsning på at få lavet det her, sådan at borgerne får ryddet op, og så kommunen bliver holdt skadesløs, altså at forsikringen i langt højere grad, end tilfældet er i dag, dækker hele beløbet.

Vi kan ikke umiddelbart støtte forslaget, for vi er nødt til lige at undersøge det videre. Og som ministeren jo sagde, har man forhandlinger i gang med oliebranchen og forsikringen om at gøre noget ved den her sag. Så vi glæder os til at få det her løst.

Kl. 14:50

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Ida Auken for en kort bemærkning.

Kl. 14:50

Ida Auken (SF):

Tak. Nu har jeg jo fået tal både fra oliebranchen og fra KL, og jeg synes ikke, deres tal harmonerer specielt godt, så ville det ikke være en idé at sørge for, at når man har de her forhandlinger, inddrager man også KL på lige fod med oliebranchens miljøpulje?

Kl. 14:50

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:50

Eyvind Vesselbo (V):

Jo, det tror jeg går helt af sig selv, idet KL også er meget interesseret i at få løst det her problem og i øvrigt har gjort opmærksom på, at man godt ville have, at vi fik ændret ved forsikringsvilkårene. Sagen er jo, at vi ikke bare kan ændre forsikringsvilkårene. Vi er nødt til at forhandle med oliebranchen og forsikringsselskabet om at gøre det, og det er så det, vi gør nu. For det er jo en frivillig ordning, og hvis de siger, de ikke vil være med mere, er der ikke nogen ordning. Så vi må finde en løsning, og det skal vi nok også finde.

Så vil jeg lige sige til fru Ida Auken, at der er en ting i beslutningsforslaget, som måske kan rettes – men vi stemmer jo ikke for det – nemlig at oliebranchens miljøpulje stopper med udgangen af det her år, og det vil sige, at der bliver nogle andre, som skal køre forsikringen videre.

Kl. 14:51

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Ida Auken.

Kl. 14:51

Ida Auken (SF):

Så vil jeg bare spørge hr. Eyvind Vesselbo, om han er enig i, at fremadrettet er det her ikke noget, der bør pålægges kommunerne, at det ikke skal være en udgift for kommunerne. Er hr. Eyvind Vesselbo enig i, at oprensning af private grunde og private olietanke ikke skal være noget, der belaster kommunerne?

Kl. 14:51

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:51

Eyvind Vesselbo (V):

Ja, og det er derfor, jeg støtter forslaget som sådan. Vi skal bare finde den praktiske løsning på det, så vi ikke ryger ind i nogle juridiske problemer. Den her manøvre skal gå ud på, at kommunerne skal holdes skadesfri.

Kl. 14:52

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Orla Hav som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 14:52

(Ordfører)

Orla Hav (S):

På vegne af den socialdemokratiske gruppe skal jeg tilkendegive, at den ordning, der har været gældende, har været en fornuftig ordning. Der er ingen tvivl om, at den i høj grad har opfyldt sit formål.

Vi deler ligesom SF bekymringen over den manglende ajourføring. I forhold til de beløbsgrænser, der nu kommer på tale, er vi fuldstændig enige i, at det jo ikke er kommunerne, der skal hænge på regningen for en forsømmelse, der er sket andre steder.

Vi noterer os derfor med tilfredshed, at ministeren nu tilkendegiver, at der nu skal til at ske noget på området, og at ministeren vil indlede forhandlinger med dem, der har været en del af den ordning, vi hidtil har haft.

Vi vil støtte SF's forslag så langt, som vi kan, men tage imod ministerens opfordring til konstruktivt at deltage i de forhandlinger, der måtte blive, også på politisk plan og i udvalget. Vi synes, det er fornuftigt, at der er en ordentlig sikkerhed for de mennesker, der risikerer at komme uhjælpeligt i klemme på grund af fortidens synder. Det synes vi sådan set ikke hverken kommuner eller enkeltborgere har fortjent. Så vi følger det til dørs og vil selvfølgelig være konstruktive i den diskussion, der kommer efterfølgende.

Kl. 14:53

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Jørn Dohrmann som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 14:53

(Ordfører)

Jørn Dohrmann (DF):

Tak. Der skal heller ikke herske nogen tvivl om, at også Dansk Folkeparti selvfølgelig hilser dette forslag velkomment. Det er vigtigt, at vi får sat fokus på det her problem.

Vi ved, at der er nogle kommuner rundtomkring, som har problemer nok at bokse med til daglig. Vi ved også, at der er enkelte kommuner, som selv har solgt nogle af disse grunde med en olieforurening på, en olieforurening, som de så ikke ønsker at rense op. Kommunerne kan allerede i dag købe grundene tilbage – de kan altså holde borgerne skadesløse, hvis de vil – men vi har mange gange set, at de borgmestre, som har været ude i en valgkamp og der har lovet, at de vil gøre noget ved problemet, rent faktisk ikke gør noget alligevel.

Vi mener også, at det er et problem, når tiden går, hvis der er sket et uheld med en olietank. Nogle gange laver man forundersøgelser, og man har også nogle drikkevandsinteresser, man selvfølgelig skal værne om.

Vi må derfor sige, at hele den her ordning trænger til en grundig revision. Vi mener ikke, at det nødvendigvis er kommunen, der skal

afholde hele regningen, når den har nogle udgifter her. For os er det derfor vigtigt, at vi får gennemgået området, at der selvfølgelig bliver den bedste oprensning derude, og at vi så får kigget fremad og set på, hvad vi kan gøre bedre på dette område.

Det er klart, at der kan opstå en diskussion om, hvor meget der skal gå til forundersøgelser, når der er en beløbsgrænse på 1,6 mio. kr. til at rense op for. Kommer det egentlig sagen ved, at der pågår nogle forundersøgelser? Kunne man ikke sige, at det beløb i hvert fald ikke skal være med inde i diskussionen om, hvad det koster at få rensset op? Og man kan sige: Hvorfor er der aldrig sket en pristalsregulering? Vi ved jo udmærket godt, at ting bliver dyrere. Hvorfor er der ikke ligesom taget højde for det?

Det her område trænger til en grundig undersøgelse, og jeg lytter mig også frem til, at alle partier indtil nu bakker om, at der skal findes en løsning. Det er ikke rimeligt, at kommunerne – som vi kan se det og er blevet forelagt det – står tilbage med en stor regning efterfølgende.

Vi ser frem til, at man får det her undersøgt til bunds, for vi vil ikke tage borgeren som gidsel. I dag får borgeren rensset olieforureningen op, men man kan jo sige, at det er alle andre borgere i den enkelte kommune, der kommer til at betale for synderen her. Det er ikke rimeligt. Det bør jo være dem, som har olietankene og køber olien til dagligt, der også betaler regningen.

Som vi ser det i Dansk Folkeparti, skal der ske en ændring, og jeg tror også på, at vi kan finde en løsning. Når vi nu kan høre, at der er en dialog med oliebranchen, tror jeg også på, at man kan se det rimelige i det.

Kl. 14:57

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Ida Auken for en kort bemærkning.

Kl. 14:57

Ida Auken (SF):

Også tak til Dansk Folkeparti for den positive modtagelse af forslaget.

Venstres ordfører sagde det meget klart: Kommunerne skal holdes skadesløse. Er Dansk Folkeparti enige i det?

Kl. 14:57

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:57

Jørn Dohrmann (DF):

Som vi ser det, er det meget vigtigt, at vi får vendt fordele og ulemper ved de her ordninger, der er indgået ad frivillighedens vej. Derfor er det vigtigt for os, at vi får set på, om der er nogle tiltag, som skal gøres anderledes. Er der en grund til, at man har haft de her stridigheder om, hvor meget der er gået til forundersøgelser, og hvor meget der reelt er gået til oprensning? Skal der være en gulerod for kommunerne, for at de får sagerne afsluttet hurtigere?

Alle de ting ønsker vi belyst i det kommende arbejde, f.eks. i udvalget her. Derfor må vi også sige, at som vi ser det, er det jo som regel sådan, at forureneren skal betale. Så det hænger vel sammen på den lange bane.

Kl. 14:58

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Ida Auken.

Kl. 14:58

Ida Auken (SF):

Det var vel lidt et uld i mund-svar, for jeg spurgte helt enkelt, om kommunerne skal holdes skadesløse. Selv om man skal belyse sager-

ne osv., må man jo have et principielt udgangspunkt, der hedder: Skal alle de andre borgere i kommunen virkelig betale for, at nogle har olietanke, og at oliebranchen og de her personer har nogle problemer? Er det virkelig alle de andre borgere, der skal betale for det, eller kan ordføreren svare helt klart, at selvfølgelig skal kommunerne holdes skadesløse?

Kl. 14:58

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:58

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg mener ikke, det var et uld i mund-svar. Jeg sagde, at det er ganske klart, at vi ser det på den måde, at forureneren i princippet skal betale. Og det vil altså sige, at når oliebranchen i det her tilfælde er dem, der dækker hele det her område, skal man finde en løsning, som alle kan være tilfredse med, og hvor vi på den lange bane får dækket kommunernes så godt af som overhovedet muligt, men så de også får nogle incitamenter til, at de får afsluttet nogle sager, at de får den rigtige løsning lagt frem. Man kan sige, at nogle gange er det svært at dele sol og vind helt lige hver eneste gang, men det er altså forureneren, der skal betale i den sidste ende, som vi ser det.

Kl. 14:59

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Steen Konradsen som ordfører for De Konservative.

Kl. 14:59

(Ordfører)

Steen Konradsen (KF):

Tak for det. Fra konservativ side synes vi også, at det er en meget relevant problemstilling, der tages op, og substansen i forslaget er vi faktisk meget enige i. For der er jo, som vi har hørt, et stigende antal sager, som overskrider de 2 mio. kr., som der er forsikringsdækning for. Nu kan man sige, at udviklingen heldigvis er gået henimod, at man har strammet kravene til olietanke, og en række af de ældre stålranke må ikke længere bruges, de skal sløjfes. Så vi må håbe på, at problemet generelt er faldende. Men som situationen er nu, vil der stadig væk komme nogle sager, og vi synes fra konservativ side, at der skal findes en løsning.

I bemærkningerne til forslaget er det nævnt, at loftet skal fjernes, og at det kunne gøres for en prisforøgelse på 30-40 kr. pr. husstand. Det tror jeg personligt ikke er et realistisk beløb, og jeg tror nu også, at det vil være farligt helt at fjerne loftet. Men jeg ved, og det har ministeren også understreget, at der er forhandlinger i gang, og at der skal findes en løsning. Jeg tror også, at der bliver fundet en løsning, som tilfredsstiller forslagsstillerne.

Men som det er på nuværende tidspunkt, kan vi ikke helt slutte op om beslutningsforslaget.

Kl. 15:01

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Ida Auken for en kort bemærkning.

Kl. 15:01

Ida Auken (SF):

Nu kommer det nok meget bag på ordføreren, hvad jeg vil spørge om. Jeg kunne også godt tænke mig at høre De Konservatives helt grundlæggende holdning. Er det alle de andre borgere i kommunen, der skal betale for dem, der har olietanke og for oliebranchen, eller er det dem, der har tankene, der skal betale? Altså: Skal kommunerne holdes skadesløse i den løsning, man finder? Det er jo det, vi er mest optaget af i vores forslag.

Kl. 15:01

Kl. 15:03

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 15:01

Steen Konradsen (KF):

Lad mig sige det på den måde, at som udgangspunkt er det selvfølgelig meningen, at forsikringen skal dække, der skal findes en forsikringsløsning, som dækker. Jeg vil dog bare pege på, at det forsikringsteknisk er lidt problematisk at fjerne et loft. Om det så betyder, at der skulle komme en enkelt eller to i fremtiden, som overskrider det beløb, det eventuelt måtte ende med at blive som loft, ved jeg ikke. Det er muligt, men jeg tror, at man skal være forsigtig med helt at fjerne loftet.

Kl. 15:02

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Ida Auken.

Kl. 15:02

Ida Auken (SF):

Jamen det er herligt med politik, for det er så svært at få et ja eller nej-svar. Det er egentlig et meget simpelt, grundlæggende og egentlig også et lidt ideologisk og principielt spørgsmål. Skal kommunerne betale for privates forurening? Hvorfor skal de hænge på det her problem? Så kunne de også skulle hænge på andre alle mulige andre problemer. Hvorfor skal kommunerne hænge på det her problem? Må det ikke være De Konservatives overbevisning, at man betaler for sine egne skader, og at det må branchen og dem, der har de her tanke, jo klare, og at det ikke er kommunens problem?

Kl. 15:02

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 15:02

Steen Konradsen (KF):

Jo, det kan jeg såmænd godt være enig i. Men man må sige, at det offentlige i øvrigt betaler for mange ting, som private laver af problemer på godt og ondt. Sådan er det at være en del af et fællesskab. Det, jeg peger på, er bare, at jeg ikke tror, at man skal fjerne loftet generelt. Men lad os sætte en forholdsvis høj dækning.

Kl. 15:03

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Tak til ordføreren. Så er det fru Erika Lorentsen, den radikale ordfører.

Kl. 15:03

(Ordfører)

Erika Lorentsen (RV):

I Det Radikale Venstre finder vi, at det er et godt princip, at forureneren betaler. Det forfølger vi i rigtig mange sammenhænge. Derfor er det rigtig fint, at SF har taget den her problemstilling op. I Det Radikale Venstre er vi glade for, at der nu ifølge ministeren bliver gjort noget, så kommunerne ikke skal hænge på regningen, hvis en olietank lækker.

Kl. 15:03

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Tak til ordføreren. Hr. Per Clausen som ordfører for Enhedslisten.

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

I Enhedslisten var vi i udgangspunktet indstillet på at stemme for det her beslutningsforslag, fordi vi synes, at det er rigtigt, som det står i beslutningsforslaget, at det er urimeligt, at man kan pålægge en række kommuner meget store udgifter på det her område, fordi man har et loft, der gør, at forsikringen ligesom ophører med at dække, og så bliver det et offentligt anliggende at dække udgifterne i forbindelse med det her olieforureninger, som vi er nødt til at få gjort noget ved.

Vi synes, at man skulle fastholde det princip, der handler om, at det er forureneren, der betaler, og at forureneren her betaler via en forsikringspræmie, som så må være så stor, at man er i stand til at dække de udgifter, der er forbundet med at rydde op efter de her olietanke. Så det er vores grundsynspunkt.

Jeg kan så konstatere på baggrund af den her debat, at meget tyder på, at der i hvert fald er en bred tilslutning til at søge en løsning, der går i den retning. Og det vil vi da så i første omgang sige at vi synes lyder meget fornuftigt og selvfølgelig også glædeligt.

Kl. 15:05

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Villum Christensen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 15:05

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Vi kan godt følge logikken i, at en grænse på 2 mio. kr. kan være uheldig, især når borgerne kommer i klemme som følge af, at kommuner og forsikringsselskaber ikke kan blive enige om omfanget af oprydningen. Det er jo altid nogle kedelige sager, og hvis de kan afhjælpes ved at hæve forsikringspræmien og kommunerne slipper for disse sager, vil vi bestemt ikke stille os på bagbenene.

Omvendt kan vi også godt følge ministerens betæneligheder. Der er meget få sager, og selvfølgelig er det vanskeligt stof, hvis man skal ind at bruge ekspropriationsbestemmelsen over for oliebranchen.

Umiddelbart har vi ikke de store indvendinger mod den justering af loven, men vi følger meget gerne ministerens varslede forhandlingsoplæg, som jeg kan forstå at der vil være tale om her. Og mon ikke man når hinanden? Det er vi overbeviste om at man gør.

Kl. 15:06

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Fru Ida Auken som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 15:06

(Ordfører for forslagsstillerne)

Ida Auken (SF):

Først og fremmest vil jeg gerne sige mange tak for den meget positive modtagelse af vores forslag. Det viser sig, at når man klemmer de forskellige ordførere lidt på maven, kan de godt se, at det er et stort problem, at det i dag er kommunerne, der skal betale for privates forureninger. Jeg tolker jeg det lidt – det hørte jeg hele vejen rundt – som om alle er enige i, at kommunerne skal holde skadesløse på det her område, og at det må være den løsning, man prøver at nå frem til, medmindre jeg bliver modsagt her om lidt.

For det er jo sådan i Danmark, at der har vi et rigtigt godt princip, der hedder, at forureneren betaler. Det er sådan set et princip, vi har kæmpet for at få ind i vores lovgivning i mange år, og det gælder selvfølgelig også for jordforurening med olie. Det må være de mennesker, der fyrer med olie, og oliebranchen, der skal betale for olieforureningen, ikke kommunen og alle mulige helt almindelige men-

nesker. Det skal ikke gå ud over alle de andre opgaver, som kommunerne skal varetage.

Så SF ønsker først og fremmest, at kommunerne bliver holdt skadesløse, når der bliver ryddet op efter olieforureninger. Vi håber jo, at vi kan blive medinddraget i de her forhandlinger i forbindelse med udvalgsarbejdet, for det er meget tydeligt, at vi rejser en meget relevant problemstilling, så vi har selvfølgelig også ting at skulle have sagt her.

Det er sådan, at da man lavede den nuværende lovgivning – det står tydeligt i lovteksten flere steder – var det ikke meningen, at kommunen skulle hænge på de her forureningssager. Man troede kun, at der kunne komme sager på op til 1,5 mio. kr., og derfor satte man en margin på op mod 2 mio. kr. Hvis vi lytter til KL i dag, siger de, at de ved, at der er sager på vej på helt op til 10-12 mio. kr., så det er altså ikke nok bare lige at hæve grænsen til 3 mio. kr. f.eks., for så løser man altså ikke problemerne.

Jeg må sige, at jeg også har fået henvendelser fra oliebranchen. Jeg synes også, at de har en relevant pointe om, at vi selvfølgelig skal sikre, at man ikke altid bare vælger den dyreste løsning i forbindelse med de her oprensninger. Det er klart, at der skal være proportioner i det her, når man renser op. Men når det så er sagt, er det altså helt absurd, at kommunerne hænger på det her problem. De har brugt så mange kommunale penge på at rense op efter privates forureninger, penge, som kunne have været brugt så meget bedre. Det er en enorm uting.

Så vil jeg sige til ministeren, at det er godt, at man hæver beløbsgrænsen. Den skal jo være rimelig høj for at sikre, at de her sager på op mod 10 mio. kr. ikke kommer til at lande i kommunernes skød. Og vi håber, at vi kan få lov til at tage et møde med ministeren, hvor man drøfter de her ting. Så kan vi helt sikkert få landet udvalgsarbejdet på en ordentlig måde og forhåbentlig skrive en fælles betænkning.

Så vil jeg sige tak til Venstres ordfører for det klare udsagn om, at kommunerne skal holdes skadesløse. Det var rart at høre Venstre tale så tydeligt. Med hensyn til DF og De Konservative var de åbentbart også enige, når man trykkede dem lidt på maven i den her sag. Jeg vil selvfølgelig også sige tak til Socialdemokraterne og De Radikale og Enhedslisten for at støtte vores forslag.

KL 15:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

15) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 152:

Forslag om folketingsbeslutning om etablering af en energisparefond.

Af Per Clausen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 15.03.2010).

KL 15:09

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Forhandlingen er åbnet. Klima- og energiministeren.

KL 15:09

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Tak for det og tak for beslutningsforslaget fra Enhedslisten. Det er en god lejlighed til at klargøre regeringens holdning med hensyn til energibesparelser i bygninger og til at orientere om de aktiviteter, regeringen har sat i gang på området.

Med forslaget B 152 ønsker Enhedslisten at etablere en energisparefond på 4 mia. kr. Enhedslisten forestiller sig, at disse midler skal bruges til lavtforrentede lån til boligejere og kommuner, som ønsker at renovere deres bygninger. Lånene skal betales tilbage over varmeregningen, således at den opnåede besparelse på energiregningen som følge af renoveringen tilfalder fonden. Samtidig skal der i henhold til forslaget ydes 25 pct. i tilskud ved etablering af VE-teknologier som f.eks. solvarme, solceller og jordvarme i bygninger. Ifølge forslaget skal fonden etableres på baggrund af et statslån, og driften skal finansieres ved øgede afgifter på fossile brændstoffer.

Regeringen og parterne bag den energipolitiske aftale fra 2008 har allerede sat ambitiøse mål om energibesparelser også i bygninger, og regeringen har taget en lang række konkrete initiativer til at nå det. Jeg skal særlig nævne regeringens strategi for reduktion af energiforbrug i bygninger fra april 2009. Strategiens langsigtede vision er, at fremtidens bygninger skal være plusenergibygninger, dvs. bygninger, der producerer mere energi, end de forbruger. Strategien indeholder 22 konkrete initiativer til udmøntning af de ambitiøse mål om reduktion af energiforbruget i bygninger både for nye og eksisterende bygninger.

Strategien er i fuld gang med at blive implementeret, eksempelvis med udkast til det reviderede bygningsreglement 2010, som netop er sendt i høring, hvor der indføres en 25 pct.s stramning i energirammen og samtidig indføres en frivillig lavenergiklasse. Derudover er der fastsat en række energikrav til forskellige bygningskomponenter. På den måde sikrer vi, at der f.eks. ved udskiftning af et enkelt vindue vælges en energirigtig rentabel løsning.

I forhold til de eksisterende bygninger har vi med ændring af byggeloven, som blev vedtaget den 11. februar 2010, fået hjemmel til at forpligte bygningsejere til ved renovering at vælge rentable energirigtige løsninger, hvor merudgiften tjenes hjem inden for bygningsdelens levetid gennem sparede udgifter til energi.

Derudover er der taget en række nye initiativer til fremme af energibesparelser. Jeg vil fremhæve Center for Energibesparelser, som blev oprettet den 1. marts. Centeret skal sikre en styrkelse og en større grad af koordinering af den samlede energispareindsats på tværs af energiformer og forbrugssektorer undtagen transport.

Jeg kan også nævne skattereformen, som med forøgelse af energifgifterne til el og rumopvarmning på et væsentligt milliardbeløb, giver et meget betydeligt incitament til at spare på energien.

I samme åndedrag kan jeg nævne de 400 mio. kr., som er afsat på finansloven til direkte tilskud til vedvarende energiteknologi i boliger ved skrotning af oliefyr. Tilskudsordningen startede den 1. marts, og der er allerede modtaget 4.500 ansøgninger. Tilskudsordningen spiller godt sammen med initiativet i energiaftalen fra 2008,

hvor der er afsat 30 mio. kr. til at udbrede kendskab til og brug af varmepumper.

Kl. 15:17

På den lange bane har regeringen som bekendt formuleret en målsætning om, at Danmark skal være uafhængig af fossile brændsler. Dette kan kun opnås, hvis vi gennemfører betydelige energibesparelser i bygninger og i andre sektorer. Regeringen vil på baggrund af Klimakommissionens rapport fremlægge et oplæg om, hvordan dette skal opnås, og en strategi for, hvordan det skal ske. Klimakommissionens rapport forventes at foreligge i efteråret 2010.

Jeg vil derfor gerne sige, at regeringen er enig i intentionerne bag forslaget, ingen tvivl om det, men jeg synes ikke, at tidspunktet for fremsættelsen af forslaget er velvalgt. Jeg synes, at vi nu skal fokusere på at gennemføre strategi for reduktion af energiforbrug i bygningerne og så tage den mere langsigtede diskussion senere, når regeringen har fremlagt sit oplæg om den fremtidige indsats.

Jeg vil dog lige knytte et par enkelte kommentarer til selve forslaget. Jeg er ikke enig i, at det er manglende lånemuligheder, som er den bærende årsag til tilbageholdenhed med energirenovering. Generelt har vi i Danmark meget gode og velfungerende finansieringsmuligheder i forbindelse med investeringer i bygninger, også investeringer i energiforbedringer. Det skyldes bl.a. realkreditsystemet.

I en årrække har der været historisk lave renter, og næsten alle husejere har haft meget gode lånemuligheder. Ifølge årsrapport 2008 fra Nykredit var den landsgennemsnitlige belåningsprocent i helårsboliger på ca. 60, vel at mærke set i forhold til ejendomsvurderingen. Der er således luft i forhold til de maksimale 80 pct. af den aktuelle markedsværdi, som realkreditinstitutterne har mulighed for at belåne en helårsbolig i byzone med.

Kommunerne har i medfør af de kommunale låne- og deponeeringsregler automatisk låneadgang til energibesparende foranstaltninger i kommunale bygninger. Der kan for det første optages lån til at gennemføre forslag, der følger den energimærkning, som kommuner og andre bygningsejere skal gennemføre. Der kan for det andet optages lån til udgiften ved udskiftning til bl.a. mere energioekonomiske lyskilder, automatik til styring af elforbruget samt udskiftning til mere energioekonomiske elanlæg og elapparater. Kommunerne har således allerede mulighed for at lånefinansiere udgifter til energibesparende foranstaltninger i kommunale bygninger.

Min konklusion er derfor, at selv om regeringen er enig i intentionerne bag forslaget, kan vi ikke støtte det konkrete forslag, dels fordi forslaget kortsletter processen med udmøntningen af regeringens langsigtede strategi, dels fordi jeg ikke er enig i, at de foreslåede tiltag løser de problemer, som vi står over for. Jeg henstiller derfor, at beslutningsforslaget forkastes. Tak.

Kl. 15:16

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 15:16

Per Clausen (EL):

Jeg vil gerne spørge klima- og energiministeren, om hun ikke er enig med mig i, at det går for langsomt, når det handler om at gennemføre de nødvendige energirenoveringer af den eksisterende bygningsmasse. På trods af alle de fortræffeligheder, som ministeren kunne opridse regeringen har igangsat, sker der næsten ingenting. Er ministeren ikke på den baggrund enig med mig i, at det sådan set haster at få sat gang i nogle initiativer?

Og når der ikke sker ret meget på det her område, på trods af at man kan anføre, at der er mulighed for at skaffe penge til det, hvis man vil det, kunne det jo være, fordi man ikke har sendt det meget klare signal, givet den gulerod, at der er mulighed for at låne penge på ekstraordinært gode vilkår?

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 15:17

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jeg er enig i, at det er et område, som der skal ske meget inden for, fordi det jo er et område, der fylder meget – omkring 40 pct. – af vores samlede energiforbrug. Men mange af de initiativer, som jeg redegjorde for, er af ny dato, så det er jo ikke sådan, at der ikke sker noget på området. Jeg tror også, at det er meget vigtigt, at det, vi fokuserer på her, i høj grad også er kampagner, som er med til at få folk til rent faktisk at gennemføre de her investeringer.

Kl. 15:17

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Per Clausen.

Kl. 15:17

Per Clausen (EL):

Klima- og energiministeren kan muligvis ikke huske det, fordi hun ikke har været klima- og energiminister i så lang tid, men hun kan kigge i annalerne og se, at den her diskussion af, at der skulle ske en energirenovering i den eksisterende bygningsmasse, og at der skete alt for lidt, ikke er af nyere dato.

Når vi kan konstatere, at de tiltag, der er taget indtil nu, ikke har virket, så er det vel på tide at gøre noget, som for alvor rykker ved det, det handler om, at skaffe nogle penge til at gennemføre de renoveringer. Der synes jeg jo bare, at det er ærgerligt, at vi på et område, hvor det er indlysende, at vi har et problem, skal vente på at få en redegørelse til efteråret, fordi vi ved, det her er et problem, og vi ved, at der skal gøres noget ved det.

Kl. 15:18

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 15:18

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Det, vi skal vente på, er så, om der skal gennemføres nye initiativer. Der er jo ikke nogen grund til selv at vente på at gå i gang med energirenovering. Der er det jo vigtigt at sige, at noget af det, der lige er sket, er, at den 1. marts – det er mildest talt ikke meget lang tid siden; det går jeg ud fra at vi enige om – startede Center for Energibesparelser sit arbejde. Nu kommer der så også aktiviteter derfra. Det er jo ikke sådan, at vi her i Folketinget skal bestemme, hvor de skal sætte ind.

Det, der er det afgørende her, er netop at få brudt den situation, som er i øjeblikket, hvor folk ikke gennemfører de her initiativer, på trods af at det jo egentlig er godt for deres bundlinje. Derfor er det, der skal til her, kampagner, som er med til at gøre, at man går i gang med det. Det er ikke så meget lånemuligheder, som jeg ser som værende det store problem, som jeg var inde på i mit oplæg.

Kl. 15:19

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ministeren. Hr. Jens Kirk som Venstres ordfører.

Kl. 15:19

(Ordfører)

Jens Kirk (V):

Tak. Nu synes jeg jo, at vores klima- og energiminister sådan set har sagt, hvad der var at sige om det beslutningsforslag her, men jeg vil dog alligevel tilføje et par ekstra kommentarer.

Først vil jeg sige, at Venstre ikke kan støtte Enhedslistens forslag, men når det er sagt, er vi selvfølgelig langt hen ad vejen enige i, at intentionerne er gode nok. Energiforbruget i Danmarks samlede bygningsmasse udgør en meget stor del, ca. 40 pct., af vores energiforbrug. Derfor er det vigtigt at fokusere på bygningsmasse, når vi snakker om energibesparelser. Der er meget at hente på det område. I Venstre er vi derfor fokuseret på at gøre en indsats for at nedbringe energiforbruget i bygninger. Det er således en vigtig del af den strategi, at der skal sikres en generel reduktion af energiforbruget. Vi er imidlertid ikke enige med Enhedslisten i, at det forslag, vi behandler i dag, er den rigtige løsning på problemstillingen.

Enhedslisten ønsker med sit forslag at nedsætte en fond, der kan give lån til energirenoveringer. I Venstre mener vi imidlertid ikke, at der er behov for disse nye lånemuligheder. Vi har i forvejen et vel fungerende lånemarked, når det drejer sig om bygninger, også for det kommunale system. Renterne har også været lave i længere perioder. Vi ser således ikke muligheden for lånefinansiering som en væsentlig forhindring for energirigtig renovering.

Men bygningernes energiforbrug er som sagt et vigtigt område, og der er således også foretaget en række initiativer, der skal medvirke til nedsættelse af energiforbruget. Sidste forår kom regeringen således med en strategi for reduktion af energiforbruget i bygninger. Denne strategi omhandler en række konkrete tiltag inden for bygningsområdet og skal bl.a. sikre, at der foretages energirigtige valg ved renoveringer.

Enhedslisten nævner i sit forslag også, at fonden skal yde tilskud til eksempelvis solvarme, jordvarme m.v. I finansloven for 2010 er der allerede afsat en pulje på 400 mio. kr. til tilskud til vedvarende energi-teknologiforbedring i forbindelse med skrotning af gamle oliefyr. I den forbindelse mener jeg at vide, at der allerede er kommet 4.500 ansøgninger.

Alt i alt er der allerede fokus på problematikken angående energiforbrug i bygninger. Der er således iværksat en række initiativer, der både skal sikre energibesparelser og et øget forbrug af vedvarende energi. Samtidig afventer vi Klimakommissionens rapport til efteråret. Før vi har hørt, hvad de har at sige om emnet, mener vi i Venstre ikke, at vi skal båndlægge 4 mia. kr. af statens midler, som Enhedslisten foreslår.

Og en gang mere: Venstre kan ikke støtte forslaget. Tak.

Kl. 15:22

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 15:22

Per Clausen (EL):

Jeg vil godt spørge, om hr. Jens Kirk ikke kan bekræfte, at de penge, som er afsat til tilskud, hvis man skrotter et gammelt oliefyr, kan man sådan set bruge til at købe et nyt oliefyr for. Der er jo ikke nogen betingelser om, at pengene skal gå til noget, der handler om vedvarende energi.

Det andet, jeg godt vil spørge hr. Jens Kirk om, er: Når der nu ikke sker noget ude i den virkelige verden med hensyn til det her med energirenovering, hvad er forklaringen så? Tror hr. Jens Kirk på, at det er kampagner, der skal til, at kampagner vil rykke ved, hvad der sker ude i den virkelige verden? Eller er hr. Jens Kirk trods alt stadig væk så meget jyd, at han inderst inde godt ved, at gulerødder, økonomiske incitamenter, godt kan virke?

Kl. 15:22

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 15:22

Jens Kirk (V):

Vi er enige om det med gulerødder, men jeg må også sige, at et oliefyr ikke altid kan erstattes af andet i alle bygninger på landet, for det er jo ikke sikkert, at taget ligefrem egner sig til, at der er andre ting, og det kan også være, at jordvarme i den enkelte bygning bliver for dyrt. Derfor er det nok en god udvej, at der også kan installeres et oliefyr.

Det sidste spørgsmål har jeg glemt. Det må ordføreren gentage.

Kl. 15:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Per Clausen.

Kl. 15:23

Per Clausen (EL):

Jeg vil bare sige til det med oliefyr, at jeg tror, at hr. Jens Kirk i hvert fald ikke skal begå den fejl at tro, at laver man en skrotningsordning for gamle oliefyr, der fører til, at folk køber nye oliefyr, betyder det, at vi så kommer ud af afhængigheden af fossile brændstoffer, og at vi får vedvarende energi, for det er der ingen automatik i – måske nærmere det modsatte.

Jeg vil godt igen spørge hr. Jens Kirk om det, som var kernen i mit første spørgsmål: Når det nu ikke er det, at det er svært at låne penge billigt nok, der gør, at der ikke sker nogen egentlig bevægelse på det her område ude i den virkelige verden, hvad er forklaringen så, og hvad skal der til? Er hr. Jens Kirk enig i, at det, der skal til, er det, som ministeren siger, nemlig en informationskampagne?

Kl. 15:24

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 15:24

Jens Kirk (V):

Der skal information til, men jeg må sige, at med alle de ansøgninger, der allerede ligger, er det jo kommet ud til befolkningen, at der også er nogle muligheder her. Men hvis hr. Per Clausen fik mulighed for det, og her taler vi om, at der til nytår eller lidt før var den og den løsning på vej, så skulle der vel sådan set også lige en betænkningstid til, inden han ville bruge 100.000 kr. eller 150.000 kr. på et nyt fyringsanlæg i et hus. Det er ikke noget, den almindelige dansker lige gør fra den ene dag til den anden. Der skal en vis planlægning til, med hensyn til hvornår man gør det, om man har råd til det, og hvilket system det skal være. Der skal beregninger til. Derfor er jeg godt tilfreds med, at der allerede ligger en masse ansøgninger, og at folk har fået øjnene op for ordningen.

Kl. 15:24

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Orla Hav som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 15:24

(Ordfører)

Orla Hav (S):

På vegne af hr. Ole Vagn Christensen skal jeg fremføre de socialdemokratiske synspunkter på sagen her.

Vi er sådan set enige med Enhedslisten i, at det her er en god og ædel sag, som vi bør fremme mest muligt. Vi er blot uenige i metoden, nemlig at det skal være en statslig fond, som skal løse opgaven. Vi vil meget gerne være med til at skabe nogle incitamentsstrukturer, som gør, at den vedvarende energi kommer ud til befolkningen på kommercielle vilkår, sådan at det er efterspørgslen efter de energirigtige løsninger, der også bliver det, der bliver drivkraften i at ændre Danmarks energiforsyning fra fossile brændstoffer til vedvarende

de energikilder. Så langt hen ad vejen har vi stor sympati for Enhedslistens forslag, men vi deler altså ikke synspunktet om etableringen af en fond.

Den oplysningskampagne, som ministeren stiller i udsigt, kunne jeg jo godt ønske mig blev rettet mod de finansielle institutter, så de i langt højere grad ville være indstillet på at medvirke til løsninger, som ikke blot går ud på en forlængelse af oliefyrets levetid, men i langt højere grad sikrer, at vi lever op til at skabe den helt nødvendige ændring af Danmarks energiforsyning i retning af vedvarende energi. Jeg vil håbe, at ministeren vil bruge noget krudt på at informere den finansielle sektor om, at det er det, vi i høj grad har brug for, hvis vi skal kunne leve op til de smukke mål, som ministeren jo også giver udtryk for at have. Vi er så nogle, der synes, at det går lidt langsomt, og meget gerne vil være med til at sætte yderligere fut i den her proces.

Men på det foreliggende grundlag kan vi ikke støtte Enhedslistens forslag.

Kl. 15:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Per Dalgaard som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 15:27

(Ordfører)

Per Dalgaard (DF):

Sympatien for Enhedslistens intentioner med B 152 er faktisk til stede hos Dansk Folkeparti. Energibesparelser og fornuft i dagligdagen er sund fornuft for alle, men vi kan bare ikke forstå, at man hele tiden skal pålægge boligejerne øgede udgifter i forbindelse med det helt nødvendige energiforbrug, de har.

Desværre må vi jo så nok også erkende, at uanset om Enhedslistens forslag bliver gennemført eller ej, vil energipriserne fremover stige ret kraftigt. Det skyldes jo bl.a. den globale mangel på olie og gas, at den danske beholdning er svindende og dertil en kraftig efterspørgsel fra de nye økonomier ude i den store verden, som jo i øvrigt støvsuger markedet for alle råstoffer til meget høje priser. Venstre-fløjen vil så samtidig her i landet forbyde brugen af vores effektive kulkraftværker. Det er jo også med til at øge omkostningerne på energiforsyningerne i hjemmene.

Dansk Folkeparti er meget ivrige tilhængere af at gøre Danmark fri af anvendelse af fossile brændstoffer, men ikke ud fra argumentet om, at Danmark alene derved kan frelse verden for klimaændringer. Det danske bidrag til udledning af drivhusgasser er i øvrigt så forsvindende lille, at det overhovedet ikke ville kunne måles, selv om vi stoppede totalt.

Alle de tiltag, som ministeren har nævnt, og som allerede er igangsat, i forbindelse med at få husene gjort mere energieffektive og at skifte til vedvarende energi, er argumenter nok for Dansk Folkeparti til at sige, at vi ikke kan støtte forslaget.

Kl. 15:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 15:28

Per Clausen (EL):

Udover at have lidt svært ved at finde, hvor i dette beslutningsforslag der står, at det skulle frelse verden, har jeg bare et enkelt spørgsmål til hr. Per Dalgaard.

Hr. Per Dalgaard sagde, at Enhedslisten ønsker at gøre det dyrere for boligejerne. Jeg vil gerne spørge hr. Per Dalgaard, hvor han i dette forslag kan se noget, der vil gøre noget som helst dyrere for boligejerne.

Realiteten er vel, at det her beslutningsforslag vil sikre, at boligejerne kan gennemføre nogle investeringer i energibesparelser, uden at de på noget tidspunkt får en højere udgift end den, de har i dag, men tværtimod om nogle år formentlig kan score en ganske stor besparelse.

Kl. 15:29

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 15:29

Per Dalgaard (DF):

Det fremgår jo af forslaget, at man skal kunne låne op til 25 pct. til investeringerne. Totalt set tror jeg simpelt hen ikke på, at det vil reducere den totale energiudgift, en husstand har, når man låner til en sådan ting. Jeg tror ikke på, at det hænger sammen. Jeg tror, at det totalt set alligevel vil ende op med, at husholdningerne får en øget udgift, bl.a. også – hvilket jeg vil erkende at Enhedslisten ikke har indflydelse på – fordi energipriserne fremover stiger kraftigt.

Men det er sådan set også derfor, jeg har fastslået, at vi er meget interesseret i, at vi gør os fri af fossile brændstoffer. Men altså, det skal ske i en takt, som det danske samfund kan bære.

Kl. 15:30

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Per Clausen.

Kl. 15:30

Per Clausen (EL):

Jeg er da enig med hr. Per Dalgaard i, at hvis det er sådan, at vi ikke sørger for at gennemføre energibesparende foranstaltninger, hvis vi ikke sørger for at få omlagt vores energiforbrug, vil vi komme til at betale en høj pris i fremtiden. Det er jeg helt enig med hr. Per Dalgaard i.

Det er også derfor, det her forslag sørger for, at boligejere kan investere i en reduktion af deres energiforbrug, uden at det her og nu koster dem noget, fordi de låner på en måde, hvor de tilbagebetaler deres lån i samme takt, som deres energiudgifter i øvrigt falder.

Så det er jo helt klart et forsøg på at hjælpe de boligejere, som jeg ved hr. Per Dalgaard bekymrer sig meget om, ved at gennemføre de her helt nødvendige investeringer, uden at folk på noget tidspunkt oplever, at det koster dem penge.

Kl. 15:31

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 15:31

Per Dalgaard (DF):

Jamen det er der, jeg har min tvivl om, hvorvidt det virkelig kan komme til at forholde sig sådan. En stor investering i en renovering af en bygning, hvor man så betaler den ekstra udgift over varmeregningen, vil alt andet lige i sidste ende blive en øget udgift for brugerne. Jeg siger ikke, at man så skal afholde sig fra det som sådan. Det er altid en god ting, hvis man kan spare på sin energi i huset, men jeg tror desværre bare, at det vil medføre øgede udgifter, selv i tilfælde af stigende energipriser.

Kl. 15:31

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører for SF.

Kl. 15:31

(Ordfører)

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Vi bruger en rigtig stor del af vores energi til at varme bygninger op med: boliger, erhvervsbygninger og offentlige institutioner, og til at sikre varmt vand i dem og det, man sådan kunne kalde grundbelysning og ventilation. Det er sådan cirka 40 pct. af vores energi, vi bruger til det. Desværre er det sådan, at der er en del af den energi, vi ingen glæde får af, fordi den ryger ud af bygningerne, enten fordi de er isoleret for dårligt i fundamenterne eller på lofterne, eller fordi der er for dårlige vinduer i, nogle steder fordi der har været byggesjusk, eller fordi de er bygget på et tidspunkt, hvor man bare ikke tænke på, at det var vigtigt at være omhyggelig med energiforbruget.

Det siger jo næsten sig selv, at det er fornuftigt at lave energirenoveringer, og det synes vi selvfølgelig også. For den enkelte kan det imidlertid være rigtig bøvlet, for hvor er det nu lige, man går hen og får en mere samlet løsning til sin bolig, hvad enten det er en andelsbolig eller en ejerbolig eller endnu mere besværligt, desværre, hvis man er lejer? Derfor er det vigtigt at se på, hvad det er, der er barriererne. Hvor er det, der bliver spændt ben, uden at nogen måske ønsker at spænde ben for det her?

Den ene barriere er, at det virker noget uoverskueligt. Derfor mener vi, at det er vigtigt med nogle pakkeløsninger, nogle samlede løsninger. Vi har rigtig mange boliger, der ligner hinanden, f.eks. parcelhuse fra 1970'erne – de ligner med relativt små variationer hinanden, og det er meget oplagt at udbyde pakkeløsninger til ejere af parcelhuse fra 1970'erne – men det kunne for den sags skyld også være etagebyggeri fra 1950'erne eller fra 1960'erne, eller hvornår det nu er fra, man udbød pakkeløsninger til. Det er det ene, der er vigtigt, for at det her kan lykkes.

Det andet er selvfølgelig, at man kan få det finansieret, kan få et lån, hvad enten det er en del af pakken, eller man optager lånet ved siden af. Det er der rigtig mange der har svært ved at få i dag, fordi bankerne er blevet karrige med at udlåne. Boligpriserne er også faldet, og det kan være, at man ikke har plads i sin friværdi. Enhedslisten har et forslag om, at man laver en stor fond på 4 mia. kr., og at folk så fra den kan låne til en lavere rente end markedsrenten. Vi har et andet forslag, som vi synes er bedre, og som vi også synes er økonomisk bedre, billigere for samfundet, nemlig at staten låner penge ud til energirenovering. Det er risikofrit for staten at gøre det, for når man energirenoverer en bolig, stiger værdien af den bolig. Det bliver ikke alene en bedre bolig at bo i, det bliver også en bolig, der har en højere værdi.

Det med, at staten låner penge ud, gør jo, at man som boligejer er sikker på rent faktisk at kunne få et lån, og så er man af med den barriere. Den model foretrækker vi meget frem for bare at indføre lavere forrentede lån. Når vi gør det, er det, fordi det i langt, langt de fleste tilfælde også vil være en god forretning for den enkelte boligejer at få renoveret sin bolig.

Man kan så hjælpe til med at gøre det her synligt, ved at det bliver let at se, hvem det er, der egentlig udbyder de her pakkeløsninger. Nogle steder – ganske få – er der energiselskaber, der også medvirker til det her, men det er helt klart, at de går efter de større renoveringer, hvor de kan trække mange sparepoint hjem.

Kl. 15:35

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Jakob Axel Nielsen som konservativ ordfører.
Kl. 15:35

(Ordfører)

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg vil gerne starte med at takke Enhedslisten for at fremsætte et beslutningsforslag, som i sin intention er helt rigtig. Hvis det er sådan,

at vi vil have et fossilfrit samfund, og hvis vi også vil have selvforsyning i Danmark, skal vi selvfølgelig blive meget mere energibesparende i vores boliger. Så sigtet med det, Enhedslisten har sat på dagsordenen her, er vi rent faktisk helt enige i.

Hvorfor kan vi så alligevel ikke støtte beslutningsforslaget? Det kan vi ikke, fordi det er vores opfattelse, at vi allerede er godt i gang med en række initiativer, der har til formål at nedbringe energiforbruget i ejendomme, i vores boliger. Lad mig bare henvise til, at et bredt udsnit af Folketingets partier allerede i 2008 lavede en ambitiøs plan for energibesparelser, herunder i bygninger.

Selve finansieringen i det her forslag er vi modstandere af. Det fremgår af forslaget, at de besparelser, der kan indhentes, skal tilbagebetales til fonden. Vi mener, at hvis det er sådan, at man som privat husejer laver nogle energirenoveringer, skal besparelserne opnås til borgeren selv.

Den anden grund til, at vi ikke kan støtte forslaget, selv om det som sagt er helt rigtig i sin intention, er, at vi skal have et samlet overblik over hele den palet af muligheder, der er, for at få nogle energibesparelser. Det er jo sådan, at vi afventer Klimakommissionens rapport, og jeg mener, at vi skal afvente og se, hvad for et samlet overblik vi får, så vi laver den klogeste løsning i første omgang.

Kl. 15:37

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Fru Erika Lorentsen som radikal ordfører.

Kl. 15:37

(Ordfører)

Erika Lorentsen (RV):

Tak til Enhedslisten for at sætte fokus på det her område. Det at spare på energien er en af de helt afgørende ting at gøre, hvis vi vil gøre noget for klimaet. Det at spare på energien er en af de ting, som er krævende, men som til gengæld betyder, at vi ikke skal producere den energi. Derfor lægger Det Radikale Venstre meget stærk vægt på tiltag, som kan styrke, at vi sparer på energien.

Jeg tror, at en af de ting, som er meget afgørende, er, at vi tænker det ind hele vejen rundt, når vi laver reformer. Det gælder også i forbindelse med en skattereform, at baggrunden for at kunne sænke skatten på arbejde også bliver en afgiftsforhøjelse på forurening, altså på ressourceforbrug, og at det er prisen på el, varme, og hvad vi nu ellers har, der går op. Det kommer også til at betyde, at der bliver en langt bedre økonomi i at lave en ordentlig og fornuftig bygningsrenovering, uanset om den så er offentlig eller privat, og et ordenligt og fornuftigt byggeri.

Vi finder, at det her forslag er bedre end det sidste. Nu skal det ikke længere være rentefrie lån, men lavtforrentede lån. Vi har presset ministeren for at få finansielle virksomheder til at gå ind på markedet for lån til energirenoveringer. Med de stigende energipriser bliver det en stadig bedre forretning, men vi mener, at det er afgørende, at det ikke bliver en statslig ordning, men at det bliver en konkurrence om at yde nogle gode lån. Og man kunne forestille sig, at lånene kunne tilbagebetales med det, man sparer på el- og varmeregningen.

Men Det Radikale Venstre er altså positive. Vi har selv foreslået en klimafond for virksomhedernes investering i el- og varmeeffektiviseringer.

Kl. 15:39

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Villum Christensen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 15:39

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Det er utvivlsomt, at der med dette forslag skabes forøgede incitamenter til at prioritere energirenoveringer, men det er lige så utvivlsomt, at vi hermed også er med til at opbygge et nyt monster af bureaukrati med snirklede og sofistikerede tilbagebetalingsregler, og så bryder vi os i øvrigt ikke om styrket statslig fondsdannelse.

For os lugter det her alt for meget af den renoveringspakke, som lagde hele byggestyrelsen ned og stoppede al planlagt aktivitet for et lille års tid siden, fordi man da nu lige skulle have snablen ned i statskassen. Efterfølgende viste nettobeskæftigelseseffekten sig jo også at være noget nær nul, dog med undtagelse af de ekstra hundredvis af medarbejdere, som faktisk arbejdede i døgn drift med at administrere ordningen – og den brød jo også sammen et par gange – og det er just ikke noget, der giver værdi for samfundet. Vi medvirker ikke til dette cirkus af offentlige reguleringer og forordninger, selv om det kan se velmenende ud. Der er alt for meget dødvægt og alt for lidt værdiskabende i den slags ordninger. Sporene skræmmer, og vi går ikke ind for forslaget.

Kl. 15:41

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Per Clausen som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 15:41

(Ordfører for forslagsstillerne)

Per Clausen (EL):

Jeg skal da takke for den positive holdning fra Folketingets partier til det, der er intentionen i vores beslutningsforslag. Netop på den baggrund er det vel lidt skuffende, at de partier, der repræsenterer et flertal af Folketingets medlemmer, efter at have sagt, at intentionen er smuk, sagt nogle lidt negative ting om Enhedslistens beslutningsforslag, derefter i virkeligheden er fuldstændig tavse omkring, hvad man skal gøre for at opnå det, som vi gerne ville opnå ved hjælp af vores beslutningsforslag.

Når dette er sagt, vil jeg helt fra starten af sige: Enhedslisten er helt villig til at ændre på enkelte elementer i vores beslutningsforslag, hvis det er det, der skal til for alvor at få taget hul på den her opgave. Som den radikale ordfører jo havde bemærket, har Enhedslisten allerede én gang på baggrund af den debat, der var, sidst vi stillede et forslag på det her område, korrigeret enkelte dele af vores beslutningsforslag. Og det er klart, at det ikke er et spørgsmål om, hvorvidt det skal være en fond eller et statslån, som SF foreslår, eller noget helt tredje, som Det Radikale Venstre foreslår, der i det lange løb skal have lov til at blokere for, at vi får en attraktiv finansiering af det at igangsætte energirenoveringer. Selvfølgelig skal det ikke være det, så derfor må vi jo finde en løsning på de uenigheder, der er dér.

Men det, der jo er langt værre, er den tilkendegivelse, der så kommer fra et flertal her i Folketinget, nemlig at man ikke ønsker Enhedslistens model. Man ønsker måske noget andet. Det kommer måske, når Klimakommissionen er kommet med en rapport. Derudover tror man stadig væk på, at hvis man oplyser om de eksisterende ordninger, så er det godt nok det hele. Og det synes jeg simpelt hen er for dårligt, for vi behøver ikke at vente på Klimakommissionen for at vide, at det her er vigtigt. Det er vigtigt, fordi det er en meget, meget stor del af det samlede energiforbrug i Danmark, som går til opvarmning og ventilation af bygninger. Og derfor er det jo helt indlysende, at det, hvis Danmark skal nå sine klimamålsætninger og -forpligtelser, er afgørende, at der bliver gjort noget for at reducere det store energiforbrug til opvarmning. Lad mig for god ordens skyld tilføje, at det også er nødvendigt for at nærme sig det fossilfri

samfund, altså det samfund, hvor vi er uafhængige af olie, kul og gas, som alle partier her i Folketinget hele tiden erklærer sig som tilhængere af.

Altså, vi ved, at det her er et vigtigt område. Det er et område, hvor der skal ske noget, og det er også et område, hvor vi gerne skulle i gang med at have noget til at ske relativt hurtigt. Og hvorfor så det? Jo, fordi energirenoveringer jo ganske ofte sker i sammenhæng med, at man i øvrigt gennemfører nogle reparationer og renoveringer af de her bygninger. Og når man har gennemført en renovering af en bygning, en grundlæggende renovering, vil der ofte gå meget lang tid, før man går i gang med det igen, så hver gang man spilder et år, vil man givetvis for nogle bygningers vedkommende spille rigtig mange år. Altså, netop fordi det er langsigtet, er det nødvendigt, at vi handler hurtigt.

Så kan man sige: Men går det ikke af sig selv, og er det ikke bare det sædvanlige med oppositionens utålmodighed eller lyst til hele tiden at kritisere regeringen for at gøre for lidt, der gør, at vi kommer med det beslutningsforslag? Til det må man jo, hvis man ser på, hvordan udviklingen har været i energirenoveringer i den eksisterende bygningsmasse de sidste år, sige, at der så er sket alt, alt for lidt. Da regeringen valgte at afsætte midler til at sætte gang i renoveringer af bygningsmassen, valgte man jo med stor omhu ikke at målrette dem i forhold til energirenoveringer, men sagde, at folk måtte bruge det til snart sagt hvad som helst. Det gjorde de så også, og konsekvensen var, at vi altså heller ikke her så noget afgørende ryk.

Så vi har altså at gøre med en sag, som er alvorlig, en sag, som er vigtig, en sag, som kræver en hurtig indsats, en sag, hvor vi ikke behøver at vente på Klimakommissionen for at få at vide, at det er en vigtig sag, at det er vigtigt at få gjort noget ved det. Vi behøver heller ikke at vente på Klimakommissionen for at få at vide, at det går for langsomt; alt det ved vi godt. Man kunne oven i købet tale for, at det at sætte gang i det nu ud fra en beskæftigelsesmæssig synsvinkel vel ville være meget fornuftigt. Jeg kan forstå på den økonomiske og politiske debat i samfundet, at nogen stadig væk går og regner med, at vi om få år vil have mangel på arbejdskraft, og så er det da fuldstændig fjollet, at man ikke igangsætter de her renoveringer hurtigt.

Kl. 15:46

Så har der sådan været lidt diskussion om, hvorvidt Enhedslistens forslag ved at fokusere på at skabe bedre finansieringsbetingelser så ikke rammer fuldstændig ved siden af. Det tror jeg sådan set ikke det gør. Jeg tror, at det at give muligheder for at kunne få en billigere finansiering, men for så vidt også det, som fru Anne Grete Holmsgaard fra Socialistisk Folkeparti sagde, nemlig at skabe sikkerhed for, at der er en finansiering, er af afgørende betydning. Men jeg er helt enig med dem, der siger, at det her selvfølgelig ikke er nok. Jeg tror, at den pakkemodel, som Socialistisk Folkeparti har været inde på, hvor man kombinerer en rådgivning, nogle konkrete projekter, nogle konkrete pakker for, hvad man kan sætte i værk og gøre, med, at der bliver etableret en finansiering, er en rigtig god kombination, som jeg håber på at vi kan udvikle i fremtiden.

Så tror jeg sådan set også, at den sammenkædning, som Enhedslisten har lavet med tilbagebetaling og så energibesparelser, de økonomiske besparelser, der er kommet der, også er en god idé, for det betyder jo ikke, som den konservative ordfører misforstod det, at man så skulle betale alt det tilbage, man sparede i energi, når man havde gennemført renoveringen, nej, man skal selvfølgelig kun betale sit lån tilbage. Men vi siger bare, at takten i tilbagebetalingen altså kan blive sådan, at man oplever, at man aldrig nogen sinde på grund af den renovering skal have flere penge op af lommen, men at man tværtimod betaler det i takt med, at man oplever en besparelse, og så er det klart, at man i det lange løb har den fulde og hele besparelse.

Der er ingen som helst tvivl om, at vores beslutningsforslag handler om at gøre det ekstremt økonomisk attraktivt at foretage de her investeringer her og nu, og det er jo, fordi vi nok må konstatere,

at når vi samfundsmæssigt har en målsætning, som rækker lidt længere ud i fremtiden, og vi så gerne vil have borgerne til helt frivilligt at leve op til de målsætninger, så er vi også nødt til at gøre det attraktivt for borgerne at gennemføre de handlinger her og nu. Og der kan en oplevelse af, at man investerer noget nu, som man måske får en forrentning af om nogle år, måske være en af de ting, der blokerer.

Så jeg vil sige, at jeg synes, det er lidt ærgerligt, at vi efter den gode stemning, der ellers var anslået her i Folketingssalen, hvor vi på to forslag efter hinanden fra oppositionens side havde en oplevelse af enighed om at gennemføre dem – og i det ene tilfælde var det, lige før regeringen var hurtigere, end Enhedslisten havde foreslået man skulle være, i hvert fald i det, de sagde; nu må vi se, om det holder vand hele vejen – nu altså er lidt tilbage i det gamle med, at vi må vente og se, og når vi så har ventet og set, skal vi så se, hvad vi kan blive enige om at gøre.

Jeg tror, at den model, som Enhedslisten har skitseret her, nok alligevel vil ende med at komme til at indgå i den løsning, som bliver til noget i løbet af det næste halve til hele år. Det er bare ærgerligt, at vi skal spille tiden indtil da.

Kl. 15:49

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Det Energipolitiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

16) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 161:

Forslag til folketingsbeslutning om flere kvinder på topposter.

Af Pernille Vigsø Bagge (SF), Julie Rademacher (S), Lone Dybkjær (RV) og Johanne Schmidt-Nielsen (EL).

(Fremsættelse 23.03.2010).

Kl. 15:49

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Forhandlingen er åbnet. Ministeren for ligestilling.

Kl. 15:49

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Man kan ikke få succes uden kvinder. Sådan skrev den tyske forfatter Kurt Tucholsky allerede i starten af det sidste århundrede, og lad det være min indgangsbøn til dagens diskussion. Danmark kan kun vedblive med at være en vinderation, hvis vi i langt større omfang trækker på hele talentmassen. Derfor er den diskussion, vi skal have nu, om flere kvinder i ledelse en essentiel debat.

Forslaget B 161 om flere kvinder på topposter er delt i to. Forslagsstillerne opfordrer regeringen til at lovgive om, at danske børsnoterede virksomheder skal have mindst 40 pct. kvinder i deres bestyrelser ved udgangen af 2014, og at oprette en pulje, hvor foreninger og organisationer kan søge penge til at arbejde med kvinder og ledelse for at fremme en systematisk opdyrkning og styrkelse af den kvindelige talentmasse.

Baggrunden for forslaget er et ønske om at øge andelen af kvinder i ledelse. Forslagsstillerne henviser i bemærkningerne til forslaget til en række statistiske data, hvor procentsatser for kvinder i dansk erhvervsliv sammenlignes med udviklingen i resten af Europa.

Lad det være sagt med det samme: Regeringen er enig i udgangspunktet for forslaget, nemlig at der er for få kvinder på direktionsgangene og i bestyrelserne i de private virksomheder. Når vi ser på det private erhvervsliv i dag, ser vi, at det kun er 5 pct. af topcheferne, der er kvinder, og hvis vi ser på, hvor stor en andel kvinderne udgør af bestyrelsesposterne i danske børsnoterede aktieselskaber, viser det sig, at tallet er knap 10 pct. Det er ganske enkelt ikke godt nok. Tallene skal sammenholdes med, at kvinder i dag udgør over halvdelen af kandidaterne fra universiteterne. Det tyder på, at virksomhederne ikke rekrutterer fra hele talentmassen, og det skal vi have gjort noget ved, hvis vi vil sikre fortsat vækst og velstand i det danske samfund.

Så langt er vi altså enige, men så hører enigheden også op, for regeringen er ikke enig i, at kvoter er den rigtige løsning – eller medicin, om man vil. For det første udløser kvoter med det samme en debat om køn frem for kompetence og talent. Konsekvensen er, at forslaget mistænkeliggør dygtige kvinder og efterlader indtrykket af, at de ikke selv er gode nok og har brug for en såkaldt hjælpende hånd.

For det andet er kvoter symptombehandling og tager ikke fat om nældens rod: Hvordan får vi udvidet fødekæden af kvindelige direktører, som kan indgå i bestyrelser, og hvordan får vi kvinder til at bruge hele uddannelsespaletten – for bare at nævne nogle af de overordnede problemer? Endelig er kvoter et indgreb i virksomhedernes ledelsesret, et indgreb, som for øvrigt slet ikke tager højde for brancheforskelle.

Den anden del af forslaget går ud på at oprette en pulje til systematisk opdyrkning og styrkelse af den kvindelige talentmasse. Den kan regeringen heller ikke støtte. Der er allerede mulighed for at søge midler til projekter om kvinder og ledelse gennem eksempelvis PROGRESS-programmet under Europa-Kommissionen, og regeringen ser derfor ingen grund til at etablere en ny pulje.

Men som sagt: Der skal handles. Så hvilke instrumenter vil regeringen bruge for at komme talentspildet til livs? Hvordan får vi flere kvinder på topposter?

For mig er det vigtigt, at vi får virksomhederne til selv at tage ansvar og ejerskab, og jeg er overbevist om, at ændringer, der kommer internt i en virksomhed eller organisation, er mere levedygtige end løsninger, der bliver tvunget ned fra oven. Samtidig er problemerne så vidt forskellige, at det er nødvendigt at give virksomhederne muligheder for at sætte differentierede mål og bruge forskellige værktøjer. Frem for at fastsætte én kvote for alle børsnoterede aktieselskaber skal vi have virksomhederne på banen. De skal sætte realistiske, men ambitiøse måltal, alt efter den sektor eller branche, de opererer inden for.

Det var bl.a. ud fra den tankegang, at vi i 2008 fik etableret Charter for flere kvinder i ledelse, som både offentlige og private virksomheder kan tilslutte sig frivilligt. Virksomheder, der underskriver dette charter, forpligter sig til selv at iværksætte en række tiltag for at få flere kvinder i ledelse, bl.a. at sætte konkrete måltal. 107 virksomheder har indtil nu tilsluttet sig dette charter, og jeg agter at fortsætte arbejdet i 2010 med at få endnu flere virksomheder til at slutte op om charteret og arbejde målrettet for at få flere kvinder i ledelse.

Kl. 15:54

Jeg vil også godt fremhæve ambassadørkorpsset af ti m/k-topledere fra offentlige og private virksomheder. De har siden 2007 bidraget til at fastholde og italesætte en dagsorden om flere kvinder i ledelse, og de er gået foran som rollemodeller.

Som ny minister er jeg også klar til at udvide paletten af aktiviteter. Mit nye fokusområde i den her sammenhæng er aktionærerne, dem skal vi koncentrere os om langt mere end hidtil. Det er jo alt an-

det lige aktionærerne, der har indflydelse på bestyrelsesvalg og på bestyrelsessammensætningen. De står i sidste ende med afkastet eller tabet efter en bestyrelsesindsats. Jeg vil derfor nedsætte en task force med repræsentanter bl.a. fra lønmodtager- og pensionsfonde, investeringsforeninger, bestyrelsesformænd, topchefer i erhvervslivet, headhuntere og forskere.

Kort sagt vil jeg involvere og aktivere hele rekrutteringskæden og få udarbejdet konkrete forslag og mål for, hvordan antallet af kvinder i bestyrelser kan øges.

Jeg vil slutte med at sige, at lige så enig jeg er med forslagsstillerne i, at der mangler kvinder i toppen af dansk erhvervsliv, lige så uenig er jeg altså i metoden. Flere kvinder i ledelsen i private virksomheder kræver meget mere og andet end kvoter. Det kræver, at vi får nedbrudt kønsopdelte uddannelsesvalg og det kønsopdelte arbejdsmarked. Det kræver, at flere virksomheder indser de åbenlyse fordele, der er ved at udnytte den kvindelige talentmasse, og at flere virksomheder tager ansvar og fastsætter konkrete mål ud fra den situation, de aktuelt befinder sig i, med hensyn til talentmasse og kønsfordeling.

Af de årsager kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 15:56

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er en lang række korte bemærkninger. Jeg håber ikke, at jeg har overset nogen af de tilstedeværende.

Der er først en kort bemærkning fra fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 15:56

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Mange tak. Man kan ikke få succes uden kvinder, er ministerens indgangsbøn, og det er jo meget dejligt, at ministeren er bevidst om det her. Og det er egentlig også meget skræmmende. For når det viser sig, at 62 pct. af de store virksomheder i Danmark overhovedet ingen kvinder har i bestyrelserne, betyder det jo sådan set, at de her virksomheder ikke kan få succes. Det er meget, meget bekymrende i forhold til vores samfundsøkonomi og i forhold til vores ligestilling.

Derfor er jeg da meget interesseret i at vide, om ministeren med sin task force kunne tænke sig at tage nogle skridt i forhold til, hvad den her task force finder ud af – om der er en tidshorisont i forhold til den her task forces arbejdstid. Det er sådan, at vi ikke kan vente ret meget længere, hvis 62 pct. af de store danske erhvervsvirksomheder ingen succes har.

Kl. 15:57

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 15:57

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Jamen det er fuldstændig rigtigt, at skal man have succes, skal man trække på hele talentmassen, og det skal man jo i stigende grad, fordi Danmark deltager i et hjernekapløb af dimensioner. Vi står også over for en demografisk udvikling. Så derfor er det altså afgørende, at vi får hele talentmassen i spil.

Det arbejde, jeg vil sætte i gang, vil naturligvis være et hurtigtarbejdende arbejde. Det var lidt dobbelt, men en hurtigt arbejdende task force. Så det vil jo altså være inden april næste år, at vi så meget gerne skulle være i stand til at se nogle resultater inden for det her felt.

Kl. 15:57

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 15:57

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg synes, det lyder meget spændende, og jeg er faktisk meget glad for, at ligestillingsministeren vil udvide indsatsen i forhold til charteret. For det er jo sådan med det Charter for flere kvinder i ledelse, at virksomhederne ganske vist forpligter sig, men at der jo ikke er nogen som helst form for sanktion, hvis man ikke rekrutterer så meget som en eneste kvinde. Man kan ryge ud af charteret. Det er den sanktion, der er.

I forhold til den task force kunne jeg godt tænke mig at vide, hvordan ministeren vil stille sig, hvis taskforcen finder ud af, at der faktisk ikke er nogen anden udvej end at begynde at bruge kvoter for at få flere kvinder i ledelse. For det har vist sig, at det, man har gjort indtil videre, ikke har virket tilstrækkeligt.

Hvordan vil ministeren stille sig, hvis det er det, forskere og andre kommer frem til?

Kl. 15:58

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 15:58

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Nu skal man naturligvis altid være sådan indrettet, at man vil lade sig overbevise og blive klogere. Jeg vil dog sige, at jeg indtil videre kun har været i stand til at finde én undersøgelse af den norske model, altså kvotemodellen, og den viser altså mildest talt ikke, at det skulle være nogen dundrende succes. Så på den måde vil jeg stille mig stærkt skeptisk over for, at det var det, som denne task force skulle være i stand til at komme frem til.

Kl. 15:59

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Magnus Heunicke for en kort bemærkning.

Kl. 15:59

Magnus Heunicke (S):

Ministeren siger, at 10 pct. kvindelig repræsentation i bestyrelser bestemt ikke er godt nok, og derom tror jeg at hele Folketinget er enig. Derudover siger ministeren, at virksomheder skal lade definere nogle konkrete mål ud fra, hvor stor en procentdel man så vil have af kvinder. Der tror jeg også at vi har lyst til at høre regeringens mål. Hvad er regeringens mål for, hvor højt vi skal op? Vi har 10 pct. i dag, og det er vi enige om ikke er tilfredsstillende. Med alle de initiativer ifølge ministeren selv, som nu skal frem, hvor højt kommer man så op, og hvad er det mål, som ministeren har, og som regeringen har for, at vi kan få ligestilling, også når det drejer sig om samfundets top?

Kl. 15:59

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ministeren.

Kl. 15:59

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

For mig er ligestilling ikke et spørgsmål om statistik eller et spørgsmål om fifty-fifty, så jeg vil ikke stå her og slynge om mig med et eller andet tal og sige, at det f.eks. skal være fifty-fifty. Det skal det bestemt ikke være. Det afhænger jo også fuldstændig af, hvilken sektor vi taler om. Der er jo altså også nogle steder, at vi nu ser, at det faktisk er sådan, at det er mænd, der går hen og bliver en truet race. Det er godt nok så ikke inden for ledelse, men det er jo så i høj grad inden for vores uddannelsessystem. Så på den måde er min grundfilosofi hele tiden den, at vi skal trække på hele talentmassen.

Det er det, der er den helt store udfordring, som vi står over for, men naturligvis skal tallet højere op end det, vi ser i dag.

Kl. 16:00

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det hr. Magnus Heunicke for endnu en kort bemærkning.

Kl. 16:00

Magnus Heunicke (S):

Ja, tallet skal højere op, men vi kan jo risikere med den task force, som jeg kan forstå vi har i forhold til det svar, ministeren gav tidligere, at have lidt begrænsede muligheder, for man må bestemt ikke komme frem i konklusionen til at gøre, som de gør i andre lande. I bl.a. Norge har man med succes indført kvotering i private bestyrelser. Men vi kan så risikere, at vi står her igen om et par år eller om et års tid og der ikke er sket nogen nævneværdig fremgang eller en meget minimal fremgang, og så siger ministeren: Jamen det går, det er da rigtig nok, det er da fint nok, det er da godt nok.

Hvordan kan ministeren opfordre private virksomheder til at opsætte konkrete mål? Det var det, ministeren sagde i sin tale, men regeringen har ikke nogen konkrete mål. Jeg ved da godt, at det er ligegyldigt, om det er 40,1 pct. eller 43,5 pct., men vi kan da gå op og tale om, hvordan det nogenlunde skal se ud, før vi har ligestilling i samfundets top inden for de her bestyrelser. Ministeren påpegede jo selv, at det da er forunderligt, at det er flere end halvdelen, der er kvinder, blandt de danske kandidater. Hvorfor er der så en så lav repræsentation i danske bestyrelser?

Kl. 16:01

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ministeren.

Kl. 16:01

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Det synes jeg da også personligt er forunderligt, og derfor siger jeg jo også, at det er noget, vi skal gøre noget ved. Jeg deler bare ikke den opfattelse, at der findes et vidundermiddel her på jorden, som løser dette problem, og at dette vidundermiddel skulle være kvoter. For mig at se tager kvoter altså – jeg er nødt til at sige det – ikke fat om nældens rod. De er i højere grad symptombehandling. Og jeg er sikker på, at vi kommer til at diskutere den norske model yderligere. Det håber jeg da at vi gør, for det, der er en del af problemet med den norske model, er jo, at den ikke udvider fødekæden. Det er jo et af de helt centrale problemer, vi har. Man kan jo ikke gå fra gaden – undskyld, at jeg siger det meget direkte – som kvinde og for den sags skyld heller ikke som mand – direkte ind i en bestyrelse. Så på den måde bliver vi altså nødt til at bruge mange forskellige instrumenter i vores værktøjskasse til at håndtere denne overordnede udfordring.

Kl. 16:02

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Julie Rademacher for en kort bemærkning.

Kl. 16:02

Julie Rademacher (S):

Mange tak. Det er meget skægt at høre ministeren tale om, hvordan det går i Norge. Jeg var i Norge i sidste uge – i Oslo – og talte med en del mennesker. Det Politisk-Økonomiske Udvalg, der er vores agerende ligestillingsudvalg i Danmark – vi må jo ikke få et ligestillingsudvalg i Folketinget, så vi har Det Politisk-Økonomiske Udvalg, hvor vi nogle gange får listet nogle ligestillingssager på dagsordenen – var en tur i Norge, hvor vi snakkede med administrerende direktører, som tidligere havde været imod her forslag, men som nu faktisk kunne se, at det hjalp.

Så jeg kan jo med helt friske øjne og erfaringer fra Norge fortælle, at det her faktisk er noget, man er meget, meget begejstret for i Norge, selv om man var skeptisk fra starten af.

Når det er sagt, så handler det jo også om, at de her administrerende direktører i Norge siger: Jamen det er jo en politisk beslutning. Det her er et spørgsmål om, hvorvidt staten reelt skal spille en rolle eller ej, og derfor kunne jeg godt tænke mig at høre ministeren, om hun ikke bare vil bekende kulør og sige, at det er, fordi ministeren ikke mener, at staten skal spille en rolle i det her – at det er den liberaltiske dagsorden i det.

Kl. 16:03

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak, så er det ministeren.

Kl. 16:03

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Jeg ved ikke, om jeg synes, den her debat er specielt munter – man siger, det er »skægt« at høre, hvad der bliver sagt. Jeg synes faktisk, det er en meget alvorlig debat, og det er en debat, som jeg også meget gerne vil være med til at løfte, for det er altså vigtigt for Danmark, at vi er i stand til at trække på hele talentmassen, men lad nu det ligge.

Nu skal det så gøres til et spørgsmål om liberalisme eller ej. Jeg prøvede jo på at redegøre for, at for mig at se er det her en problemstilling, som kræver, at vi bruger mange, mange forskellige instrumenter. Vi bliver jo også nødt til at tage hånd om nogle ting, som vi oplever, når vi ser på målinger, der viser, at danskere generelt tror, at kvinder ikke ønsker ledelse. Altså, der er jo mange forskellige fundamenter, mange forskellige knapper, vi skal dreje på i den debat. Og det er kvoter altså ikke i stand til at løse.

Kl. 16:04

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak, så er det fru Julie Rademacher for endnu en kort bemærkning.

Kl. 16:04

Julie Rademacher (S):

Jeg hører ministeren sige, at man ønsker at lave en taskforce, der skal fastsætte antal og mål. Det, vi har i vores beslutningsforslag, B 161, på dagsordenen i dag, er netop også antal og mål over tid. Så jeg har en lille smule svært ved at se, præcis hvad der skulle være forskellen på, at man laver en task force, hvor folk kommer med antal og mål, og at oppositionen nu fremsætter et forslag. Er det, fordi ministeren er bange for ordet kvotering?

Så vil jeg også gerne høre, om ministeren ikke mener, det er påfaldende, at DJØF, Akademikernes Centralorganisation, AC, danske erhvervskvinder og adskillige mænd som f.eks. Michael Lindholm, der er chefredaktør for Computerworld, også mener, at det her er noget, der batter på bundlinjen og giver øget innovation, fordi mænd og kvinder netop er forskellige. Og hvis vi ikke har kvinder repræsenteret, er det et demokratisk problem, og det er også et problem på den måde, at kvinder tænker anderledes, og dermed går vi glip af en masse ideer, hvis der ikke også sidder kvinder i bestyrelserne.

Så vil ministeren ikke lytte til de her organisationer og så kigge på, om det ikke batter ekstra på bundlinjen de steder, hvor der også er kvinder?

Kl. 16:05

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak, så er det ministeren.

Kl. 16:05

Kl. 16:08

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Jeg lytter altid gerne, og jeg har jo også allerede sagt, at jeg er fundamentalt enig i, at det her drejer sig om, at vi skal trække på hele talentmassen. Det, der så er forskellen på det, som jeg redegør for, og det, som oppositionen så gerne vil have, er jo spørgsmålet: Hvem skal være aktørerne i det her? For mig at se, er det virksomhederne selv, der skal være aktørerne – vi taler om selvregulering. Der er jo altså en meget stor forskel.

Man kan jo også bare f.eks. tage en virksomhed som Telekom i Tyskland og se, at de nu går ud og sætter sig selv et mål – fint, glimrende, de har erkendt, at de bliver nødt til at trække på hele talentmassen. Det er da glimrende at sætte sig det mål, der passer til *deres* virksomhed, til *deres* branche. Det er noget fundamentalt andet, end at vi kommer her fra med en klar procentsats, der skal gælde alle, og så går ind og intervenserer inden for det her felt.

Kl. 16:06

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Pia Adelsteen for en kort bemærkning.

Kl. 16:06

Pia Adelsteen (DF):

Tak. Så skifter vi fokus. Jeg kunne godt tænke mig at spørge, om ministeren ikke er enig i, at selv om der kommer flere højtuddannede kvinder, så kræver det en vis erfaring, før man kommer ind i en bestyrelse? Grunden til, at jeg spørger, er, at det hele tiden ligger implicit fra venstrefløjens side, at der kommer flere og flere højtuddannede kvinder, og at man derfor undrer sig såre over, at de ikke også med det samme sidder som direktører, på topposter, i bestyrelser osv. Så jeg skal høre, om ministeren ikke er enig i, at det altså kræver erfaring at komme ind i en bestyrelse?

Kl. 16:07

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 16:07

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Jo, jeg kan bekræfte, at det kræver erfaring, og at det kræver erfaring for både mænd og kvinder. Der er ingen forskel.

Kl. 16:07

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Fru Pia Adelsteen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 16:07

Pia Adelsteen (DF):

Det er jeg jo glad for at høre. Så skal jeg høre: Man taler så meget om at trække på hele talentmassen – det er et af de udtryk, ministeren selv bruger. Ministeren startede egentlig hele sin tale med at sige, at man ikke kan få succes uden kvinder. Så kunne jeg vende det om og sige, at der står en kvinde bag alt. Grunden til, at jeg siger det, er, at der jo er masser af virksomheder, som egentlig kun bliver drevet af mænd, og hvor de ansatte er mænd, og som har masser af succes. Men der er selvfølgelig et bagland, der er med til at skubbe på den her succes, og det er vel lige så godt, som at der sidder kvinder i bestyrelser.

Kl. 16:08

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Ja. Der er min grundfilosofi respekt for forskelligheden. Jeg ønsker ikke at gøre mig til dommer over, hvordan man ønsker at leve sit liv. Man kan blive lykkelig på mange forskellige måder. Det, der er afgørende, er, at man udlever sine egne drømme.

Kl. 16:08

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 16:08

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg vil indledningsvis sige, at jeg er ganske overbevist om, at samtlige forslagsstillere er fuldstændig enige med ministeren i, at kvoter ikke er det eneste redskab, der skal bruges. Ministeren mener ikke, at kvoter er en god idé. Hun mener, man ikke må være i tvivl om, at kvinder er valgt på baggrund af deres kompetencer og ikke på baggrund af deres køn. Jeg tror, at det var noget i den stil, der blev sagt.

Ministeren har tidligere som prorektor på Københavns Universitet jo faktisk indført kontant belønning til fakulteter, der ansatte flere kvindelige professorer, og det var en belønning i form af både økonomisk bonus og flere professorater. Ministeren anerkendte på det tidspunkt, at der i dag er nogle usynlige barrierer, der gør, at kvinder ikke bliver valgt til, og at der skal nogle strukturelle løsninger i spil for at gøre op med barriererne. Man kan sige, at det at oprette ekstra professorater og indføre kontant belønning, hvis man ansætter kvinder, vel ikke er et redskab, der ligger langt fra kvoter. Hvad har gjort, at ministeren har ændret sin tilgang?

Kl. 16:09

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 16:09

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Jeg må skuffe det højtærede medlem. Jeg har absolut ikke ændret min tilgang til det her emne, efter at jeg har fået den meget store fornøjelse at være blevet ligestillingsminister. Den er eksakt den samme, som den var, da jeg sad på Københavns Universitet. Det, der jo netop var pointen med det forslag, der blev gennemført på Københavns Universitet, var, at det var udtryk for selvregulering. Det var jo Københavns Universitet, der erkendte, at man var nødt til at trække på hele talentmassen. Forslaget var dog ikke kun min fortjeneste. Der var mange, der hjalp i den her debat, og der var i høj grad også en mandlig rektor, der hjalp, og det er jo vigtigt at sige, at denne debat ikke kun er en debat for kvinder, men en debat for os alle.

Kl. 16:10

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 16:10

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg tænkte nok, at ministeren ville svare noget i den stil, og jeg er glad for, at ministeren bekræfter det her med, at ministeren altså fortsat har den holdning, at der er nogle usynlige barrierer, som det kan være nødvendigt at indføre nogle strukturelle løsninger for at komme af med. Vil det så sige, at ministeren vil anbefale de danske virksomheder at indføre kvoter? Altså, er det ministerens holdning, at det er en god idé at indføre kvoter? Vil ministeren anbefale virksomhederne at indføre kvoter?

For jeg kan forstå, at det, som er ministerens argumentation for at afvise forslaget, er, at det ikke skal komme oppefra; det skal være

noget, der kommer fra den enkelte institution. Men ministerens holdning er altså fortsat den samme, nemlig at det er en god idé at finde strukturelle løsninger på de her problemer, og at der er usynlige barrierer, som det er nødvendigt at få nogle, hvad skal man sige, strukturelle løsninger for at komme af med.

Kl. 16:10

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 16:10

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Undskyld, det spørgsmål forstår jeg ikke umiddelbart, må jeg ærlig talt sige. For det ligger jo sådan set i hele chartertankegangen – altså i det charter, der er blevet indført – at virksomheder skal sætte sig selv nogle mål. Det ligger jo i den konstruktion. Man kan så også sige, at det også ligger i den konstruktion, at man laver talentprogrammer, hvilket man jo også gør mange andre steder. Så på den måde har jeg meget svært ved at se, at der skulle være nogen modsætninger i det. Selvfølgelig skal virksomheder sætte sig selv nogle mål, og det vil jeg også opfordre de virksomheder, der har skrevet under på charteret, til. Det ligger jo i charteret. Så kan man diskutere, om de måske skal sætte sig nogle mere konkrete mål osv. Det er jo en helt anden diskussion.

Kl. 16:11

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Yildiz Akdogan for en kort bemærkning.

Kl. 16:11

Yildiz Akdogan (S):

62 pct. af virksomhederne har ingen kvinder i deres bestyrelse, og så kunne man sige: Nå ja, men så kan vi vente og se og krydse fingre for, at den her mentalitet kan ændre sig, og håbe på, at virksomhederne af sig selv gør et eller andet, for at den her ulighed kan ændres med tiden. Og så kan vi også gøre det, som oppositionen ønsker at gøre, netop at handle.

Man kan sige meget om kvotering, men det er i hvert fald én metode til at prøve at fjerne den her ulighed, den her demokratiske ulighed. Nu sagde ministeren selv, at vi ikke bare kan gå ud og hente fra gaden og på den måde gøre noget for mangfoldigheden i en bestyrelse. Og det får mig til at tænke på, om ministeren så mener, at der ikke er nok dygtige kvinder, som er egnede til bestyrelsesposter. Er det det, der er ministerens bekymring, eller hvorfor er det, hun ikke synes, at kvoter kan være en effektiv metode til at ændre den ulighed, der er?

Kl. 16:12

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Og så er det ministeren.

Kl. 16:12

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Det er jo sådan set det, som jeg allerede har svaret på en gang. Det, der er afgørende, er naturligvis, at skal man ind i en bestyrelse, skal man have erfaring, man skal være i stand til at gå ind og løfte det hverv, det meget vigtige hverv, det jo er, og det gælder i høj grad både for mænd og for kvinder.

Kl. 16:13

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Yildiz Akdogan for endnu en kort bemærkning.

Kl. 16:13

Yildiz Akdogan (S):

Jamen et eller andet sted lyder det, som om ministeren ikke mener, der er nok egnede kvindelige kandidater til de her bestyrelser. For hvis man i Norge kan finde dem, hvis man i Portugal og Spanien kan finde dem i befolkningen, burde vi da også kunne finde nogle dygtige kvinder til bestyrelsesposter. Vi har trods alt en meget højtuddannet gruppe af borgere.

Nu har ministeren ikke rigtig konkret svaret på de spørgsmål, der blev stillet tidligere, og derfor vil jeg gerne spørge: Hvad er egentlig ministerens helt egne konkrete mål for, at vi kan løse det her problem? For det er jo et demokratisk problem, det må ministeren også erkende. Jeg vil gerne høre: Synes ministeren egentlig ikke, at der bør være en konkret målsætning? Hvad er ministerens konkrete mål for, hvad vi kan gøre, for at den her demokratiske skævhed kan rettes op? Er det 20 pct., 30 pct., 50 pct.? Jeg kunne godt tænke mig at høre ministerens helt egen personlige vurdering af det.

Kl. 16:14

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 16:14

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Jamen til det er der jo bare at sige, at det fuldstændig afhænger af, hvilken sektor vi taler om. Som jeg også allerede har været inde på, ser vi jo altså nu også felter, hvor det sådan set er den anden vej rundt, og det håber jeg så sandelig også vi kan få en debat om på sigt, altså at vi har den truede mand, og at vi nu ser, at mænd mange steder har vanskeligt ved at klare sig, og at der også er barrierer der.

Med hensyn til det første, som spørgeren var inde på, vil jeg sige, at der da er barrierer, som gør, at der givetvis er kvinder, som ikke kommer frem. Det var præcis nogle af de barrierer, som vi forsøgte at tage hånd om på Københavns Universitet. Så derfor vil mit udgangspunkt være det, at når man begynder at lede mere og sætte lys på de kvindelige talenter, finder man dem da i høj grad også.

Kl. 16:14

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. For at sikre, at jeg ikke har overset nogen, vil jeg sige, at den sidste, jeg har noteret, er hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 16:15

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg vil gerne starte med at takke ministeren for at afvise det totalangreb på virksomhedernes selvbestemmelsesret, som oppositionen har lagt an til her i Folketingssalen i dag. Og så vil jeg gerne tilbage til spørgsmålet om erfaring. Altså, vil tiden ikke gøre, at der ligesom bliver blødt op på det fortidige efterslæb med hensyn til ligestillingen på uddannelserne, og dermed også sikre, at der kommer flere kvinder, der bliver erfaringsramte, og at andelen i bestyrelserne dermed også vil stige fremover? Er det ikke en ret logisk og sandsynlig forudsigelse?

Kl. 16:15

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 16:15

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Tiden læger alle sår. Tiden vil nok gøre noget, men min holdning er nu alligevel den, at jeg ikke ønsker – i modsætning til, hvad der lige blev sagt før – bare at vente og se, hvad der sker. Jeg synes, det er vigtigt, at vi tager nogle initiativer inden for det her felt. Man må

konstatere, at tingene jo altså ikke har udviklet sig specielt hurtigt indtil videre, så på den måde skal der ske noget inden for det her felt.

Kl. 16:16

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll for endnu en kort bemærkning.

Kl. 16:16

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Ja, tiden læger alle sår, og det kan jo være, at den også heler nogle sår, som der åbenbart er tale om her i dag. Det tror jeg sådan set personligt at den vil gøre, for jeg tror på, at kvinder vil blive lige så erfaringsramte efter at have taget en uddannelse, som mænd bliver; det er der meget der tyder på.

Men jeg er alligevel lidt overrasket over, at ministeren går ind i den her diskussion om, at der *skal* gøres noget. Altså, helt fundamentalt – også med en liberal minister fra et liberalt parti – er det så ikke virksomhedernes egen ret at bestemme, hvem der skal sidde i bestyrelsen? For i et demokrati er det vel sådan, at dem, der har stemmeret, dvs. ejerne, også er dem, der bestemmer, og ikke nogen udefra.

Kl. 16:16

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 16:16

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Jo, men der er jo intet til hinder for, at man prøver på at facilitere en proces, og det er jo sådan set det, som jeg har prøvet på at give udtryk for, og det synes jeg da i høj grad at en ligestillingsminister skal gøre. Der er jo altså også nogle barrierer – nu skifter jeg lige spor; jeg ved godt, at der blev spurgt om det med hensyn til erhvervslivet – med hensyn til f.eks. universiteterne. Her konstaterede man – og det er jo stadig væk tilfældet – at der er meget få stillinger, hvor der både er mænd og kvinder, der søger, så der er jo altså også nogle strukturelle barrierer, som vi bliver nødt til at kigge på her.

Kl. 16:17

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Lone Dybkjær for en kort bemærkning.

Kl. 16:17

Lone Dybkjær (RV):

Nu er der jo adskillige erhvervsvirksomhedsledere trods alt, som har arbejdet med de her ting, og som har cirka samme alder som jeg. En del af dem understreger også, at ingen for 30 år siden havde drømt om, at vi havde så få kvinder i dag.

Derfor vil jeg da gerne sige tak til ministeren for at erkende, at det altså ikke løser sig af sig selv, at der skal en lang række instrumenter til. Så kan vi være uenige eller ej om, hvad der skal til. Jeg vil kun sige, at der er ingen af os, der tror på, at det her er et vidundermiddel. Så naive er vi dog ikke. Men der er nogle af os, der tror på, at det kan være et af mange instrumenter. Det hænger jo også sammen med erfaringerne fra Norge.

Derfor er mit spørgsmål: Hvad er det for en norsk undersøgelse, ministeren hentyder til, som viser, at det går skidt i Norge på det her område?

Kl. 16:18

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Tak for de indledende bemærkninger. Det er netop vigtigt, at vi finder ud af, hvad det er for nogle redskaber, der virker her, for vi er enige om, at der skal gøres noget.

Jeg refererede ikke til nogen norsk undersøgelse. Jeg refererede til en undersøgelse udarbejdet af University of Michigan, forskere fra University of Michigan, der havde kigget på den norske model.

Kl. 16:18

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Lone Dybkjær for endnu en kort bemærkning.

Kl. 16:18

Lone Dybkjær (RV):

Det er fint nok, at det så er Amerika, eller et universitet i USA, der har kigget på det her. Det interessante er jo, hvad de er nået frem til, og om det er en valid undersøgelse.

Jeg har ligesom fru Julie Rademacher helt andre oplevelser fra Norge og også fra – om jeg så må sige – den norske pendant til Dansk Industri, Norsk Næringsliv tror jeg det hedder, eller noget i den størrelsesorden. De siger, at det, den norske lovgivning betød, var en systematisk uddannelse af kvinder mange steder i hierakiet, så de fik den fornødne erfaring. Det er jo det, det handler om. Selvfølgelig skal man ikke sætte kvinder ind i bestyrelser, som ikke aner, hvad det drejer sig om. Det er der jo heller ingen af os der ønsker eller nogen sinde har sagt.

Det, der er kernen, er, at hvis ikke kvinderne kommer på ganske bestemte poster, så kommer de bare ikke ind i bestyrelserne eller på direktionsgangene.

Kl. 16:19

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 16:19

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Den undersøgelse er udarbejdet af to forskere på University of Michigan. Nu har jeg ikke som tidligere forsker været inde og gennemføre en videnskabelig validitetstest af undersøgelsen. Men jeg kan jo godt sådan lige redegøre for, hvad den i kort form siger. Det, den siger, er, at man ikke kan lave en endegyldig vurdering af, hvordan den norske model kommer til at virke.

Det er for tidligt, dertil har de for lidt data. Men indtil videre er den første vurdering, som de har af den norske model, at fødekæden ikke har været god nok i Norge, hvilket betyder: punkt 1, at de få kvinder, der så er, er kommet ind i mange, mange bestyrelser. Det er det, man kalder de gyldne nederdele i rapporten. Punkt 2 peger på, at der altså er kommet kvinder ind i bestyrelser, som egentlig ikke ellers ville være kommet ind i en bestyrelse, og det sætter altså spørgsmålstegn ved kompetencen hos de kvinder, der er kommet ind. Det er de foreløbige resultater, de her to forskere er kommet frem til.

Kl. 16:20

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Hermed siger vi tak til ministeren, og så går vi i gang med ordførerrækken. Den første ordfører er Venstres fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 16:21

(Ordfører)

Ellen Trane Nørby (V):

I Venstre er vi ikke tilhængere af kvoter, når vi taler om ligestilling. Vi synes, at det er væsentligt, at vi sætter fokus på kompetencer og kvalifikationer, og at vi også som samfund, som enkeltindivider og

som virksomheder opfordrer både kvinder og mænd til at søge ledelsesstillinger og til at søge bestyrelsesposter.

For os er kvoter og millimeterprincipper i ligestillingen, hvor man kun går op i, om det er det ene eller det andet kromosom, der sidder på bestyrelsesposterne, ikke den rigtige vej at gå. Det kan godt være, at man kan få nogle lette konklusioner og ligesom i Norge få nogle tal, der meget hurtigt stiger, men grundlæggende tror vi ikke på, at det er den måde, vi fremmer ligestillingen på.

Grundlæggende tror vi heller ikke, at det er den måde, man fremmer hele fødekæden på ligestillingsområdet på. Derfor synes vi i stedet for, at man skal fortsætte det hårde, seje træk i forhold til at sikre, at vi som samfund udnytter alle de talenter og alle de velkvalificerede menneskelige ressourcer, som vi har til rådighed.

Hvis vi kigger på en af de ældre undersøgelser på området, som Nina Smith lavede – kvinder betaler sig på bundlinjen, var jo en af de store konklusioner, der kom ud af rapporten – så viser den jo netop, at mangfoldighed i ledelsesstruktur og mangfoldighed på bestyrelsesgangene er med til at sikre et bedre resultat på bundlinjen. Hvis vi kigger på både de anbefalinger, som Komitéen for god Selskabsledelse er kommet for nogle år siden, og de nye anbefalinger, som de er kommet med i år, ser vi, at de jo netop også anbefaler, at der skal være en mangfoldighed i ledelsesorganerne.

Den nyeste anbefaling fra Komitéen for god Selskabsledelse her fra april 2010 siger jo, at det anbefales, at de øverste ledelsesorganer sikrer en formel, grundig og for medlemmerne transparent proces for udvælgelse og indstilling af kandidater til ledelsesorganet. Ved vurderingen af sammensætningen af og indstillingen af nye kandidater skal der tages hensyn til behovet for fornyelse og behovet for mangfoldighed i relation til international erfaring, i relation til køn og til alder. Jeg synes i høj grad, at det viser, at det danske erhvervsliv er opmærksom på, at mangfoldighed er et vigtigt parameter, hvis man også som virksomhed skal konkurrere og klare sig i den internationale konkurrence.

I Venstre er vi helt sikre på, at det store initiativ, som regeringen har sat i gang, med charter for flere kvinder i ledelse, hvor vi allerede kan se en lang række resultater, også er den rigtige vej at gå fremadrettet. Det er klart, at vi som samfund skal sikre, at alle talenter og ressourcer udnyttes, men vi skal ikke forfalde til sådan et millimeterprincip, hvor vi tror at køn er det eneste parameter der gælder. Der er mange forhold, der skal tages højde for.

Et andet forslag i beslutningsforslaget er jo, at man skal tvangsopløse de selskaber, hvor man ikke inden udgangen af 2014 har 40 pct. af det mindst repræsenterede køn i bestyrelsen. Det synes vi er en meget indgribende måde at gå ind og tvangsopløse danske virksomheder på, når man på alle mulige andre områder jo ellers siger, at det er op til aktionærerne, op til ejerne af virksomhederne at sørge for, at virksomhederne lever op til både at have god selskabsledelse og at sikre, at danske virksomheder står stærkt og konkurrencedygtigt. Jeg går så også ud fra, at oppositionen vil dække det tab, som både aktionærer og eventuelt ejer af en virksomhed vil få, hvis man vil gå ind og tvangsopløse virksomheden.

I Venstre mener vi ikke, at kvoter er den rigtige vej at gå. Det sætter et negativt stempel på rigtig mange af de kvinder, som bliver udnævnt til bestyrelsesposter, hvis de får det stempel, at de kun er blevet udnævnt, på grund af at de er kvinder, og altså ikke på grund af deres kompetencer og deres kvalifikationer. Vi vil gerne tage en lang række konkrete initiativer for at fremme ligestillingen, også på ledelsesposterne og på bestyrelsesgangene, i Danmark, for vi mener, at det er vigtigt, at vi som samfund udnytter ressourcerne.

Men vi synes også, at ligestillingsdebatten har andre facetter og andre udfordringer, som vi er nødt til at tage højde for. Det er jo bl.a., at den nye type tabere i høj grad er drengene. Hvis vi kigger på uddannelsessystemet, ser vi, at pigerne og kvinderne i dag er i over-tal både på de mellemlange uddannelser og på de videregående ud-

dannelser. Hvis vi kigger på, hvem det er, der oftest ikke engang kommer ud af folkeskolen med gode boglige kvalifikationer, så viser det sig, at det er drengene. Så som samfund har vi nogle udfordringer, som går langt ud over det kun at sikre, at ligestillingen sker på bestyrelsesgangene.

I Venstre glæder vi os også over, at tallene fra Danmarks Statistik de seneste 2 år har vist, at hvis vi kigger længere ned i fødekæden, hvis vi kigger på mellemledere og vi kigger på underdirektørledet, bliver der i dag udnævnt flere kvinder, end der bliver udnævnt mænd. Det viser jo netop, at hele rekrutteringsgrundlaget er i orden, for at der også er flere kvinder, der kan nå op på topposterne i det danske samfund og i det danske erhvervsliv.

Så kort sagt synes vi i Venstre, at det millimeterprincip, som oppositionen lægger for dagen i det her beslutningsforslag, er den forkerte vej at gå. Vi vil gerne tage den hårde, lange ligestillingskamp, men det skal gøres seriøst og ordentligt. Vi regner da heller ikke med, at oppositionens næste forslag handler om at tvangsopløse de fagbevægelser, som ikke har en ligelig fordeling af mænd og kvinder på topposterne.

Kl. 16:26

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det fru Julie Rademacher for en kort bemærkning.

Kl. 16:26

Julie Rademacher (S):

Det under mig en lille smule, at Venstres ordfører fortæller os, at der er masser af kvinder at tage af, bl.a. fra mellemlederstillinger, når ministeren netop påpegede, at det er et problem, at der ikke er nok kvinder at rekruttere.

Venstres ordfører giver også skræmmebilleder af, hvor forfærdeligt det bliver, når de her virksomheder skal tvangsopløses. I Norge skete der faktisk, at man slet ikke var nødt til at tvangsopløse nogen virksomheder, for det var utrolig let at finde kompetente kvinder til bestyrelserne. Man havde bare ikke kigget på dem før.

Vi må jo ikke være så naive at tro, at det er sådan nogle ansøgninger med cv og kvalifikationer, det handler om, når vi rekrutterer til Børsens virksomheders bestyrelser. Nej, nej, det er networking, det er hardcore networking. Når vi i dag har haft mænd på topposter i flere hundrede år i træk, er mændene jo forfordelt, og det er derfor, vi mener, at vi er nødt til at tage kvoter i brug som middel og ikke som mål.

Men hvad er Venstres mål? Og hvor lang tid skal der gå, før vi får minimum 20, 30 eller 40 pct. på topposterne?

Kl. 16:27

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Jeg skal lige gøre opmærksom på, at når den røde lampen lyser, er talletiden altså opbrugt. Så er det ordføreren.

Kl. 16:27

Ellen Trane Nørby (V):

Som jeg også meget klart sagde i min ordførertale, er Venstres mål, at vi sikrer, at alle talenter og alle menneskelige ressourcer i det her samfund kommer i spil. Men det betyder også, at folk skal have lov til at vælge selv, for i modsætning til Socialdemokraterne tror vi på, at folk er i stand til at træffe deres egne valg. Det betyder også, at man som mand eller kvinde skal have mulighed for at vælge noget andet end det, Socialdemokraterne synes, man skal vælge. Vi synes, at det er vigtigt, at vi som samfund tager en lang række initiativer for at sikre, at erhvervslivet og virksomhederne tager et ansvar på det her område, at vi får skabt nogle uddannelsessystemer, som sikrer, at kvinderne bliver opfordret til at søge ledelsesposter; at vi får gang i rekrutteringsmekanismen, som netop, som ministeren sagde, får gang i den her operation kædereaktion, der gør, at vi kan få flere

kvinder ind på ledelsesgangene og bestyrelsesgangene. Vi tror ikke på, at det her skal ske ved tvang, vi tror på, at det sker, fordi de danske kvinder er dybt kvalificerede.

Kl. 16:28

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Fru Julie Rademacher for endnu en kort bemærkning.

Kl. 16:28

Julie Rademacher (S):

Mener Venstres ordfører ikke, at vi i dag netop ikke benytter os af alle talenter? Det er netop det, de har indset i Norge. De har indset, at konkurrencen bliver langt større, når man også får kvinder i bestyrelsen, fordi man får en talentmasse, der er dobbelt så stor, som den er i dag. Vi kan godt vente 30, 40, 50 eller 100 år, før det sker, men vi kan også godt sætte os et klart mål for, hvad det er, vi gerne have, der skal ske. Nu nævner Venstres ordfører selv resultater på bundlinjen, og at man får øget innovation bl.a. af også at have kvinder med inde. Hvorfor er det så, at man er så meget imod en dialog og det at sætte en målsætning for, hvad det er, vi skal nå over tid?

Kl. 16:29

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ordføreren.

Kl. 16:29

Ellen Trane Nørby (V):

Jamen regeringen og Venstre er jo bestemt ikke bange for at tage en dialog. Det er jo netop det, vi har gjort med det charter for flere kvinder i ledelse. Det er netop at lave en forpligtende kontrakt med en lang række virksomheder i Danmark. Lige nu er der 107 virksomheder, der har tilsluttet sig. Det gælder også meget store virksomheder som bl.a. Mærsk. Når Mærsk går ind og tilslutter sig charteret, er det jo, fordi de gerne vil sikre, at de har et rekrutteringsgrundlag, så de sikrer sig fremtidens kernemedarbejdere. Og det er den dialog, vi synes er så vigtig, altså at det her ikke bliver et politisk pålæg, men at det bliver en dialog om, hvordan vi som samfund sikrer, at alle talenter og ressourcer bliver brugt.

Det var også derfor, jeg i min tale læste op fra de anbefalinger, der kommer fra Komiteen for god Selskabsledelse. Den går netop specifikt ind og gør opmærksom på over for virksomhederne, at det er vigtigt at kigge på mangfoldighed, når man rekrutterer. Men det gælder ikke kun køn, det gælder også international erfaring, og det gælder så sandelig også alder.

Kl. 16:30

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det fru Yildiz Akdogan for en kort bemærkning.

Kl. 16:30

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Ordføreren indledte sin tale med at sige, at man i Venstre sætter fokus på kompetencer og kvalifikationer. Når 62 pct. af de danske virksomheder ikke har nogen kvinder i bestyrelsen, kan man så spørge: Er det, fordi de ikke er kvalificeret, fordi der ikke er kvalificerede kvinder nok, siden hele 62 pct. af virksomhederne ikke har kvindelige medlemmer i bestyrelserne? Det kan ordføreren måske lige overveje.

Men mit spørgsmål vedrører egentlig, at ordføreren gjorde meget ud af, at man selv skal vælge, og at Venstre i hvert fald ikke går op i millimeterprincipper, men at det er den lange ligestillingskamp, man gerne vil tage. Så er spørgsmålet: Hvorfor er det egentlig millimeterdemokrati, når man gerne vil have, at andelen af kvinder på bestyrelsesposter udgør mere end 5 pct. eller 7 pct.? Synes ordføreren ikke, at der er et demokratiunderskud her, som man burde rette op på?

Hvorfor er det egentlig et millimeterprincip, at man gerne vil have en kvalificeret gruppe ind på nogle poster – en gruppe, som ikke har en reel chance, fordi den her rekrutteringskæde, som ordføreren snakker om, desværre går ud på, at den næste, der bliver rekrutteret ind i bestyrelsen, er en, der ligner den, der allerede sidder der, nemlig en mand?

Kl. 16:31

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 16:31

Ellen Trane Nørby (V):

I Venstre lægger vi jo ikke skjul på, at vi synes, der er virksomheder, som i høj grad trænger til at få oprustet med hensyn til deres ligestillingsdagsorden og også deres mangfoldighedsdagsorden, netop for at sikre, at vi som samfund hele tiden sørger for, at det er de mest kvalificerede, og at vi har bragt alle talenter i spil. Det er jo den måde, vi som samfund står bedst rustet på i den internationale konkurrence, og det er også den måde, vores danske virksomheder står bedst rustet på i forhold til fremtidens kamp om nøglemedarbejderne.

Så der er da klart en udfordring, og det er også derfor, vi har taget initiativet med charteret. Det er, fordi vi mener, at arbejdet helt konkret i forbindelse med rekrutteringslinjer, i forbindelse med at tage ansvaret for at skaffe fremtidens ledere skal ligge ude i virksomhederne, ikke her i Folketingssalen.

Men hvis vi tager Socialdemokraterne helt konkret, meldte den socialdemokratiske ligestillingsordfører jo for over 1 år siden, den 7. marts 2009, at nu ville Socialdemokraterne gå foran med ligestilling. Der må jeg jo så spørge: Når Socialdemokraternes ledelse kun har en kvinde ud af fire, altså 25 pct., er det så, fordi der ingen talenter er hos Socialdemokraterne?

Kl. 16:32

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Yildiz Akdogan for endnu en kort bemærkning.

Kl. 16:32

Yildiz Akdogan (S):

Nu har vi mere end en, vi har faktisk to, hvad angår ledelsen, men lad det nu ligge.

Nu sagde ordføreren selv, at Venstre går ind for mangfoldighed i bestyrelserne, og så er det egentlig lidt interessant at se, at man samtidig egentlig ikke gør noget konkret. Man kommer ikke med en konkret handlingsplan, man kommer heller ikke med en konkret målsætning om, hvordan den her mangfoldighed skal fremmes. Det eneste, man siger, er: Nej, nej, vi vil ikke diktere noget, vi lader virksomhederne prøve at løfte den her opgave.

Men nu har vi ventet. Vi har ventet i rigtig, rigtig lang tid, og stadig væk er der under 10 pct. af kvinder på bestyrelsesposter, på børsnoterede bestyrelsesposter. Så hvor længe skal vi egentlig vente, for at den her mangfoldighed, den her dynamik, som egentlig alle efter-spørger og ønsker, skal komme? Hvad er ordførerens egen målsætning med hensyn til det?

Kl. 16:33

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 16:33

Ellen Trane Nørby (V):

Hvis den socialdemokratiske ordfører nu havde lyttet efter, hvad jeg sagde i min tale, ville den socialdemokratiske ordfører også meget klart have kunnet høre alle de konkrete initiativer, som regeringen har taget, og også de initiativer, vi tager fremadrettet.

I den her uge fremlægger ligestillingsministeren også den nye handlingsplan i forhold til redegørelsen med perspektiv og mål helt konkret for ligestilling, ligesom vi har gjort hvert år. Og hvis man kigger helt konkret på ligestillingstallene igennem den tid, regeringen har siddet ved magten, ser vi, at det er gået fremad; der er både kommet flere kvinder på statslige ledelsesposter, i råd og nævn, og flere kvinder på ledelsesposter generelt, og der er også med charteret taget et meget, meget konkret initiativ, som lige nu forpligter 107 danske virksomheder til at have klare strategier i forhold til at sikre flere kvinder i ledelse.

Hvorfor er det så vigtigt? Hvorfor holder vi fast på hele rekrutteringslinjen? Det er jo, fordi forudsætningen for, at vi også har kvinder, der står på spring til at komme ind i bestyrelseslokalerne, jo er, at de også har besiddet både mellemlederposter og ledelsesposter i det danske erhvervsliv.

Kl. 16:34

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Pernille Vigsø Bagge for en kort bemærkning.

Kl. 16:34

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Tak. Ordføreren taler meget om det der med, at man skal kunne vælge selv. Og man kan da sige, at der er mere end 130 danske erhvervskvinder, der har valgt at rejse til Norge for at sidde i virksomheders bestyrelser dér, fordi de ikke har kunnet få plads i de danske virksomheders bestyrelser. Det er i hvert fald det, mange af dem selv angiver. Og i øvrigt sidder der så nu flere danske kvinder i norske virksomheders bestyrelser end i danske.

I øvrigt er der mange sjove historier rundtomkring i hele Europa om, hvordan man tager det her meget, meget alvorligt. Ministeren var faktisk også, synes jeg, meget alvorlig, i forhold til at man godt vil gøre noget. Det, ministeren så ikke kan få virksomheder med til, er jo at gøre noget konkret.

Ordføreren står og taler om masser af initiativer, og at der er et charter for flere kvinder i ledelse, hvor virksomheder forpligter sig. Man forpligter sig jo ikke til en disse, for der sker jo ingenting, hvis man ikke når sine målsætninger. Der sker jo ingenting, hvis ikke virksomhederne i det der charter gør noget konkret for at sikre flere kvinder i ledelsen. Der sker jo ikke andet, end at man bliver smidt ud af det charter, og hvad gør det? Hvilken forskel gør det? Det kunne jeg godt tænke mig at høre ordføreren om.

Kl. 16:35

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 16:35

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg synes da, det gør en meget, meget klar forskel, om man bliver smidt ud af et charter. Det viser da, at man som virksomhed overhovedet ikke på en ansvarlig måde tager opgaven alvorligt i forhold til at sikre en mangfoldighed på ledelsesgangen. Og jeg oplever sådan set, at der er en meget stor interesse for at komme med i charteret, men også en meget stor seriøsitet omkring at sikre, at man som virksomhed også er målrettet for at kunne rekruttere velkvalificerede medarbejdere fremadrettet, for de fleste danske virksomheder har heldigvis lagt mærke til, at hvis man skal overleve i den internationale konkurrence, nytter det ikke noget, at man bare gør tingene, som man altid har gjort; så er der behov for, at man også tager nye initiativer i brug. En af de store virksomheder, der har meldt sig til, Mærsk, er jo netop en virksomhed, der har sagt: Vi vil gerne forpligte os selv på at gå ind her.

Vi synes, det er vigtigt, at man tager den dialog, fordi vi modsat SF ikke går ind for, at man skal tvangsopløse virksomhederne. Det

mener vi ikke er den rette vej frem. Men jeg mener heller ikke, det er uforpligtende at være med i charteret.

Kl. 16:36

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Pernille Vigsø Bagge for endnu en kort bemærkning.

Kl. 16:36

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Ordføreren kan jo nævne Mærsk lige så mange gange, ordføreren vil, men realiteten er, at i 62 pct. af de store danske virksomheder er der ikke en eneste kvinde i bestyrelsen. Det er et meget, meget grimt tal at vågne op til, uanset om man hedder Mærsk og står i et charter eller ej, for det, at man står i et charter, betyder ikke, at der kommer nogen kvinde i bestyrelsen, hvis der ikke er en i forvejen; det betyder bare, at man gerne vil vise regeringen noget goodwill i forhold til et eller andet såkaldt initiativ på ligestillingsområdet. Forpligtelsen ligger ingen steder, når man som det eneste kan risikere at blive smidt af en liste, man har stået på.

Det her med at være bevidst om, at der skal være mangfoldighed i virksomhedernes bestyrelser og ledelser, er jo ikke nogen ny sag; vi har diskuteret det her siden år 2000 – mindst, om ikke før også. Har regeringspartierne ikke andre bud end det her charter og så at sende det hele i udvalg?

Kl. 16:37

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 16:37

Ellen Trane Nørby (V):

For det første er der ikke nogen ting, der er blevet sendt i udvalg, men oppositionen kan jo ikke affinde sig med det faktum, at vi principielt ikke støtter kvoter. Så kan fru Pernille Vigsø Bagge jo stå og kritisere os nok så meget, men det er jo en politisk holdning, at vi ikke ønsker at stemple alle kvinder og sige: I er der kun, fordi I er kvinder. Vi ønsker at sætte fokus på kompetence og kvalifikationer, og vi kan se, at danske kvinder er enormt dygtige. Det er jo også derfor, der er mange danske kvinder, der er blevet rekrutteret til bl.a. norske bestyrelser, og det betyder jo også, at de på deres cv får noget bestyrelsesarbejde og viden og kvalifikationer, som også helt sikkert vil betyde, at de bliver mere attraktive i forhold til udnævnelser i Danmark.

Så vi synes sådan set, det går rigtig godt fremad, men vi støtter ikke kvoter.

Kl. 16:38

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hermed siger vi tak til Venstres ordfører og går videre i ordførerrækken. Den næste er fru Julie Rademacher som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 16:38

(Ordfører)

Julie Rademacher (S):

I flere hundrede år, faktisk i flere tusinde år har det været sådan, at det var mænd, der styrede Danmark. Det var mænd, der havde en 100 pct.-kvote, fordi kvinderne ikke havde ret til at komme ind i lokalerne, hvor beslutningerne blev truffet. Det har vi heldigvis fået ændret, og for ca. 100 år siden fik kvinderne for første gang stemmeret i Danmark. Vi har hele 38 pct. kvinder repræsenteret i Folketinget. Det står dog knap så godt til i byrådene, og også i erhvervslivet kan man blive langt bedre til at rekruttere kvinder.

Når Socialdemokraterne går ind for det her forslag om at indføre kvoter i børsnoterede virksomheders bestyrelser, er det, fordi vi ved, at hvis ikke vi tager et godt nok kontroversielt og hårdt middel i brug og opstiller en klar målsætning for, hvad vi over tid skal nå i Danmark, så går der måske 30, 40, 50 eller 100 år, før vi har lige så mange kvinder i beslutningslokalerne i Danmark, som vi har mænd. Dermed være sagt, at jeg slet ikke er uenig med ministeren i at gøre nogle tiltag. Jeg synes, det har været et o.k. tiltag med charter i ledelse, jeg synes, det er glimrende at nedsætte en task force, jeg synes, det er rigtig godt at lytte til DJØF/AC og rigtig mange andre, som kommer med indspark, bl.a. danske erhvervskvinder, til, hvordan vi får flere kvinder i ledelse og flere kvinder på topposter. Jeg synes også, det er flot, at store virksomheder som Mærsk har meldt sig under fanen.

Men er det nok? Er det nok bare at rose, eller er vi nødt til at sætte et klart mål? Ja, til det sidste. Vi mener, at staten er nødt til at gå ind og spille en rolle, og vi mener også, at det vil være rimeligt ud fra den betragtning, at kvinder bestemt ikke er dummere end mænd, snarere tværtimod.

I dag har vi allerede kvoter i Danmark. F.eks. er jeg blevet valgt til Folketinget, dels fordi nogle måske har stemt på mig, fordi jeg er kvinde, dels fordi jeg er jøde. Det er jo sådan, at vi i Danmark har sat et klart mål om, at vi skal være så og så mange repræsenteret fra de og de dele af landet, og det er jo geografisk kvotering. Det er sådan, når vi laver kommissioner, eksempelvis Grønlandsk-danske selvstyrekommission, at man har paritet, og det vil sige, at der skal være lige mange grønlændere og danskere i kommissionen. Det er jo også kvoter. Vi har også kvoter på rigtig mange andre områder, så hvorfor er vi lige præcis på ligestillingsområdet så bange for at sætte den her klare målsætning? Det har jeg faktisk svært ved at forstå i dag.

Men jeg havde det engang således, at jeg ikke ville vælges til noget, bare fordi jeg er kvinde. I dag ved jeg, det er nødvendigt at blive valgt, det er nødvendigt at træffe beslutninger, og det er nødvendigt også at lære at styre, også som kvinder, ellers kan vi ikke kalde os et demokratisk samfund, og ellers går vi også glip af utrolig mange ideer, for jeg er af den grundlæggende overbevisning, at mænd og kvinder er forskellige. Hvis ikke vi også får kvinder med i innovation, får kvinder med i ledelse, er der rigtig meget, vi i Danmark går glip af.

Så Socialdemokraterne er bestemt og endeligt for kønskvotering i forhold til børsnoterede virksomheders bestyrelser og har tænkt os at stemme ja til beslutningsforslag nr. B 161.

Kl. 16:42

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er der en kort bemærkning fra hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 16:43

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Man ved jo nærmest ikke, hvor man skal begynde, og hvor man skal slutte.

Jeg vil i hvert fald gerne sige tak til Socialdemokraterne for at indrømme, hvad det er for en slags samfund, vi får, hvis det uheldige skulle ske, at Socialdemokraterne fik regeringsmagten. Det er et samfund, hvor man siger, at man indfører kvoter, fordi man går ind for ligestilling, og så siger man – lidt for sjov, men måske mener man det lidt alligevel – at kvinder jo i øvrigt snarere er klogere end mænd. For man tager alligevel ikke det med ligestilling rigtig alvorligt, det er bare et politisk korrekt paradeforslag, man kører af på bekostning af samfundsøkonomi, virksomhedsøkonomi osv.

Når man nu er så glad for kvoter, hvorfor starter vi så ikke i Folketinget? Der er jo kun 37,4 pct. kvinder valgt ved sidste valg. Kommer der ikke snart et socialdemokratisk beslutningsforslag om, at der skal være 40 pct. kvinder i Folketinget? Man kunne jo starte med sig selv i stedet for at plage andre.

Kl. 16:44

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak, så er det ordføreren.

Kl. 16:44

Julie Rademacher (S):

Hvis ordføreren for, jeg kan snart ikke huske hvilket parti, havde lyttet til, hvad der blev sagt før sidste 8. marts, så er det bestemt noget, som vi hos Socialdemokraterne har på dagsordenen, også kvoter i vores eget parti. Og vi har jo både kvinder og mænd i ledelsen, og det har vi sådan set også i vores folketingsgruppe. Vi ved også godt, at det kan blive bedre. Det er vi helt klar over. Derfor arbejder vi på sagen. Men det er et demokratisk forankret parti, og det er beslutninger, som skal vedtages på en partikongres og ikke nødvendigvis i Folketinget.

Derimod mener jeg dog, at der er sket nogle utrolig interessante ting i Spanien, hvor man ikke har indført kvotering, men et paritetsprincip, som netop handler om, at der skal være mænd og kvinder på listerne, ellers bliver man ikke godkendt til at stille op.

Så jeg synes, vi i Danmark skal indhente oplysninger fra udlandet om, hvordan man gør det der, så vi kan lære mere af det.

Kl. 16:45

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak, så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll for endnu en kort bemærkning.

Kl. 16:45

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Så håber jeg, at ordføreren vil starte med at indhente de oplysninger ved at læse den rapport, som ministeren omtalte, og hvis ikke ordføreren skulle have den, kan ordføreren komme ned og låne den. Den ligger her på mit bord. Det er ikke gode erfaringer, der er fra Norge.

Så er det jo nemt nok at fyre dårlige vittigheder af, men hvad med det faktuelle, det er der ikke helt styr på. Man siger, at uh, der er kvoter for, at der skal være repræsentanter for Jylland osv. Ja, men der står da ingen steder, at det skal være jyder. Jeg er sådan set valgt ved to valg i træk på Sydsjælland. Jeg har ikke nogen rødder på Sydsjælland. Det er bare, fordi der er gode folk på Sydsjælland, der synes, at jeg var en bedre repræsentant end nogle, der var født der. Det må de jo om.

Så blev der også sagt, at man nærmest kunne sætte spørgsmålstegn ved, om det var et demokratisk samfund, hvis ikke vi gjorde det her. Jeg synes lige, man skal prøve at hæve det retoriske niveau bare en smule, så der dog er noget som helst fagligt og sagligt i det, der bliver sagt. Det er noget vrøvl at sige, at Danmark ikke skulle være et demokratisk samfund, og da heldigvis for det.

Kl. 16:46

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak, så er det ordføreren.

Kl. 16:46

Julie Rademacher (S):

Jeg er bestemt stolt af at være opdraget i et demokratisk samfund i det sønderjyske, og jeg er bestemt også stolt af at repræsentere både jyder og kvinder her i Folketinget. Jeg er også utrolig bevidst om, at hvis vi skal udvikle Danmark fremadrettet, sådan at de næste generationer af både mænd og kvinder kan foretage nogle deciderede frie valg ud fra lige strukturer, er vi nødt til at handle nu, for ellers går der 20-40 år, før vi opnår en reel form for ligestilling i Danmark.

Når det kommer til det faktuelle, kan jeg sige, at jeg har talt med den norske ligestillingsminister. Jeg har talt med administrerende direktører i Norge, som før var kritiske, men nu synes, at det er en

glimrende lovgivning, der er kommet. Man er glad for, at der er kommet flere kvinder i bestyrelserne. Det bidrager, de er ikke mindre kompetente, og faktisk siges det også: I har jo rigtig mange dygtige danske kvinder. Så var jeg inde at kigge, og jeg så, at der efterhånden er flere danske kvinder i de norske bestyrelser, end der er i de danske bestyrelser. Så vi kan jo starte med at hente de kvinder hjem.

Kl. 16:47

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Ellen Trane Nørby for en kort bemærkning.

Kl. 16:47

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg vil ligesom hr. Simon Emil Ammitzbøll opfordre til, at man lige dæmper retorikken, så den kommer til at passe, for at kalde det danske samfund udemokratisk, fordi vi ikke har kvoter, synes jeg måske nok tangerer disrespekt for de danske vælgere og det danske samfund i det hele taget.

Jeg går også ud fra, at den socialdemokratiske ordfører har respekt for de ejere og aktionærer, der er i de danske virksomheder, som på deres generalforsamlinger træffer nogle kvalificerede valg af, hvem der skal sidde i bestyrelserne og i ledelsesorganerne.

Jeg vil gerne spørge den socialdemokratiske ordfører, som jo åbenbart går så meget op i, at der skal være millimeterdemokrati i samfundets top, om fagbevægelserne ikke skal opløses, for så vidt jeg kan se, er der hverken ligestilling i TIB eller i nogen af de andre fagforbund, og de er vel egentlig også en vigtig del af samfundet. Det plejer Socialdemokraterne da at fremføre.

Kl. 16:48

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 16:48

Julie Rademacher (S):

Jeg er utrolig glad for, at fagbevægelsen er blandt dem, der sætter de her punkter på dagsordenen. Fagbevægelsen er om nogen dem i Danmark, der igennem mange år har lyttet til kvindebevægelsen. Fagbevægelsen har i høj grad sat ligeløn på dagsordenen; fagbevægelsen har i høj grad sat ligestilling på dagsordenen – vi gør det bl.a. i morgen i et åbent samråd med ministeren om graviditetsdirektivet.

Jeg vil godt lige påpege, at når jeg siger, vi skal have flere kvinder dér for at leve i et mere demokratisk samfund, så mener jeg det. Det betyder ikke, at jeg mener, at Danmark i dag er udemokratisk, men det ville bestemt klæde os, hvis vi også fik flere kvinder på topposterne.

Jeg forstår ærlig talt ikke, hvorfor Venstre og de andre borgerlige partier er så bange for at sætte nogle klare målsætninger op for, hvad det er, vi over tid skal nå på ligestillingsområdet. Jeg forstår det ærlig talt ikke.

Jeg vil da glæde mig meget til at indgå i en højere dialog om det her, men det er jo også utroligt, at det er oppositionen, der skal fremsætte beslutningsforslag på de her områder, før vi kan komme i debat med de borgerlige om det.

Kl. 16:49

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Ellen Trane Nørby for endnu en kort bemærkning.

Kl. 16:50

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. I Venstre vil vi gerne have nogle ambitioner på det her område. Vi har den ambition, at vores samfund skal sikre, at alle talenter kommer i spil; at vi udnytter alle menneskelige ressourcer, og at vi

sikrer, at vi hver især som individer frit kan træffe nogle valg i vores liv og også kan vælge den livsvej, vi vil.

Vi går ikke op i millimeterdemokratiet, på den måde at der skal være 50 pct. kvindelige tømrere og 50 pct. mandlige tømrere. Vi går ikke op i millimeterdemokratiet, på den måde at vi vil have, at Folketinget skal tvangsopløse danske virksomheder, som ikke inden for de næste 4 år sikrer, at der er minimum 40 pct. af det mindst repræsenterede køn.

Det gør vi ikke, fordi vi repræsenterer demokratiet, og fordi vi sådan set tror på, at ansvaret i det danske samfund ligger ude lokalt og også beror på, at også vores virksomheder tager et ansvar; at vi hver især tager et ansvar.

Men den socialdemokratiske ordfører valgte at undlade at svare på det, der blev spurgt om. Traditionelt mener Socialdemokraterne jo, at fagbevægelsen er en vigtig del af det danske samfund. Derfor vil jeg spørge igen: Skal fagbevægelser, der ikke lever op til millimeterdemokrati og kvoter om 4 år, tvangsopløses?

Kl. 16:50

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 16:51

Julie Rademacher (S):

Hvis fru Ellen Trane Nørby virkelig mener, at der skal fremsættes sådan et forslag her i Folketinget, så synes jeg da, at hun skal gå i gang med at skrive et forslag til ministeren.

Jeg har fortsat den holdning, at fagbevægelsen gør utrolig meget på ligestillingsområdet, og jeg kan kun opfordre til, at de selvfølgelig også i fagbevægelsen får flere kvinder ind på topposterne. Men de har også traditionelt haft langt flere kvinder repræsenteret i fagbevægelsen end det danske erhvervsliv.

Det her skal ikke kun være en kamp mellem fagbevægelsen og det danske erhvervsliv. Det her skal være en kamp for, at vi får et mere mangfoldigt Danmark, og det her skal være en kamp for, at vi i det danske samfund på længere sigt får øget innovation og flere ideer.

Jeg tror bare, at kvinder også på topposter i høj grad vil bidrage yderligere til det. Det er bl.a. derfor, at danske erhvervskvinder også bakker op om det her beslutningsforslag, nemlig for at få flere kvinder på topposter.

Kl. 16:52

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Pia Adelsteen for en kort bemærkning.

Kl. 16:52

Pia Adelsteen (DF):

Tak. Så tror jeg, at jeg vil følge lidt op på Venstres ordførers spørgsmål. For jeg synes, at det er bemærkelsesværdigt, at fru Julie Rademacher står og siger, at nu stiller hun det forslag om børsnoterede selskaber, men lige så snart vi taler om fagbevægelsen, jamen så er det os, der bare kan komme med forslaget.

Vi går sådan set ikke ind for kvoteordninger, og det er derfor, vi spørger den socialdemokratiske ordfører om dette: Hvis fagbevægelsen nu bliver inkluderet i det her, vil man så være med til at opløse de fagforeninger, der ikke overholder et 40-procents-krav om 4 år – vi kan jo stille ændringsforslag? Det kunne jeg godt tænke mig at vide.

Kl. 16:52

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 16:52

Julie Rademacher (S):

Nu gør fru Pia Adelsteen sig også til talskvinde for regeringen, og det er jo meget spøjst i en tid, hvor Dansk Folkeparti ellers løber skrigende væk fra ansvaret, som regeringen også har, bl.a. ansvaret for den økonomiske krise. Men så vil jeg starte med at stille et modspørgsmål: Tager Dansk Folkeparti også ansvar for det, som regeringen i det hele taget laver? Er der stadig væk tale om et »vi« på alles vegne?

Når det er sagt, mener jeg, at vi i Danmark i høj grad kunne blive meget bedre til ligestilling. Jeg må da indrømme, at jeg faktisk havde håbet på, at vi allerede var langt videre med ligestillingen, end vi er i dag. Derfor tror jeg, at vi i Danmark generelt er nødt til at sætte nogle klare mål for, hvad vi gerne vil nå. Vi diskuterer også i forbindelse med uddannelsessystemet netop problemet med, at mænd falder fra i uddannelsessystemet, og det er igen noget, fagbevægelsen har taget op. Det mener jeg da også er et utrolig stort problem.

Kl. 16:54

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Pia Adelsteen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 16:54

Pia Adelsteen (DF):

Jeg synes stadig væk, at det er bemærkelsesværdigt, at man ikke kan få et svar på de her spørgsmål. Når jeg omtaler Venstres ordfører og mig selv og dem med den holdning som vores, er det, fordi vi lige på det her punkt er enige om præcis det her. Det har sådan set ikke noget med regeringens ansvar at gøre på nogen måde.

Så vil jeg vende tilbage til det her med det demokratiske samfund, for hvis man ikke har kvoter, mener ordføreren ikke at det så er det. Så kunne jeg godt tænke mig at spørge, om det så i ordførerenes øjne skal være sådan, at vi har kvoteordninger på samtlige områder, før ordføreren mener, at vi har demokrati i Danmark.

Kl. 16:54

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren

Kl. 16:54

Julie Rademacher (S):

Jeg mener, at vi har demokrati i dag i Danmark, selv om vi ikke har kvoteordninger. Og jeg er meget, meget stolt af det demokrati, vi har i Danmark, og som vi netop her er i centrum for, og hvor vi kan have en fri debat om f.eks. kvoter.

Jeg har ikke tænkt mig at opløse fagbevægelsen. Jeg har heller ikke tænkt mig at opløse alle mulige virksomheder. Og det har heller ikke været nødvendigt i Norge, hvor man har indført den her lovgivning, fordi der er det bare blevet sådan, at virksomhederne har indført kvoter. De har sørget for at sikre, at der er kommet mindst 40 pct. kvinder i bestyrelserne, og de har rent faktisk ikke haft noget problem med at rekruttere det antal kvinder til bestyrelserne. Så jeg håber, at grunden til, at fru Pia Adelsteen nu er på vej væk fra sin plads, er, at hun vil ud for at finde gode erfaringer og noter om det, de har foretaget sig i Norge.

Kl. 16:55

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning.

Kl. 16:55

Karsten Lauritzen (V):

Jeg er nødt til at sige til Socialdemokraternes ordfører, at det tangerer socialisme for åben skærm, hvis man vil gennemføre det her forslag. Og så vidt jeg har forstået, har ordføreren også tidligere i debat-

ten, det hørte jeg i hvert fald på mit kontor, sagt, at hvis man ikke gennemfører det her, er man udemokratisk.

Det, jeg egentlig vil spørge om, er det her med fagbevægelsen, fordi jeg går ud fra, at ordføreren synes, at der skal være sammenhæng i et partis politik. Og så vil det jo være naturligt at sige – måske ikke først til de børsnoterede selskaber, men måske til fagbevægelsen: I skal indføre kvoter, I skal gå foran. Så spørger jeg bare: Hvorfor vil Socialdemokraternes ordfører ikke sende det signal fra Folketingets talerstol til fagbevægelsen?

Kl. 16:56

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 16:56

Julie Rademacher (S):

Jeg har allerede sendt et klart signal fra Folketingets talerstol om, at jeg mener, at man også i fagbevægelsen skal sikre ligestilling. Jeg har også sendt en klar viden og et signal om, at jeg i høj grad mener, at fagbevægelsen er langt fremme i dag med hensyn til ligestilling i forhold til rigtig mange andre i Danmark. Gid det var så vel flere steder. Og så vil jeg godt lige påpege, at jeg i høj grad mener, og det har jeg også sagt, at det hører sig til i et demokrati, at vi også har kvinder på topposter, at vi også har kvinder i de børsnoterede virksomheders bestyrelser. For kun ved mangfoldighed kan vi sikre, at vi får de ideer, og at vi får den bredde, som klæder et demokratisk samfund.

Kl. 16:57

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Karsten Lauritzen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 16:57

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Den her diskussion handler ikke om målet, men om midlerne, hvor jeg mener, at midlerne er socialistiske, når man vil lave kvoter, for at være helt ærlig.

Jeg kan ikke forstå, hvorfor Socialdemokraternes ordfører ikke vil sige fra Folketingets talerstol, at fagbevægelsen skal gå foran og lave kvoter, når ordføreren vil have, at børsnoterede selskaber skal gøre det. Jeg bliver nødt til at antage, at det er, fordi der ikke er sammenhæng i Socialdemokratiets politik.

Når man ikke ønsker, at fagbevægelsen skal lave kvoter, kunne jeg så foreslå dette: Hvad så med, at man lavede det internt i Socialdemokratiet? For som jeg har forstået det, er der ikke 40 pct. i partiledelsen, som er kvinder, der er kun én kvinde, og det er partiformand fru Helle Thorning-Schmidt. Man kunne tage ordførerrækken, og der har man heller ikke de 40 pct. Hvorfor vil Socialdemokratiets ordfører ikke gå foran med sit eget parti? Og hvorfor vil hun ikke sige, at fagbevægelsen skal indføre de her kvoter, når de er så fantastiske?

Kl. 16:58

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 16:58

Julie Rademacher (S):

Mange tak. For lige kort at gennemgå Socialdemokratiets ledelse kan jeg sige, at vi har fru Helle Thorning-Schmidt som formand, hr. Nick Hækkerup som næstformand, vi har også fru Mette Frederiksen som næstformand og hr. Nikolaj Wammen som næstformand. Og vi har både mænd og kvinder bredt repræsenteret. Det står heldigvis godt til, når vi stiller kandidater op til Folketinget.

Det står knapt så godt til, når vi stiller kandidater op til byrådene, og det gælder sådan set for alle partier. Jeg er da utrolig glad for, at hr. Karsten Lauritzen er begyndt at interessere sig for ligestilling, og at der også er rigtig mange mænd, der nu er begyndt at deltage i debatten om flere kvinder på topposter. Så bliv dog endelig ved med det. De andre spørgsmål har jeg sådan set svaret på op til flere gange.

Kl. 16:59

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Helle Sjelle for en kort bemærkning.

Kl. 16:59

Helle Sjelle (KF):

Man må sige, at det her er noget af et forslag. Der står i forslaget, at konsekvensen kan være, at man er parat til at opløse og ophæve de børsnoterede selskaber, hvis de ikke har en bestemt andel af kvinder i bestyrelserne. Derfor synes jeg da, at det er ret interessant, om Socialdemokratiet og fru Julie Rademacher egentlig er parat til at opløse A. P. Møller-selskabet m.fl. i det øjeblik, man ikke lever op til de her målsætninger. Det synes jeg ærlig talt at det danske folk har krav på at få at vide.

Kl. 16:59

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 16:59

Julie Rademacher (S):

Det er vi sådan set parate til, når vi stiller det her forslag. Men vi har også den viden, at det sandsynligvis ikke bliver nødvendigt. Vi vil have det her som en klar prioritering, og dermed er vi også nødt til at indføre en helt klar sanktion.

Det er sådan, at man i Norge har indført lovgivningen. I Norge er det sådan, at man slet ikke har været nødsaget til at tvangsopløse nogle virksomheder, for man har indført kvinder i bestyrelserne med stor succes. I Norge er administrerende direktører, der tidligere var imod den her lovgivning, nu for den. Og jeg må nok indrømme, at da vi var i Oslo med Det Politisk-Økonomiske Udvalg, overraskede det også mig, ja, at man rent faktisk var blevet så begejstret for den lovgivning, og det var man, fordi lovgivningen netop har gjort, at man har fået nogle helt nye talenter i erhvervslivet i Norge, som man ikke tidligere har haft spillet på banen.

Kl. 17:00

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Helle Sjelle for endnu en kort bemærkning.

Kl. 17:01

Helle Sjelle (KF):

Jeg synes ærlig talt, at jeg gerne vil kvittere for den klare tale om, at Socialdemokratiet bl.a. er parat til at opløse A.P. Møller i det øjeblik, man ikke lever op til de her krav. Det må jeg sige at jeg synes er ganske interessant at de danske vælgere i hvert fald ved på nuværende tidspunkt. I det øjeblik, de får en socialdemokratisk regering, er man parat til det. Det var den ene ting.

Den anden ting er – og det er egentlig det, spørgsmålet går på: Hvad med fagbevægelsen? Jeg synes, at flere andre også har været inde på det her i dag, og jeg synes stadig væk ikke, at vi får nogle klare svar. Der er alt, alt for meget uld i mund. Jeg synes, at man skal sige klart og ærligt, om man er parat til også at stille det samme krav til fagbevægelsen.

Kl. 17:01

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Julie Rademacher (S):

Det spørgsmål om fagbevægelsen har jeg fået syv gange og har svaret på syv gange eller noget i den dur. Jeg mener i høj grad, at fagbevægelsen har været med til at sikre og har været garant for ligestilling i mange år. Og jeg vil da meget gerne gå ind og se på, hvordan det står til med ligestillingen, og opfordre fagbevægelsen til at blive bedre til det.

Men det står dog knap så slemt til, som det gør i det danske erhvervsliv. Det er også derfor, at vi netop med erfaringerne fra Norge kan tage et forslag og direkte sige: Det vil vi også gøre i Danmark. For det har været en kæmpestor succes i Norge. Så det er grunden til, at vi fremsætter det her forslag i Folketingssalen i dag.

Vi ved jo godt, at mænd og kvinder tænker forskelligt. Derfor mener vi også, at begge køn skal være repræsenteret. Det er simpelt hen hovedårsagen til, at vi mener, at det er nødvendigt.

Kl. 17:02

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. René Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 17:02

René Christensen (DF):

Tak. Jeg synes jo, det er en utrolig spændende debat, vi har her. Jeg vil godt spørge ordføreren, om ordføreren mener, at der faktisk er forskel på mænd og kvinder, at kvinder kan bidrage med nogle andre sider, end mænd kan, og at det er derfor, man faktisk stiller det her forslag, nemlig fordi kvinder måske har den her lidt mere bløde side, som de kan bidrage med i bestyrelsesarbejdet rundtomkring. Er det den forskel, der ligesom ligger til grund for det her forslag?

Kl. 17:03

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 17:03

Julie Rademacher (S):

Jeg mener i høj grad, at der er forskel på mænd og kvinder. Der er også forskel på mænd, ligesom der er forskel på kvinder. Det er vi jo mange glimrende eksempler på såvel i Folketingssalen som ude i det danske land, der er både bløde mænd og hårde kvinder samt omvendt. Så det er jeg fuldstændig enig med ordføreren fra Dansk Folkeparti i, og det er jo også derfor, jeg mener, at det er så vigtigt, at vi alle er repræsenteret i de styrende organer i Danmark.

Kl. 17:03

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. René Christensen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 17:03

René Christensen (DF):

Det havde jeg også forventet at ordføreren ville sige. Det, der så bare kan undre mig, er, når vi står hernede i salen og har nogle helt andre sager på, når vi snakker om adoption og andre ting, så bliver der sagt fra den selv samme ordførers parti, at der ingen forskel er på mænd og kvinder. Mænd og kvinder kan give nøjagtig det samme f.eks. til børn, når man adopterer. Der ser man ingen forskel. I forhold til de menneskelige værdier, når det gælder menneske til menneske, så er der ingen forskel, men når det gælder om at lede et firma eller andet, så mener man, at kvinder kan bidrage med noget helt andet, end mænd kan. Jeg må sige, at jeg finder det noget hult, at man i den her sag bruger den følsomme ting, at kvinder er anderledes. Når man snakker om at opdrage børn og adoptere børn, så mener man, at kvinder og mænd er fuldstændig ens. Synes ordføreren ikke selv, at det er paradoksalt?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 17:04

Så tilbage står et ja eller et nej til, om de samme krav som dem, der er i beslutningsforslaget, skal gælde for fagforeninger.

Kl. 17:07

Kl. 17:04

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 17:07

Julie Rademacher (S):

Jeg kan kun prøve at gætte mig til, at det, ordføreren hentyder til, er homoseksuelles ret til adoption m.v., og der må jeg bare sige, at jeg mener, at både kvinder og mænd er utrolig dygtige og gode forældre. Jeg mener i høj grad, at mænd i mange, mange år har gjort sig selv den bjørnetjeneste ikke at tage et større ansvar i forbindelse med at deltage mere i børneopdragelsen. Jeg synes da, at det er utrolig positivt, at mange unge mænd gør det i dag.

Kl. 17:05

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Eva Kjer Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 17:05

Eva Kjer Hansen (V):

Tak. Jeg vil koncentrere mig om det spørgsmål, som ordføreren synes at have fået mange gange og også har svaret på mange gange. Problemet er, at der ikke bliver svaret på det, og derfor bliver vi nødt til at stille spørgsmålet, og det er meget enkelt:

Synes ordføreren, at de her regler også bør gælde for fagforeninger – ja eller nej?

Altså, der bliver snakket udenom. Ordføreren vil gerne se på og vil gerne opfordre til, og det, vi jo står undrende tilbage med, er, hvorfor der skal være den her forskel, og hvorfor der skal stilles nogle krav til virksomheder, men ikke til fagforeninger, hvor man er fuldt ud bekendt med at der virkelig er et ligestillingsmæssigt problem. Så kan vi ikke bare få et ja eller et nej: Skal de samme krav stilles til fagforeninger?

Kl. 17:05

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:05

Julie Rademacher (S):

Selvfølge skal der være klare krav, og selvfølgelig skal der være ligestilling i fagbevægelsen, og det mener jeg i høj grad også der er i dag. I erhvervslivet er det sådan, at der er utrolig få kvinder på topposter. Vi er blevet inspireret af Norge. Vi er blevet inspireret til det her forslag af den lovgivning, som man har indført i Norge, og derfor har vi fremsat det samme forslag i det danske Folketing.

Kl. 17:06

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det fru Eva Kjer Hansen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 17:06

Eva Kjer Hansen (V):

Er klare krav til fagforeninger det samme som at sige, at regeringen bør fremsætte et forslag, der pålægger fagforeningerne at få flere kvinder i bestyrelserne inden for de næste 4 år med det mål, at andelen af kvinder i fagforeningernes bestyrelser kommer op på minimum 40 pct. ved udgangen af 2014?

Altså, jeg vil sige til fru Julie Rademacher, at vi er nødt til at have et klart svar på, om man vil stille de selv samme krav til fagforeninger – og ikke bare krav generelt, men de samme krav, som man stiller til virksomheder i det her beslutningsforslag. Og hvis ikke, har vi jo i den grad fået gennemhullet den socialdemokratiske argumentation i forhold til ligestillingsområdet, for så er det åbenbart kun på nogle særlige, udvalgte områder, at man synes, det her er interessant.

Julie Rademacher (S):

Jeg vil meget gerne være med til at kigge på et forslag, der stiller de samme krav til fagbevægelsen. I dag handler det om de børsnoterede virksomheders bestyrelser og den lovgivning, som er blevet gennemført i Norge. Det er to forskellige problemstillinger, og det er to forskellige forslag. I dag behandler vi B 161 om flere kvinder i topledelse, så derfor vil jeg forholde mig kort til spørgsmålet og sige, at jeg har svaret på det op til flere gange.

Hvis fru Eva Kjer Hansen, hvad hun som tidligere ligestillingsminister vil være yderst kompetent til, vil indstille til den nye minister at lave et lovforslag om det i forhold til fagbevægelsen, skal hun være velkommen til det. Så kigger vi på det.

Kl. 17:08

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 17:08

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Det spørgsmål, som vi behandler her i dag er jo i og for sig ret alvorligt, for det jo gør det, at man tager et slagsmål om selve kompetencen i de danske børsnoterede virksomheder. Det, jeg tænker på, er, at når en virksomhed er børsnoteret, er det jo som regel på baggrund af aktier, som kan købes og sælges i handel og vandel, og når man vælger at købe en aktie, er det jo også, fordi man ønsker at købe indflydelse, man får en stemmeret, hvis det f.eks. er en A-aktie, eller hvis det er en aktie, som giver direkte beslutningskompetence. Er ordføreren så ikke enig i, at det er dybt urimeligt, at en aktie, man køber, fordi man ønsker indflydelse i en virksomhed, så reelt skal misbruges ved et forslag som det her, som jo reelt tager kompetencen fra virksomhedslederne i virksomhederne og fra bestyrelserne i virksomhederne?

Kl. 17:09

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 17:09

Julie Rademacher (S):

Jeg vil give ordføreren fuldstændig ret i, at det her er et spørgsmål om, om det er noget, staten skal blande sig i eller ej. Der er vi bare kommet til den konklusion, at vi mener: Ja, det her er et spørgsmål, som staten skal blande sig i, altså i forhold til flere kvinder på topposter. Så kan jeg gentage, at man havde succes med det i Norge, og dermed mener vi også, at vi skal indføre det i Danmark, men vi vil også gerne påpege, at kvoter er et middel og ikke et mål i sig selv. Målet er at få flere kvinder på topposter og sikre ligestilling i Danmark. Hvis vi ikke gør det, kan vi vente 20, 30, 40, 50 måske 100 år, før vi får og opnår ligestilling i Danmark. Det går utrolig langsomt. Så ja, det er et spørgsmål om, om staten skal spille en rolle eller ej, men det mener vi at den skal.

Kl. 17:10

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det hr. Hans Kristian Skibby for endnu en kort bemærkning.

Kl. 17:10

Hans Kristian Skibby (DF):

Men når vi har mange andre debatter her i salen, bl.a. om kommunalpolitik og statens og Folketingets rolle over for kommuner og regioner, bliver man jo tit og ofte i hvert fald som kommunalordfører som mig skudt i skoene fra bl.a. Socialdemokraterne og Socialdemokraternes ordfører på området, hr. Rasmus Prehn, at vi ønsker at lave regeltyranni over for kommunerne, vi ønsker at tage kompetencen fra kommunerne, vi ønsker at flytte indflydelsen til Christiansborg. Synes ordføreren så ikke, at det virker ret besynderligt, at det selv samme parti vælger at fremsætte et forslag som det her, som tager kompetencen væk fra virksomhederne, væk fra de frie midler, folks egne penge, folk, der investerer i aktier, væk fra ledelsen på virksomhederne, væk fra dem, der har ansvaret, og så over på nogle politikere på Christiansborg? Det er da fuldstændig nonsens, at man nu begynder at ville tage kompetencen væk fra de folk, som reelt ejer en virksomhed.

Kl. 17:11

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:11

Julie Rademacher (S):

Vi flytter sådan set ikke ansvaret nogen steder. Vi siger bare, at de, der sidder med ansvaret, også skal være kvinder, og vi mener, at der er lige så mange kompetente kvinder, som er i stand til at lede, og som er i stand til at fordele, som der er mænd, der er det. Det er derfor, at vi går ind for at sætte klare målsætninger over tid for, hvor mange kvinder der skal på topposter.

Kl. 17:11

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Per Dalggaard for en kort bemærkning.

Kl. 17:11

Per Dalggaard (DF):

Tak. Nu beskæftiger jeg mig mest med klima og energi, og det er efterhånden min opfattelse, at hver gang venstrefløjen åbner munden på det område, koster det arbejdspladser – danske arbejdspladser i tusindvis. Men nu kan jeg se, at der også er andre områder, som venstrefløjen breder sig ud over, og her er det altså Socialdemokratiet, der kommer med krav om et vist antal kvinder i børsnoterede selskaber. Og hvis de ikke retter ind, bliver de lukket. Det er jo det glade vanvid. Hvis det virkelig holder stik, kan befolkningen jo nu erfare, hvad der egentlig venter dem, hvis de vælger en socialdemokratisk ledet regering ved næste valg. Det bliver virkelig barske løjer.

Kl. 17:12

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 17:12

Julie Rademacher (S):

Nu har flere fra den borgerlige fløj sagt, hvad man kan vente sig fra en socialdemokratisk regering efter næste valg. Jeg er da utrolig glad for, at de borgerlige partier endelig er ved at forstå, at vi skal have en ny regering i Danmark. Hvis der er noget, som den nuværende regerings politik har kostet, så er det da arbejdspladser. Hold da op, der er faktisk et rekordlavt antal arbejdspladser at komme ind på i øjeblikket.

Jeg tror ikke, at det bliver værre af, at der kommer flere kvinder i ledelse i Danmark, snarere tværtimod. For det viser sig i de undersøgelser, der er lavet – bl.a. en undersøgelse, som ph.d. Mette Werner fra Danmarks Medie- og Journalisthøjskole har lavet – at det batter

på bundlinjen. Så jeg tror bestemt på, at det her er noget, der vil bidrage til den danske økonomi.

Kl. 17:13

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Per Dalggaard for endnu en kort bemærkning.

Kl. 17:13

Per Dalggaard (DF):

Ja, den økonomiske krise har været barsk for virksomhederne. Det er klart, og det har intet med det her at gøre.

Men et sådant forslag er jo med til at tage kompetencen og initiativet fra de folk, som virkelig vil lede en virksomhed, fordi kvoten af kvinder i virksomheden skal være på 40 pct. Det er jo egentlig at nedgøre kvinderne, kan man sige, fordi de vil sige til sig selv: Jeg kan selv; hvis jeg har lyst til at få en karriere inden for erhvervslivet, kan jeg selv; jeg behøver ikke at få et skub bagi fra Christiansborgspolitikere; det kan jeg klare selv. Men det tror Socialdemokratiet ikke på, og det falder jo meget godt i tråd med den socialdemokratiske model at sige, at folk i almindelighed faktisk ikke rigtig kan finde ud af det, og at vi bliver nødt til at tilrettelægge alt for dem i mindste detalje. Det er det skræmmebillede, vi ser for os, hvis vi får en socialdemokratisk ledet regering – altså en minutjøs tilrettelæggelse af alt, selv sammensætningen af medlemmerne i en bestyrelse.

Kl. 17:14

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 17:14

Julie Rademacher (S):

Men det er jo også klart, at Dansk Folkeparti er nødt til at mane skræmmebilleder frem om, hvad det er, Socialdemokraterne vil gøre i en ny regering efter næste valg, for Dansk Folkeparti har jo absolut ikke nogen bud selv. Hvad vil Dansk Folkeparti gøre for at få flere kvinder på topposter? Hvor mange år skal der gå, før vi har 10-20-30-40 pct. kvinder på topposter? Hvad har Dansk Folkeparti tænkt sig at gøre for at få flere kvinder i politik? Hvad har Dansk Folkeparti tænkt sig at gøre for at løse den økonomiske krise? Ja, det er nemlig rigtig gode spørgsmål, så måske skulle Dansk Folkeparti gå hjem og interessere sig for det i stedet for og så håbe og tro på, at kvinder er mindst lige så dygtige som mænd, og stemme for det her forslag.

Kl. 17:15

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Hermed siger vi tak til den socialdemokratiske ordfører og går videre til fru Pia Adelsteen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 17:15

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Forslaget her er fremsat af en samlet venstrefløj. Det er et forslag, som går ud på, at danske børsnoterede selskaber senest inden udgangen af 2014 skal have minimum 40 pct. kvinder i deres bestyrelser; et forslag, hvormed der skal sættes gang i en systematisk opdyrkning og styrkelse af den kvindelige talentmasse i virksomheder og organisationer; et forslag, som indirekte siger: Kvinder kan ikke selv, så vi må lovgive. Det er et forslag, som gør kvinder til ofre for de store, stygge mandlige virksomhedsledere, og et forslag, der i den grad nedvurderer kvinder i Danmark. Men ikke nok med det. Det er også et forslag, som fratager aktionærerne deres ret til selv at vælge en bestyrelse. Det er rendyrket socialisme, som vi bestemt ikke støtter i Dansk Folkeparti.

Dansk Folkeparti går ikke ind for kvoteordninger eller for, at man skal tvinge virksomheder til at ansætte personer af et bestemt køn. Vi mener, at virksomhederne skal ansætte personer, fordi de er bedst egnede, og ikke fordi de tilfældigvis tilhører den ene halvdel af befolkningen. Vi har også den holdning, at hvis der indføres kvoter, vil det være det samme som at sige, at kvinderne i bestyrelserne er der, udelukkende fordi de kvinder, ikke fordi de er egnede.

Flere og flere kvinder tager i dag en længerevarende uddannelse. Det betyder også, at kvinderne har kvalifikationer, og at vi ganske givet vil se flere kvinder på topposter i fremtiden, vel at mærke hvis kvinderne vælger at gå den vej. For det virker, som om forslagsstillerne mener, at kvinder naturligvis vælger at gøre, som mænd har gjort, at kvinder vil sidde i bestyrelser, at kvinder vil have direktørstillinger, at kvinder vil have en karriere. Jeg har da kendskab til adskillige kvinder, som har taget lange uddannelser, men som vælger at prioritere andre ting end en karriere og topposter, fordi de mener, at det giver deres liv kvalitet.

Så undrer det mig, at når venstrefløjen fremsætter et forslag om kvoter, så er det om kvinder i bestyrelser i børsnoterede selskaber. Hvorfor ikke om mænd i børnehaver, hvilket jeg til orientering lige vil oplyse vi heller ikke vil støtte i Dansk Folkeparti?

Kl. 17:17

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så er det ordføreren for De Konservative, fru Helle Sjelle.

Kl. 17:18

(Ordfører)

Helle Sjelle (KF):

Først og fremmest vil jeg sige tak til ligestillingsministeren for en hel serie gode argumenter for regeringens afvisning af beslutningsforslag nr. B 161.

Forslaget er jo fremsat af oppositionen, der som sædvanlig, fristes man til at sige, foretrækker regulering og tvang frem for pragmatisme og holdningspåvirkning, men det er jo ikke noget nyt. For os Konservative er ligestilling mellem mænd og kvinder en værdi i sig selv. Vi mener ganske enkelt, at kvinder og mænd er lige værdige og derfor skal have lige muligheder.

Det her beslutningsforslag lægger op til, at regeringen skal gøre to ting: For det første skal regeringen fremsætte et lovforslag, der tvinger danske børsnoterede virksomheder til at have mindst 40 pct. kvinder i deres bestyrelse ved udgangen af 2014. For det andet skal regeringen oprette en pulje, hvorfra organisationer og foreninger, der arbejder for at fremme ligestilling, kan søge penge.

Ligestillingsministeren har allerede nævnt, at der findes sådanne ligestillingspuljer. Det er altså en helt unødvendig udgift for staten at oprette endnu en pulje. Jeg vil derfor nu rette min opmærksomhed mod forslaget om kvoter.

Der skal heller ikke være nogen tvivl om, at vi Konservative er modstandere af de lovfæstede kvoter for kvinder, som oppositionen ønsker sig. Det er der mange gode grunde til, og jeg vil blot fremhæve nogle af dem her.

Den første gode grund er, at kvindekvoter risikerer at skabe kvotekvinder – kvinder, der har opnået deres stilling, alene fordi de er kvinder. For os Konservative er det væsentligt, at virksomhederne har mulighed for at ansætte folk på grund af deres kompetencer og ikke er tvunget til at ansætte folk på grund af deres køn. Efter vores opfattelse er og bliver kompetencer det bedste kriterium at hyre sine bestyrelsesmedlemmer og ansatte ud fra, og det skal virksomhederne altså have friheden til at gøre.

Den anden grund til vores modstand mod kvoter er, at det er udtryk for lighedsmageri af værste skuffe. Vi Konservative er tilhængere af lige og frie muligheder. Vi er ikke, sådan som hele oppositionen synes at være, tilhængere af resultatlighed. For mig er det inte-

ressante spørgsmål, om kvinder har mulighed for at få bestyrelsesposter, og om bestyrelserne har mulighed for at vælge kvindelige medlemmer. Mindre interessant er det derimod, om andelen af kvindelige og mandlige bestyrelsesmedlemmer er fuldstændig lige, selv om det naturligvis ikke er uinteressant.

Konsekvensen af den resultatlighed, som oppositionen åbenbart ønsker sig, er socialistiske tilstande af værste skuffe – et samfund med næsten total lighed og få forskelle, men til gengæld hverken vækst eller velstand.

Den tredje og sidste grund til vores modstand mod kvoter er, at vi som lovgivere efter vores opfattelse bør begrænse vores trang til at regulere alle aspekter af det danske samfund. Der må ganske enkelt være grænser for staten, ellers bevæger vi os i retning af gamle østtyske tilstande.

Oppositionens forslag retter sig mod børsnoterede virksomheders bestyrelser, men bruger også meget plads på at tale om andelen af kvindelige ledere. Vil oppositionens næste skridt så være at blande sig i, hvor mange kvindelige ledere virksomhederne har? Hvorfor egentlig nøjes med bestyrelserne, når vi nu er i gang? Og endelig, hvorfor agiterer oppositionen kun for resultatlighed i samfundets top, i de børsnoterede selskabers bestyrelser? Hvad med resten af samfundet? Hvad med skraldemændene, hvad med sygeplejerskerne, og hvad med jord- og betonarbejderne? Og så synes jeg stadig væk, at vi mangler svaret vedrørende fagbevægelserne.

Alt i alt er der gode grunde til at afvise oppositionens beslutningsforslag om kvoter og endnu en ligestillingspulje. Når det er sagt, vil jeg gerne understrege, at vi Konservative deler oppositionens holdning om, at der fortsat er alt for få kvindelige chefer og bestyrelsesmedlemmer i dagens Danmark. Derfor arbejder regeringen da heldigvis også, som ligestillingsministeren har nævnt det, med at bearbejde holdninger, så flere virksomheder forhåbentlig vil udnytte det store potentiale, som kvindelige chefer og bestyrelsesmedlemmer udgør. Nogle af landets mest veldrevne virksomheder udnytter da heldigvis også allerede det kvindelige potentiale, og forhåbentlig er der endnu flere, der vil gøre det i fremtiden til gavn og glæde for os alle.

Kl. 17:22

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det fru Julie Rademacher for en kort bemærkning.

Kl. 17:22

Julie Rademacher (S):

Jeg kunne rigtig godt tænke mig at spørge De Konservatives ordfører om, hvor lang tid der skal gå, før De Konservative mener, at vi skal have ligestilling i Danmark. Altså, hvorfor er man så bange for at sætte en klar målsætning over tid for, hvornår vi også skal have kvinder på topposter i Danmark?

Så kunne jeg godt tænke mig at høre, om man mener, at 10 pct. som i dag er nok, og hvad man ellers vil gøre for at få flere kvinder på topposter.

Kl. 17:22

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:23

Helle Sjelle (KF):

Jamen ligestillingsministeren har jo allerede været inde på nogle af de ting, som regeringen har sat i værk, og det synes jeg er ganske udmærkede, ganske glimrende initiativer.

Så vil jeg sige til fru Julie Rademacher, at jeg synes, det forslag, som vi diskuterer her i dag, er meget rigtigt. Altså, det er meget fir-kantet, det er formet ud fra en tankegang om, at vi alle sammen skal

være lige. Det er åbenbart det, Socialdemokraterne vil. Jeg kan bare sige, at det ikke er det, vi vil fra konservativ side.

Kl. 17:26

Kl. 17:23

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det fru Julie Rademacher for endnu en kort bemærkning.

Kl. 17:23

Julie Rademacher (S):

Vi mener bestemt, det er en rigtig god forudsætning i et demokrati, at man har mænd som kvinder repræsenteret i de styrende organer, og det er lige fra det offentlige til det private. Derfor kunne jeg rigtig godt tænke mig, at vi fik flere kvinder på topposter. Vi har haft kvinder på det danske arbejdsmarked i rigtig mange år, men desværre har vi endnu ikke kvinder på topposterne, og det er derfor, vi gerne vil sætte nogle konkrete målsætninger for, hvad det er, vi skal nå.

Så igen vil jeg stille den konservative ordfører spørgsmålet om, hvad De Konservative ellers har på tapetet i forhold til at sikre, at vi får flere kvinder på topposter.

Kl. 17:24

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:24

Helle Sjelle (KF):

Der er én ting, vi er enige om, og det er, at det er virkelig vigtigt, at mænd og kvinder har lige muligheder i det danske samfund, og det arbejder vi også fra konservativ side på sker. Jeg synes, det er ganske væsentligt, at uanset om man er pige eller dreng, har man de samme muligheder, og det er også derfor, det er væsentligt, at vi får brudt det kønsopdelte arbejdsmarked. For som vores ligestillingsminister var inde på tidligere, handler det her altså ikke om, at man bare sætter nogle kvinder ind i bestyrelserne. Det her handler om, at man får skabt en naturlighed for, at der er lige muligheder. Det handler om hele fødekæden, og det er jo en af de ting, som vi kan se ikke er sket i Norge. Det er en af de ting, som er et problem med det, man har gennemført i Norge.

Kl. 17:25

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Yildiz Akdogan for en kort bemærkning.

Kl. 17:25

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Nu sagde ordføreren, at De Konservative er imod total lighed, fordi den totale lighed ikke skaber vækst eller innovation. Nu er det sådan, at jo mangfoldigere man er i en virksomhed, jo mere positive tal kan ses på bundlinjen. Så jeg tror, at mangfoldighed, sådan som jeg i hvert fald har forstået det, skaber vækst og innovation, og det kan være, at man også skal have det med i sine overvejelser, når man snakker om det her.

Ordføreren snakkede om, at det var vigtigt, at mænd og kvinder havde lige muligheder. Det synes vi også, og det er derfor, vi gerne vil prøve at handle på det her område. Men spørgsmålet er, hvordan vi skaber dem, og det er der, hvor uenigheden er, for vi kunne godt tænke os at prøve at fremme den her proces, mens De Konservative gerne vil vente lidt længere og se. Vi ved ikke, hvor lang tid endnu vi skal vente og se, men når ordføreren snakker om en holdningsændring, vil jeg gerne høre: Hvor lang tid skal der gå, før vi kan skabe den her holdningsændring?

Jeg savner et konkret svar fra De Konservatives ordfører på, hvad der konkret skal gøres, for at vi kan skabe lige muligheder for alle, både mænd og kvinder.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 17:26

Helle Sjelle (KF):

Fru Yildiz Akdogan har fuldstændig ret i, at vi er enige om målet. Vi vil gerne skabe lige muligheder for mænd og kvinder. Men vi er bestemt ikke enige om midlerne til at nå det mål, for vi støtter ikke en model som den, der er i Norge, og det gør vi bl.a. ikke, fordi det jo altså har vist sig, at man ikke har hele fødekæden med. Og vi vil ikke gå ind og sige, at vi f.eks. tvangsopløser børsnoterede virksomheder, børsnoterede selskaber, hvis ikke de lever op til at have en bestemt andel af kvinder i deres bestyrelser. Det synes vi ganske enkelt er for rigtigt, og det er derfor, vi ikke støtter det her forslag.

Kl. 17:26

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det fru Yildiz Akdogan for endnu en kort bemærkning.

Kl. 17:26

Yildiz Akdogan (S):

Igen vil jeg sige, at det er fint, at De Konservative er imod kvoter. De Konservative taler om en holdningsændring og om, at de gerne vil skabe lige muligheder, men der er ikke rigtig nogen konkrete svar på, hvordan de gerne vil skabe lige muligheder for kvinder og mænd i bestyrelser.

Nu er det jo sådan, som jeg nævnte under de tidligere ordførere, at der er 62 pct. af de danske virksomheder, hvor der ikke er nogen kvinder i bestyrelsen. 62 pct. af de danske virksomheder har ikke nogen kvinder i deres bestyrelse, så kan ordføreren ikke se, at der altså er et demokratiunderskud her, som vi bør gøre et eller andet ved? Kan ordføreren fortælle mig, hvad det er, De Konservative vil gøre for at skabe mere demokrati i virksomhedsbestyrelserne?

Kl. 17:27

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så det ordføreren.

Kl. 17:27

Helle Sjelle (KF):

Jamen den her regering – godt nok med skiftende ligestillingsministre i spidsen – har altså arbejdet på at få virksomhederne til at arbejde mere med de her spørgsmål. Man har bl.a. lavet det her Charter for flere kvinder i ledelse, som adskillige virksomheder har tilsluttet sig, og det synes jeg i hvert fald er en af de gode måder, hvorpå man prøver på at gøre noget for at få flere kvinder inddraget på de ledende poster i de danske virksomheder. Det synes jeg er en af de ting, som man godt kan arbejde videre med, og som man jo altså også har haft gode erfaringer med indtil nu.

Kl. 17:28

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til den konservative ordfører. Og så er det fru Lone Dybkjær som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 17:28

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Der kom en undersøgelse for nylig, der viste, at det stod ret galt til med holdningen i forhold til ligestilling. Det tror jeg sådan set ikke man – formelt i hvert fald – kan sige er tilfældet herinde, men man kan diskutere, hvor reelt ønsket om ligestilling er. Men det er en anden snak; vi har i hvert fald forskellige opfattelser af det.

Regeringspartierne og DF er imod kvoter. Der synes jeg jo, man kan sige, at det da er godt, at statsministeren, om ikke siger, at han går ind for kvoter, så dog praktiserer det, for det er jo reelt det, han gør. Vi har ni kvinder og ni mænd i regeringen og så en statsminister – et ulige antal vil jo altid give én mere til en af grupperne, så længe vi i hvert fald kun opererer med to køn, og det gør vi jo, indtil videre i hvert fald.

Så er det jo i øvrigt karakteristisk for debatten, at hver gang vi får sådan en debat, kører man frem med, at der nu er kommet nogle svage mænd. Og det er også rigtigt, jeg tror, vi i fremtiden får nogle problemer med mænd, der ikke er så tilpassede. Men det vedrører altså bare ikke det her forslag; det kan vi tage under den større ligestillingsdebat.

Det Radikale Venstre går ind for forslaget, fordi vi synes, der skal tages nogle midler i brug, sådan at vi får lavet den nødvendige forandring inden for en rimelig tidsramme. Og det her er selvfølgelig ikke det eneste middel, men det er et af dem. Som jeg allerede har været inde på lidt tidligere i debatten, er jeg jo efterhånden ganske belastet af min alder, jeg er i hvert fald nok alderspræsident blandt dem, der er til stede her i dag, og jeg har gennem hele mit professionelle liv hørt, at kvinderne kom, og at de var der, for man kunne bare se på mulighederne for rekruttering osv. osv. Og hvad er der sket? Meget, meget lidt. Og det gælder sådan set både den offentlige og den private sektor.

Hvis man går ind og kigger på nogle undersøgelser, må man jo altså også konstatere, at medmindre man gør noget aktivt, så kommer der ikke ligestilling af sig selv. Jeg tror, jeg tidligere har nævnt – men det er jo somme tider udmærket at gentage sig selv i Folketinget – at Aalborg Universitet jo kom til den chokerende erkendelse, at til trods for at der var kommet langt flere stillinger, var der intet sket procentisk på ligestillingsområdet. Der var selvfølgelig kommet flere kvinder, ligesom der var kommet flere mænd, men fordelingen var nøjagtig den samme som for 25 år siden, og det gjaldt både adjunkter og professorer, og hvad ved jeg.

Med hensyn til KL må man sige, at da vi fik kommunesammenlægningen og alting, var vi jo nogle, der håbede på, at der måske kom lidt flere kommunaldirektører af hunkøn, fordi det er det underrepræsenterede køn. Men det skete heller ikke, for med hensyn til den rekrutteringskæde, der er, må man konstatere, at kvinderne ikke er derfra, hvor man rekrutterer. Nykredit har gjort den samme erfaring, og Novo har gjort den samme erfaring. Kvinderne er ikke derfra, hvor lederne rekrutteres, og derfor må man selvfølgelig også sætte ind dér. Derfor er jeg jo enig med dem, der siger, at selvfølgelig skal vi kigge på fødekæden. Jeg tror bare, at kvinderne er i fødekæden, men hierarkierne er bygget på en sådan måde, at hvis ikke man gør en aktiv indsats, kommer kvinderne ikke frem. De krav, der stilles i de hierarkiske strukturer, er krav, som kvinderne dårligere lever med end mændene. Kvinder er mere sårbare over for meningsløsheder, kunne man også sige – nogle af de meningsløsheder, der skal til, for at man kan bevæge sig op i hierarkierne.

Så vi er tilhængere af det her forslag, men det er jo bare det ene af forslagene.

Så synes jeg, det er vigtigt, når vi så diskuterer det her, at vi i forbindelse med et udvalgsarbejde måske kunne finde frem til: Hvad vil charteret give? Hvad kan det, at man laver en task force med aktionærer, give? Og lad os så prøve at se, om det overhovedet er sandsynligt, at det vil flytte på noget som helst inden for den nærmeste fremtid.

Så har der været en stor diskussion i dag om fagforeningerne, og jeg skal sådan set ikke blande mig specielt i fagforeningsdiskussionen. Jeg er selv medlem af en, Ingeniørforeningen, og jeg ved, det har været en rimelig sej kamp, for at kvinderne kunne få en placering i Ingeniørforeningen, men ganske langsomt er det på vej, lige så vel som foreningens holdning til øremærket barselorlov for mænd

har ændret sig til, at det går de stærkt ind for nu. Så der er sket ændringer der, men selvfølgelig har det også været en kamp, og det er det jo i mange fagforeninger.

Jeg synes bare slet ikke, det vedrører virksomhedsdiskussionen. Jeg ser slet ingen parallel mellem fagforeninger og virksomheder, jeg ser en parallel mellem fagforeninger og Dansk Industri, og der er vi altså ikke gået ind og har foreslået, at der skulle være en kvoterings. Jeg ser derimod virksomhederne, hvis vi endelig skal tage en parallel et andet sted i samfundet, som en parallel til den offentlige sektor, og der vil jeg godt sige til ligestillingsministeren, at der har ligestillingsministeren en stor opgave. Hvis der overhovedet skal skabes fremgang i den offentlige sektor, når det vedrører kvinder på ledelsesposter, er der noget at løfte der. Og det sker også kun, hvis der tages nogle initiativer. Så kan vi diskutere, om vi skal have nogle mål, eller vi skal have nogle kvoter, men der sker ikke noget inden for en rimelig overskuelig tid, hvis ikke der fastsættes nogle mål. Så kan vi kalde det kvoter eller mål, eller hvad ved jeg. Det kommer bare ikke af sig selv, det bliver jeg desværre nødt til at sige, og der taler jeg med en vis erfaring.

Kl. 17:34

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren, og der er foreløbig indtegnet fire for korte bemærkninger. Den første er fru Pia Adelsteen, værsgo.

Kl. 17:34

Pia Adelsteen (DF):

Jeg vil starte med at spørge i øst, tror jeg, og så bagefter i vest.

Nu nævnte fru Lone Dybkjær selv, at der også er problemer i den offentlige sektor. Men det her forslag går jo ud på, at man kan opløse et selskab, hvis det ikke opfylder kvoten inden 2014, og nu er det jo svært at opløse den offentlige sektor, så jeg skal høre: Er der så andre sanktioner, ordføreren kunne forestille sig at bruge der?

Kl. 17:34

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 17:34

Lone Dybkjær (RV):

Det er altså virksomhederne, vi behandler her, og derfor er det ikke et gennemarbejdet forslag vedrørende den offentlige sektor.

Det, jeg har sagt, er, at jeg synes, at man skal arbejde med ligestilling i den offentlige sektor, og at jeg synes, at den nye ligestillingsminister har en kæmpe opgave. Og jeg er helt sikker på, at den nye ligestillingsminister har adskillige gode forslag; det håber jeg i hvert fald. Ligestillingsministeren havde jo gode forslag på universiteterne, og dem synes jeg så at man samtidig kunne bruge i forbindelse med den offentlige sektor, altså prøve at se, hvordan man kunne fremme ligestilling i den offentlige sektor. Hvad sanktionerne så skal være, kan vi jo diskutere, men nu er det altså det her forslag, vi behandler lige nu.

Det er jo klart, at det er to forskellige sektorer – det ved fru Pia Adelsteen jo udmærket – og derfor kan der ikke være tale om opløsning af den offentlige sektor, men der findes jo mange andre midler, man kan regulere den offentlige sektor med.

Kl. 17:35

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Pia Adelsteen for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 17:35

Pia Adelsteen (DF):

Så vil jeg gå til noget helt andet. Nu nævnte fru Lone Dybkjær selv, at hun var alderspræsident herinde, og det er sikkert rigtigt nok – jeg

ved i hvert fald, at jeg nok kunne være fru Lone Dybkjærs datter; så-
dan tror jeg at vi kan sige det – og så vil jeg godt spørge, for jeg er jo
fra den her generation, der er vokset op i 1970'erne og har fået at vi-
de af mine forældre, at jeg kan alt, at jeg kan lige så meget som
mændene, at jeg kan uddanne mig til det, jeg vil, at det er op til mig
selv.

Det er jo fru Lone Dybkjærs generation, der egentlig har opdra-
get os stærke kvinder – det mener jeg jo at vi er – til at tro på det, og
så vil jeg bare høre: Er den her opdragelse slået totalt fejl, siden man
nu står og siger, at vi skal have kvoter, fordi kvinderne ikke kan
selv? For det er jo det, det er et udtryk for.

Kl. 17:36

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 17:37

Lone Dybkjær (RV):

Jeg opfatter det ikke, som om kvinderne ikke kan selv. Altså, jeg er
jo ikke alderspræsident i Folketinget, men jeg tror, at jeg er alders-
præsident i den her forsamling, men det er en detalje. I fru Pia
Kjærsgaards parti er der et par stykker, der er ældre end mig. Og så
er det jo korrekt, at fru Pia Adelsteen i hvert fald kunne være min
biologiske datter – det åndelige kniber det nok lidt mere med.

Men så vil jeg godt sige, at det fortsat er min erfaring, at der er
noget, der hedder glasloft, og det er altså også noget, man finder an-
dre steder end i Danmark. Det hænger sammen med de strukturer,
der er. Jeg prøvede på i forbindelse med nogle undersøgelser, jeg
havde været inde at kigge på, at nævne, at Aalborg Universitet, KL,
Nykredit og Novo Nordisk erkender, at de har nogle strukturer, der
gør, at kvinderne ikke er dér, hvorfra lederne rekrutteres.

Det kan man så kalde glasloft, strukturer, eller man kan kalde det
hvad som helst. Men det vil sige, at hvis man skal have kvinderne
derhen, hvorfra lederne rekrutteres, skal man gøre en aktiv indsats.
Det er jo selvfølgelig ikke en kvoteindsats. Det er det ikke, men jeg
siger bare, at det er et andet instrument, der også skal til. Sådan vir-
ker hierarkierne, om vi kan lide det eller ej. Det er jo det, som de her
konkrete eksempler – der er givetvis flere – viser, altså at det er så-
dan, det går til.

Kl. 17:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste, der har en kort bemærkning, er hr. Simon Emil Ammitz-
bøll, værsgo.

Kl. 17:38

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Helt grundlæggende undrer jeg mig over, at man ikke har mere tillid
til kvinder, end der åbenbart er lagt op til med det her forslag. Kvin-
der er noget med kvoter, i stedet for at man har tillid til, at kvinder jo
faktisk generelt uddanner sig på et rigtig højt niveau og derfor, som
jeg også sagde til ministeren, løbende vil blive mere og mere erfa-
ringsramte og derfor også vil komme til at fylde mere og mere i be-
styrelserne. Tiden arbejder ligesom for det her.

Gør den rapport, der er kommet fra University of Michigan, der
jo siger, at det faktisk er et problem for de norske virksomheder, at
de har lavet den her ordning, fordi man ikke har kunnet finde nok
kvinder, der er erfaringsramte, ikke noget indtryk på den radikale
ordfører? Det er et reelt problem, siges der i den evaluering. Det er
den ene ting.

Den anden ting er bare: Er det ikke lidt mærkeligt, at Det Radika-
le Venstre som et om end socialliberalt parti vil lave et så markant
indgreb over for private virksomheder som det at fratage dem deres
demokratiske ret til selv at vælge deres bestyrelser?

Kl. 17:39

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 17:39

Lone Dybkjær (RV):

Nu skal jeg sige, at jeg faktisk har meget tillid til kvinderne. Jeg er
så bare også belastet af at have erfaring. Jeg ved, at det ikke er nok
at have tillid til kvinderne, og at det ikke er nok at sige, at kvinderne
er der, for de bliver ikke nødvendigvis valgt.

Jeg tror, at vi bliver nødt til at diskutere den norske rapport lidt
mere i detaljerne. Jeg tror ikke, at man ud fra den norske rapport en-
tydigt kan sige, at det er rent mislykket. Det er ikke hele svaret, og
det er sådan set der, at jeg tror den er. Men det kan vi jo på et tids-
punkt bruge tid på.

Det, jeg sådan godt vil understrege, er, at der kan være nogle
strukturer, der udelukker det ene eller det andet køn. Der kan være
nogle lønforhold; der kan være nogle arbejdskrav; der kan være en
række andre ting, der gør, at det ene eller det andet køn er udelukket.
Det kan også være noget, som man tror er en helt neutral formule-
ring af en annonce, som betyder, at kvinderne ikke søger.

Jeg tror altså også, at vi bliver nødt til at komme ind på den
kendsgerning, at kvinder gennemgående – gennemgående – er tætte-
re på sandheden om deres kompetencer, end mænd i samme situati-
on er.

Kl. 17:40

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:40

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Men det burde vel stadig være dem, der ejer virksomheden, der har
en demokratisk ret til selv at vælge deres bestyrelse, ligesom det er
indbyggerne i Danmark, der vælger medlemmerne af Folketinget, og
ikke indbyggerne i Zimbabwe, der vælger medlemmerne af Folke-
tinget. Det kommer jo ikke nogen ved, hvis de ikke er medejere af
virksomheden.

Det er ikke nok at have tillid til kvinderne, sagde fru Lone Dyb-
kjær lige før. Det er vel så det, der adskiller os. Jeg har tillid til kvin-
der, og jeg har utrolig tillid til, at kvinder i min generation i hvert
fald har så meget selvtilid, at de nok skal komme igen og nok skal
komme ind i bestyrelserne og nok skal blive så erfaringsramte, at der
er plads til dem. Det er jeg da slet ikke i tvivl om.

Problemet med fru Lone Dybkjærs generation er jo ikke fru Lone
Dybkjær. Hvis der bare havde været nok af fru Lone Dybkjærs type,
havde bestyrelserne vrimlet med kvinder. Men dem er der bare ikke
så mange af i den aldersgruppe, som fru Lone Dybkjær tilhører. Det
er jo sådan set det, der er hele pointen. Derfor vil tiden lægge dette
sår, og derfor er der ingen som helst grund til det her – og der er især
ingen grund til, at et liberalt inspireret parti som Det Radikale Ven-
stre går ind for et så socialistisk forslag som det her.

Kl. 17:42

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 17:42

Lone Dybkjær (RV):

Nu må jeg sige, at hr. Simon Emil Ammitzbøll og jeg jo er i forskel-
lige partier, og det er der nok en grund til. Det er jo netop, fordi der
er nogle steder, hvor vi i Det Radikale Venstre synes at der skal en
regulering til, hvor vi ikke synes at samfundet går i den retning, som

vi synes er rigtig, som vi med vores politiske opfattelse synes er rigtig.

Jeg synes ikke, det er acceptabelt, at der ikke er flere kvinder i ledelserne i de danske virksomheder, for det tror jeg skaber nogle virksomhedstyper, som ikke tager tilstrækkeligt hensyn til forskellige værdier i samfundet.

Der var jo en grund til, at man i sin tid lavede den lovgivning i USA, hvor man sagde: Vi skal altså have en bredde; det skal ikke kun være hvide mænd, der rekrutteres; det skal altså også være sorte mænd, der rekrutteres.

Der er altså en grund til det, for hvis man skaber nogle virksomheder med nogle ganske bestemte holdninger og måder at håndtere tingene på, kan det gå ud over menneskene i samfundet, og derfor er vi nødt til at gribe ind.

Vi griber jo ind masser af steder. Vi laver jo masser af lovgivning, som virksomhederne må respektere, fordi virksomhederne har kolossal betydning for det danske samfund, ligesom den offentlige sektor har kolossal betydning for det danske samfund, og det her er så bare en af dem.

Kl. 17:43

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste til korte bemærkninger er fru Ellen Trane Nørby, værsgo.

Kl. 17:43

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Man kan jo godt blive sådan lidt trist, når man lytter til den radikale ordfører, fordi det jo er et meget klart udsagn om, at Det Radikale Venstre ikke har tillid til kvinderne og tillid til, at kvindernes kompetencer og kvalifikationer er til stede til, at de også kan besidde topposter i det her samfund. Jeg synes jo sådan set, at det er trist, at vi reducerer en meget stor del af kvinderne til at være kvotekvinder, i stedet for at vi som samfund sådan set opfordrer til og hjælper til med, at vi kan sikre en bedre kønsbalance i toppen af samfundet. Det er jo dér, vi er enige. Det er jo i forhold til målet, altså at vi får bragt alle talenter i spil. Men jeg må sige, at jeg synes, det er trist at høre den radikale ordfører på det her område.

Så vil jeg sådan konkret spørge, i forhold til at det jo er blevet fremdraget fra forslagsstillerne, at ordningen i Norge er en kæmpe-succes, om det er en meget stor succes, at der er en række virksomheder, der har skiftet fra at være virksomheder underlagt den her ordning, altså ASA'er, til i stedet for at være a/s'er, sådan at de ikke længere er underlagt ordningen? Er det en succes?

Kl. 17:44

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 17:44

Lone Dybkjær (RV):

Jeg tror, at virksomhedsskiftet i Norge bliver for vidt at komme ind på, og jeg indrømmer gerne, at det kan jeg ikke nok om. Jeg synes, at vi skal tage en seriøs diskussion om det.

Jeg har ikke tillid til kvinderne, siger fru Ellen Trane Nørby, eller mit parti har ikke tillid til kvinderne. Vi har jo en kvindelig formand og har haft en tidligere, og det er vel en form for tillidserklæring. Men det er sådan set ikke interessant. Hvis man endelig skulle sige noget, jeg ikke havde tillid til, var det mændene. Det er jo det, det handler om. Jeg har ikke tillid til, at de nuværende ledelser i virksomhederne har tilstrækkeligt øje for de kvindelige talenter. Det er jo ikke kvinderne, jeg ikke har tillid til. Det er mændene, som jeg måske indimellem ikke har totalt tillid til. Så man skal lade være med at fordreje den debat.

Jeg ved udmærket godt, at Venstre og Det Radikale Venstre – og det er jo også derfor, at vi er to partier – er uenige om det her. Det er

et spørgsmål om, hvordan man ændrer nogle strukturer. Vi tror, at lovgivning kan være med til at ændre strukturerne, også på det her område, altså ved nogle kvotebestemmelser. Det tror Venstre ikke, og det er jo helt fair, men man skal lade være med at komme med den påstand om, at vi ikke har tillid til kvinderne. Det har vi, men vi ved jo godt, hvordan virksomhedsstrukturerne ser ud, vi ved jo godt, at kvinderne ikke er der, og vi tror, at der trods alt er flere kvinder, der gerne ville være der – det er i hvert fald det, vi hører – end der er i dag. Så er der nogle kvinder, der vælger fra, bevar mig vel. Jeg kender faktisk også mænd, der vælger karriere fra. Mennesker er forskellige, og det er det, vi skal tage hånd om.

Kl. 17:45

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren for sin anden korte bemærkning.

Kl. 17:46

Ellen Trane Nørby (V):

Det sidste udsagn fra den radikale ordfører er jeg jo sådan set meget enig i, mennesker er forskellige, og vi skal tage udgangspunkt i, at vi alle sammen er forskellige, og dermed så også sikre, at folk får lov til at træffe de valg, de har lyst til for deres liv.

Det er jo også derfor, at det her forslag står i sådan en modstrid til, hvad jeg egentlig opfatter normalt er god radikal politik, nemlig at man har tillid til den enkelte, og at der også ligger et personligt ansvar for den enkelte. Jeg synes jo, at det bare er fuldstændig i modstrid med, at man med det her forslag klart signalerer, at man hverken har tillid til virksomhedslederne eller til aktionærerne i virksomheden, og man har generelt ikke tillid til, at tingene kan ændre sig ved andet, end at der fra Folketingets side skal gribes ind for at tvangsopløse virksomheder. Det synes jeg jo egentlig er fuldstændig i modstrid med, hvad den radikale ordfører står og siger fra talerstolen på nuværende tidspunkt. Derfor kan jeg jo kun dybt undre mig over, at Det Radikale Venstre mener, at vi skal have kvotekvinder i stedet for at have fokus på kompetencer og kvalifikationer.

Kl. 17:46

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 17:47

Lone Dybkjær (RV):

Jeg er fuldstændig overbevist om, at kvotekvinder kan have kompetencer. Det er jo slet ikke det, det handler om.

Det her handler om, at hvis man skal træffe nogle personlige valg og træffe de valg, man har lyst til, skal man have nogle muligheder for det. Det er der nogle mennesker der har. Det er der nogle mennesker der ikke har. Derfor skal vi jo også i en lang række sammenhænge, f.eks. i forbindelse med vores uddannelser, og hvad ved jeg, netop ikke lave ligemageri, men uligemageri, fordi vi er forskellige. Det er sådan set det, vi står for, nemlig at vi tager udgangspunkt i de enkelte mennesker, og så prøver vi at sige: Hvad tror vi så er det, der skal til.

Så vil jeg i modsætning til Venstre sige, at vi erkender, at der er nogle magtstrukturer i samfundet. Det er, lige fra partiet blev skabt, at vi har erkendt, at der var nogle, der havde mere magt end andre, nogle, der havde flere penge end andre, og nogle, der havde flere muligheder end andre. Det er det udgangspunkt, vi tager. Vi erkender, at der er magtstrukturer i samfundet, at der er virksomheder, der har magt, fordi de har aktionærer, de har penge og alting, og dem skal vi ind og regulere på passende vis. Det gør vi i en lang række sammenhænge med lovgivning og socialt ansvar, og hvad ved jeg. Men vi mener altså også, at det er nødvendigt at kigge på det i den her sammenhæng.

Kl. 17:48

Kl. 17:51

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak. Jeg skal lige gøre ordføreren opmærksom på, at der er flere, der har meldt sig i talerrækken, så vi har tre endnu, i hvert fald indtil nu. Den næste er hr. René Christensen, værsgo.

Kl. 17:48

René Christensen (DF):

Tak. Man må sige, at der ikke er meget tillid til befolkningen. For man kan vel godt sige, at befolkningen kan deles op i to: mænd og kvinder. Der er ikke tillid til mændene, og det er ikke nok at have tillid til kvinderne, det vil sige, at befolkningen ikke kan tænke selv.

Derfor skal man jo også i gang med sådan nogle socialistiske forslag her, hvor vi så skal bestemme for befolkningen. Vi skal i hvert fald bestemme for dem, som har en forretning, hvor de har en bestyrelse. De kan nemlig ikke tænke selv, siger ordføreren, fordi mænd og kvinder ikke magter at tænke selv, og der er ikke tillid til dem. Derfor må vi gå ind og styre, hvordan de skal drive deres virksomhed. Jeg synes, at det er helt fantastisk.

Udtrykket kvotekvinder bliver brugt her fra talerstolen – det må da være fantastisk for en kvinde at blive sådan en kvotekvinde i en bestyrelse, hvor man kan komme og sige: Goddag, jeg er medlem af bestyrelsen, og jeg er valgt som kvotekvinde. Det må være en fornøjelse at gå rundt og sige det, hvis man er kommet ind i en bestyrelse.

Jeg synes simpelt hen, at den her debat fortæller, hvad det her drejer sig om. Det er jo, fordi man herindefra vil bestemme, hvordan de her bestyrelser skal se ud, koste, hvad det vil.

Kl. 17:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 17:49

Lone Dybkjær (RV):

Det har jeg slet ikke noget imod. Jeg reflekterede over det, fru Ellen Trane Nørby sagde. Hun havde det her med kvotekvinder. Men jeg synes ikke, det er et skældsord. Jeg kender meget værre skældsord. Dem kan jeg ikke sige her fra talerstolen, for så bliver jeg smidt ned. Så dem vil jeg slet ikke tage i min mund.

Men jeg sagde ikke, at jeg ikke havde tillid til mændene. Faktisk vil jeg jo sige, at jeg i en lang række sammenhænge f.eks. har stået for, at mænd var lige så gode over for deres børn, som kvinderne var, og derfor har jeg været en varm fortalende for fælles forældremyndighed. Det er vel tillid til mænd.

Jeg har ikke altid tillid til, at de eksisterende magtstrukturer foretager de rigtige valg. Jeg mener, at vi dog har set et par eksempler igennem krisetiden og også tidligere på, at der var mænd, der ikke rigtig var tilliden værdige. De sad i nogle magtstrukturer. Roskilde Bank er jo et meget godt eksempel på, at magtstrukturen faktisk korrumpere. Hvis jeg nu er flink over for mændene, vil jeg sige, at det var magtstrukturen, der korrumpere bestyrelsen, fordi den blev for indspist. Det er det, det handler om.

Det handler jo om, at vi skal have bredde i vores virksomheder. Vi skal have talentudnyttelse i vores virksomheder, og det er derfor, jeg synes, at der skal flere kvinder ind. Men masser af eksempler i dag viser, at når mænd rekrutterer, rekrutterer de ofte, medmindre de har været igennem en eller anden særlig proces, sig selv, dvs. en af samme køn, dvs. mænd.

Kl. 17:51

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Så er det spørgeren for en anden kort bemærkning.

René Christensen (DF):

Tak. Jeg vil bare sige, at man virkelig underkender de virksomheder, som vi har i Danmark; vi bryster os ellers af at have nogle meget, meget dygtige virksomheder, som er innovative og fremadrettede og faktisk skaber noget vækst her i vores land. Det, man siger her, er: I skal ikke vælge ud fra de kompetencer, som de her mennesker har, som I gerne vil have i jeres bestyrelser; I skal vælge, ud fra hvilket køn de har.

Det vil sige, at hvis der er den her tankegang hos mændene, som jeg bestemt er fuldstændig uenig i, så vil det sådan set sige – hvis det her kommer igennem – at de her mænd fra nu af nok har valgt nogle svage kvinder, som ikke kan gøre sig bemærket i de her bestyrelser. Det vil sige, at kvinder, der er valgt på grund af deres kompetencer, hele tiden skal forsvare sig udadtil, fordi man vil sige, at de nok er blevet valgt, fordi de er svage. De her stærke mænd har valgt nogle svage kvinder ind i bestyrelsen, fordi de skal vælge kvinder, og så vælger de måske nogle, de kan styre.

Jeg synes simpelt hen, at det er at underkende de kvinder, som kommer ind i de her bestyrelser. Jeg synes bestemt, at der er rigtig, rigtig mange dygtige kvinder i bestyrelser, og jeg mener bestemt, at det skal være kompetencerne, der taler for, at man kommer ind og er med til at udvikle sådan nogle virksomheder her. Jeg synes, at det er meget, meget ærgerligt for kvinderne, at sådan nogle forslag bliver stillet.

Kl. 17:52

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 17:52

Lone Dybkjær (RV):

Jamen det er der jo nogle kvinder der synes, og der er nogle kvinder, der synes, at det går for langsomt, og at der derfor skal noget lovgivning til. Det er udtryk for de forskellige politiske eller andre opfattelser, som vi har.

Jeg har tillid til såvel mænd som kvinder i forskellige sammenhænge. Hvis de er dygtige, er det fint. Jeg synes bestemt ikke, at den danske virksomhedskultur og -struktur tyder på, at man har været særlig skrap til at finde de dygtige kvinder. Altså, så enkelt er det. Selvfølgelig er nogle virksomheder gode og nogle virksomheder dårlige. Jeg synes, at det er ret rystende at læse om de danske produktivitetstal, og om, hvordan de har set ud her den seneste tid, så jeg synes i hvert fald, at der er meget god grund til, at der sker noget. Jeg tror så ikke, at kvinder i bestyrelserne er det eneste, der skal ske.

Kl. 17:53

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Vi går videre i spørgerækken. Den næste er hr. Hans Kristian Skibby, værsgo.

Kl. 17:53

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Det er jo sådan, at hvis nu det skulle ske, at man fik et eventuelt forslag vedtaget her Folketinget, så vil det jo også blive udformet til lov, og så vil man selvfølgelig også som politiker skulle stå til ansvar for at få loven til at virke i sund praksis ude omkring i det danske erhvervsliv, som i det her tilfælde.

Jeg vil gerne spørge ordføreren, som jo åbenbart støtter det her forslag, som De Radikale selv er medforlagsstiller til, om, hvordan man har tænkt sig rent konkret, at de her ting skal foregå ude omkring i virksomhederne. Jeg tænker f.eks. på, at en virksomhed har medarbejdervalgte medlemmer i bestyrelsen. Det er jo meget normalt, hvis man har en stor virksomhed, at der så sidder måske syv

eller ni mennesker i en bestyrelse, hvoraf de to bliver valgt af medarbejderne i virksomheden. Hvordan vil man så forholde sig til det, hvis der nu – lad os sige – bliver valgt to mænd eller måske to kvinder ind fra medarbejdersiden og det så alligevel ikke er nok til at opfylde de her regelkrav om de 40 pct.?

Det andet spørgsmål er: Hvad med de mange familievirksomheder, vi har, hvor en far måske overdrager virksomheden til sine børn? Han har måske fire sønner. Så vil man også komme ind i en interessekonflikt, i og med at nogle af sønnerne skal vælges fra til at se efter familiens virksomhed. Hvordan har man tænkt sig rent praktisk at få det her udformet, således at det bliver udtryk for sund fornuft?

Kl. 17:54

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 17:54

Lone Dybkjær (RV):

For det første vil jeg sige, at de få kvinder, der er i bestyrelserne, ofte er medarbejdervalgte. Hvis ikke de var der, var der endnu færre. Det kan man altså dokumentere. Somme tider vælges der en kvinde ud af to, oftest vælges der en af hvert køn, tror jeg man må sige, hvis man kigger bredt på det; det kan jeg ikke. Det eneste, jeg ved, er, at hvis ikke der var medarbejdervalgte kvinder, ville der være endnu færre end dem, der er.

Så må man jo kigge på, hvordan man i øvrigt rekrutterer bestyrelsesmedlemmer. Jeg mener, at så må man jo gå ud at sige, hvad det er for nogle kompetencer, vi har brug for her, og hvor vi kan finde de kompetencer. Jeg bliver også nødt til at sige, at det ikke altid er så systematisk, som det, jeg står og siger her, lyder – desværre – for så havde vi nok ikke haft Roskilde Bank og forskellige andre interessante krak i det danske samfund. Så jeg ville da ønske, at det her kunne føre til, at vi gik ud og sagde: I skal have de og de kompetencer, og så vil vi prøve på at sikre, at 40 pct. af de kompetencer er hos kvinder eller det andet køn, eller hvordan vi nu vil udtrykke det.

Med hensyn til familievirksomheder er der tale om nøjagtig det samme. Altså, vi blander os jo ikke i enkeltmandsejede familievirksomheder; vi snakker om børsnoterede selskaber, vil jeg sige.

Kl. 17:56

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren for anden korte bemærkning.

Kl. 17:56

Hans Kristian Skibby (DF):

Der findes så sandelig mange danske virksomheder, som er familieejede, altså hvor familien har en stor del af aktierne i et firma, som også er børsnoteret. Dem kan vi godt nævne en hel række af, hvis det skulle være noget, som ordføreren er interesseret i.

Men jeg vil gerne spørge: Lad os nu sige, at virksomheden vælger to medarbejdervalgte bestyrelsesmedlemmer, som begge er mænd, og derved så ikke kommer til at overholde de her regler om, at 40 pct. skal være kvinder. Vil De Radikale så vitterlig stemme for, at en virksomhed skal tvangsopløses, fordi den ikke overholder det, som står i det forslag, De Radikale har valgt at fremsætte her i Folketinget? Vil man så dermed acceptere og stå til ansvar for, at en lang, lang række job vil komme i fare, fordi virksomheden dermed selvfølgelig vil komme i en situation, hvor den vil blive tvunget til at agere på anden vis?

Kl. 17:56

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 17:56

Lone Dybkjær (RV):

Nu er det, at man vælger to medarbejdervalgte repræsentanter, som er mænd, jo ikke ensbetydende med, at der ikke sidder en eneste kvinde i øvrigt. Jeg synes så i øvrigt, det ville være en god idé, hvis man sagde, at medarbejdervalgte repræsentanter er – hvis der kun er to – en af hvert køn. Det ville være helt rimeligt. Det synes jeg bare ville være helt rimeligt. Jeg er helt klar over, at hr. Hans Kristian Skibby ikke synes det, men det synes jeg at det ville være.

Det ville jo i øvrigt ikke ændre ret meget ved virkeligheden, fordi der de facto vælges kvinder til de her bestyrelser. Og så må man jo kigge på, hvad det så er for kompetencer, de skal have. Der er jo også medarbejdere, der har kompetencer, og det vil jo så indgå i den her diskussion om, hvad det er, den her bestyrelse skal have af kompetencer. Det, jeg prøver at sige, er, at alene den diskussion vil være et fremskridt i forhold til, hvad der foregår mange steder. Det er jeg jo ikke den eneste der har påpeget eller har dokumenteret, det er der masser af andre der har, og Nørbyudvalget har jo i allerhøjeste grad taget fat i det. Det er jo ikke nogen tilfældighed, at der står, at der skal være en bredde i bestyrelserne, og at der er den beskrivelse, der er. Det er jo nok, fordi det ikke er en selvfølge, at den eksisterer i dag.

Kl. 17:58

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Sidste spørger i denne omgang, så vidt jeg kan se, er hr. Per Dalsgaard, værsgo.

Kl. 17:58

Per Dalsgaard (DF):

Dalsgaard, uden s. Men det er lige meget.

Det her forslag vidner om den underliggende mistanke og mistillid, som venstrefløjen altid har haft til erhvervslivet, til virksomhederne, og at man egentlig altid har betragtet dem som et nødvendigt onde. Gad vide, hvordan virksomhedslederne i de børsnoterede virksomheder tænker, når de hører på denne debat, om de tænker på, hvordan de egentlig skal disponere fremover, hvis vi får en socialdemokratisk ledet regering, hvor den her slags forslag vil vinde fremme. Igen vil jeg sige, som jeg sagde før, at hver gang venstrefløjen åbner munden, koster det arbejdspladser i tusindvis, fordi der ikke er nogen, der fremmer et ordentligt miljø for virksomhederne. Lad dem dog tænke selv, lad dem dog agere selv, og lad dem få de kvinder ind, som virkelig vil være med i bestyrelserne, uden at vi skal have kvoter.

Kl. 17:59

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 17:59

Lone Dybkjær (RV):

Hvis man kigger på erhvervslivets holdning til politikerne i dag, så tror jeg, at de stort set taler lige dårligt om dem alle sammen, fordi erhvervslivet jo mener, at der skal nogle helt andre boller på suppen med hensyn til reformer i Danmark, og hvad ved jeg. Erhvervslivet siger jo ikke, at regeringen er vidunderlig i den her sammenhæng. Så så enkelt, som hr. Per Dalsgaard fremstiller det, er det jo ikke, og hvis man i øvrigt samtidig siger, at der har været et systemskifte i 2001 – og det er jo det udtryk, som DF bruger – så må man sige, at det gik meget godt frem til 2001. Det var jo ikke sådan, at fordi der var socialdemokratisk ledede regeringer, var hele samfundet fuldstændig ude af stand til at fungere.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Per Dalgaard til anden korte bemærkning.

Kl. 17:59

Per Dalgaard (DF):

Tak. Gik det godt frem til 2001? Ja, det skal jeg lige love for. Der blev i hvert fald rettet op på nogle ting bagefter, helt sikkert, det behøver vi ikke at komme ind på lige her. Men igen i forbindelse med virksomhederne og deres ageren og den aktion, de egentlig kan se foregår her og nu mod dem og mod deres selvbestemmelsesret, så kan det jo næsten kun få dem til at sige: Hvad er det for noget, der foregår? Og ja, der er brug for reformer, det er rigtigt, men det er noget, vi alle sammen skal være enige om, og så vil der sikkert kunne blive gennemført store reformer. Det er der ingen tvivl om. Men jeg gad vide, om venstrefløjens vil være med til nogle af de der reformer, der måske er påkrævet. Det kunne være spændende at se.

Men igen omkring kvoter og med hensyn til kvinder i bestyrelserne: Det er jo et vanvittigt forslag. Så refererer man til Sverige, Norge og Island. Altså, er der kommet noget supergodt derfra med hensyn til virksomhedsledelse? Det har jeg da svært ved at se.

Kl. 18:00

Kl. 18:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:01

Lone Dybkjær (RV):

Det er selvfølgelig lidt vanskeligt at argumentere for, at Island sådan er en supernation lige i øjeblikket. Den var jo også ledet af mænd, så ... der er jo en kvinde, der har taget over nu, hvor det hele er gået rabundus, ikke? Nå, spørg til side, det er selvfølgelig ikke en vildt dokumenteret bemærkning, men jeg er helt enig i, at Island jo ikke lige p.t. er en rollemodel.

Men jeg synes da, det er gået meget godt i Sverige og Norge, det må jeg sige, selv om de har sådan nogle ligestillingsbetragtninger. De er i øvrigt forskellige, vil jeg gerne sige. Hvis jeg skal komme med en oplysning, vil jeg sige, at i Norge siger de jo, at mænd og kvinder er forskellige, og derfor skal begge køn være der, for samfundet handler om begge køn, med al respekt. Og i Sverige siger de, at det handler om demokrati, og hvis man skal have demokrati, skal alle selvfølgelig være repræsenteret i samfundet, også kvinderne.

Kl. 18:01

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Til hr. Per Dalgaard kan jeg sige, at jeg har streget s'et på navnet under fotoet heroppe, og så kan det være, vi husker det næste gang.

Vi fortsætter i ordførerrækken, og næste taler er fru Johanne Schmidt-Nielsen. Værsgo.

Kl. 18:02

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Tak. Det er jo en fornøjelse og glædeligt at opleve, hvor mange borgerlige der er blevet interesseret i ligestillingsdebatten.

Der er mange årsager til, at det er et fornuftigt forslag. Jeg synes ikke, man skal kigge særlig lang tid på tallene over, hvordan situationen er i dag, for at konstatere, at den kvindelige del af befolkningen i den grad er underrepræsenteret. 62 pct. af bestyrelserne i de større virksomheder har slet ikke nogen kvindelige medlemmer. Det er et problem for ligestillingen. Så er der nogle, der mener, at det er en omgang elitefeminisme at beskæftige sig med kvinder på topposter, og at det bare er sådan noget, overklassehattedamer går op i. Det er

også rigtigt, at hvis kvinder på topposter er det eneste, man – herunder mig selv – interesserer sig for, har vi et stort problem, for skal vi have reel ligestilling i Danmark, er det helt afgørende at knokle på alle felter.

Vi skal have højere løn til de lavtlønnede kvindelige offentligt ansatte, det kunne være SOSU-assistenterne, som er et ofte brugt eksempel. Der er fortsat mange tilfælde af vold mod kvinder i hjemmene, dér skal sættes ind, og der er mange steder, hvor vi har behov for at sætte ind, hvis vi reelt mener, at ligestilling er noget, vi gerne vil have i det danske samfund. Det er for mig uforståeligt, at de borgerlige accepterer en lønforskel på 18 pct. mellem mænd og kvinder i det danske samfund. Det kunne også være at sikre bedre muligheder for barsel, bedre beskyttelse mod fyring under graviditet. Listen er lang.

Pointen er sådan set, at det ikke ændrer ved, at underrepræsentationen af kvinder på topposter også er en afgørende faktor i kampen for ligestilling i vores samfund, fordi ligestilling også handler om magt og indflydelse. Det forholder sig altså sådan, at kvinder forholdsvis konsekvent er underrepræsenteret på alle de områder, hvor magten ligger. Blandt borgmestrene i kommunerne, blandt topledere i erhvervslivet og blandt professorerne på vores universiteter, bl.a. Københavns Universitet, har vores nuværende ligestillingsminister været med til at gøre nogle rigtig gode tiltag for at gøre op med det. Det er et ligestillingsproblem, og det er et ligestillingsproblem, der vedrører alle kvinder, præcis som det er et ligestillingsproblem, der vedrører alle kvinder, at SOSU-assistenten fortsat får en betydelig lavere løn, end man får i mandefag med tilsvarende uddannelseslængde.

Så er jeg jo tit blevet spurgt, om man kan finde 40 pct. kvalificerede kvinder, som kan gå ind på de her bestyrelsesposter. Svaret er: Ja, selvfølgelig kan man det. Medmindre man antager, at kvinder skulle være mindre begavede, mindre egnede som ledere end mænd, kan vi selvfølgelig finde 40 pct., der kan komme ind på de her poster. Og jeg vil da gerne gøre opmærksom på, at kvinder rent faktisk uddanner sig mere end nogen sinde før. Blandt de kandidater, der udklækkes rundtomkring på universiteterne, er kvinderne faktisk i overtal. Til gengæld, og det er måske en relevant parallel, sker der det, at lige så snart man bevæger sig op ad den akademiske rangstige, så sorteres kvinderne fra ganske systematisk, på trods af at der altså er en overvægt af de kvindelige kandidater. Det her gælder også i nyansættelser. Lige så snart man kommer op ad rangstigen, sorteres kvinderne fra.

Flere har i dag spurgt: Jamen har I ikke tillid til mændene, har I ikke tillid til kvinderne, har I ikke tillid til erhvervslivet? Der er alle mulige, man enten har tillid til eller ikke har tillid til. Til det vil jeg sige, at jeg tror, det meget sjældent er ond vilje, der gør, at der ikke bliver ansat kvinder, at der ikke bliver hevet kvinder ind i bestyrelserne eller i alle mulige andre sammenhænge. Jeg tror snarere, vi har at gøre med det forholdsvis veldokumenterede fænomen Rip, Rap, Rup-effekten, altså at man ansætter dem, der ligner en selv. Man tænker, næh, den unge mand minder mig om mig selv for 40 år siden, ung og ambitiøs. Det er et forholdsvis veldokumenteret fænomen. Jeg tror ofte, det er det, der er på spil.

Skal der gøres op med den tendens, er det nødvendigt at handle. Fru Lone Dybkjær talte om det famøse glasloft. Det famøse glasloft er lige præcis, hvad vores nuværende ligestillingsminister har forsøgt at gøre op med på Københavns Universitet ved at indføre konstant afregning, konstant belønning, hvis man handlede i forhold til det, netop fordi vi ikke bare kan læne os tilbage og sige: Tingene sker af sig selv. Sådan er det jo sjældent med ligestilling, nemlig at den bare kommer af sig selv, hvis man sætter sig ned og venter.

Så vil jeg gerne til slut sige, at der meget ofte sker det, når ordet kvoter bliver nævnt, at debatten bliver meget, meget ophedet, og der bliver sagt, at kvinder da ikke bare skal vælges, fordi de er kvinder.

Vores forslag handler netop om at gøre op med de uformelle kvoter, der på nuværende tidspunkt eksisterer, som på nuværende tidspunkt sorterer kvinderne fra, som på nuværende tidspunkt betyder, at mænd vælges, fordi de er mænd. Ved at indføre formelle kvoter kan vi gøre op med de uformelle kvoter, som i alt for mange sammenhænge i vores samfund dominerer.

Så vil jeg også gerne sige, at kvoter ikke er et mål i sig selv. Kvoter er et redskab, man kan bruge til at opnå det mål, vi har, nemlig reel ligestilling, reelt lige muligheder. Og kvoter er som alle andre redskaber et redskab, der er godt i nogle sammenhænge og dårligt i andre sammenhænge.

Tak for en fin debat. Jeg er som sagt imponeret over, hvor mange borgerlige der har interesseret sig for ligestillingsdebatten i dag. Det virker, som om man ligefrem under den socialdemokratiske ordførers tale ringede for at få flere ned for at diskutere det her emne. Det er positivt, hvis det er en ny tilgang fra de borgerliges side, at man nu vil begynde at tage ligestillingsdebatten seriøst og rent faktisk diskutere de konkrete forslag, der bliver fremsat. Der er i ligestillingsdebatten enormt mange forslag, som vi er mange der gerne vil høre de borgerliges holdning til.

Kl. 18:08

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren, som der ikke er nogen korte bemærkninger til. Så vi fortsætter i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Simon Emil Ammitzbøll, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 18:08

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det har været en speciel debat, vi har haft her i dag. Man kan sige, at overskriften for de fire partier, der har fremsat forslaget, har været, at frihed er tvang. Det er jo lidt mærkeligt at skulle høre på, at det, at virksomhederne selv kan bestemme, skulle være en eller anden form for ubehagelig tvang, som vi herindefra skal gøre op med.

Selvfølgelig er der nogle statistiske ting, der gør, at der ikke er lige så mange kvinder i erhvervslivets bestyrelser, som der er i befolkningen generelt, og det kan man jo godt ærgre sig over. Jeg er sikker på, at man inden for det offentlige f.eks. gør rigtig meget for at ændre det, og der er også en del private virksomheder, der gør noget for at ændre det. Heldigvis er det jo ikke sådan, at det altid ender fuldstændig identisk statistisk. Der er f.eks. 37 pct. kvinder i Folketinget, og det er sådan set meget fint. Jeg ville synes, det var lige så fint, hvis der kun var 37 pct. mænd. Man kan jo ikke altid få den der ligevægt, som nogle synes at forfølge, og hvor det måske mere virker, som om det er folk, der trænger til et kursus i statistik, end nogle, der er optaget af ligestilling.

Dybest set er det her forslag jo et angreb på de danske virksomheder. Det er et angreb på de danske virksomheders ret til at lede deres egne virksomheder, som folk selv ejer. Det må nu engang være sådan, at dem, der køber aktierne, er dem, der vælger bestyrelsen, ligesom det er den danske befolkning, der vælger Folketinget i Danmark. Hvis vi går ind og vælger for bestyrelsen, fratager vi altså virksomhedsejerne deres suveræne ret til både at bestemme over deres egen bestyrelse og til at lede deres egen virksomhed, og det er et fundamentalt princip i et demokratisk, kapitalistisk samfund som det danske.

Jeg synes i det hele taget, at forslaget er et udtryk for, at man ikke har meget forståelse for erhvervslivets betingelser eller for samfundsøkonomi i det hele taget. Ministeren nævnte tidligere den evaluering, der er lavet på University of Michigan, og som jo er meget interessant, bl.a. fordi den siger, at det ikke er et problem i Norge, at der er kommet flere kvinder, men at det er et problem, at disse kvinder ikke har været erfarne nok. Og det er et problem, man vil stå med i den første tid i hvert fald, men det er jo også et problem, der

løser sig selv, fordi kvinder generation for generation bliver bedre og bedre uddannet, og derfor vil der komme flere kvinder i det danske erhvervslivs bestyrelser i fremtiden.

Derudover synes vi også, at forslaget er en hån mod danske kvinder. Det er jo en hån imod alle de velkvalificerede kvinder, der allerede i dag sidder i bestyrelser og på topposter i det danske erhvervsliv, en hån om, at kvinder kun skulle kunne komme frem, hvis staten hjalp dem. Intet kunne være mindre rigtigt. Danske kvinder er generelt godt uddannede, godt begavede og godt med, og der er ingen grund til, at staten skulle blande sig yderligere i den sag.

Endelig synes jeg, at man skal huske lidt på, hvad der er op og ned i sagen. Elna Munch, som vistnok var den første kvinde, der bekræftede Folketingets talerstol, valgt for Det Radikale Venstre ved det første valg, hvor kvinder kunne opstille, tilbage i 1918, sagde, efter at kvinderne havde fået stemmeret i 1915: »Men nu, da vi er der, gives der efter min mening ikke for os specielle kvindestandpunkter.«

Men det er jo den situation, man ligesom er vendt tilbage til, at kvinder skulle udgøre sådan en særlig blød del af befolkningen, som så kunne tilføre nogle særlige værdier, i stedet for at man skal vælges på grund af sine individuelle kvalifikationer, sine individuelle kompetencer, sine individuelle værdier. Det er kollektivism kontra individualisme, som er det store tema i den her diskussion.

Så pointen er: Det her er et angreb på virksomhedernes ret til selv at vælge deres ledelse. Det her er ikke et udtryk for særlig god erhvervsmæssig eller økonomisk forståelse. Det her er en hån imod danske kvinder. Og erfaringen fra Norge viser, at det er en dårlig idé. Hvorfor i alverden fremsætter man dog så et sådant forslag?

Det har jeg faktisk utrolig svært ved at gætte på. Jeg må sige, at umiddelbart tror jeg, der er tale om en eller anden form for socialistisk politisk korrekthed om, at staten jo ved bedre end borgerne og virksomhederne, hvordan man skal indrette sig, og derfor gør vi det for dem, for så bliver det, som vi gerne vil have det, i stedet for som de gerne vil have det.

Jeg vil sige, som jeg engang så at en kvinde havde sagt – jeg vover at sige, at jeg tror, det var ved en socialdemokratisk kongres, men jeg er ikke hundrede procent sikker, så tilgiv mig, hvis ikke det er rigtigt – at hun hellere ville vælges for det, hun havde mellem ørerne, end for det, hun manglede mellem benene. Og det synes jeg sådan set også bør være et bærende princip, når man udpeger folk til virksomhedsbestyrelser.

Så for frihed, og nej til dette beslutningsforslag.

Kl. 18:13

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Jeg ser ikke nogen til korte bemærkninger. Den næste på talerlisten er ordføreren for forslagsstillerne, og jeg kan se, at det er fru Julie Rademacher, Socialdemokraterne. Værsgo, og det er 5 minutter til ordførertalen.

Kl. 18:13

(Ordfører for forslagsstillerne)

Julie Rademacher (S):

Mange tak. Jeg skal gøre det meget kort og sige, at det har været en ren fornøjelse i dag at debattere ligestilling så heftigt. Vi kan jo konstatere, at der er uenigheder mellem den borgerlige fløj og venstre-fløjen her i Folketinget, men jeg må da rose de borgerlige, især de borgerlige mænd, for at deltage i debatten om ligestilling i dag og sådan set også inddrage fagbevægelsens fremtid. Det er også sjældent, at vi oplever det. Jeg må bare indrømme, at det her er noget, der sætter sindene i kog. Det er utrolig vigtigt, at vi tager stilling til de her emner, og det er utrolig vigtigt, at vi får sat ligestillingen på dagsordenen i Danmark.

Jeg synes også, jeg har kunnet mærke i dag, at det har været meget nemt at være imod fra de borgerliges side, og der har været sjove ord som f.eks. kvindekvoter. Ja, man kunne jo tænke: Hvad med

mandekvoter? Har der så måske altid været mandekvoter, eller hvad er konsekvensen af det ord? Der har også været en hård diskussion om køn og kompetencer. Kan man virkelig sige, at det, at man vælger et køn, også udelukker kompetencer? Vi har også diskuteret forskellige undersøgelser fra både USA og Norge, så vi må bare kunne konkludere, at vi i Danmark stadig væk kan blive klogere, og det kan vi bestemt også altid som folketingsmedlemmer. Så rigtig mange tak for den debat, der har været i dag. Opposition og regering er splittede.

Jeg ved ikke, om der er nogen korte bemærkninger?

Kl. 18:15

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Jo, jeg skulle bare lige være sikker. Der er en enkelt til korte bemærkninger, hr. Simon Emil Ammitzbøll, værsgo.

Kl. 18:15

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jamen det er jo fint nok, at ordføreren siger, at vi har haft en spændende diskussion, og at vi er uenige, og det var vi også i starten; det er nogenlunde sådan, jeg hører talen her.

Men nu har fru Julie Rademacher jo fået en del spørgsmål eller rettere fået det samme spørgsmål en del gange, og uden at svare. Så derfor synes jeg dog, der skulle være mulighed for at svare på det spørgsmål, der er stillet utallige gange, nemlig: Når fru Julie Rademacher og Socialdemokraterne mener, at der skal være 40-procentskvoter for virksomheder og man ellers vil true dem med bål og brand, og hvad ved jeg, skal der så også være det for fagforeninger, for Folketinget og for politiske partier? Kan vi få et svar? Ja eller nej? Er der hykleri, fordi det kun gælder for virksomhederne, eller er der rene linjer fra Socialdemokratiets side?

Kl. 18:16

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:16

Julie Rademacher (S):

Der er bestemt rene linjer fra Socialdemokraternes side på det her forslag. Nu vil jeg godt lige påpege, at jeg står her og prøver at evaluere som ordfører for forslagsstillerne, men når vi diskuterer fagbevægelse, fagforeninger, så handler det jo om noget helt andet, end når vi taler om børsnoterede virksomheders bestyrelser, og det er meget vanskeligt at sammenligne de to ting. Og hvis hr. Simon Emil Ammitzbøll meget gerne vil have kvoter for fagforeninger, synes jeg, hr. Simon Emil Ammitzbøll skal stille et forslag herom.

Kl. 18:17

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for den anden korte bemærkning.

Kl. 18:17

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jamen det er jo simpelt hen utroligt. Hvis man bare har fulgt det mindste med i den her debat, ved man jo udmærket godt, at hr. Simon Emil Ammitzbøll og Liberal Alliance ikke ønsker kvoter. Punktum. Men til gengæld hører vi, at Socialdemokraterne vil indføre kvoter for det frie, private erhvervsliv i et frit samfund. Det er da helt utroligt. Til gengæld vil man ikke gøre noget ved den fagbevægelse, som man er fuldstændig forlovet med, for den skal man ikke genere. Uha, uha; det kunne da være, at Dansk Metal ville komme med krabasken over for den socialdemokratiske ordfører, hvis nu man tillod sig at sige 40 pct. i fagbevægelsen. Men virksomhederne, nåh nej, det er jo bare dem, der tjener pengene til, at Socialdemokraterne kan solde det hele op bagefter, dem skal man genere. Kom nu

med lidt sammenhæng i politikken, og drop hykleriet. Enten er der kvoter, eller også er der ikke. Eller gælder det kun fjenderne og ikke vennerne?

Kl. 18:18

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:18

Julie Rademacher (S):

Jeg vil meget gerne påpege, at Socialdemokraterne bestemt ikke er fjender af det private erhvervsliv. Snarere tværtimod. Vi har i øjeblikket utrolig mange forslag til, hvordan det kan komme til at gå bedre for den danske økonomi og også for de danske virksomheder. Vi har også her et forslag på ligestillingsområdet, og vi vil meget gerne kigge på flere forslag på ligestillingsområdet.

Så vil jeg også godt påpege, at vi med det her forslag ikke nødvendigvis tager friheden fra virksomhederne. Vi vil bare meget gerne, at det ikke kun bliver mænd, men også kvinder, som leder og bestyrer virksomhederne fremover.

Kl. 18:18

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der har meldt sig endnu en til korte bemærkninger. Hr. René Christensen Fra Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 18:19

René Christensen (DF):

Tak. Det er jo ret interessant, at der ikke kan blive svaret på det her spørgsmål. Man vil gerne gå ud og diktere de private, hvad der skal ske. Det er jo den der socialistiske tankegang med, at man ved bedre. Over for fagbevægelsen, som ligger lige til højrebænet, og som ordførerens parti er dybt involveret i, vil man ikke gøre det. Altså, man vil ikke følge det der ordsprog om at feje for egen dør først. Det vil sige, at man ikke går ind for ligestilling, når man taler om fagbevægelsen. Man går kun ind for ligestilling, når man taler om det private.

Synes ordføreren ikke, at det lyder noget hult, at der, hvor man faktisk har mulighed for at præge det uden lovgivning, fordi man er så involveret i det, ønsker man ikke at gøre det, men der, hvor man kan lovgive om det, altså ude i det private, vil man rigtig gerne lovgive og bestemme?

Kl. 18:19

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:19

Julie Rademacher (S):

Vi mener, der skal være ligestilling generelt i Danmark. Vi mener også, der skal være ligestilling i de børsnoterede virksomheders bestyrelser, men at sammenligne børsnoterede virksomheders bestyrelser med fagforeninger er fuldstændig forkert. Det er to vidt forskellige ting. Hvis man skulle sammenligne noget, kunne man sammenligne offentlige virksomheder med private virksomheder eller måske Dansk Industri med fagbevægelsen. Men det er forfæjlet direkte at sammenligne fagforeninger med børsnoterede virksomheders bestyrelser i den her sammenhæng.

Når det er sagt, vil jeg sige, at jeg bestemt ikke betragter socialisme som et skældsord, sådan som Dansk Folkeparti gør – snarere tværtimod. Jeg er stolt af at være socialdemokrat, og jeg er også stolt af, at socialismen udspringer af den solidaritet og den fællesskabsorientering og det udgangspunkt, som vi har. Det er netop derfor, jeg også mener, at staten skal spille en rolle i det her. Så det har spørgeren fuldstændig ret i, og det må spørgeren gerne kalde mig.

Kl. 18:20

Kl. 18:23

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Så er det spørgeren for anden korte bemærkning.

Kl. 18:20

René Christensen (DF):

Tak. Rundtomkring i verden har man jo set socialismens storhedstid, men man har så sandelig også set socialismens fald.

I forhold til det her vil jeg sige, at vi kommer tæt på et svar, ja, det er lige før, vi får det svar, at man ikke ønsker den her form for diktat over for fagbevægelsen. Det vil man ikke have. Man ønsker ikke den her ligestilling, som man vil pådutte andre. Den vil man ikke indføre i sit eget organ. Der betyder det ingenting. Men der, hvor man kan pådutte det private den, vil man gerne gøre det. Jeg synes, det er påfaldende, at man skiller tingene så voldsomt ad.

Jeg synes overhovedet ikke, man skal gå ud og pådutte nogen den her form for ligestilling. Men det er påfaldende, at det kun er ude i det private, man vil styre det, mens man indadtil, hos sig selv, dér, hvor man har mulighederne for det, ikke ønsker at pådutte nogen noget overhovedet. Men jeg synes, vi er kommet tæt på det svar, at det er de private, der skal jagtes, og at de andre skal have lov til at være i fred, for det er jo hjemme hos vennerne.

Kl. 18:21

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:21

Julie Rademacher (S):

Jeg må bare konstatere, at Dansk Folkepartis ordfører nu forsøger at agere ligestillingsordfører for Socialdemokraterne, og at Dansk Folkepartis ordfører gør et utrolig dårligt stykke arbejde. Socialdemokraterne mener bestemt, at vi skal have ligestilling i det danske samfund. Det holder jeg fast i, og jeg mener ikke, man kan sammenligne de ting, som DF's ordfører her gør.

Kl. 18:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er en mere for en kort bemærkning. Der er faktisk to mere, kan jeg se nu, og den første af de to måske sidste i denne omgang er fru Pia Adelsteen. Værsgo.

Kl. 18:22

Pia Adelsteen (DF):

Tak. Nu sagde fru Julie Rademacher, at man ikke kunne sammenligne fagbevægelsen med private børsnoterede selskaber, men kom så selv med et forslag, nemlig at man kunne sammenligne fagbevægelsen med offentlige virksomheder. Så er det, jeg sidder og undrer mig lidt og tænker: O.k., man starter altså ude i det private; der er nogle virksomheder, hvor der er nogle ejere, der har investeret nogle penge, og som har taget en risiko for at få noget op at stå, og det er så der, man vil gå ind og regulere. Hvorfor har man ikke i stedet sagt: Nu foreslår vi det her for de offentlige institutioners og virksomheders vedkommende? Hvorfor har man ligesom ikke fejlet for egen dør først, som hr. René Christensen sagde? Så kunne man jo i den forbindelse have taget fagforeningerne med.

Kl. 18:23

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Julie Rademacher (S):

Offentlige virksomheder er ikke det samme som fagbevægelsen. Det var heller ikke det, jeg sagde, så det, DF's ordfører her forsøger at lægge mig i munden, er altså fuldstændig forkert.

Kl. 18:23

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Pia Adelsteen for anden korte bemærkning.

Kl. 18:23

Pia Adelsteen (DF):

Men ordføreren kom selv med sammenligningen. Ordføreren sagde, at hvis man skulle sammenligne fagforeninger med noget andet, var det måske offentlige virksomheder. Det var det, ordføreren sagde, og det er derfor, jeg spørger ind til det.

Jeg kan bare ikke forstå, at man nu fra venstrefløjens side kommer med et forslag om kvoter, og så skal det straks være på et område, hvor der er nogle mennesker, der har taget en risiko. Hvis man fra venstrefløjens side ønsker kvoter – det ønsker vi bestemt ikke i Dansk Folkeparti, og det er vist også fremgået klart af debatten – hvorfor starter man så ikke et sted, hvor der ikke er folk, der har taget en risiko, hvor der ikke er folk, der har investeret penge for at få et udbytte?

Kl. 18:24

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:24

Julie Rademacher (S):

Det er faktisk forkert, at jeg sammenlignede fagbevægelsen med offentlige virksomheder. Jeg sammenlignede offentlige virksomheder med private virksomheder. Det kan DF's ordfører se af referatet.

Jeg vil sige, at der er rigtig meget, DF ikke forstår, og der er rigtig meget, som DF ikke ønsker. Men hvad er det egentlig, Dansk Folkeparti gerne vil? Hvad er egentlig Dansk Folkepartis helt konkrete forslag til, hvordan vi får flere kvinder på topposter? Hvad er DF's helt konkrete forslag til, hvordan vi kommer ud af den økonomiske krise? Vi har en vækstpakke, vi har udspillet »Fair Forandring«, vi har også et udspil på ligestillingsområdet, men hvad er det, Dansk Folkeparti egentlig gerne vil? Det kunne jeg rigtig godt tænke mig at få svar på.

Kl. 18:25

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Det bliver så ikke i denne omgang. Men der er endnu en for en kort bemærkning, og det er fru Helle Sjelle. Værsgo.

Kl. 18:25

Helle Sjelle (KF):

Jeg synes, det har været en rigtig, rigtig interessant og spændende debat. Jeg må også sige, at jeg stadig væk har svært ved at finde hoved og hale i argumentationen for at indføre kvoter, for mægtig konsekvens skal man da lede længe efter. På den ene side er man parat til at hetze det private erhvervsliv, og man er parat til at pålægge dem noget og stille en masse krav, og på den anden side er man, når det kommer til fagbevægelsen, lidt mere uld i mund-agtig. Og der kan vi stadig væk ikke rigtig få svar på, hvad man egentlig vil gøre, men A.P. Møller – Mærsk A/S er man altså parat til at ophæve med det samme, hvis de ikke lever op til de her krav.

Jeg mangler stadig væk et svar i forhold til fagforeningerne: Hvad har fru Julie Rademacher og Socialdemokratiet tænkt sig at man skal gøre ved dem?

Kl. 18:26

Kl. 18:28

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:26

Julie Rademacher (S):

Jeg vil meget gerne tage en snak med samtlige ledelser i fagbevægelsen om det her, og jeg vil også meget gerne kigge på, hvor slemt eller godt det egentlig står til i fagbevægelsen.

Fagbevægelsen er mange forskellige ting. Fagbevægelsen er bl.a. demokratisk forankret i modsætning til de børsnoterede virksomheders bestyrelser, hvor aktionærer kan møde op på et møde og beslutte noget. I fagbevægelsen stemmer alle folk, når der bliver stillet et forslag – det gør de f.eks. i HK Privat i øjeblikket.

Så man går jo ind og kigger på organisationsstrukturerne i de her forskellige organisationer, og det er forskellige ting, der gør sig gældende. Det vil sige, at det er enormt svært lige at sammenligne den ene med den anden. Men jeg vil da gerne gå ind og kigge på det.

Vi behandler i dag et forslag om kvinder på topposter, og det er det, jeg forholder mig til i dag.

Kl. 18:26

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Fru Helle Sjelle for anden korte bemærkning.

Kl. 18:27

Helle Sjelle (KF):

Nu gør det jo ikke noget, at der ligesom er en vis form for sammenhæng i argumentationen, en vis form for logik, og den må jeg ærligt tilstå at jeg savner fuldstændig.

Jeg synes, der er lidt for meget uld i mund i svaret på spørgsmålet om fagbevægelsen, så jeg vil derfor gerne prøve at spørge en gang til: Hvad er det, Socialdemokratiet har tænkt sig at kræve af fagbevægelsen og lignende organer? Har man også tænkt sig at indføre kvoter der?

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det jo altså ikke er os, der har foreslået, at man skal indføre kvoter, det er Socialdemokratiet med flere.

Kl. 18:27

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 18:27

Julie Rademacher (S):

Man kan ikke sammenligne de to organisationer fuldstændigt. Det kan man bare ikke.

Vi har her fremsat et forslag om flere kvinder på topposter og taget et initiativ på ligestillingsområdet, og jeg vil faktisk sige, at jeg synes, vi har haft en fremragende debat. Det har været en fornøjelse for en gangs skyld at diskutere ligestilling her i Folketinget, også med den nye minister, som jeg synes trods alt viser nogle gode taktik og gode toner. Men jeg må også bare indrømme, at jeg synes, det er ærgerligt, at man på en eller anden måde skal tæskes igennem, fordi man mener noget og har fremsat et forslag.

Jeg må også bare sige, at vi fra oppositionens side rent faktisk har en progressiv ligestillingspolitik, og vi vil bestemt gå videre med det, som har været en del af debatten i dag. Ud over det har vi også rigtig mange andre punkter, hvor vi gerne vil ud af busken på ligestillingsområdet, så jeg håber bestemt, at det er noget, vi alle sammen kan bidrage til. For os er kvoter ikke målet i sig selv – for os er kvoter midlet til at nå et mål.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren i denne omgang, er jeg nødt til at sige, for der er nogle, der har bedt om en anden ordførerrunde, så jeg skal lige tjekke, om det kun er et enkelt parti, der har bedt om anden ordførerrunde, for ellers skal partierne jo på talerstolen i den rigtige rækkefølge. Jeg tror kun, det er et enkelt parti. Værsgo til hr. Simon Emil Ammitzbøll, Liberal Alliance. Taletiden er så 3 minutter.

Kl. 18:29

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg har heller ikke brug for mere.

Jeg vil bare sige, at jeg synes, det er tankevækkende, at vi heller ikke i anden omgang kunne få svar på vores spørgsmål om, hvorfor kvoter skal gælde for det private erhvervsliv, men ikke for fagbevægelsen. Men så har jeg været inde at kigge lidt på et par hjemmesider, først Landsorganisationen i Danmark. I den daglige ledelse i LO er der kun 4 kvinder ud af 14. Det er altså langt fra de 40 pct. Det er måske derfor, at det er så problematisk. Går vi videre til hovedbestyrelsen, har jeg desværre ikke kunne nå at tælle, men man kan se, at der er langt, langt flere mænd, end der er kvinder.

Går man så videre til Dansk Metal og ser hovedbestyrelsen igen, begynder det først at blive interessant. Det er derfor, man ikke vil røre ved vennerne, men gerne vil genere erhvervslivet. For man læser, og der er Claus og Torben og Thorkild og Jørn og Jesper og Lars og Dan og Henning, og hvad ved jeg. Men er der dog ikke nogen kvinder i Dansk Metals hovedbestyrelse? Jo, den allersidste der står på listen, hedder Lotte Broder Jørgensen og er *kvinden* i Dansk Metals bestyrelse.

Så det der med, at fagbevægelsen bare kan klare det selv, men det kan det private erhvervsliv ikke, giver jeg sådan set ikke særlig meget for. Jeg synes, det udstiller det hykleri, som Socialdemokratiet og den øvrige opposition har stået og fremført her i dag, nemlig at man gerne vil lave indgreb over for, hvad private virksomheder skal gøre, blande sig i det demokrati, de har, og så til gengæld ikke vil blande sig i, hvad fagbevægelsen gør. Det er hykleri, vi ser fra Socialdemokratiets side, og jeg synes, at Socialdemokraterne enten skal komme op og indrømme hykleriet eller komme op og fortælle, at der dog i det mindste er konsekvens i de skadelige forslag, de vil argumentere for her fra Folketingets talerstol.

Kl. 18:31

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

Kl. 18:34

17) 1. behandling af lovforslag nr. L 170:

Forslag til lov om ændring af lov om jernbane og lov om offentlige veje og om ophævelse af lov om veteranbaner (Oprettelse af Jernbanenævnet, ophævelse af lov om veteranbaner m.v.).

Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsættelse 17.03.2010).

Kl. 18:31

Forhandling

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Forhandlingen er åbnet, og første ordfører er hr. Flemming Damgaard Larsen, Venstre. Værsgo.

Kl. 18:32

(Ordfører)

Flemming Damgaard Larsen (V):

Lovforslaget har tre formål: dels at skabe et uafhængigt tilsynsorgan på jernbaneområdet, dels at forenkle den sikkerhedsmæssige godkendelse og dels at forenkle reglerne på veteranbaneområdet.

I EU gøres der meget for at liberalisere markedet for jernbane-drift, og i denne forbindelse skal der også skabes helt uafhængige tilsynsorganer. Venstre er helt med på, at der på ingen måde må være tvivl om uafhængigheden, hvorfor vi støtter forslaget om, at Jernbaneklagenævnet får denne opgave og samtidig ændrer navn til Jernbanenævnet for at understrege, at der ikke alene er tale om et klageorgan. I fremtiden bliver Jernbanenævnet både tilsynsorgan og klageorgan.

De to foreslåede ændringer, der bevirker administrative lettelser, hilser Venstre også velkommen. Den ene drejer sig om, at der på sikkerhedsområdet, hvor det kun drejer sig om relativt enkle forhold, som ikke er kritiske i forhold til sikkerheden, ikke behøves ansøgning om godkendelse, men at dette kan ordnes af Trafikstyrelsen i bekendtgørelsesform – det er gennemskueligt og objektivt – og den anden drejer sig om at lægge bestemmelserne i lov om veteranbaner ind i lov om jernbane.

Som sagt kan Venstre støtte lovforslaget i dets helhed.

Kl. 18:33

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Jeg ser ingen ønsker om korte bemærkninger, hvorfor vi fortsætter ordførerrækken, og næste taler er hr. Magnus Heunicke, Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 18:33

(Ordfører)

Magnus Heunicke (S):

Tak for det.

Lovforslaget her er jo et forslag, som er en konsekvens af EU-regler, samtidig med at det er rettidig omhu og på en måde simpelt hen omdøber Jernbaneklagenævnet til Jernbanenævnet. Derfor er der ikke voldsomt meget politik i det.

Når vi fra socialdemokratisk side går ind for forslaget, er det, dels fordi vi jo skal leve op til EU-reglerne, dels fordi der, når vi læser høringsvarene, ikke er nogen begravede problemer i forslaget. Men det er altså ikke, fordi vi deler – som Venstre lige nævnte – et mål om, at vi skal have endnu mere liberalisering af jernbanen; det er, fordi vi skal have nogle ordentlige regler. Området trængte til en opdatering, og det er gjort med dette lovforslag, som vi altså støtter fra socialdemokratisk side.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Det går jo hurtigt, og vi er allerede klar med næste ordfører, hr. Kim Christiansen. Værsgo.

Kl. 18:34

(Ordfører)

Kim Christiansen (DF):

Sådan er det med trafikpolitikere: De kan få noget fra hånden.

Lovforslaget er jo, som flere har nævnt det, bare en teknikalitet og et rent konsekvensforslag. Jernbaneklagenævnet ændres til Jernbanenævnet, fordi det samtidig ud over at være klageorgan også bliver et tilsynsorgan. Man kan sige, at det er en direkte konsekvens af passagerrettighedsforordningen fra december 2009, som jo igen var et krav fra EU, og i passagerrettighedsforordningen stilles der netop krav om et uvildigt klage- og tilsynsorgan, der skal overvåge og føre tilsyn med, at markedet for jernbanetransportydelse er velfungerende.

Ligeledes forenkles reglerne om veteranjernbaner. Det får ingen betydning for banerne, men samler blot lovgivningen under lov om jernbane. Og her er vi så trykke ved, at ministeren bemyndiges til at fastsætte administrative regler.

Så det er et lille nemt forslag, som Dansk Folkeparti kan støtte.

Kl. 18:35

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Jeg ser heller ikke nogen, der ønsker korte bemærkninger, så vi haster videre til fru Pia Olsen Dyhr fra SF. Værsgo.

Kl. 18:36

(Ordfører)

Pia Olsen Dyhr (SF):

På grund af EU-regler skal Jernbaneklagenævnet omorganiseres til ikke kun at behandle klagesager, men derudover også føre tilsyn, og derfor ændres navnet til Jernbanenævnet. Det kan SF selvfølgelig sagtens tilslutte sig. Derudover laver man løsninger for veteranbaner, og man får generelt ryddet lidt op i reglerne.

Vi vil gerne stille et spørgsmål i udvalgsarbejdet med hensyn til de mindre væsentlige sikkerhedsforhold, der skal undtages fra godkendelsen. Vi synes, det er en god idé, at man aflaster Trafikstyrelsen, men vi vil gerne diskutere, i hvilket omfang vi slipper tøjlerne på det her område.

Men SF kan godt støtte forslaget.

Kl. 18:36

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Henriette Kjær, Det Konservative Folkeparti, værsgo.

Kl. 18:36

(Ordfører)

Henriette Kjær (KF):

Det er svært at tilføje debatten noget nyt, i og med at vi Konservative støtter det her forslag. Vi er glade for den nye tilslutningsfunktion og selvfølgelig også den regelforenkling, der ligger i, at loven om veteranbaner lægges sammen med jernbaneloven. Vi støtter forslaget. Tak.

Kl. 18:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Erika Lorentsen fra Det Radikale Venstre.

(Ordfører)

Erika Lorentsen (RV):

Vi kan også i Det Radikale Venstre støtte lovforslaget, som jo bare handler om nogle nødvendige tilretninger, for at Danmark kan imødekomme en kritik fra EU i forhold til at føre tilsyn på området.

Kl. 18:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak for det. Næste taler er ordfører hr. Per Clausen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 18:37

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Nu vil jeg selvfølgelig meget nødig ødelægge den gode stemning, så jeg skal bestræbe mig på at have en positiv tilgang til det her lovforslag. Det kan heller ikke udelukkes, at Enhedslisten vil stemme for, vil jeg sige.

Men altså, udgangspunktet for hele det her lovforslag, nemlig de regler, som EU har fastlagt, og som har betydet en øget tilgang af private operatører i jernbanetrafikken, er faktisk ikke noget, som vi synes er fornuftigt eller hensigtsmæssigt. Efter vores opfattelse burde togtrafik, anlæg og vedligehold af infrastrukturen være samlet og være et offentligt anliggende. Vi synes sådan set, at hvis vi kigger på de udbud, der har været nu, senest med Kystbanen, så er det svært at se den store positive effekt af det, for nu at udtrykke sig på forsigtigt jysk.

Men det er klart, at når man så har valgt bl.a. efter påbud fra EU at sende togtrafikken i udbud, er der selvfølgelig en vis logik i, at der etableres en overvågningsfunktion, der kan se til, at regler og bestemmelser overholdes, og at operatørerne opfylder de kontrakter, de har indgået.

Det, som vi også synes kunne være interessant at man brugte sådan et navn til at se på, var, at infrastrukturforvalterne ikke modarbejder operatører, der vil køre på strækninger, hvor DSB eller andre ikke ønsker at drive togtrafik, som det f.eks. er tilfældet med Tønder-Tinglev-banen. Her har flere operatører i årenes løb forsøgt at igangsætte godskørsel, men er blevet mødt med allehånde forhindringer, angiveligt fordi staten ikke vil investere i en genopretning af banen.

Vi har da også en forventning om, at Jernbanenævnet kan blive inddraget i at se på Kystbanen og Øresundstrafikken.

Så synes vi – det fremgår også af høringsssvarene – at der er en lille smule diskussion om, hvordan man sikrer, at Jernbanenævnet får uafhængighed i forhold til Trafikstyrelsen. Efter vores opfattelse opnås en sådan uafhængighed bedst, hvis nævnet får sit eget sekretariat, og ikke, som det fremgår af høringsnotatet, skal have adresse hos Trafikstyrelsen. Vi mener sådan set, at uafhængighed i den her sammenhæng er en vigtig ting.

Men vi vil indgå konstruktivt og positivt i udvalgsarbejdet, og jeg har da faktisk en forventning om, at vi afslutningsvis godt kan stemme for det her lovforslag, i hvert fald særlig hvis vi kan få en lidt klarere afklaring af Jernbanenævnets uafhængighed i forhold til Trafikstyrelsen og ministeriet.

Kl. 18:40

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Næste taler er transportministeren, værsgo.

Kl. 18:40

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Først vil jeg takke for de positive tilkendegivelser til lovforslaget. Som led i liberaliseringen af markedet for jernbanetransportydelse

stiller EU jo krav om uafhængige tilsynsorganer. Tilsynsorganernes opgave er at overvåge markedet og føre tilsyn med, at det er velfungerende. I dag er det jo Transportministeriet, der fungerer som tilsynsorgan. Med lovforslaget ændrer vi på den ordning, så den stemmer overens med de krav, der stilles i EU-retten til tilsynsorganernes uafhængighed. Det gør vi så ved at omdanne det eksisterende Jernbaneklagenævnet til et nyt uafhængigt Jernbanenævnet og lægge tilsynsopgaverne dertil. Det nye Jernbanenævnet skal så både behandle klager og varetage tilsynsopgaver.

I lovforslaget foreslås endvidere, at Trafikstyrelsen bemyndiges til at fastsætte regler om, at visse forhold undtages fra sikkerhedsmæssig godkendelse. Hensigten er, at der ikke skal søges en godkendelse for relativt enkle forhold, som ikke er kritiske i forhold til sikkerheden på området. Kriterierne for undtagelse fra godkendelse vil blive fastlagt i bekendtgørelsesform, så forholdene bliver objektive og gennemsigtige for alle.

Herudover indeholder lovforslaget en forenkling af reglerne på veteranbaneområdet, og det foreslås i den forbindelse, at loven om veteranbaner ophæves, og at bestemmelser om veteranbaner samles i lov om jernbane. Jeg ser frem til den videre behandling af forslaget og er naturligvis rede til at svare på spørgsmål i den forbindelse.

Kl. 18:41

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til transportministeren.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

18) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 142:

Forslag til folketingsbeslutning om veterankøretøjer.

Af René Christensen (DF) m.fl.

(Fremsættelse 02.03.2010).

Kl. 18:41

Forhandling

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Forhandlingen er åbnet. Transportministeren. Værsgo.

Kl. 18:42

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Intentionerne med forslaget om at støtte op om den kulturelle værdi af de gamle køretøjer kan jeg tilslutte mig.

Der er også flere af punkterne i forslaget, som jeg er positiv over for. Der er forslaget om ejerskiftesyn af biler, der er registreret til veterankørsel. Motorcyklerne er jo allerede nu omfattet af ejerskiftesyn, og forslaget kan gennemføres uden en lovændring. Jeg vil bede Færdselsstyrelsen sende et udkast til bekendtgørelse i høring. Direktivet om periodiske tilsyn foreskriver, at Kommissionen ligeledes kan høres ved indførelse af sådanne særegler.

To af de andre punkter er jeg ligeledes positiv over for. Det er undtagelsen fra miljøzoner. Det mener jeg så ikke at det er nødvendigt at træffe en folketingsbeslutning om, da der som bekendt ikke er miljøzoner for almindelige biler i dag. Men jeg vil oversende forslaget med min positive opbakning til min kollega, miljøministeren.

Tilsvarende gælder årlig opkrævning af vægtafgift for køretøjer, der er registreret første gang for mere end 35 år siden. Jeg vil oversende forslaget til min kollega, skatteministeren, med min positive opbakning.

Så er der et par fundamentale dele af forslaget, jeg ikke er enig i. Det ene vedrører forsikring af køretøjerne. Forslaget går ud på, at ejeren af et køretøj med originalitetsbevis får adgang til de særlig gunstige forsikringsvilkår, der gælder for veterankørsel mellem den 15. marts og den 15. november. En forsikring er jo en privatretlig aftale mellem køretøjets ejer og forsikringselskabet, og prisfastsættelsen skal regeringen jo som sådan ikke blande sig i.

Den anden vedrører originalitetsbevis. Forslaget går ud på, at synsmyndigheden mod gebyr skal udstede originalitetsbevis til veterankøretøjer. Da hovedformålet med originalitetsbeviset er at indgå sådanne forsikringsvilkår, er det ikke en myndighedsopgave at udfærdige det. Færdselsstyrelsen har i øvrigt oplyst, at medarbejderne i synsvirksomhederne ikke er uddannede til at foretage en originalitetsvurdering.

Sammenfattende kan jeg således bakke op om intentionen om at støtte veterankøretøjskulturen. Jeg vil se på ejerskiftesyn på biler, der er registreret første gang for mere end 35 år siden, og som er registreret til veterankørsel. Det vil ske efter en høring, herunder af Kommissionen. Forslag om miljøzonefritagelse og afgiftsopkrævning sender jeg videre til mine kollegaer.

Men altså, forsikringspriser og originalitetsbeviser er så fundamentalt uden for rammerne af, hvad regeringen vil regulere, så jeg må afvise de to punkter og dermed det samlede beslutningsforslag. Men jeg vil gerne medvirke til det, hvis vi kan finde en måde, som vi kan imødekomme hinanden på.

Kl. 18:44

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ministeren. Så går vi til ordførerrækken, og den første ordfører er hr. Flemming Damgaard Larsen, Venstre. Værsgo.

Kl. 18:44

(Ordfører)

Flemming Damgaard Larsen (V):

Beslutningsforslaget har jo til formål at få skabt bedre vilkår for veterankøretøjer i Danmark. Venstre hilser forslaget velkommen. Det er netop meget vigtigt, at også den del af kulturarven, som vedrører køretøjer, i vid udstrækning bliver tilgodeset. De mange situationer, som forslagsstillerne nævner, hvor veteranbiler og andre veterankøretøjer indgår, er meget væsentlige, og derfor skal vi værne om de historiske køretøjer og skabe de bedst mulige vilkår.

De dele af forslaget, som umiddelbart kan gennemføres uden lovændringer, vil Venstre opfordre ministrene til at få gennemført ved de administrative forskrifter, som skal til. Der kan dog være elementer i beslutningsforslaget, som der skal ses nærmere på, f.eks. det med originalitetsbevis og forsikringsforhold, som det er tvivlsomt om lovgivningsmagten kan blande sig i, da der er tale om forsikringsvilkår i forbindelse med privatrettlige forhold.

Men Venstre vil i udvalgsarbejdet se positivt på, hvor langt det er muligt at gå, herunder om det er mest betimeligt at lave en beretning.

Kl. 18:46

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Og den næste taler er hr. Magnus Heunicke, ordfører for Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 18:46

(Ordfører)

Magnus Heunicke (S):

Tak for det. I det her beslutningsforslag fra Dansk Folkeparti skriver partiet, at veteranbiler er vigtige for Danmark, og det lader til, at vi

alle sammen er enige om det. Det er sjovt at se Dansk Folkepartis argumentation, for de skriver i forslaget: »selv om de er importeret fra udlandet«. Partiet er jo ikke ligefrem kendt for at hylde den slags udenlandske kulturelle input til vores hverdagsliv her i Danmark, men de skriver ligefrem, at de her veteranbiler er uundværlige i filmoptagelser, og nævner DR-tv-serierne »Krøniken« og »Matador«. For os andre er det en anelse komisk, at netop de her to tv-serier nu pludselig er blevet vigtige for Dansk Folkeparti, for partiet har jo i den offentlige debat slået fast, at de her tv-serier, »Krøniken« og »Matador«, er ondsindet venstreorienteret propaganda, der gør grin med gode borgerlige kræfter som Oberst Hackel og fremhæver socialdemokratiske helteskikkelser som Palle From.

Nå, nok om det retoriske. Det er godt, at der kommer fokus på problemstillingen, som opleves af alle de mange danskere, som er entusiaster. Der er registreret mere end 90.000 køretøjer over 30 år i Danmark, og vi hilser det velkommen, at der kommer fokus på det. Her fra Folketingets side er det vigtigt, at vi ikke farer til det, man kunne kalde symbollovgivning, der ikke gavner det, der er intentionen. Og derfor lytter vi meget nøje til, hvad de siger i Motorhistorisk Samråd. For hvorfor lave et særligt dansk bevis for en bils originale standard, når der allerede findes et sådant bevis i den internationale veteranbilorganisation, som bruges verden over? At oprette en særlig dansk pendant kan vi ikke se de store ideer i.

Vi har konstateret, at ministeren vil imødekomme en række af elementerne i forslaget, og det synes vi er fremragende, men vi vil også fra socialdemokratisk side foreslå, at vi laver et udvalgsarbejde inspireret af motorentusiasterne selv om at nedsætte en arbejdsgruppe, der skal komme med ændringsforslag til reglerne om de motorhistoriske køretøjer. Tak.

Kl. 18:48

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Og den næste ordfører er fru Pia Olsen Dyhr, SF. Det er helt fint, der er tid nok. Dansk Folkeparti er jo forslagsstiller, så det er derfor, det er SF's tur. Værsgo.

Kl. 18:48

(Ordfører)

Pia Olsen Dyhr (SF):

Dansk Folkeparti vil gøre det nemmere at køre med veteranbil, og det kan SF som sådan godt støtte. Vi har lagt mærke til, at et af forslagene, der er i Dansk Folkepartis beslutningsforslag, er, at man vil lade veteranbiler være undtaget i forbindelse med miljøzonerne. Nu er miljøzonerne jo ikke indført for almindelige biler, men vi synes egentlig, det er oplagt også at kigge på, hvad der kommer til at ske i fremtiden, og om veteranbilerne skal være undtaget herfra. Det er jo ikke så mange biler, vi snakker om, og hvis man kan bruge en international mærkeordning til at definere, hvad det er for nogle biler, sådan som veteranbilklubben har foreslået, synes vi, det vil være en oplagt måde at gøre det på.

Herudover er vi også positive over for at kigge på, om man kan ændre tingene i forbindelse med originalitetsbeviser og måske også ændre den adgang, man kan få til forskellige former for forsikringsvilkår i den forbindelse.

Vi kan ikke støtte forslaget om skatter og afgifter, for vi mener simpelt hen ikke, at vi kan finde finansiering til det, og det vil ikke være økonomisk ansvarligt så at støtte den del af forslaget. Men vi ser frem til behandlingen i Trafikudvalget, og vi vil være meget positivt indstillet over for forslaget.

Kl. 18:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Næste taler er fru Henriette Kjær, Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

(Ordfører)

Henriette Kjær (KF):

Jeg vil gerne takke Dansk Folkeparti for det her forslag, som har til formål at gøre livet lettere for veteranbilere. Det synes jeg er et godt formål, for når man har en hobby, som man bruger mange timer på og går op i med liv og sjæl, så skal man jo ikke belemres med unødvendigt bureaukrati eller med afgifter. Jeg synes selv, det er en stor glæde at se de flotte, gamle biler køre rundt om sommeren, hvor det er muligt for dem at køre eller være udstillet. Man kan se, at der er blevet brugt rigtig meget knofedt på dem.

Nu er jeg glad for, at vi har hørt, at transportministeren er positiv over for dele af det her forslag. Det glæder os Konservative, at man vil prøve at gøre livet lettere for veteranbilerne ved at sikre sig, at i hvert fald nogle af forslagene kan blive ført ud i livet, og at man så prøver at undersøge, om man kan gå videre med nogle af de andre. Vi er meget positive over for at se på, hvor langt vi kan komme under udvalgsarbejdet, og så må vi se, om vi kan få det afsluttet til fordel for de mange mennesker, der bruger mange timer af deres fritid på at have den her hobby. Tak.

Kl. 18:51

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Også tak til ordføreren. Næste taler er fru Erika Lorentsen, Det Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 18:51

(Ordfører)

Erika Lorentsen (RV):

I Det Radikale Venstre ser vi også meget positivt på, at der kan blive støttet op om dem, der bruger tid på veterankøretøjer, fordi det jo er en væsentlig del af vores kulturarv. Vi synes også, det er vigtigt, hvis vi gennemfører et eller andet, at det så i hvert fald bliver udgiftsneutralt. Jeg synes, det lød meget fornuftigt at lægge os op ad den internationale mærkeordning. Så er vi selvfølgelig også positive over for, hvis der kan blive noget mindre bureaukrati på området.

Der står også i forslaget, at bilerne skal fritages for forbud mod kørsel i kommende miljøzoner i byerne, og vi er på forskellige måder en lille smule bekymrede for, hvad det kan føre med sig. Men alt i alt vil vi selvfølgelig gå positivt ind i forhandlingerne.

Kl. 18:52

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Per Clausen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 18:52

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Der er i hvert fald et enkelt element i det her beslutningsforslag, der næsten kan hensætte Enhedslisten i begejstring. Det er omtalen af personbiler som sådan noget, der hører hjemme i Motorhistorisk Samråd. Det synes jeg faktisk er en rigtig, rigtig god og interessant betragtning, og jeg er glad for, at Dansk Folkeparti tilslutter sig, at det er den måde, vi skal se på det på.

Jeg kan så i forlængelse af det sige, at netop fordi vi sådan set anerkender, at personbilen har spillet en både stor og vigtig og også positiv rolle i den danske historie, synes vi faktisk, at der er al mulig grund til at værne om veteranbiler og de mennesker, som sørger for at holde dem i live. Vi kan så håbe på, at den interesse, der er for det her område i Folketinget, også kan brede sig til veteraner og til nogle af dem, der holder liv i nogle af vores gamle småskibe osv. Der er faktisk mange områder, hvor der kunne være god grund til at

give nogle ordentlige gode og fine vilkår for at bevare nogle af de ting, der ellers har en tilbøjelighed til at forsvinde.

Vi har, ligesom enkelte andre har givet udtryk for, måske lidt bekymring for det, der ligger i forslaget omkring afgifter, men synes ellers, at det vil være meget fornuftigt at have et udvalgsarbejde og håber i givet fald, at vi også, som jeg har forstået, kan få et godt og konstruktivt samarbejde med transportministeren om, hvad vi kan gennemføre af fornuftige tiltag, som rækker ind på det her område. Så vi er positive og synes, at det her beslutningsforslag på mange måder er udtryk for en slags ny historisk tænkning i Dansk Folkeparti, som vi synes meget godt om.

Kl. 18:53

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Den næste taler er ordføreren for forslagsstillerne, hr. René Christensen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 18:54

(Ordfører for forslagsstillerne)

René Christensen (DF):

Det er jo rigtig dejligt at komme herop som den sidste som forslagsstiller til beslutningsforslaget her. Der blev taget rigtig, rigtig pænt imod det, og det er jeg utrolig glad for. Specielt ministeren synes jeg gjorde det rigtig godt i forhold til, at der er nogle ting her, som vi faktisk kan gøre uden lovændringer og tage fat på med det samme. Det hilser vi meget, meget velkommen.

Jeg vil starte med at sige, hvorfor vi har fremsat forslaget her. Det har vi simpelt hen gjort, fordi vi her har en gruppe, som har en interesse, som måske er lidt ud over det sædvanlige. Der er rigtig mange mennesker, som bruger deres fritid på idræt og på mange andre områder, men her er der en gruppe, som bruger deres fritid på at holde gamle biler ved lige, køre i dem og sprede glæde med det. Vi kender vel alle sammen det at komme til bryllup, hvor brudeparret bliver hentet i en flot ældre bil og kører væk, og man får en rigtig god oplevelse ud af det.

Mange har også den oplevelse, at når man kører på vejen og møder en gammel bil, kigger man og siger: Hov, det var jo en Folkevogn, eller det var en Volvo Amazon, som kørte derovre. Sådan en kan vi huske at vores bedsteforældre kørte i. Der er også rigtig mange ejere af de biler, som oplever, når de kører ind og tanker deres bil op, at mens de står og gør det, kommer der nogle folk hen til dem og siger: Jamen det er dog et dejligt køretøj, du har der. Så får man en snak med folk.

Det vil sige, at denne interesse faktisk også spreder glæde til andre mennesker end kun lige brugerne, og derfor synes vi, det er lidt synd, at der i hvert fald her på det sidste er kommet nogle ekstra afgifter. Det drejer sig ikke om store penge til statskassen, men for den enkelte kan det godt betyde noget. Det drejer sig bl.a. om en benzinafgift på 1.000 kr. pr. liter, som en veteranbil kører under 16 km på literen. Som vi nok alle sammen ved, kører ældre biler ikke så langt, og hvis man har importeret en Ford A, som måske kører 5 km på literen, drejer det sig faktisk om, at man skal betale 11.000 kr. ekstra i afgift. Det synes vi måske er lidt skørt, også i forhold til at de her biler måske kun kører noget, der ligner 1.000, 1.500 eller maks. 2.000 km om året, så det er en meget, meget, meget dyr kilometerpris, ejerne skal til at betale. Jeg kunne forstå på ministeren, at der bliver sendt noget over, og så får vi også lejlighed til at kigge på, hvad det faktisk reelt kommer til at koste. Alt i alt vil jeg sige, at det har været meget, meget positivt at høre det, der er blevet sagt her.

I forhold til miljøzoner har flere nævnt, at det problem har vi jo ikke endnu. Det er fuldstændig korrekt, men f.eks. i København har vi det jo på lastbilområdet. Lastbiler skal have specielle miljøbeviser for at kunne komme ind, og jeg er sikker på, at vi også fremadrettet vil se det på personbilområdet, og det ville også være ganske udmærket. Men indimellem skal vi også som folkevalgte nogle gange

være lidt fremme i skoene og sige, at vi kan se, hvad vej udviklingen går, og derfor vil vi gerne i stedet for at komme på bagkant, så der kommer en masse sure veteranbilejere og spørge: Hvorfor kan vi nu ikke få lov at køre i de områder her? Så har vi allerede været fremme og sige: Jamen det har vi faktisk allerede styr på, og de biler kan få lov at køre i de områder.

Men alt i alt vil jeg sige, at jeg synes, det har været rigtig, rigtig positivt. Det er også en meget, meget positiv sag, og der er faktisk mange mennesker, der har glæde af den, og jeg vil se frem til, at vi kan få lavet en fornuftig beretning. Jeg ser frem til, at der bliver kigget på de enkeltting, som vi faktisk kan gøre uden lovændringer, og vi får oversendt de ting, som ikke lige ligger hos miljøministeren, til yderligere behandling. Så jeg vil sige tak for behandlingen af beslutningsforslaget, og jeg ser meget, meget frem til, at vi kommer videre med sagen.

Kl. 18:57

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

19) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 146:

Forslag til folketingsbeslutning om anlæg af to nye jernbanespor fra Snoghøj til Århus som alternativ til udbygning af Østjyske Motorvej fra Skærup til Vejle Nord.

Af Per Clausen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 15.03.2010).

Kl. 18:57

Forhandling

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Forhandlingen er åbnet. Transportministeren. Værsgo.

Kl. 18:58

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Regeringen har det som erklæret mål, at den kollektive trafik skal løfte det meste af fremtidens trafikvækst. Der er enighed herom blandt et meget bredt politisk flertal her i Folketinget, og det kom til udtryk i »Aftaler om en grøn transportpolitik 2009«. Der er i den sammenhæng truffet beslutninger om store og markante investeringer til gavn for den kollektive trafik. Store, langsigtede trafikinvesteringer kræver et solidt beslutningsgrundlag, både for vores egen og for eftertidens skyld, og i erkendelse heraf er der truffet aftale om gennemførelse af strategiske undersøgelser, der skal kortlægge fremtidens trafikale udfordringer og løsningsmuligheder. Undersøgelserne omfatter Østjylland, Vestfyn og hovedstadsområdet, altså netop de områder, som Enhedslisten nu fremsætter sine egne løsrevne forslag om i dag.

Jeg ser jo de fremsatte forslag som en demonstration af Enhedslistens politiske holdninger, og jeg tror ikke, at Enhedslisten selv har nogen forventninger om, at regeringen og Folketinget sådan uden videre vil gå i gang med at iværksætte de foreslåede konkrete initiativer. Jeg har ikke mere at tilføje til beslutningsforslaget.

Kl. 18:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Det medførte alligevel et enkelt spørgsmål. Hr. Per Clausen.

Kl. 18:59

Per Clausen (EL):

Man kunne jo godt have det synspunkt, at både beslutninger om jernbaneanlæg og anvendelse af et større beløb på udvidelse af motorveje med fordel kunne afvente en egentlig analyse af det transportbehov, som vi forventer kommer i fremtiden, og som vi ønsker at opfylde. Det er jeg sådan set enig med transportministeren i.

Men nu har transportministeren sammen med de øvrige partier i Folketinget jo valgt at sikre, at den største vækst i trafikken fremover kommer til at ske i den kollektive trafik ved at gå i gang med at udvide motorvejen i Østjylland. Jeg synes måske, at det er lidt paradoksalt, at man starter med at gøre det, at man udvider den del af transportsektoren, som enten ikke skal have nogen vækst eller skal have den mindste del af væksten. Det kan jeg ikke rigtig forstå.

Kl. 19:00

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 19:00

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Nu er det jo sådan, at det er den aftale, vi har indgået, og at flere af forslagene, der er kommet frem her, var nemme at gå i gang med. Men uanset hvad kan man jo konstatere, at langt den største part af de penge, vi afsætter, går til den kollektive trafik.

Kl. 19:00

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Per Clausen.

Kl. 19:00

Per Clausen (EL):

Nu er Østjylland jo en meget tætbeholdt og meget trafikeret del af Danmark. Mener transportministeren, at man kan forestille sig, at der er ret mange andre steder i Danmark, hvor man kunne løse en stor del af fremtidens transportbehov ved hjælp af forbedrede togforbindelser, ved hjælp af den kollektive trafik, end lige præcis i Østjylland? Det virker dybt, dybt paradoksalt, at man på den ene side siger, at det meste af væksten i fremtidens transport skal ske i den kollektive trafik, og at man på den anden side så gør det i Østjylland, at man starter med at investere i motorveje.

Kl. 19:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 19:01

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Nu er det nogle hængsler, vi laver der. Men de store undersøgelser har vi jo iværksat, og vi har set, at nogle af de første rapporter er kommet, og der kommer flere. Meningen er jo, at senest i 2013 vil vi skulle tage stilling til det, og forhåbentlig kan vi allerede gå i gang før.

Kl. 19:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ministeren. Så er det hr. Flemming Damgaard Larsen fra Venstre.

Kl. 19:01

Kl. 19:04

(Ordfører)

Flemming Damgaard Larsen (V):

Da Venstres ordfører, hr. Kristian Pihl Lorentzen, ikke har mulighed for at være til stede her i aften, skal jeg kort redegøre for Venstres synspunkter om det foreliggende forslag.

Det er jo således, at det ikke er mere end cirka en måned siden, at der fandt en behandling af L 133 sted, med hvilket vi jo går ind for, at der skal ske en udbygning af motorvejen ved Vejle. Det er et forslag, som vi støtter meget varmt fra Venstres side. Da der jo kommer en analyse, som er igangsat, om banekapaciteten i Jylland, vil vi afvente den, inden vi går videre på det område, som her er skitseret.

På den baggrund kan Venstre ikke medvirke til at støtte beslutningsforslaget.

Kl. 19:02

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Magnus Heunicke fra Socialdemokratiet.

Kl. 19:02

(Ordfører)

Magnus Heunicke (S):

Her har vi jo et rigtig klassisk Enhedslisteforslag. Det er klart for enhver, at Enhedslisten er Folketingets mest røde parti, så naturligvis vil Enhedslisten kæmpe imod stort set al asfalt i Danmark for i stedet at bruge pengene på jernbaner. Og som det for det meste er med Enhedslistens forslag, er der meget sagligt gennearbejdet stof her og nogle sympatiske mål. Vi Socialdemokrater er da også enige med Enhedslisten i, at det er på tide at styrke den kollektive trafik, efter at den danske trafikpolitik i årevis har været alt for ensidigt fokuseret på asfalt.

Men vi ved også, at bilen er og i lang tid fremover vil være en helt uundværlig del af det danske samfund. De steder, hvor bilerne i dag holder i kø, taber samfundet værdier hver eneste dag. Vi taler om milliarder af kroner i tabt arbejdskraft på grund af fremkommelighedsproblemer på vejene. Det er vi pinedød nødt til at gøre noget ved. Derfor er vi meget tilfredse med det forlig, vi indgik, og som havde størst fokus på den kollektive trafik, men også udbyggede vejene, hvor behovet dokumenterbart er størst, bl.a. lige her.

Der er behov for et trafikpolitisk paradigmeskift, hvis vi for alvor skal have styrket den kollektive trafik. Den nye regering vil stå for en markant større satsning på den kollektive trafik, men selv om jeg personligt deltager i et familieforsøg derhjemme om at leve 1 år uden bil, ved jeg, at Danmark også fremover har brug for både biler og veje, som de kan køre på.

Kl. 19:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er en enkelt kort bemærkning til hr. Per Clausen.

Kl. 19:04

Per Clausen (EL):

Det lyder jo alt sammen rigtig godt, og jeg kan såmænd også være enig med hr. Magnus Heunicke i, at bilen ikke kun har en motorhistorisk placering i Danmark, men sikkert også en placering i fremtiden.

Jeg vil godt spørge hr. Magnus Heunicke om, hvordan han selv synes, at det passer sammen med ideen om, at det meste af væksten i trafikken fremover skal være i den kollektive trafik, at man i Østjylland, et af de tættest befolkede områder i Danmark, starter med at udvide motorvejen.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 19:04

Magnus Heunicke (S):

Jeg er fuldstændig enig med Enhedslisten i, at det havde været mest rigtigt at starte en udbygning af jernbanen samtidig, jeg tror ikke, at det er enten-eller. Men vi ved jo, at vi deler visionen om en timeplan, altså at man skal kunne køre i tog, som kun må tage 1 time mellem de større byer.

Regeringens plan er, at man starter med strækningen København-Odense, og dernæst tager man strækningen fra Århus til Aalborg. Og den midterste strækning, som er den mest vigtige, i hvert fald hvis man ser det på nationalt plan, altså byerne i korridoren mellem Odense og Århus, venter man med til formentlig en gang efter 2020. Og det er jo den strækning, vi taler om her, så der deler vi sådan set Enhedslistens ønske om at sige: Lad os fremrykke det arbejde med at få opgraderet jernbanen og den kollektive trafik på den strækning, hvor der er masser af potentiale, fordi der er så tæt befolket.

Kl. 19:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Per Clausen.

Kl. 19:05

Per Clausen (EL):

Hvordan mener hr. Magnus Heunicke, at det påvirker valget mellem den kollektive trafik og togtrafikken i det her område, at der bliver bedre plads til bilerne, mens der stadig væk er dårlige forhold for togdriften? Tror hr. Magnus Heunicke ikke, at det vil øge antallet af biler og dermed i virkeligheden være med til at skabe yderligere problemer og udfordringer, inden vi så engang i 2030/2040 får den meget omtalte 1-times-drift mellem Odense og Århus?

Kl. 19:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 19:06

Magnus Heunicke (S):

Jeg tror, det er vigtigt at gøre sig klart, hvordan man vil have det løft – og vi er enige om, at vi vil have et løft i den kollektive trafik: Vil man have det, ved at folk skal holde helt stille i kø på vejene og så blive tvunget over i toget, eller vil man gøre det på en anden måde?

Vi vil gøre det på en anden måde. Vi vil løfte den kollektive trafik, så den bliver et bedre alternativ, og så vil vi også – og det er den anden del, der er vigtig i vores politik – indføre trængselsafgifter, således at når man kører i sin bil, og der er mange biler på vejene, så skal der altså falde en kontant betaling. På den måde kan man altså hver dag vælge, om man vil køre i sin bil og betale for at komme frem, eller om man vil bruge den kollektive trafik som et alternativ, der er billigere og bedre end i dag. Vi tror, at det er den cocktail, der skal til, for at få folk over i den kollektive trafik.

Kl. 19:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til hr. Magnus Heunicke. Så er det den næste ordfører, hr. Kim Christiansen, Dansk Folkeparti.

Kl. 19:07

(Ordfører)

Kim Christiansen (DF):

Forslaget her er jo lidt som at sammenligne pærer og æbler. Jeg synes, det er sympatisk, at man gerne vil have mere kollektiv trafik;

det vil Dansk Folkeparti også gerne, derfor har vi også været med i det store transportforlig, hvor der blev afsat 66 mia. kr. til at fremme den kollektive trafik frem mod 2020, og hvor langt hovedparten af pengene jo netop går til udbygning af jernbanenettet, nye signaler osv. Så det er vi meget tilfredse med.

Hvad angår det her konkrete forslag, vil jeg sige, at vi jo allerede har førstebehandlet anlægsloven. Vejle fjordbroen er nok den største flaskehals på vejnettet i Danmark. Der har både været store trafikikkerhedsmæssige problemer omkring Vejle fjordbroen og så sandelig også trængselsproblemer med store omkostninger til følge og også store miljøbelastninger, fordi folk holder stille.

Dette forslag handler jo ikke om, at vi nu skal udvide voldsomt på Vejle fjordbroen, så vi er klar til fremtiden, det handler sådan set bare om at løse et nutidigt problem, for det her sikrer ikke noget mange år ud i fremtiden. Så jeg er selvfølgelig ikke enig med Enhedslisten i, at løsningen kunne være at anlægge nye jernbanespor på strækningen. Der er ingen tvivl om, at den kollektive trafik trænger til et voldsomt løft også på den her strækning, men det må så ske i en efterfølgende trafikaftale og i hvert fald ikke som alternativ til den investering, der er under behandling, nemlig at udvide kapaciteten på Vejle fjordbroen.

Så Dansk Folkeparti støtter ikke forslaget.

Kl. 19:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Pia Olsen Dyhr, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 19:09

(Ordfører)

Pia Olsen Dyhr (SF):

SF støtter klart ideen om en bedre kollektiv trafikbetjening i det østjyske. Trafikforliget indeholder faktisk også en opprioritering af det østjyske område, og netop i mandags offentliggjorde Transportministeriet sin midtvejsanalyse for det østjyske område. Vi vil gerne se investeringerne i et større perspektiv, og vi mener derfor også, at det er oplagt at kigge på den kollektive trafik i en større sammenhæng og ikke som løsslupne forslag.

Enhedslisten foreslår også en række stationsåbninger i området, og SF har i det trafikforlig, som vi just har indgået, sørget for, at der er blevet afsat 100 mio. kr. til stationsåbninger rundt omkring i Danmark. Her synes vi, at et af forslagene fra Enhedslistens beslutningsforslag, Erritsø, er et glimrende forslag, men Enhedslisten foreslår derudover en lang række forskellige stationsåbninger, og det kan vi ikke umiddelbart støtte. Det vil medføre, at en del pendlere vil fravælge den kollektive trafik, da ruten vil blive præget af alt for mange stop og langsommere tog. I det område skal vi nærmest gøre mest det modsatte. Der er alt for mange bilpendlere; vi skal lokke dem over i den kollektive trafik, og det kræver simpelt hen, at det går hurtigere i den kollektive trafik.

SF ser også gerne, at vi arbejder for en letbane i Trekantområdet, hvilket gode folk i Billund også har spillet ind med – de har endda foreslået privat finansiering. Det diskuterer vi også gerne nærmere, og vi undrer os over, at det ikke er en del af Enhedslistens forslag, når vi netop ved, at der er nogle mennesker, der arbejder med det her projekt.

Vi kan ikke støtte Enhedslistens forslag, og det kan vi ikke, fordi det ikke indgår i en større sammenhæng, og fordi det ikke har medtænkt, hvad det vil betyde for den kollektive trafik med så mange stop på banen. Derudover kan vi heller ikke se, hvordan vi skal finansiere det her forslag. Så derfor kan vi desværre ikke støtte forslaget.

Kl. 19:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Det har medført et enkelt spørgsmål fra hr. Per Clausen.

Kl. 19:10

Per Clausen (EL):

Nu er pointen med flere stationer jo tæt forbundet med, at der skal være to ekstra spor, vil jeg sige. Det er ligesom det, der bærer det igennem, for så kan man både få tog, der kører hurtigt igennem, og tog, der holder ofte.

Men det, jeg gerne vil spørge fru Pia Olsen Dyhr om – og det er, fordi jeg sådan set er meget enig med fru Pia Olsen Dyhr i, at det ville være rigtig godt, hvis vi var i stand til at fremlægge en sammenhængende plan; det har Enhedslisten desværre ikke sådan helt ressourcer til at gøre på landsplan – er, hvad så forklaringen er på, at man starter med nogle lappeløsninger med motorveje i Østjylland. For Østjylland er jo et tæt befolket område med masser af trafik; et oplagt eksempel på et sted, hvor den kollektive trafik skal tage over. Og det er det, jeg ikke forstår, for der synes jeg at al den megen snak om sammenhængende løsninger jo forsvinder til fordel for hovsaløsninger her og nu.

Kl. 19:11

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 19:11

Pia Olsen Dyhr (SF):

Nu kan jeg altså ikke se en masse hovsaløsninger og en masse motorveje sådan lige i skeen. Når vi diskuterer det her konkrete forslag, snakker vi om Vejle fjordbroen. Der må jeg sige, baseret på mine erfaringer med Vejle fjordbroen og de beregninger, jeg kan se på Vejle fjordbroen, at vi har en enorm udfordring i forhold til trængslen på Vejle fjordbroen. Det tror jeg egentlig også at Enhedslistens ordfører kan se, når han indimellem måske befinder sig i en bil på motorvejen.

Men vi mener ikke, at det er det, der skal løses, og vi mener slet ikke, at det skal løse pendlernes problem, at vi udvider ved Vejle fjord; der skal noget supplerende til, og derfor er vi meget positivt indstillet på at kigge på løsninger især i Trekantområdet, for vi ved, at der mellem Fredericia, Kolding og Vejle befinder sig mange pendlere.

Derudover får vi også en udfordring i forhold til at sørge for en bedre kollektiv trafikbetjening mellem Fredericia og Århus, og der har SF været meget åben over for at diskutere, om man kunne lave kvarterdrift; det vil nok højst sandsynligt kræve en vis form for økonomisk motivation for DSB for at sikre det. Men det er nogle af de ting, vi tager med ind i trafikforliget og prøver at diskutere med trafikforligets parter. Det er bare også indimellem et kompromis mellem vej og den kollektive trafik – det tror jeg at Enhedslisten er opmærksom på.

Kl. 19:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Per Clausen.

Kl. 19:12

Per Clausen (EL):

Nu er vi jo blevet løsrevet fra at have nogen som helst viden om, hvad der er foregået i forhandlingerne om transportforliget, for man valgte ikke at inddrage os. Det beklager vi selvfølgelig.

Men det, jeg bare vil spørge fru Pia Olsen Dyhr om, er, om fru Pia Olsen Dyhr ikke er opmærksom på, at hvis man befinder sig i et tog – og det gør jeg nok oftere, end jeg gør i en bil, det må jeg nok

indrømme – så har man også indimellem en oplevelse af, at der er nogle flaskehalsproblemer i trafikken. Jeg tror, at sådan en transport fra København til Århus og Aalborg med tog ganske ofte kan give én indtryk af, at her kunne der godt være brug for nogle investeringer meget hurtigt. Hvad er så forklaringen på, at man starter med det, der skal være mindre af i fremtiden, i stedet for at starte med det, der skal være mere af i fremtiden?

Kl. 19:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 19:13

Pia Olsen Dyhr (SF):

I trafikforliget står der meget klart, at vi skal indføre timeplanen mellem de store byer i Danmark, og det gælder selvfølgelig også mellem Odense og Århus. Det har været en kamp at få sat den dagsorden bredt i Folketinget, vil jeg sige, og da vi i SF foreslog det i november 2007 i valgkampen, blev vi mildest talt grinet ud af huset over, at vi foreslog en timeplan. Nu er det lykkedes os at få den ind i transportforliget. Så jeg vil sige: Det er muligt at flytte nogle ting ved at deltage i et forlig og derved også sørge for, at der kommer penge til den kollektive trafik.

Det er jo tankevækkende, at balancen i trafikforliget er 2/3 til den kollektive trafik og 1/3 til vejtransporten. Det er jeg ikke sikker på at den fordeling havde været, hvis SF ikke havde deltaget i forliget.

Kl. 19:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Næste ordfører er fru Henriette Kjær fra De Konservative.

Kl. 19:14

(Ordfører)

Henriette Kjær (KF):

Vi Konservative kan overhovedet ikke støtte det her forslag. Altså, det er fuldstændig udelukket for os, at man skal stoppe al motorvejsbyggeri i fremtiden. Jeg vil så sige, at de penge, man sparer ved at stoppe al motorvejsbyggeri i fremtiden, overhovedet ikke kan dække de omkostninger, der vil være ved at lægge de spor ud, som Enhedslisten her ønsker sig. Det er et fuldstændig vanvittigt forslag, som jeg må tage afstand fra.

De nye spor, man ønsker mellem Snoghøj og Århus, skal jo lægges i helt nyt terræn. Der skal i den grad eksproprieres og købes jord op. Det er jo et meget besværligt område at lægge spor i, og det er netop derfor, at vi får problemer med den strækning, når vi skal føre time modellen ud i livet.

Så jeg må simpelt hen sige, at jeg synes, at det er useriøst her at komme med et indspil som modspil til det transportforlig, der er lavet af et bredt flertal i Folketinget. Vi kan altså på ingen måde støtte det.

Kl. 19:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Næste ordfører er fru Erika Lorentzen, Det Radikale Venstre

Kl. 19:15

(Ordfører)

Erika Lorentsen (RV):

I Det Radikale Venstre har vi stor sympati for en udbygning af den kollektive trafik i Jylland, men vi er også nødt til at sikre, at motorvejsnettet fungerer, og der er vi nødt til at have den udbygning af den østjyske motorvej, som er vedtaget. Det er simpelt hen nødvendigt, for at folk kan pendle på arbejdet, og fordi trafikken i området stiger.

Så desværre er vi nødt til at afvise beslutningsforslaget fra Enhedslisten.

Kl. 19:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Per Clausen, Enhedslisten.

Kl. 19:16

(Ordfører for forslagsstillerne)

Per Clausen (EL):

Det bemærkelsesværdige ved diskussionen af det her beslutningsforslag og også de lovforslag, som vi for ikke så lang tid siden brugte en del timer på at behandle en mandag, er jo, at alle partier – nogle nok mere helhjertet andre – har den opfattelse, at den største del af fremtidens vækst inden for transportsektoren skal ske inden for den kollektive trafik. Nogle går måske endda så langt, som Enhedslisten gør, nemlig til at sige, at det nok bliver sådan, at vi gerne skulle have en mindre biltrafik i omfang, end vi har i dag, i hvert fald i de dele af landet, som i dag er mest belastet af biltrafik, og hvor mennesker bor tættest.

Et eller andet sted er det jo absurd, at når man først beslutter sig til, at man vil sikre, at væksten fremover kommer til at ligge i den kollektive trafik, så går man i gang med at investere i motorveje i de områder, hvor den kollektive trafik har de bedste muligheder for at løse transportproblemerne. For det er jo realiteten. Indimellem, når vi diskuterer bilens rolle i fremtiden, er der nogle, der forsøger at fortælle mig, som jo selv bor om ikke i den yderste del af Jylland, så da i hvert fald i Jylland – også derude, hvor bilen betragtes næsten som en menneskeret – at det jo er nødvendigt, at bilen kommer til at spille en nødvendig rolle i transporten fremover, særlig i de områder, hvor der ikke bor så mange danskere. Det er jeg sådan set enig i, og hvis vores transportpolitik tog afsæt i det, sådan at vi indførte kørselsafgifter i de dele af landet, hvor der allerede nu findes en relativt rimelig kollektiv transport, og brugte nogle af de midler til at finansiere forbedringer i den kollektive trafik, samtidig med at vi tog afsæt i, at sådanne afgifter også ville reducere bilmængden på vejene, så der derfor faktisk blev et klart mindre behov for udbygning af motorveje, så ville man jo kunne gennemføre en politik, som svarer til det, man hævder er det, man arbejder for.

Det har man så valgt ikke at gøre, og det er jo, som ministeren antydede, selvfølgelig ikke nogen direkte chokerende oplevelse for mig i dag at høre, at partier, som har aftalt at gøre noget andet, afviser vores forslag. Men jeg synes faktisk, at når man lytter til, hvad Socialdemokraterne og SF og Det Radikale Venstre siger, så lyder det jo i hvert fald, som om man måske selv er en lille smule skuffet over, at vi formentlig kan vente med at få timedrift mellem Odense og Århus til, skal vi sige 2030, hvis vi er heldige, og måske endda senere. For hvis det tager så lang tid at få den del af transporten til at fungere, samtidig med at vi også skal have løst den kollektive transports udfordringer i Trekantområdet, som jo i dag burde behandles som et byområde transportmæssigt – og derfor har SF selvfølgelig ret i, at det også er en del af løsningen – samtidig med at vi altså ikke får løst de transportproblemer, der er i den kortere pendling, ved at der er nogle stationer, hvor folk har mulighed at stå på tog til Århus, og hvor de ellers skal hen, ja, så ender man jo med i løbet af ganske kort tid at stå over for nye uoprettelige udfordringer på motorvejene, hvor der ikke er plads til bilerne og man derfor bliver nødt til at gennemføre nye udvidelser.

Man kan bare tage snart sagt ethvert motorvejsbyggeri i det her land med undtagelse af det i Nordjylland, hvor man sørgede for at overdimensionere det så meget fra starten, at det stadig væk er præget af en vis mangel på biler, og så vil man se, at konsekvenserne af at bygge motorveje jo oftest er, at når der fjernes én flaskehals, så opstår der en ny. Og det er vel også det, man vil se i Østjylland, og

så kan vi få en ny diskussion af, hvordan vi skal bruge nogle få milliarder kroner – det vil de politikere sige, der ellers normalt er meget sparsommelige – med henblik på at løse nye udfordringer.

Efter Enhedslistens opfattelse ville det være betydelig mere fornuftigt, hvis vi valgte at investere pengene i det, som er den langsigtede løsning her og nu, og lod være med at lappe på nogle projekter, som efter vores opfattelse ikke har fremtiden i sig. Men det er klart, at Enhedslisten selvfølgelig vil blive ved med at fremsætte forslag og argumentere for løsninger, som forbedrer togtrafikken, og som forbedrer den kollektive trafik, og som situationen er nu, så gør vi det selvfølgelig med stor fornøjelse og glæde i Folketingssalen. Det giver jo også større mulighed for at fremføre sine synspunkter og argumenter i den offentlige debat, end hvis man er tvunget til at gøre det bag lukkede døre, men jeg håber da og tror på, at der i fremtiden vil være muligheder for også at indgå aftaler med de partier, der virkelig ønsker at løfte den kollektive trafik, om at skabe forbedringer på det område.

Kl. 19:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

20) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 147:

Forslag til folketingsbeslutning om udbygning af den kollektive trafik i området langs Helsingørmotorvejen.

Af Per Clausen (EL) m.fl.
(Fremsættelse 15.03.2010).

Kl. 19:21

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Forhandlingen er åbnet. Transportministeren.

Kl. 19:21

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Tak. Jeg har allerede under behandlingen af B 146 redegjort for, hvorfor regeringen må afvise de beslutningsforslag, der er fremsat af Enhedslisten, og det har jeg gjort ved at forklare, at vi jo allerede i et trafikforlig har indgået en aftale, og at vi i øvrigt har iværksat undersøgelsesarbejder, og jeg kan derfor henvise til, hvad jeg sagde under behandlingen af B 146.

Kl. 19:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ministeren. Så er det hr. Flemming Damgaard Larsen, Venstre, som ordfører.

Kl. 19:22

(Ordfører)

Flemming Damgaard Larsen (V):

Ligeledes her er det, fordi Venstres ordfører, hr. Kristian Pihl Lorentzen, ikke kan være til stede, at jeg tager ordet og skal sige, at Venstre på ingen måde kan støtte forslaget.

Det er jo således, at der er behov for at gå på begge ben, altså både at styrke biltrafikken omkring motorvejenes udbygning, som vi er i gang med i det pågældende område, og også at styrke den kollektive trafik, og det er det, der laves analyser på, og dem vil vi afvente.

Så vi kan på ingen måde gå ind i det, som er foreslået her fra Enhedslistens side, og må derfor afvise det.

Kl. 19:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Magnus Heunicke, Socialdemokratiet, som ordfører.

Kl. 19:23

(Ordfører)

Magnus Heunicke (S):

Tak for det. Det her forslag handler jo om et par ting, men det er i samme område, nemlig området nord for København, der, hvor vi har togene kørende – *når* de kører – på Kystbanen, og der, hvor vi har besluttet at udvide Helsingørmotorvejen. Og man må sige, at en udvidelse af motorvejen jo var et hårdt tiltrængt projekt, hvis man ville gøre noget ved et af de allerallermest trafikplagede områder i Danmark, og det var vi i trafikforligskredsen fast besluttede på at gøre.

Så har vi Kystbanen, hvor Enhedslisten – formentlig fordi de er lige så trætte som alle andre af den elendige togbetjening, der er i området – simpelt hen foreslår at rive kontrakten i stykker. Der må jeg nok sige, at de juridiske og økonomiske konsekvenser af en sådan handling ikke på nogen måde er belyst på nuværende tidspunkt, så det er måske lige frisk nok at komme med et sådant forslag, selv om det selvfølgelig er meget fristende at gøre det, når man oplever den ringe togbetjening i området.

Der er også gode ting i forslaget. Vi Socialdemokrater er enige med Enhedslisten i, at det bør undersøges, hvordan man kan løfte kapaciteten på Københavns Hovedbanegård. Det sker simpelt hen alt for ofte, at togene holder i kø lige uden Hovedbanegården. Der skal skabes plads til flere spor og flere perroner.

Hvad angår udbygningen af Helsingørmotorvejen, må vi altså stå fast på, at det er en af de strækninger i Danmark, der har allerflest problemer med bilkøer. Bare tænd for P4 hver morgen, så kan man høre, at der er kø hver eneste dag. Det får vi gjort op med og lavet mere plads, og det er der altså behov for.

Kl. 19:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Kim Christiansen, Dansk Folkeparti.

Kl. 19:25

(Ordfører)

Kim Christiansen (DF):

Så er vi bare flyttet til en anden ende af landet, men det gør sådan set ikke problemet mindre, for det her stykke motorvej på Helsingørmotorvejen, strækningen Øverødvej-Isterød, er jo nok det sted på Helsingørmotorvejen i dag, hvor det er mest påkrævet at lave en udvidelse. Jeg er dybt uenig med Enhedslisten i, at det vil kunne erstattes. Vi kan såmænd sagtens gå hen og blive enige om, at man altid kan forbedre togtrafikken på den pågældende strækning og især Kystbanen; jeg tror, der er bred politisk enighed om i dag, at det, der sker på Kystbanen, er helt utilstedeligt, og det skal selvfølgelig løses. Jeg tror ligesom Socialdemokratiets ordfører ikke, at Enhedslistens måde at løse det på vil bringe noget konstruktivt med sig, den vil nok nærmere afstedkomme en eller anden retssag og et efterfølgende erstatningskrav, så det tror jeg vi skal afholde os fra.

Så jeg synes, at det i store træk er en nødvendighed, at vi udvider motorvejen på den pågældende strækning, og derfor er Dansk Folke-

parti også med i den store trafikaftale. Så må vi se på, hvordan vi i den senere aftale kan få udvidet kapaciteten på eksempelvis Hovedbanegården, som i øvrigt er en forudsætning for, at man kan få fuld udnyttelse af den nye Køge-Ringsted-bane. Så det er selvfølgelig noget, der skal kigges på, men det skal nok ikke lige være i forbindelse med det her forslag.

Kl. 19:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Pia Olsen Dyhr, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 19:26

(Ordfører)

Pia Olsen Dyhr (SF):

SF er enig med Enhedslisten i, at den kollektive trafik i Danmark skal styrkes, men det er også vigtigt, som jeg sagde tidligere, at tingene ses i sammenhæng, så vi får mest muligt ud af de penge, der er til rådighed på trafikområdet. Heller ikke det her beslutningsforslag af Enhedslisten indeholder en vurdering.

SF er tilfreds med, at der skal foretages en vurdering af forholdene i hovedstadsområdet og i Østjylland, sådan som vi har lagt op til det i transportforliget, og vi synes ikke, der skal træffes en masse beslutninger undervejs, før de her analyser er klar. Derfor har vi jo også været imod tankerne om at lave en hærvejsmotorvej i Midtjylland, som er sluppet ud af posen fra Venstres side i forbindelse med konferencen, der blev afholdt i mandags. Vi mener, at man bliver nødt til at se tingene i sammenhæng, for ellers risikerer vi at lave nogle investeringer, der modsvares af nogle andre investeringer, og at vi ikke får løst det reelle problem. Burde andre end motorvejsprojekterne så ikke have ventet? Jo, det havde også været ideelt, og det kan vi også støtte Enhedslisten i.

Den del af forslaget, hvor Enhedslisten vil have et parallelt spor til Kystbanen, mener vi er meningsløs. Det vil give langt bedre mening med fokus på en styrkelse af Kystbanen, herunder en diskussion om, hvorvidt man skal opretholde kontrakten med DSBFirst, hvilket er et spørgsmål, Enhedslisten også rejser. Det mener vi er en væsentlig diskussion, for der er ingen tvivl om, at hvis vi skal forbedre Kystbanen, skal vi have en ny køreplan for den. Man kan ikke på nogen som helst anden måde forbedre Kystbanen, og derfor ser vi frem til, at ministeren snarest fremlægger en model for, hvordan man vil forbedre forholdene på Kystbanen. Der er ud fra SF's vurdering ingen tvivl om, at det vil kræve en helt ny køreplan. Det har taskforceen også lagt op til, og den schweiziske ekspert har faktisk også sagt om Kystbanen, at det er den eneste løsning, der kan laves.

Det vil højst sandsynligt kræve, at man kigger på, hvordan den her kontrakt er, og eventuelt river den over, og det kan betyde erstatning i forhold til de andre udbydere, der var i forbindelse med den her runde. Men det andet skrækscenarie er jo, at man først gør noget ved Kystbanen i 2016, og det tror jeg at pendlere på Kystbanen vil korse sig over ligesom enhver, der har prøvet at benytte sig af den. Det prøvede jeg for ikke særlig lang tid siden, da jeg var til et debatmøde i Helsingør med den daværende transportminister; jeg tog Kystbanen, og han tog ministerbilen, og jeg oplevede forsinkelser på 45 minutter. Det tror jeg er noget af det, pendlere på Kystbanen oplever allermest. Det værste scenarie er måske, når toget bare springer stationer over og man så er nødt til at stå af, fordi man ikke kan komme af på sin station, og at man så senere kan opleve, at toget springer den station over, man har valgt at stå af på. Det har simpelt hen udviklet sig til en helt syret sag, som vi er nødt til at tage alvorligt. Og jeg er helt enig med Enhedslisten i, at der skal gøres noget radikalt, og det forventer jeg faktisk også at ministeren gør snarest.

Ligeledes foreslår Enhedslisten i forslaget en letbane langs Kystbanen. Her mener vi at pengene på en god banebetjening på Kystbanen vil give bedre mening andetsteds i landet. Det stykke af Dan-

mark er faktisk ganske godt trafikbetjent i modsætning til andre områder. I Nordsjælland har man bedre kollektive trafikmuligheder, end man f.eks. har andre steder.

Vi er helt enige i det forslag, der også ligger i Enhedslistens beslutningsforslag, om en letbane langs Ring 3. Det er også det, SF har arbejdet meget ihærdigt for i trafikforliget sammen med Socialdemokraterne, altså at sikre, at der blev sat penge af til en letbane langs Ring 3. Vi har fået sat 1,5 mia. kr. af, og det er langt fra nok, hvis vi skal sikre en letbane ved Ring 3, men det er i hvert fald et skridt på vejen, og det vil vi fortsat arbejde videre med.

Men som sagt kan SF ikke støtte forslaget, da det ikke indgår i en større vurdering i forhold til motorveje og bane, men vi er ligesom Enhedslisten meget interesseret i at forbedre den kollektive trafik også i det storkøbenhavnske område.

Kl. 19:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det fru Erika Lorentsen – nej, undskyld, det er fru Henriette Kjær, De Konservative.

Vi skal ikke overse De Konservative, de har stor betydning.

Kl. 19:31

(Ordfører)

Henriette Kjær (KF):

Men jeg kan gøre det ganske kort, så den radikale ordfører kan komme herop om kort tid, for jeg vil slet ikke gå ind på præmissen i forhold til at diskutere det her, nemlig at finansieringen skal findes ved, at al udbygning og nyetablering af motorveje stoppes. Der er behov for nybygning og udbygning af vores motorveje, og derfor kan jeg slet ikke tage det her beslutningsforslag alvorligt. Vi afviser det.

Kl. 19:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det fru Erika Lorentsen, De Radikale.

Kl. 19:31

(Ordfører)

Erika Lorentsen (RV):

I Det Radikale Venstre har vi stor sympati for at styrke Kystbanen. Vi har valgt at stå uden for aftalen om bedre veje, som alle øvrige partier undtagen Enhedslisten har tilsluttet sig. Det gjorde vi, fordi vi var imod de 6 km ekstra motorvej ved Hørsholm.

Vi er enige med Enhedslisten i, at pengene til motorvejsudvidelsen var givet bedre ud til at styrke den kollektive trafik på Kystbanen, så vi kunne derfor have stor lyst til at støtte det her forslag, hvis ikke det lige var, fordi Enhedslisten også ville blande den udlicitering, der er på Kystbanen, ind i det. Den er vi med i en aftale om, så af den grund er vi nødt til at forholde os afvisende til beslutningsforslaget.

Kl. 19:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Per Clausen fra Enhedslisten.

Kl. 19:32

(Ordfører for forslagsstillerne)

Per Clausen (EL):

Hvis den taktiske sans havde været lidt mere veludviklet hos mig og Enhedslisten, så havde vi jo nok valgt at formulere det sådan, at vi dog i det mindste kunne have beholdt en alliance enten med Det Radikale Venstre eller med SF. Og fordi de jo desværre går i hver sin retning, kan det selvfølgelig være lidt kompliceret, og jeg ved heller ikke, om det ville have været gavnligt for de øvrige ordføreres og

ministerens tålmodighed, hvis vi havde fremlagt to beslutningsforslag, så vi skulle have brugt ekstra tid på det.

På den anden side har dagens program jo udviklet sig sådan, at vi er langt foran i forhold til den tid, som de kloge hoveder havde sagt det ville tage i dag, så der er jo ingen grund til at forhaste sig unødigt.

Jeg vil sige, at det her beslutningsforslag er et forsøg på at skitse-re, hvad man skulle sætte i værk for at løse de transportproblemer, der er i området, som ligger parallelt med Helsingørmotorvejen. Vi har jo ved tidligere lejligheder diskuteret en anden motorvej i Nordsjælland og også der fremlagt alternativer, som indbefattede forbedringer af den kollektive trafik.

Det, jeg synes er helt åbenlyst absurd ved at vælge at satse på at bruge penge på motorveje her, er jo, at ingen, i hvert fald ifølge hvad jeg indtil nu har hørt, har været uenige i, at når det handler om at løse trafik- og transportudfordringen i hovedstadsområdet fremover, så skal det ske ved hjælp af forbedringer af den kollektive trafik.

Heller ikke ret mange er i tvivl om, at konsekvensen af at udbygge Helsingørmotorvejen fra fire til seks spor mellem Øverødvej og Isterød er, at man bare vil flytte køerne et andet sted hen. Derudover er det jo sådan, at hvis man øger muligheden for at få biler transporteret ind i København, så forstærker man jo bare problemerne i selve København, og derfor er det jo grundlæggende ikke særlig fornuftigt.

For os er der heller ingen tvivl om, at man, når man tænker på, hvad der er baggrunden for, at man er villig til at investere i udvidelse af motorveje og snakker om, at folk holder i kø og ikke kan komme frem, og at vi kan høre om det i P4 om morgenen, hvilket sådan set er fuldstændig rigtigt, så bare må spørge sig selv, hvad det så er, man nu i over 1 år har budt pendlere på Kystbanen.

Det forlyder nu, at der vil komme en plan, der skal løse problemerne der, og det ser vi frem til. Vi siger så rent ud, at det er vores klare opfattelse, at man ikke kan gennemføre en løsning af Kystbanens problemer inden for det udbud, der nu er etableret. Og det, der gør det ekstra besværligt, er jo, at selv om man kan blive enig med DSBFirst om, at de skal acceptere noget, eller at betingelserne bliver lavet om, så er problemet jo bare, at der så er nogle andre, som er kommet med et bud på den her forbindelse, og efterfølgende jo kan klage over, at betingelserne bliver lavet om. Så hele den der idé med at sende det i udbud har altså bragt os ind i en meget, meget vanskelig situation, der kan gøre løsningen med hensyn til Kystbanen vanskelig og unødvendigt dyr.

Vi har også foreslået, at man udover at satse på Kystbanen skulle prioritere et forbedret S-togs-net og letbaner. Og for os at se er der ikke nogen tvivl om, at der ikke er nogen vej udenom at gøre det bare på mellemlangt sigt, hvis man overhovedet vil etablere et kollektivt transportsystem i hovedstadsområdet, som har nogen som helst form for tiltrækning på pendlere.

Derfor er det jo vores klare forventning, at en del af de forslag, vi nu kommer med, formentlig vil komme med i de kommende forhandlinger og måske også blive realiseret og måske endda noget før den der 1-times-drift mellem Odense og Århus, som vi snakkede om lige før, og som jo formentlig først kommer et sted mellem 2030 og 2040. Jeg er ret overbevist om, at man bliver nødt til at komme med en række af de løsninger, vi beskriver her, noget tidligere. Det er bare ærgerligt, at man så vælger at starte med at bruge penge på motorvejsudbygning – en motorvejsudbygning, der, når de nødvendige forbedringer af den kollektive trafik bliver gennemført, formentlig vil vise sig at være inderlig overflødig.

Det er jo også et af problemerne: Hvis man har den opfattelse og tror på, at de særligt tætbefolkede dele af Danmark skal se en overflytning af transporten fra den individuelle trafik til den kollektive trafik – indimellem er man jo lidt i tvivl om, hvorvidt Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti i virkeligheden tror på det og går

ind for det – så skal man jo ikke starte med at udbygge motorvejene i hovedstadsområdet på nuværende tidspunkt.

Kl. 19:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

21) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 148:

Forslag til folketingsbeslutning om anlæg af to nye jernbanespor fra Odense til Middelfart.

Af Per Clausen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 15.03.2010).

Kl. 19:37

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Forhandlingen er åbnet. Transportministeren.

Kl. 19:37

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg har allerede under beslutningsforslag nr. 146 gjort rede for, at regeringen jo sammen med en række partier har indgået et transportforlig tilbage i 2009, og det transportforlig indebærer bl.a. også, at man undersøger forskellige forhold og altså også dem, som omtales i beslutningsforslag nr. B 148, og jeg skal derfor sige, at jeg ikke har flere kommentarer ud over dem, jeg fremførte under behandlingen af B 146.

Kl. 19:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ministeren. Så er det hr. Flemming Damgaard Larsen, Venstre, som ordfører.

Kl. 19:38

(Ordfører)

Flemming Damgaard Larsen (V):

Også med det her forslag ønsker Enhedslisten at stoppe for udbygningen af motorveje, og her handler det helt konkret om, at udbygningen af den fynske motorvej fra Odense Vest til Middelfart, skal stoppes. Og det må jeg bestemt sige at Venstre er meget imod. Vi står helt ved den aftale, der er indgået omkring infrastrukturens udbygning i Danmark, og det gør, at vi på ingen måde kan bakke op om det forslag, der her er fremsat.

Kl. 19:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Poul Andersen, Socialdemokratiet, som ordfører.

Kl. 19:39

(Ordfører)

Poul Andersen (S):

Tak. Vi står også hundrede procent bag den aftale, der er indgået på det her område. Og hvorfor gør vi det? Det gør vi, fordi der er et stærkt stigende antal ulykker på den vestfynske motorvej, ikke kun med materielle skader, men også med personskader. Det sker nu i et omfang, som er helt utroligt, og derfor skal der gøres noget ved det.

Når det er sagt, skal jeg også sige til Enhedslisten, at der selvfølgelig skal gøres noget ved den kollektive trafik mellem Odense og Middelfart, for der er stigende problemer. Det er sådan, at den nye køreplan, som er blevet lavet nu, bevirker, at regionaltoget får en længere køretid mellem Odense og Middelfart, og det er klart ikke tilfredsstillende. I et dynamisk samfund er det et både-og og ikke et enten-eller, og det er vi meget bevidste om.

Kl. 19:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Kim Christiansen, Dansk Folkeparti, som ordfører.

Kl. 19:40

(Ordfører)

Kim Christiansen (DF):

Man kan jo næsten sige, at de her tre beslutningsforslag måske kunne have været behandlet under et. Temaet har i hvert fald været det samme: Stop vedtagne motorvejsbyggerier, anlæg nye baneprojekter – sjovt nok på strækninger, hvor der jo i forvejen findes bane. Med al respekt for Enhedslistens ønsker om mere bane i Danmark vil jeg sige, at man måske kunne have fundet nogle strækninger, der havde været mere presserende. Men det havde selvfølgelig ikke konfliktet med de her motorvejsudvidelser, og jeg har da også lidt respekt for, at det nok er det, som Enhedslisten prøver at påvise her.

Med hensyn til den pågældende strækning er der jo altså i dag store trafikikkerhedsmæssige problemer vedrørende stykket før Middelfart, og det får vi i hvert fald løst med den her udvidelse, samtidig med at vi selvfølgelig også får løst et kapacitetsproblem. Med hensyn til jernbanebetjeningen på samme strækning er der jo ingen tvivl om, at den nye Køge-Ringsted-bane i hvert fald vil aflaste en del for godstrafikken, og det kan forhåbentlig frigøre kapacitet på den samme strækning på jernbanenettet. Endelig kommer der ude i fremtiden en Kattegatforbindelse, som jeg også går ud fra at Enhedslisten støtter, og den vil da i hvert fald helt og aldeles afhjælpe kapacitetsproblemerne på både banenet og motorvejsnet på Fyn.

Så med disse ord vil jeg sige, at jeg synes, det er et af de rigtig gode projekter, vi er i gang med at vedtage her om den fynske motorvej, så derfor vil vi naturligvis afvise Enhedslistens forslag.

Kl. 19:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Fru Pia Olsen Dyhr fra Socialistisk Folkeparti som ordfører.

Kl. 19:42

(Ordfører)

Pia Olsen Dyhr (SF):

I SF mener vi, at det er helt centralt, at den kollektive trafikbetjening for Vestfyn forbedres. Det er også en del af den trafikanalyse, der laves for Østjylland, hvilket jo er en smule underligt, da de fleste mennesker, der er bosiddende på Fyn, nok ikke vil opfatte sig selv som en del af Østjylland. Men det er en del af analysen, og vi skal vurdere, hvordan man bedre kommer frem fra Odense til Århus; om løsningen måske er en broforbindelse mellem Bogense og Juelsminde, eller om det er en udbygning af Lillebæltsbroen. Der er mange mu-

ligheder, og vi er også i SF villige til at kigge på det, for der er ingen tvivl om, at der er kapacitetsproblemer, når vi ser på banedelen på Vestfyn. Vi mener altså, at vi bør se det i forlængelse af denne større analyse. Hvis der skal bygges en ny bane mellem Bogense og Juelsminde, skal sporene ligge på en anden måde, og det vil derfor ikke være oplagt med den model, som Enhedslisten her lægger op til.

Der er samtidig heller ingen tvivl om, at Fyn på en måde er forfordelt i forhold til statslige investeringer i den kollektive trafik. Fyn er bagefter hver eneste gang, når vi snakker om investeringer, og det skyldes ganske enkelt, at den fynske kollektive trafik hovedsagelig er baseret på busser. Regeringen har været meget afvisende over for at tale om et decideret driftstilskud til busser rundtomkring i landet, og når Fyn næsten kun består af busser – ud over baneforbindelsen på tværs af Fyn og ned til Svendborg – skaber det selvfølgelig visse udfordringer.

Vi er derfor meget opmærksomme på den fynske problematik og vil også tage diskussionen videre i trafikforligskredsen, men da vi gerne vil have det samlede billede for at se, hvordan de investeringer hænger sammen med de udbygninger, vi også skal lave i Østjylland, kan vi ikke støtte forslaget fra Enhedslisten.

Kl. 19:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så det fru Henriette Kjær fra De Konservative.

Kl. 19:43

(Ordfører)

Henriette Kjær (KF):

Heller ikke dette forslag kan vi støtte fra konservativ side. Vi synes, at fremsættelsen af forslaget meget godt bekræfter, at Enhedslistens ordfører, som han tidligere sagde, ikke kører ret meget i bil, men mest i tog, for man kan tydeligt høre, at hr. Per Clausen aldrig har siddet i kø på den vestfynske motorvej. Der er virkelig behov for en udbygning. Så kan det være rart med dobbeltspor her og der og alle vegne, men der er ikke penge til begge dele. Jeg håber naturligvis også, at vi med tiden kan sikre en effektiv togdrift, men vi afviser det her forslag.

Kl. 19:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det fru Erika Lorentsen fra De Radikale som ordfører.

Kl. 19:44

(Ordfører)

Erika Lorentsen (RV):

Vi har i den radikale gruppe støttet forslaget om en udbygning af den fynske motorvej fra Odense Vest til Middelfart, da det var til første behandling. Så selv om der ikke skal være tvivl om, at vi stærkt støtter en udbygning af den kollektive trafik, kan vi ikke støtte det her beslutningsforslag, da etableringen af de to nye jernbanespor skal ske på bekostning af udbygning, som der er brug for, af den fynske motorvejsstrækning.

Kl. 19:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren.

Så det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Per Clausen fra Enhedslisten.

Kl. 19:45

(Ordfører for forslagsstillerne)

Per Clausen (EL):

Jeg tror, at fru Henriette Kjær har meget ret i, at den transportform, de selv benytter sig af, godt kan påvirke politikeres holdning til,

hvilke transportproblemer der absolut skal løses her og nu. Lige så vel som de mennesker, der er afhængige af beslutninger i Folketinget, må leve med, at i hvert fald en stor del af Folketingets medlemmer mest kender til de transportudfordringer, der kan være forbundet med at køre i bil, er det jo sådan, hvis man kommer ud i kommunalpolitikken, at der er ganske få af de kommunal- og regionalpolitikere, som lægger rammerne for den kollektive trafik, der selv benytter sig af den. Derfor har man selvfølgelig en klar oplevelse af, at de store, alvorlige trængselsproblemer, de store, alvorlige problemer i transporten er dem, der bliver påført bilister. Det er den opfattelse, man får.

Det kommer jo meget godt til udtryk i beslutningen her om motorvejen fra Odense til Middelfart, at man er i den situation, at i hvert fald nogle partier i grunden synes, at man skal afvente investeringer i milliardklassen, indtil man har en samlet plan for udbygningen af transporten – man kan sige, at man sådan set godt kunne have haft den plan tidligere, end man får den, hvis man var startet noget før, men det er en anden side af sagen – men mens man venter på den, må man løse de problemer, som man opfatter som de mest akutte og mest vigtige. Det viser sig så, at det mest vigtige er problemstillinger for personbiltransporten, problemstillinger omkring motorveje, mens man venter med at løse de helt åbenlyse trængselsproblemer, der er på banestrækningen fra Odense til Middelfart, indtil man har den samlede plan. Det vil altså sige, at man i første omgang går efter at løse problemerne for de mennesker, der kører i bil, og derefter vil man så løse problemerne for dem, der kører i tog, samtidig med at man siger, at man politisk går ind for, at væksten i fremtidens transport skal ligge inden for den kollektive trafik. Måske er der nogle, der alligevel indimellem undrer sig lidt over sammenhængen.

Når man tager diskussionen om trafikforholdene i Odense, synes jeg faktisk, at det er et af de steder, hvor det er mest åbenlyst, at man har nogle meget store og meget alvorlige problemer og udfordringer i forhold til den kollektive trafik og også i forhold til jernbanetrafikken, som fører til, at det at bruge den kollektive trafik, togdriften, på området mellem Odense og Middelfart bliver mere og mere vanskeligt at opfatte som noget som helst, der er attraktivt. Jeg tror nok, at de fleste, hvis de har et tidsmæssigt perspektiv på deres transport – også selv om der er køer på motorvejen – vil sige, at der desværre ikke er nogen tvivl om, at den mest fornuftige løsning altså er at vælge trafikken på vejen.

Man kan så sige, at der jo findes alternative modeller, og det er jeg sådan set helt enig i. Der er en række forskellige forslag til, hvordan man ved at lave overskæringer, broer eller lignende andre steder på Fyn og i forhold til Jylland måske også kan komme over nogle af de meget store flaskehalse, der er i trekantsområdet, på en bekvem måde. Det er jeg sådan set meget enig i. Når Dansk Folkepartis ordfører nævner Kattegatforbindelsen, er det da klart, at den også indgår i diskussionen, men det interessante er, at den indgår i diskussionen som et argument for, at man skal vente med at investere i togdriften, men ikke som et argument for, at man skal vente med at investere i motorvejene. Det synes jeg nok er ret paradoksalt.

Det, Enhedslisten har forsøgt at gøre ved at fremsætte de her beslutningsforslag, er at pege på, at der efter vores opfattelse er et alternativ til at fokusere på mere asfalt og udvidelse af motorvejene. Det handler om at have det politiske mod til at træffe de politiske beslutninger, som er i overensstemmelse med det, man siger er den politiske målsætning, nemlig at flytte transport fra den individuelle biltrafik over i den kollektive trafik og sikre, at vi fremover får en transport, hvor vi er i stand til at reducere CO₂-udslippet med de 20 pct., som vi sådan set har lovet internationalt, vi vil gøre inden for transportsektoren – altså leve op til de forpligtelser, vi har. Med den politik, som flertallet lægger for dagen nu, er der ikke meget håb om, at vi når det, og det synes jeg er rigtig ærgerligt.

Jeg kan jo ikke sådan helt lade være med at sige, at behandlingen af vores beslutningsforslag i dag var fuldstændig forudsigelig, for den svarer jo meget godt til den debat, vi havde, da vi diskuterede de motorveje, der skulle etableres, og hvor flertallet så desværre var det modsatte af den opbakning, der er til forslaget her i dag.

Kl. 19:49

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 19:50

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 14. april 2010, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen. Mødet er hævet. (Kl. 19:50).